6
17-c
22
c. 22
BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
21 C
46
…liotheca
…oll. Rom.
… Jesu
8-2-19
13.5.

CAII

VALERII FLACCI ARGONAVTICA.

Ioan. Baptiſtæ Pii carmen ex quarto Argonauticon Apollonii.

Orphei Argonautica, innominato interprete.

VIRTVTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

APVD SEB. GRYPHIVM LVGDVNI, 1548.

108

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

LECTORI.

QVANTVM ſit Valerio Flacco tribuendum, facile ex Quintiliano patet: qui tantum illi laudis impertit, ut eius immatura morte multum Latinam linguam amiſiſſe affirmet. Nec profectò immerito: præſtitit enim Valerius longè ſuorum temporum hominibus doctrina, elegantia, & ingenio: atq; ea uarietate opus aſperſit ſuum, ut cum ſumma lætitiæ uoluptate legentibus proſit. Illuſtrat quidem Iaſonem, cæterosq; Argonautas: ſed id ea mente facit, ut inter electiſsimos, præſtantiſsimosq; uiros principem uirum deſcribat præſtantiſsimum: & peregrinantis hominis, gloriæq; immortalitate flagrantis uarios, ancipitesq; caſus monſtret. Quod utinam ſuſceptum munus conficere potuiſſet. Quid enim eſt illius ſcriptis iucundius, & ad uoluptatem legentis accommodatius? ſed ne octauum quidem librum morte præuentus perficere potuit. Itaque nos cùm quæ nobis reliquiſſet, ita emendauerimus, ut pauca, aut nulla ferè deſiderari poſsint, ut integra hiſtoria cognoſci, percipiq; poſsit: ea adiunximus, quæ Io. Baptiſta Pius Bononienſis ex Apollonio Rhodio, quem unum ſibi Flaccus propoſuit imitandum, tranſtulit: nec non & Orpheũ per Mediolanenſium Cribellorum quendam (nomen habere non potuimus) Latinũ factum. Quæ omnia ita à nobis lector accipias, & maiora indies, & meliora expectes. Vale.

C. VALERII FLACCI SETINI VITA, PETRO CRINITO AUTORE.

Caius Valerius Flaccus Setinus inter eos, qui heroica decantarunt, Poëta multorum iudicio admirandus: Patauinus fuit, iuxta Aponum natus: ut à ueteribus traditum eſt: qui ſcribunt, eius patriam fuiſſe maximè inſignem natalibus Liuij, Stellæ, & Valerij Flacci. Itaq; hunc ipſum Val. Martialis laris Antenorei alumnum appellauit. Alij Setinum crediderunt, ex Setia urbe Campaniæ, quæ haud procul à Velitris fuit: unde in magno pretio habita ſunt Setina uina, ut ab antiquis ſcriptoribus relatum eſt. Et mirum uideri debet, quanto ſpiritu Flaccus inſurgat: quantaq; ingenij felicitate in ſcribendo carmine præſtet. Hic eſt ille Val. Flaccus in cuius obitu multum fuiſſe amiſſum queritur Fab. Quintilianus in libris ad Marcellum Victorium. Extant ipſius octo uolumina de Argonauticis, quod opus dicatum eſt Cæſ Domitiano, uel (ut alij uolunt) patri Veſpaſiano, quoniam ſic ad eum ſcribat in ipſa præfatione operis:

Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
Facta uirûm uerſam proles tua pandat Idumen,
Nanq; potes, Solymo nigrantem puluere fratrem,
Spargentemq; faces, & in omni turre furentem.

ſcripturus erat multo plures libros, niſi mors intempeſtiua eum nobis eripuiſſet. Videtur in illis, qui ſuperſunt, Apollonium Rhodium non tantum argumento operis expreßiſſe, ſed etiam ſingulis quandoq; carminibus. Atacinus quoq; Varro pari titulo compoſuit libros de Argonauticis, quod alibi notauimus. Idem Flaccus inter amicos habuit Secundum, Maternum, Stellam, & Val. Martialem. qui ad eum ſæpius ſcribit, eruditionemq; illius magnopere extollit. Conſtat hunc mediocri cenſu, ac penè tenui fuiſſe, & prædium poſſediſſe exiguum. In quo (ut Martialis refert) Muſarum curas reponeret. Itaq; Martialis idem liberè illum monet, ut relictis Muſis, atq; ocio, malit in foro, & cauſis agendis uerſari, quoniam poëtarum ſtudia parui admodum cenſerentur, ut his uerſibus patet,

O mihi curarum pretium non uile mearum,
Flacce Antenorei ſpes, & alumne laris,
Pierios differ cantusq; chorosq; ſororum,
Aes dabit ex iſtis nulla puella tibi.
Quid tibi cum Cyrrha? quid cum Permeſidos unda?
Romanum propius, diuitiusq; forum eſt.
Illic æra ſonant, &c.

Habuit Flaccus puerum in delitijs, quem Amazonicum quidam appellant: eius formam, indolem atq; uenuſtatem Martialis proſequitur eleganti epigrammate. De alio Flacco, qui epigrammata ſcripſit, ſuo loco diximus.

BIBLIOTECA N. ROMA VITTORIO EMANUELE

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Orpheum.

Orpheùs.	*Canthus.*	*Idmon.*
Caſtor.	*Leodócus.*	*Phlyas.*
Peleùs.	*Iphidámas.*	*Nauplius.*
Echíon.	*Erginus.*	*Palemonus.*
Iphiclus.	*Iphiclus.*	*Aſterius.*
Phálerus.	*Polyphemus.*	*Amchiſtecus.*
Aglaus.	*Actorion.*	*Meleager.*
Hercules.	*Telamon.*	*Eurydámas.*
Pollux.	*Oileùs.*	*Anceus.*
Aethalides.	*Admetus.*	*Lynceùs.*
Actorides.	*Anceus.*	*Menætius.*
Bu:es.	*Amphion.*	*Cepheùs.*
Iphitus.	*Calais.*	*Tænaricus.*
Arcĭus	IASON.	*Augias.*
Tiphys.	*Periclymenus.*	*Zetes.*
Mopſus.	*Aſterion.*	*Hylas.*
Eurytus.	*Caneùs.*	
Euphágus.	*Idas.*	

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Apollonium.

Orpheùs.	*Canthus.*	*Idmon.*
Iphiclus.	*Telamon.*	*Lynceus.*
Echion.	*Phálerus.*	*Amphidamas.*
Mopſus.	*Talaus.*	*Augias.*

Eurytion.
Aſterion.
Admetus.
Aethalides.
Eurydámas.
Eribotes.
Clytíus.
Peleùs.
Tiphys.
Arcius.
Hylas.
Pollux.
Idas.
Cephcùs.

Hercules.
Aſterius.
Erginus.
Polyphemus.
Eurytus.
Coronus.
Menætius.
Oileùs.
Iphitus.
Butes.
Phlœas.
Leodócus.
Nauplius.
Caſtor.

Polyphemus.
Periclymenus.
Ancæus.
Amphion.
Meléager.
Palæmonius.
Calais.
Iaſon.
Laocóon.
Iphitus.
Acaſtus.
Iphiclus.
Zetes.
Argus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Valerium Flaccum.

Telamon.
Talaus.
Iphitus.
Amphion.
Nauplius.
Amphidámas.
Neſtor.
Periclymenus.
Phálerus.
Menætius.
Erginus.

Canthus.
Zetes.
Iphiclus.
Acaſtus.
Hercules.
Leodócus.
Euphemus.
Clymenus.
Oileùs.
Ancæus.
Mopſus.

Phlœas.
Pollux.
Aetalides.
Iphis.
Polyphemus.
Idas.
Calais.
Argus.
Aſterion.
Idmon.
Deucalion.

Meléager.	*Philoctetes.*	*Iphitus.*
Echion.	*Eribotes.*	*Cepheùs.*
Eurytion.	*Ancæus.*	*Lynceùs.*
Tydeùs.	*Caſtor.*	*Orpheùs.*
Butes.	*Eurycus.*	*Tiphys.*
Peleùs.	*Admetus.*	*Iaſon.*

Autolycus.
Phlogius.
Deiléon.

apud Thermodōtem ſe Argonautis adiungunt, cum Idmon, Tiphys, & Hercules deeſſent.

CANDIDISSIMO IVueni Paulo Richart Hagenoenſi, Philippus Engentinus
S. D.

INSTITVTVM tuum, mi Paule, ciuilis illa procella nonnihil remoratur, quod tamen cum multis commune habes. Conſpiraſſe uidetur orbis ad extinguendas literas, diuino ſanè beneficio nuper reſtitutas. Sed ita fit in rebus humanis, ut nulla præclara diu conſiſtant. Cum igitur in hoc turbulentiſſimo ſalo nauigandum ſit in Barbariem, uolui tibi proponere inuictiſſimos Argonautas, qui abundè docebunt te, quàm ſint fortiter ferendi rerum caſus. Accipe igitur Flaccum, quantum licuit, à me emendatum, & in ſingulos libros argumentis illuſtratum, eumq; tibi familiarem facito, ut periculoſa hæc tempora aliquando uel legendo fallas. Nolui eſſe longior, quòd alioqui tenet inſanabile multos ſcribendi cacoëthes, & ægro in corde ſeneſcit. Vale, Friburgi in medijs militum gladijs menſe Maio, Anno. M. D. XXV.

IN LIBRVM PRIMVM VAlerij Flacci Argumentum, Philippo Engentino autore.

ANxius ut Pelias tentauerat Aeſone natum
Palladis admonitu ſulcos factura profundo,
Conſtitit in portu turba mirante carina.
Hic horrenda canit nautis oracula Mopſus,
Quæ tamen arginus clementer temperat Idmon.
Conueniunt Minyæ tonſas & candida ponto
Carbaſa, qui primi dijs oſtendere marinis.
Tum pater omnipotens fati decreta recenſet.
Sed Boreas immane furens, cum fracta uideret
Iura freti, Aeoliam Tyrrhenaq; tendit ad antra,
Et regi exponit temerati fœdera ponti.
Protinus horriſono quatiunt ſua regna fragore
Hinc Notus, hinc Aquilo: nec ceſſat turbidus Eurus
Donec placata eſt ui numinis æquoris unda.
Interea Pelias aucto immania nato
Fata parat fratri, ſed mortem præuenit Aeſon,
Cum conſorte thori ſacris de more peractis
Deſcenduntq; ambo in ſyluas & amœna piorum.

C. VALERII FLACCI ARGONAVTICON LIBER PRIMVS.

PRIMA *deûm magnis canimus*
freta peruia nautis,
Fatidicamq́; ratem, ſcythici quæ
Phaſidis oras
Auſa ſequi, mediosq́; inter iuga
concita curſus
Rumpere flammifero tandem conſedit olympo.
Phœbe mone, ſi cumæa mihi conſcia uatis
Stat caſta cortina domo, ſi laurea digna
Fronte uiret. Tuq́; ò pelagi cui maior aperti
Fama, Caledonius poſtquam tua carbaſa uexit
Oceanus phrygios prius indignatus Iulos,
Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq́; faue ueneranda canenti
Facta uirûm, uerſam proles tua pandit Idumen,
Nanq; poteſt, ſolymo nigrantem puluere fratrem
Spargentemq́; faces, & in omni turre furentem.
Illa tibi cultusq́; deûm, delubraq́; genti
Instituet, cum iam genitor lucebis ab omni
Parte poli, neq; enim in tyrias Cynoſura carinas
Certior, aut graijs Elice ſeruanda magiſtris.
Seu tu ſigna dabis, ſeu te duce Græcia mittet
Et Sidon, Nilusq́; rates, nunc noſtra ſerenus
Orſa iuues, hæc ut latias uox impleat urbes.

Aemoniam primus Pelias frænabat ab annis
Iam grauis & longus populis metus, illius amnes
Ionium quicunq; petunt. ille Othryn & Hæmum,
Atq; imum felix uerſabat uomere Olympum.
Sed non ulla quies animo, fratrisq́; pauenti
Progeniem, diuumq́; minas. Hunc nam fore regi
Exitio uatesq́; canunt, pecudumq́; per aras
Terrifici monitus iterant. ſuper ipſius ingens
Inſtat fama uiri, uirtusq́; haud læta tyranno.
Ergo anteire metus, iuuenemq́; extinguere pergit
Aeſonium, lethiq́; uias ac tempora uerſat.
Sed neq; bella uidet graias neq; monſtra per urbes
Vlla cleonæo iam tempora cluſus hiatu
Alcides, olim Lernæ defenſus ab angue
Arcas, & ambobus iam cornua fracta iuuencis.
Ira maris, uaſtiq́; placent diſcrimina ponti.
Tum iuuenem tranquilla timens, nec fronte timendus
Occupat, & fictis dat uultum & pondera dictis.
Hanc mihi militiam, ueterum quæ pulchrior actis
Annue, daq́; animum. noſtri de ſanguine Phryxus
Cretheos ut patrias audis effugerit aras.
  Hunc ſerus Aeætes, Scythiam Phaſimq́; rigentē
Qui colit, heu magni ſolis pudor, hoſpita uina
Inter & attonitæ mactat ſolennia menſæ,
Nil noſtri, diuumq́; memor. Non nuntia tantum
Fama refert, ipſum iuuenem tam ſæua gementem,
Ipſum ego cum ſerus ſeſſos ſopor alligat artus
Aſpicio, lacera aßiduis nanq; illius umbra
Queſtibus, & magni numen maris excitat Helle.

Si mihi

Si mihi quæ quondam uires, uel pendere pœnas
Colchida iam & regis caput hic atq; arma uideres.
Olim annis ille ardor hebet, nec dum mea proles
Imperio, & belli rebus matura mariq;.
Tu cui iam curæq; uigent animiq; uiriles
I decus, & pecoris nephilæi uellera graio
Redde Tholo, ac tantis temet dignare periclis.
Talibus hortatur iuuenem, propiorq; iubenti
Conticuit, certus ſcythico concurrere ponto
Cyaneas, tantoq; ſilet poſſeſſa dracone.
Vellera, multifidas regis quem filia linguas
Vibrantem ex adytis cantu dapibusq; uocabat,
Et dabat heſterno liuentia mella ueneno.
Mox taciti patuere doli, nec uellera curæ
Eſſe uiro, ſed ſeſe odijs immania cogi
In freta. Qua iuſſos ſectantem quærere Colchos
Arte queat, nunc aërij plantaria uellet
Perſeos, aut curru ſæuos frænaſſe dracones,
Creduus ignaras Cereris quo uomere terras
Imbuit, & flaua quercum damnauit ariſta:
Heu quid agat? populum'ne leuem, ueteriq; tyranno
Infenſum, atq; olim miſerantes Aeſona patres
Aduocet? an ſocia Iunone & Pallade fretus
Armiſona, ſuperet magis, & freta iuſſa capeſſat,
Si qua operis tanti domito conſurgere ponto
Fama queat? TV ſola animum mentemq; peruris
GLORIA. *te uiridem uidet immunemq; ſenectæ*
Phaſidis in ripa ſtantem iuuenesq; uocantem.
Tandem animi incertum, confuſaq; pectora firmat

Relligio, tendensq́; pias ad ſidera palmas,
Omnipotens regina, inquit, quam turbidus atro
Aethere, cæruleum quateret cum Iuppiter imbrem
Ipſe ego præcipiti tumidum per Enipea nimbo
In campos & tuta tuli, nec credere quiui
Antè deam, quàm te tonitru nunq́; repoſci
Coniugis, & ſubita raptam formidine uidi,
Da Scythiam Phaſimq́; mihi. Tuq́; innuba Pallas
Eripe me. ueſtris egomet tunc uellera templis
Illa dabo, dabit auratis & cornibus igni
Colla pater, niueiq́; greges altaria cingent.
Accepere deæ, celeriq́; per æthera lapſu
Diuerſas petiere uias in mœnia pernix
Theſpiaca, & charum Tritonia deuolat Argum.
Moliri hunc puppem iubet, & demittere ferro
Robora, peliacas etiam comes exit in umbras.
At Iuno argolicas pariter, Macedumq́; per urbes
Spargit inexpertos tentare parentibus auſtros
Aeſoniden, iam ſtare ratem, remisq́; ſuperbam
Poſcere quos reueheat, rebusq́; in ſecula tollat.
Omnis abit, quæ iam bellis ſpectataq́; forma
Turba ducum, primæ ſeu quos in flore iuuentæ
Tentamenta tenent, nec dum data copia rerum.
At quibus aruorum ſtudiumq́; inſontis aratri
Hos ſtimulat, magnaq́; ratem per luſtra uiasq́;
Iuſsi laude canunt manifeſto in lumine Fauni,
Syluarumq́; deæ, atq; clatis cornibus amnes.
Protinus inachijs ultro Tirynthius Argis
Aduolat, arcadio cuius armata ueneno

Tela puer facilesq; humeris gaudentibus arcus
Geſtat Hylas, uelut ille quidem ſed dextera nondum
Par oneri, clauæq; capax. quos talibus amens
Inſequitur, ſolitosq; nouat Saturnia queſtus:
O utinam Graiæ rueret non omne iuuentæ
In noua fata decus, noſtriq; Euryſtheos hæc nunc
Iuſſa forent. imbrem & tenebras, ſæuumq; tridentem
Iam iam ego & inuiti torſiſſem coniugis ignem.
Nunc quoq; nec ſocium noſtræ, columen'ue carinæ
Eſſe uelim, Herculeis nec me unquam fidere fas ſit
Auxilijs, comiti & tantum debere ſuperbo.
Dixit & æmonias oculos detorquet ad undas.
Feruere cuncta uirûm cœtu ſimul undiq; cernit
Delatum nemus, & docta reſonare bipenni
Littora, iam pinus gracili diſſoluere lamna
Theſpiaden, iungiq; latus, lentoq; ſequaces
Molliri uidet igne trabes, remisq; paratis
Pallada uelifero quærentem brachia malo.
Conſtitit ut longe moles non peruia ponto
Puppis, & ut tenues ſubiere latentia ceræ
Lumina picturæ uarios ſuperaddit honores.
Hic ſperata ſedens tyrrheni tergore piſcis
Peleos in thalamos uehitur Thetis. æquora delphin
Corripuit, ſilet hæc deiecta in lumina palla,
Nec Ioue maiorem naſci ſuſpirat Achillem.
Hanc Panope, Dotoq; ſoror, iactataq; fluctu
Proſequitur nudis pariter Galatea lacertis
Antra petens. ſiculo reuocat de littore Cyclops
Contra ignis, uiridiq; thorus de fronde, dapesq;

Vinaq;

Vinaq; & æquoreos inter cum coniuge diuos
Aeacides: pulſatq; chelyn poſt pocula Chiron.
Parte alia Pholoë, multoq; inſanus Iaccho
Rhœtus, & Atracia ſubitæ de uirgine pugnæ,
Cratêres menſæq; uolant, aræq; deorum,
Poculaq;, inſignis ueterum labor, optimus haſta
Hic Peleus, hic enſe furens agnoſcitur Aeſon.
Fert grauis inuito uictorem Neſtora tergo
Monycus, ardenti peragit clarus Antora quercu,
Nigro Neſſus equo fugit, accliuiſq; tapetis
In medijs uacuo condit caput Hippaſus auro.
Hæc quanquam mirãda uiris, ſtupet Aeſone natus,
Et ſecum: Heu miſeros noſtrum natoſq; patreſq;
Haccine nos animæ faciles rate nubila contra
Mittimur? in ſolum num ſæuiet Aeſona pontus?
Non iuuenem in caſus, eademq; pericula Acaſtum
Abripiam? inuiſæ Pelias freta tuta carinæ
Optet, & exoret noſtris cum matribus undas.
Talia conanti, læuum Iouis armiger æthra
Aduenit, & ualidis fixam erigit unguibus agnam.
At procul è ſtabulis trepidi clamore ſequuntur
Paſtores, fremituſq; canum. citus occupat auras
Raptor, & Aegæi ſuper effugit alta profundi.
Accipit augurium Aeſonides, lætuſq; ſuperbi
Tecta petit Peliæ, prior huic tum regia proles
Aduolat, amplexus fraternaq; pectora iungens.
Ductor ait, Non degeneres, ut reris, Acaſte
Venimus ad queſtus, ſocium te iungere cœptis
Eſt animus, neq; enim Telamon, aut Cãthus, & Idas

Tynd

Tyndareusq́; puer mihi uellere dignior Helles.
O quantum terræ, quantum cognoſcere cœli
Permiſſum eſt, pelagum quantos aperimus in uſus
Nunc forſan graue reris opus, ſed læta recurret
Cum ratis, & charam cum iam mihi reddet Iolchō.
Quis pudor heu noſtros tibi nunc audire labores?
Quas referam uiſas tua per ſuſpiria gentes?
Nec paſſus rex plura uirum, ſat multa parato.
In quæcunq; uocas nec nos ait optime ſegnes
Crediderus; patrijs'ue magis confidere regnis
Quàm tibi, ſi primos duce te uirtutis honores
Carpere, fraternæ ſedeatq́; adcreſcere famæ.
Quin ego ne qua metu nimio me cura parentis
Impediat fallam ignarum, ſubitusq́; paratis
Tunc adero, primas linquet cum puppis arenas.
Dixerat: ille animos promiſſaq́; talia lætus
Accipit, & greſſus auidos ad littora uertit.
At ducis imperijs Minyæ, monituq́; frequentes
Puppem humeris ſubeunt, & tento poplite proni
Decurrunt, intrantq́; fretum, non clamor anhelis
Nauticus, aut blandus teſtudine defuit Orpheus.
Tum læti ſtatuunt aras. tibi rector aquarum
Summus honor, tibi cæruleis in littore uittis
Et zephyris, Glaucoq́; bouem, Tethydiq́; iuuencum
Deijcit Ancæus, non illo certior alter
Pinguia lethifera perfringere colla bipenni.
Ipſe ter æquoreo libans carcheſia patri
Sic ait Aeſonides: O qui ſpumantia nutu
Regna quatis, terrasq́; ſalo complecteris omnes,

Da ueniam, ſcio me cunctis è gentibus unum
Illicitas tentare uias, hyememq́; mereri.
Sed non ſponte feror, nec nunc mihi iungere montes
Mens tumet, aut ſummo depoſcere fulmen olympo.
Ne Peliæ te uota trahant. ille aſpera iuſſa
Repperit, & Colchos in me luctumq́; meorum.
Illum ego. tu tantum non indignantibus undis
Hoc caput accipias, & preſſam regibus alnum.
Sic fatus pingui cumulat libamine flammam.
Protulit ut crinem denſis luctatus in extis.
Ignis, & aſcendit ſalientia uiſcera tauri,
Ecce ſacer totusq́; dei per littora Mopſus
Immanis uiſu, uittamq́; comamq́; per auras
Surgentem laurusq́; rotat, uox reddita tandem
Vox horrenda uiris, tum facta ſilentia uati.
Heu quænam aſpicio? noſtris modo concitus auſis
Aequoreos uocat ecce deos Neptunus, & ingens
Concilium, fremere & legem defendere cuncti
Hortantur. ſic amplexus, ſic pectora fratris
Iuno tenet. tuq́; ò puppem ne deſere Pallas,
Nunc patrui nunc flecte minas. ceſſere, ratemq́;
Accepere mari. per quot diſcrimina rerum
Expedior ſubita cur pulcher arundine crines
Velat Hylas? unde urna humeris? niueosq́; per artus
Cærulea ueſtes? unde hæc tibi uulnera Pollux?
Quantus Io tumidis taurorum è naribus ignis?
Tollunt ſe galeæ, ſulcusq́; ex omnibus haſtæ,
Et iam iamq́; humeri, quem circum uellera Martem
Aſpicio? quænam aligeris ſecat anguibus auras

Cæde madens? quos enſe ferit, miſer eripe paruos
Aeſonide, cerno thalamos ardere iugales.
Iamdudum uates Minyas ambage, ducemq;
Terrificat, ſed enim contra phœbeius Idmon
Non pallore oris, non ullo horrore comarum
Terribilis, plenus fatis Phœboq; quieto,
Cui genitor tribuit monitu prænoſcere diuûm
Omina ſeu flammas, ſeu lubrica comminus exta,
Seu plenum certis interroget aëra pennis.
Sic ſocijs Mopſoq; canit: Quantũ augur Apollo,
Flammaq; prima docet: præduri plena laboris.
Cerno equidem: patiens ſed quæ ratis omnia uincet.
Ingentes durate animæ, dulceſq; parentum
Tendite ad amplexus. lacrymæ cecidere canenti,
Quòd ſibi iam cluſos inuenit in ignibus Argos.
Vix ea fatus erat, iungit cum talia ductor
Aeſonius: Superum quando conſulta uidetis
O ſocij quantiſq; datur ſpes maxima cœptis,
Vos quoq; nunc uires animoſq; afferte paternos,
Non mihi Theſſalici pietas culpanda tyranni
Suſpecti'ue doli deus, hac deus omine dextro
Imperat: ipſe ſuo uoluit commercia mundo
Iuppiter, & tantos hominum miſcere labores.
Ite uiri mecum, dubijſq; euincite rebus,
Quæ meminiſſe iuuet, noſtriſq; nepotibus inſtent.
Hanc uero ſocij uenientem littore læti
Dulcibus alloquijs, ludoq; educite noctem.
Paretur. molli iuuenes funduntur in alga,
Conſpicuuſq; toris Tirynthius, exta miniſtri

Rapta ſimul uerubus, cereremq́; dedere caniſtris.
Iamq́; aderat ſummo decurrens uertice Chiron
Clamantemq́; patri procul oſtentarat Achillem.
Vt puer ad notas erectum Pelea uoces
Vidit, & ingenti tendentem brachia paſſu,
Adſiluit, charaq́; diu ceruice pependit.
Illum nec ualido ſpumantia pocula Baccho
Sollicitant, ueteri nec conſpicienda metallo
Signa tenent, ſtupet in ducibus, magnumq́; ſonantes
Haurit, & herculeo fert comminus ora leoni.
Laetus at implici ti Peleus rapit oſcula nati,
Suſpiciensq́; polum, placido ſic currere fluctu
Pelea uultis ait, uentosq́; optare ferentes?
Hoc ſuperi ſeruate caput, tu caetera Chiron
Da mihi, te paruus lituos & bella loquentem
Miretur, ſub te puerilia tela magiſtro
Venator ferat, & noſtram feſtinet ad haſtam.
Omnibus inde uiae calor additus, ire per altum
Magna mente uolunt. Phryxi promittitur abſens
Vellus & auratis Argo reditura corymbis.
Sol ruit & totum Minyis laetantibus undae
Deduxere diem, ſparguntur littore curuo
Lumina nondum ullis terras monſtrantia nautis.
Thracius hic noctem dulci teſtudine uates
Extrahit, ut ſteterit redimitus tempora uittis.
Phryxus, ut iniuſtas contectus nubibus aras
Fugerit, Inoo linquens Athamanta Learcho,
Aureus ut iuuenem miſerantibus intulit undis
Vector, & adſtrictis ut ſedit cornibus Helle.

Sept

Septem aurora uias,totidemq́; peregerat umbras
Luna polo,dirimiq́; procul non æquore uiſa
Cœperat à gemina deſcendere Seſtos Abydo.
Hic ſoror æoliden æuum manſura per omne
Deſerit,heu ſæuæ nequicquam erepta nouercæ,
Illa quidem fiſſas longe petit humida palmis
Vellera,ſed bibulas urgenti pondere ueſtes
Vnda trahit.leuiq́; manus labuntur ab auro.
Quis tibi Phryxe dolor,rapido cum concitus æſtu
Perſpiceres miſeræ clamantia uirginis ora?
Extremasq́; manus?ſparſosq́; per æquora crines?
Iamq́; mero ludoq́; modus,poſitiq́; quietis
Conticuere thoris,ſolis quibus ordine fuſis
Impatiens ſomni ductor manet.hunc grauis Aeſon
Et pariter uigil Alcymede ſpectantq́; tenentq́;
Pleni oculos,illis placidi ſermonis Iaſon
Suggerit affatus,turbataq́; pectora mulcet.
Mox ubi uicta graui ceciderunt lumina ſomno,
Viſa coronatæ fulgens tutela carinæ
Vocibus his inſtare duci.Dodonida quercum
Ingredior,nec fatidicis auellere ſyluis
Me,niſi promiſſo potuit,Saturnia cœlo.
Tempus adeſt,age rumpe moras,dumq́; æquore toto
Currimus,i certus ſi nubila duxerit æther,
Iam nunc mitte manus fidens ſuperisq́; mihiq́;.
Chaoniiq́; uides famulam Iouis æquora tecum.
Dixerat,ille pauens læto quanquam omine diuum
Proſiluit ſtratis,minyas ſimul obtulit omnis
Alma nouo criſpans pelagus Titonia Phœbo.

BIBLIOTECA NAZ.

Diſcurrunt tranſtris. Hi celſo cornua malo
Expediunt, alij tonſas in marmore ſummo
Prætentant: prora funem legit Argus ab alta.
Increſcunt matrum gemitus, & fortia languent
Corda patrum, longis flentes amplexibus hærent.
Vox tamē Alcimedes plāctus ſupereminet omnes,
Fœmineis tantum illa furens ululatibus obſtat,
Obruit idæam quantum tuba martia buxum.
Fatur & hæc: Nate indignos aditure labores,
Diuidimur, nec ad hos animum componere caſus
Ante datum, ſed bella tibi terraſq; timebam.
Vota alijs facienda deis, ſi fata reducunt
Te mihi, ſi trepidis placabile matribus æquor,
Poſſum equidem lucemq; pati, longumq; timorem.
Sin aliud fortuna parat, miſerere parentum (chos
Mors bōa, dū metꝰ eſt, nec adhuc dolor, hei mihi Col-
Vnde ego, & auecti timuiſſem uellera Phryxi?
Quos iam mente dies, quàm ſæua inſomnia curis
Proſpicio? quoties paucos ad littoris ictus
Deficiam, ſcythicum metuens pontumq; Cretamq;?
Nec de te credam noſtris ingrata ſerenis
Da precor amplexus hæſuraq; uerba relinque
Auribus, & dulci iam nunc preme lumina dextra.
Talibus Alcimede mœret, ſed fortior Aeſon
Attollens dictis animos, ò ſi mihi ſanguis
Quantus erat, cum ſignifero cratere Niſantem,
Non leuiore Pholum manus hæc compeſcuit auro,
Primus in æratis poſuiſſem puppibus arma,
Concuſſoq; ratem gauderem tollere remo.

Sed

Sed patriæ ualuere preces, auditaq́; magnis
Vota Deis: uideo noſtro tot in æquore reges,
Teq́; ducem, tales tales ego ducere ſuetus
Atq; ſequi, nunc ille dies, det Iuppiter oro,
Ille ſuper, quo te Scythici regisq́; marisq́;
Victorem, atq; humeros ardentem uellere rapto
Accipiam, cedantq́; tuæ mea facta iuuentæ.
Sic ait. ille ſuo collapſam pectore matrem
Suſtinuit, magnaq́; ſenem ceruice recepit,
Et iam finis erat. Zephyrumq́; ratemq́; morantis
Soluerat amplexus triſti tuba tertia ſigno.
Dant remo ſua quiſq; uiri. dant nomina tranſtris.
Hinc læuum Telamon pelagus tenet, altior inde
Occupat Alcides aliud mare, cætera pubes
Diuiditur, celer Aſterion. quem matre carentem
Cretheus gemino fouit pater amne Cometes,
Segnior Appidani uires ubi ſentit Enipeus.
Nititur hinc Talaus, fratrisq́; Leodocus urget
Remo terga ſui, quos nobile contulit Argos.
Hinc quoq; miſſus adeſt, quamuis arcentibus Idmon
Alitibus, ſed turpe uiro timuiſſe futura.
Hic & Naubolides tortas inſurgit in undas
Iphitus, hic patrium frangit Neptunius æquor,
Qui tenet undiſonam Pſamathen, ſemperq́; patentem
Tænaron Euphemus molliq́; à litore Pellæ
Deucalion certus iaculis, & comminus enſe
Nobilis Amphion, pariter quos edidit Hypſo.
Nec potuit ſimiles noluit'ue ediſcere uultus.
Tum ualida Climenus percuſſo pectore tonſa,

Frater & Iphiclus puppem trahit, & face ſaua
In tua mox Danaos acturus ſaxa Caphareu
Nauplius, & tortum non à Ioue fulmen Oileus
Qui gemet, euboicas nato ſtridente per undas.
Quiq; Erymanthæi fundantem pondere monſtri
Amphitryoniaden tegeæo limine Cepheus
Iuuit, & Amphidamas: at frater plenior annis
Maluit Ancæos uellus contingere Phryxi.
Tectus & Eurytion ſeruato colla capillo,
Quem pater Aonias reducem tondebit ad aras.
Te quoq; Theſſalicæ Neſtor rapit in freta puppis
Fama, Myceneis olim qui candida uelis
Aequora, nec ſtantes mirabere mille magiſtros.
Hic uates, Phœbiq; fides non uana parentis
Mopſus, puniceo cui circumfuſa cothurno
Palla imos ferit alba pedes, uittataq; frontem
Caſsis, & in ſummo laurus Peneïa cono.
Quinetiam Herculeo conſurgit ab ordine Tydeus
Nelidesq; Periclimenus, quem parua Methone,
Et leuis Elis equis, & fluctibus obuius Aulon
Cæſtibus aduerſos uiderunt frangere uultus.
Tu quoq; Phryxeos remo Pœantie Colchos
Bis Lemnon uiſure petis, nunc cuſpide patris
Inclytus Herculeas olim moture ſagittas.
Proximus huic Butes Attais diues ab oris,
Innumeras nam claudit apes, longaq; ſuperbus
Fuſcat nube diem, dum plenas nectare cellas
Pandit, & in dulcem reges dimittit Hymetton.
Inſequeris, caſusq; tuos expreſſa Phalere

Arma

Arma geris: uacua nam lapſus ab arbore paruum
Te quater ardenti tergo circumuenit anguis.
Stat procul intendens dubium pater anxius arcum:
Tunc cælata metus alios gerit arma Eribotes.
Nec Peleus fretus ſoceris & coniuge diua
Defuit, at prora ſplendet tua cuſpis ab alta
Aeacide, tantum hæc altis excelſior haſtis,
Quantum Peliacas in uertice uicerat ornos.
Linquit & Actorides natum Chironis in antro,
Vt ſocius charo pariter meditetur Achilli
Fila lyræ, pariterq́; leues puer incitet haſtas.
Diſcat eques placidi conſcendere terga magiſtri,
Et quem fama genus non eſt decepta Lyæi,
Phlias immiſſus patrios de uertice crines,
Nec timet Ancæum genitrix committere ponto,
Plena tulit quem rege maris: ſecurus in æquor
Haud minus Erginus proles neptunia fertur:
Qui maris inſidias, claræ qui ſidera noctis
Norit, & è clauſis quem deſtinet Aeolus antris.
Non metuat cui regna ratis, cui tradere cœlum
Aßidua Typhis uultum laſſatus ab arcto.
Taurea uulnifico portat celer ærea plumbo
Terga Lacon ſaltem in uacuos ut brachia uentos
Spargat, & œbalium pagaſeïa puppis alumnum
Spectet, ſecuro celebrantem littora ludo.
Oraq́; Theſſalico melior contundere fræno,
Vectorem pauida Caſtor dum quæreret Helles,
Paſſus Amyclea pingueſcere Cyllaron herba.
Illis tanareo pariter tremit ignea fuco

Purpura, quod gemina mater ſpectabile tela
Duxit opus: bis Taygeton ſyluasq; comantes
Struxerat, Eurotan molli bis ſuderat auro:
Quemq; ſuus ſonipes niueo de ſtamine portat:
Et uolat amborum patrius de pectore Cygnus.
At tibi collectas ſoluit iam fibula ueſtes
Oſtenditq; humeros fortes, ſpatiumq; ſuperbi
Pectoris, Herculeis æquum Meleagre lacertis.
Hic numeroſa phalanx proles cyllenia, certus
Aethalides ſubitas neruo redeunte ſagittas
Cogere, tu medios gladio bonus ire per hoſtes
Euryte, nec patrio Minyis ignobilis uſu
Nuntia uerba ducis populis qui reddit Echion.
Sed non Iphitus Argo reditura lacertis,
Heu celerem ſcythica te mœſta relinquet arena
Ceſſantemq; tuo lugebit in ordine remum.
Te quoq; dant campi tanto paſtore Pheræi
Felices Admete tuis, nam pendet in aruis
Delius, ingrato Steropen quod ſuderat arcu.
Ah quoties famulo notis ſoror obuia ſyluis
Fleuit, ubi oſſeæ captaret frigora quercus,
Perderet & pingui miſeros Bœbeide crines.
Inſurgit tranſtris, & remo Nerea uerſat
Canthus, in æo uoluet quem barbara cuſpis
Puluere at interea clari decus adiacet orbis
Quem genitor geſtabat Abas, ſecat aurea fluctus
Tegmina Chalcidicas fugiens Euripus arenas,
Celſaq; ſemiferum contorquens fræna luporum
Surgis ab oſtrifero medius Neptune Geræſto,

Et tibi palladia pinũ Polypheme reuecto
Ante urbem ardentis reſtat deprehendere patris
Relliquias, multum famulis pia iuſta moratis,
Si uenias, breuiore petit iam cærula remo,
Occupat & longe ſua tranſtra nouiſsimus Idas.
At frater magnos Lynceus ſeruatus in uſus,
Quem tulit Arene, poſsit qui rumpere terras,
Et ſtyga tranſmiſſo tacitam deprehendere uiſu.
Fluctibus è medijs terras dabit ille magiſtro,
Et dabit aſtra rati, cumq; æthera Iuppiter umbra
Perdiderit, ſolus tranſibit nubila Lynceus.
Quin & Cecropiæ proles uacat Orithyiæ
Temperet ut tremulos Zetes, fraterq; Ceruchos.
Nec uero Odryſius tranſtris impenditur Orpheus.
Haud pontum remo ſubigit, ſed carmine tonſas
Ire docet ſummo paſsim ne gurgite pugnent,
Donec & Iphiclo pelagus, iuuenumq; labores
Aeſonides feſſum Phylace quem miſerat auo,
Non iam operũ in partẽ, monitus ſed tradat ut acres,
Magnorumq; uiros qui laudibus urat auorum.
Arge tua tibi cura ratis, te mœnia doctum
Theſpia palladio dant munere, ſors tibi, ne qua
Parte trahat tacitum puppis mare, fiſſaq; fluctu
Vel pice uel molli concludere uulnera cera.
Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab aſtro
Agniades, felix ſtellis qui ſegnibus uſum,
Et dedit æquoreos cœlo duce tendere curſus.
Ecce per obliqui rapidum compendia montis
Ductor auens lætusq; dolis agnoſcit Acaſtum

Horr

Horrentem iaculis,& parmæ luce coruſcum.
Ille ubi ſe mediæ per ſcuta uiroſq; carinæ
Intulit,ardenti Aeſonides retinacula ferro
Abſcidit:haud aliter ſaltus uaſtataq; pernix
Venator cum luſtra fugit,dominoq; timentem
Vrget equum teneras complexus pectore tygres,
Quas aſtu rupit pauido,dum ſæua relictis
Mater in aduerſo catulis uenatur Amano.
Vt pariter propulſa ratis ſtant littore matres,
Claraq; uela oculis,percuſſaq; ſole ſequuntur
Scuta uirum,donec iam celſior arbore pontus,
Immenſusq; ratem ſpectantibus abſtulit aër.
Siderea tunc arce pater pulcherrima Graium
Cœpta tuens,tantamq; operis conſurgere molem
Lætatur,patrij neq; enim probat otia regni.
Vnà omnes gaudent ſuperi uenturaq; mundo
Tempora,quæq; uias cernunt ſibi creſcere Parcæ.
Sed non & Scythici genitor diſcrimine nati
Intrepidus tales fundit Sol pectore uoces:
Summe ſator,cui noſtra dies uoluentibus annis
Tot peragit reficitq; uices,tua'ne iſta uoluntas?
Graiaq; nunc undis duce te nutuq; ſecundo
It ratis?an meritos fas eſt mihi rumpere queſtus?
Hoc metuens,& ne qua foret manus inuida nato,
Non mediæ telluris opes,non improba legi
Diuitis arua plagæ:teneant uberrima Teucer
Et Libys,& ueſtri Pelopis domus,horrida ſæuo
Quæ premis arua gelu,ſtrictoſq; in ſedibus amnes.
Cederet his etiam,& ſeſe ſine honore referret

Vlter

Vlterius, ſed nube rigens ac neſcia regum
Stat ſuper, & noſtros iam zona reuerberat ignes.
Quid regio immanis? quid barbarus amnibus ullis
Phaſis? & aduerſis proles mea gentibus obſtat?
Quid Minyæ meruere queri? num uellere Graio
Vt potitur? profugo quin agmina iungere Phryxo
Abnuit, Inoas ultro nec uenit ad aras.
Imperij ſed parte uirum, nataq́; moratus
Coniugio, uidet è Graia nunc ſtirpe nepotes.
Et generos uocat, & iunctas ſibi ſanguine terras,
Flecte ratem motusq́; pater, nec uulnere noſtro
Aequora pande uiris: ueteris ſat conſcia luctus
Sylua Padi, & uiſo flentes genitore ſorores.
Adfremit his, quaſſatq́; caput, qui uellera dono
Bellipotens ſibi fixa uidet, tentataq́; contrà
Pallas, & amborum gemuit Saturnia queſtus.
Tum genitor, Vetera hæc nobis & condita pergũt
Ordine cuncta ſuo, rerumq́; à principe curſu
Fixa manent. neq; enim terris tum ſanguis in ullis
Noſter erat, cùm fata darem, iuſtiq́; facultas
Hic mihi, cur uarios ſtruerem per ſecula reges,
Atq; ego curarum repetam decreta mearum.
Iampridem regio quæ uirginis æquor ad Helles,
Et Tanaim tenus immenſo deſcendit ab Euro
Vndat equis, floretq́; uiris: nec tollere contra
Vlla pares animos nomenq́; capeſcere bellis
Auſa manus, ſic fata locos ſic ipſe fouebam.
Accelerat ſed ſumma dies, Aſiamq́; labantem
Linquimus, & poſcunt iam me ſua tempora Graij.
Inde

Inde mea quercus,tripodesq́; animæq́; peremptum
Hanc pelago miſere manum,uia facta per undas,
Perq́; hyemes Bellona tibi,nec uellera tantum
Indignanda manent,propiorq́; ex uirgine rapta
Ille dolor:ſed nulla magis ſententia menti
Fixa,meæ,ueniet phrygia nam paſtor ab Ida,
Qui gemitus iraſq́; pares & mutua Graijs
Damna ferat.quæ claſſe dehinc effuſa procorum
Bella?quot ad Troiam flentes hyberna Mycenas?
Quos proceres,natoſq́; Deûm,quæ robora cernes
Oppetere?& magnis Aſiam concedere fatis?
Hinc Danaûm de fine ſedet,genteſq́; fouebo
Mox alias,pateant montes ſyluæq́; lacuſq́;
Cūctaq́; clauſtra maris,ſpes & metus omnibus eſto,
Arbiter ipſe locos terrenaq́; ſumma mouendo
Experiar,quænam populis longiſſima cunctis
Regna uelim,linquamq́; datas ubi certus habenas.
Tunc oculos Aegæa refert ad cærula,robur
Herculeum,Ledæq́; tuens genus,atq; ita fatur:
Tendite in aſtra uiri,mea primum regia mundo
Iapeti poſt bella trucis,Phlegræq́; labores
Impoſuit durum uobis iter,& graue cœli
Inſtituit.ſic ecce meus ſic orbe peracto
Liber,& expertus terras remeauit Apollo.
Dixit,& ingenti flammantem nubila ſulco
Direxit per inane facem.quæ puppe propinqua
In bifidum diſceſſit iter fratreſq́; petiuit
Tyndareos,placida & medijs in frontibus hæſit
Proximus amborum,lumenq́; innoxia fudit

Purpureum, miſeris olim implorabile nautis.
Interea medio ſæuus permiſſa profundo
Carbaſa pangæa Boreas ſpeculatus ab arce
Continuo Aeoliam, Tyrrhenaq; tendit ad antra
Concitus, omne Dei rapidis nemus ingemit alis
Strata ceres, motusq; niger ſub præpete pontus.
Aequore trinacrio, refugiq; à parte Pelori.
Stat rupes horrenda fretis, quot in æthera ſurgit
Molibus, infernas totidem demiſſa ſub undas.
Nec ſcopulos aut antra minor iuxta altera tellus
Cernitur, illam Acamas habitat, nudusq; Pyragmō:
Has nimbi, uentiq; domos, & naufraga ſeruat
Tempeſtas. hinc in terras latumq; profundum
Eſt iter, hinc olim ſoliti miſcere polumq;
Infelixq; fretum (Neq; enim tunc Aeolus illis
Rector erat, Libya cùm rumperet aduena Calpen
Oceanus, cùm flens ſiculos œnotria fines
Perderet, & medijs intrarent montibus undæ)
Intonuit donec pauidis ex æthere uentis
Omnipotens, regemq; dedit, quem iuſſa uereri
Sæua cohors, montemq; chalybs iterataq; maris
Saxa domant Euros, cùm iam prohibere frementum
Ora nequit, rex tunc aditus & clauſtra refringit
Ipſe uolens, placatq; data ſera murmura porta.
Nuntius hunc ſolio Boreas proturbat ab alto.
Pangæa quod ab arce nefas ait Aeole uidi?
Graia nouam ferro molem commenta iuuentus
Pergit, & ingenti gaudens domat æquora uelo.
Nec mihi libertas imis freta tollere arenis,

Qualis eram nondum uinclis & carcere clauſus.
Hinc animi ſtructaq́; uiris fiducia puppis,
Quòd Boream ſub rege uident da mergere Graios,
Inſanamq́; ratem, nil me mea pectora tangunt:
Tantum hominum cõpeſce minas, dum littora iuxta
Theſſala, nec dum aliæ uiderunt carbaſa terræ.
Dixerat, at cuncti fremere intus, & æquora uenti
Poſcere: tum ualido contortam turbine portam
Impulit Hippotades, fundunt ſe carcere læti
Thraces equi, Zephyruſq́; & nocti concolor alas
Nimborum cum prole Notus, crinemq́; procellis
Hiſpidus & multa flauus caput Eurus arena.
Induxere hyemem, raucoq́; ad littora tractu
Vnanimi freta curua ferunt, nec ſola tridentis
Regna mouent, uaſto pariter ruit igneus æther
Cùm tonitru, piceoq́; premit nox omnia cœlo.
Excuſſi manibus remi, conuerſaq́; frontem
Puppis in obliquum reſonos latus accipit ictus.
Vela ſuper tremulum ſubitus uolitantia malum
Turbo rapit. qui tum Minyis trepidantibus horror
Cum picei fulſere poli? pauidamq́; coruſca
Ante ratem cecidere faces? antemnaq́; læuo
Prona dehiſcentem cornu cum ſuſtulit undam?
Non hyemem miſſoſq́; putant conſurgere uentos
Ignari, ſed tale fretum tum murmure mœſto.
Hoc erat illicitas temerare rudentibus undas,
Quod noſtri timuere patres, uix littore puppim
Soluimus, en quanto fremitu ſe ſuſtulit Aegon.
Hoccine Cyaneæ concurrunt æquore cautes?

Triſt

Triſtius an miſeris ſupereſt mare? linquite terras
Spe pelagi, ſacroſq; iterum ſeponite fluctus.
Hæc iterant ſegni flentes occumbere letho.
Magnanimus ſpectat pharetras, & inutile robur
Amphitryoniades, miſcent ſuprema pauentes
Verba alij, iunguntq; manus, atq; ora fatigant.
Aſpectu in miſero cum tota protinus alnus
Soluitur, & uaſto puppis mare ſorbet hiatu.
Illam huc atq; illuc nunc torquẽs uerberat Eurus,
Nunc ſtridẽs Zephyris aufert Notus, undiq; feruẽt
Aequora, cum ſubitus trifida Neptunus in haſta
Cæruleum fundo caput extulit. hanc mihi Pallas,
Et ſoror hanc inquit mulcens mea pectora fletu
Abſtulerant, ueniant Phariæ, Tyriæq; carinæ,
Permiſſumq; putent, quoties mox rapta uidebo
Vela notis, plenaſq; malis clamoribus undas?
Non meus Orion, aut ſæuus pleiade taurus
Mortis cauſa noua, miſeris tu gentibus Argo
Fata paras, nec iam merito tibi Typhi quietum
Vlla parens uolet Elyſium, maneſq; piorum.
Hæc ait. & pontum pater ac turbata reponit
Littora, depellitq; notos, quos cærulus horror
Et madido grauis unda ſinu, longeq; ſequutus
Imber, ad Aeoliæ tendunt ſimul æquora portæ.
Emicuit reſerata dies, cœlumq; reſoluit
Arcus, & in ſummos redierunt nubila montes.
Iam placidis ratis extat aquis, quã gurgite ab imo
Et Tethys & magnis Nereus ſocer exigit ulnis.
Ergo humeros ductor ſacro uelatur amictu,

Aeſoniamq; capit pateram quam munere gaudēs
Liquerat hoſpitio, pharetraſq; rependerat auro
Salmoneus, nondum ille furens cum fingeret alti
Quadrifida trabe tela Iouis, contraq; ruentem
Aut Athon, aut Rhodopen, mœſtæ nemora ardua Piſæ
Aemul⁹ et miſeros ipſe ureret Aelidis agros,
Hac Pelago libat latices, & talibus infit.
Dij quibus undarum tempeſtatiſq; ſonoræ
Imperium, & magno penitus par regia cœlo,
Tuq; fretum diuoſq; pater ſortite biformes.
Seu caſus nox iſta fuit, ſeu uoluitur axis,
Vt ſuperum ſic ſtaret opus, tolliq; uiciſſim
Pontus habet ſeu te ſubitæ noua puppis imago
Armorumq; hominumq;, truces cõſurgere in iras
Impulit hæc luerint ſatis, & tua numina rector
Iam fuerint meliora mihi. Da reddere terris
Has animas, patriæq; amplecti limina portæ.
Tum quocunq; loco meritas tibi plurimus aras
Paſcet honos, ubicunq; rotis horrendus equiſq;
Stas pater, atq; ingens utrinq; fluentia Triton
Fræna tenet tantùm noſtras concede per urbes.
Dixerat hæc. oritur clamor, dextræq; ſequuntur
Verba ducis. ſic cum ſtabulis & meſſibus ingens
Ira Deûm, & Calabri populator ſirius arui
Incubuit, coit agreſtum manus anxia, priſcum
In nemus, & miſeris dictat pia uota ſacerdos.
Ecce autem molli Zephyros deſcendere lapſu
Aſpiciunt, uolat immiſſis caua pinus habenis
Infinditq; ſalum, & ſpumas uomit ære tridenti.

Tiphys

Tiphys agit, tacitiq; ſedent ad iuſſa miniſtri.
Qualiter ad ſummi ſolium Iouis omnia circum
Prona parata Deo, uentiq; imbresq; niuesq;
Fulguraq;, & tonitrus, et adhuc in fontibus amnes.
At ſubitus curaq; ducem metus acrior omni
Mensq; mali præſaga quatit, quòd regis adortus
Progeniem, raptoq; dolis crudelis Acaſto,
Cætera nuda neci, medioq; in crimine patrem
Liquerit, ac nullis inopem uallauerit armis.
Ipſe procul nunc tuta tenens, ruat omnis in illos
Quippe furor: nec uana pauet trepidatq; futuris.
Sæuit atrox Pelias, inimicaq; uertice ab alto
Vela uidet, nec qua ſe ardens effundere poſſit.
Nil animi, nil regna iuuant, fremit obice ponti
Clauſa cohors, teluq; ſalum, facibusq; coruſcat.
Haud ſecus Aeriſona uolucer cum Dædalus Ida
Proſiluit, iuxtaq; comes breuioribus alis,
Nube noua linquente domos, Minoïa fruſtra
Infremuit manus, & uiſu laſſatur inani.
Omnis equis plenisq; redit Gortina pharetris.
Quinetiam in thalamis, primoq; in limine Acaſti
Fuſus humi, iuuenis greſſus & inania ſigna
Ore premit, ſparſisq; legens ueſtigia canis,
Te quoq; iam mœſti forſan genitoris imago
Nate ait, & luctus ſubeunt ſuſpiria noſtri,
Iamq; dolos, circumq; trucis diſcrimina lethi
Mille uides: qua te infelix? quibus inſequar oris?
Non ſcythicas ferus ille domos, nec ad oſtia ponti
Tendit iter, falſæ ſed captum laudis amore

Te puer in noſtra dirus tormenta ſenecta
Nunc lacerat: celſis an ſi freta puppibus eſſent
Peruia, non ultro iuuenes claſſemq; dediſſem?
O domus, ò freti, nequicquam prole nepotes.
Dixit, & extemplò furijs iraq; minaci
Terribilis, ſunt hic etiam tua uulnera prædo,
Sunt lacrymæ, charusq; parens, ſimul ædibus altis
Itq; reditq; fremens, rerumq; aſperrima uerſat.
Biſtonas ad meritos cum cornua ſæua Thyoneus
Torſit, & infelix iam mille furoribus Hæmus,
Iam Rhodopes nemora alta gemũt, talẽ ĩcita lõgis
Porticibus, coniuxq; fugit, natiq; Lycurgum.
Tartareo tum ſacra Ioui, ſtygijsq; ferebat
Si quid ab excitis melius pernoſceret umbris,
Manibus Alcimede, tanto ſuper anxia nato,
Ipſum etiam curisq; parem, talesq; prementem
Corde metus ducit facilem tamen Aeſona cõiux.
In ſcrobibus cruor, & largus Phlegethontis aperti
Stagnat honos, ſæuoq; uocat grandæua tumultu
Theſſalis exanimes atauos, magnæq; nepotem
Pleiones, & iam tenues ad carmina uultus
Extulerat, mœſtosq; tuens natumq; nurumq;.
Talia libato pandebat ſanguine Cretheus.
Mitte metus. uolat ille mari, quãtumq; ꝑpinquat,
Iam magis atq; magis uarijs ſtupet acta deorum
Prodigijs, quatiuntq; truces oracula Colchos.
Heu quibus ingreditur fatis, qui gentibus horror
Pergit, mox ſcythiæ ſpolijs nuribusq; ſuperbus
Adueniet, cuperem ipſe graues tum rũpere terras.

Sed

Sed tibi triſte nefas, fraternaq; turbidus arma
Rex parat, & ſæuos irarum concipit ignes.
Quin rapis hinc animã, et famulos cit⁹ effugis art⁹
I, meus es, iam te in lucos pia turba ſilentum,
Secretisq; ciet uolitans pater Aeolus aruis.
Horruit interea famulum clamore ſupremo
Mœſta domus, regemq; fragor per mœnia differt
Mille ciere manus, & iam dare iuſſa uocatis.
Flagrantes aras ueſtemq; nemusq; ſacerdos
Præcipitat, ſubitisq; pauens circunſpicit Aeſon
Quid moueat, quàm multa leo cunctatus in arcta
Mole uirum, rictuq; genas & lumina preſſit.
Sic curæ ſubiere, ducem ferrum ne capeſſat
Imbelle, atq; aui ſenior geſtamina primi,
An patres regniq; acuat mutabile uulgus.
Contra effuſa manus, hærensq; in pectore coniux
Me quoq; ait, caſus comitem quicunq; propinquat,
Accipies. nec fata traham, natumq; uidebo
Te ſine, ſat cœli patiens, cum prima per altum
Vela dedit, potui quæ tantum ferre dolorem.
Talia per lacrymas. & iam circunſpicit Aeſon
Præueniat quo fine minas, quo fata capeſſat
Digna ſatis, magnos obitus natumq; domumq;
Et genus Aeolium, pugnataq; poſcere bella.
Eſt etiam ante oculos rerum rudis altera proles,
Ingentes animos, & fortia diſcere facta
Quem uelit, atq; olim lethi meminiſſe paterni.
Ergo ſacra nouat. Veteris ſub nocte cupreſſi
Sordidus, & multa pallens ferrugine taurus

 Stabat

Stabat adhuc,cui cæruleæ per cornua uittæ,
Et taxi frons hirta comis,ipſe æger,anhelans
Impatiensq́; loci,uiſaq́; exterritus umbra.
Hunc ſibi præcipuum gentis de more nefandæ
Theſſalis in ſeros ditis ſeruauerat uſus.
Tergeminam tum placat heram,ſtygiasq́; ſupremo
Obſecrat igne domos,iam iam exorabile retro
Carmẽ agẽs,neq; enim añ leues niger aduehit ũbras
Portitor,& cunctæ primis ſtant faucibus orci.
Illum ubi terrifici ſupereſſe in tempore ſacri
Conſpexit,ſtatuit letho,ſupremaq́; fatur
Ipſe manu tangens damnati cornua tauri.
Vos quibus imperium Iouis, & nõ ſegne peractũ
Lucis iter,mihi concilijs,mihi cognita bellis
Nomina,magnorum fama ſacrata nepotum,
Tuq́; excite parens umbris,ut noſtra uideres
Funera,& oblitos ſuperûm paterere dolores,
Da placidæ mihi ſedis iter,meq́; hoſtia ueſtris
Conciliet præmiſſa locis,Tu nuntia ſontum
Virgo Ioui,terras oculis quæ proſpicis æquis
Vltricesq́; deæ,faſq́;,& grandæua ſurorum
Pœna parens meritis regis ſuccedite tectis,
Et ſæuas inferte faces,ſacer effera raptet
Corda pauor,nec ſola mei grauia affore nati
Arma ratemq́; putet,claſſesq́; & pontica ſigna,
Atq; indignatos temerato littore reges
Mente agitet,ſemperq́; metu decurrat ad undas
Arma ciens,mors ſera uiam,tentataq́; claudat
Effugia,& noſtras nequeat præcurrere diras.

Sed

Sed reduces iam iamq; uiros,auroq; coruſcum
Cernat iter,ſtabo inſultans,& ouantia contra
Ora,manuſq; feram:tum uobis ſi quod inauſum
Arcanumq; nefas.& adhuc incognita lethi
Sors ſupereſt,date fallaci pudibunda ſenectæ
Exitia,indecoresq; obitus,non Marte,nec armis,
Aut nati precor ille mei dignatus,ut unquam
Enſe cadat. quæ fida manus,quæ chara ſuorum
Diripiat,laceretq; ſenem,nec membra ſepulchro
Contegat:hæc noſter de rege piacula ſanguis
Sumat, & heu cunctæ quas miſit in æquora gẽtes.
Adſtitit,& nigro fumantia pocula tabo,
Contigit ipſa graui furiarum maxima dextra.
Illi auide exceptum pateris hauſere cruorem.
Fit fragor,irrumpunt ſonitu,qui ſæua ferebant
Imperia,& ſtrictos iuſsis regalibus enſeis,
In media iam morte ſenes,ſuffectaq; letho
Lumina,& undanti reuomentes ueſte cruorem
Conſpiciunt,primoq; rudem ſub limine rerum
Te puer,& uiſa pallentem morte parentum
Diripiunt,adduntq; tuis,procul horruit Aeſon
Excedens,memoremq; tulit ſub nubibus umbram.
Cardine ſub noſtro,rebuſq; acciſa ſupernis
Tartarei ſedet aula patris,non illa ruenti
Acceſſura polo,uictam ſi uoluere molem
Fata uelint,ſi ſumma dies ſubuerterit orbem
Ingenti iacet ore chaos,quod pondere feſſam
Materiem,lapſumq; queat conſumere mundum.
Hic gemina æternum portæ,quarum altera dura

Semper lege patens, populos regesq; receptat.
Aſt aliam tentare nefas & tendere contrà,
Rara & ſponte patet, ſi quando pectore ductor
Vulnera nota gerens, galeis præfixa rotuq;
Cui domus, aut ſtudium mortales pellere curas,
Culta fides, longe metus, atq; ignota cupido.
Seu uenit in uittis, caſtaq; in ueſte ſacerdos.
Quos omnes lenis plantis, & lampada quaſſans
Progenies Atlantis agit, lucet uia late
Igne Dei, donec ſyluas, & amœna piorum
Deueniant, camposq; ubi Sol, totumq; per annum
Durat aprica dies, thiaſiq;, choriq; uirorum
Carminaq;, & quorum populis iam nulla cupido.
Has pater in ſedes, æternaq; mœnia natum,
Inducitq; nurum, tum porta quanta ſiniſtra
Pœna docet maneat Peliam, quo limine monſtrat.
Mirantur tantos ſtrepitus, turbamq; ruentem,
Et loca, & infernos almæ uirtutis honores.

IN LIBRVM II. ARGVMENTVM.

Nauigat Aeſonides Aegæa p æquora uect?,
Emenſisq; urbes tandem Vulcania Lemnos
Apparet, neglecta diu Cytheræa cruentum
Fœmineis animis hic immiſiſſe furorem
Narratur, ſola Hypſipyle cordata parentem
Vindicat, abſtruſum Bacchi ſub ueſte Thoantem
Vela legunt Minyæ, in portu ſtat graia iuuentus,
Mittitur Iphinoë uenientibus obuia gratum

Hoſpitium ſpondens, menſi, regina ſuperbis
Excipit Heroas. Venus æqua inſpirat amores
Iuppiter ipſe moras nimbis ſuperantibus addit.
At tandem reſides Tirynthius arguit acer,
Increpitatq; moras. Tum pandunt uela, leguntq;
Sacra tuos diuumq; potens Samothracia portus
Hinc Pagaſæa ratis Sigæia littora fato
Adpulit, Alcides hic Piſtri ſorte marinæ
Expoſitam Heſionem ſpumantibus eripit undis.
Cyzicus Aemonios proceres tandem excipit aula
Regifico hoſpitij producens iura paratu.

C. VALERII FLACCI SETINI ARGONAVTICON LIBER SECVNDVS.

INTEREA *ſcelerum luctusq; ignarus Iaſon*
Alta ſecat (neque enim patrios cognoſcere caſus
Iuno ſinit, medijs ardens ne flectat ab undis,
Ac temere in Peltan, & adhuc obſtantia regis
Fata ruat, placitosq; Deis neu deſerat actus)
Iamq; freti ſummas æquatum Pelion ornos,
Templaq; piſcæ mergunt obliqua Dianæ.
Iam Sciathos ſubſedit aquis, iam longa receßit
Sepias, attollit tondentes pabula Magnes
Campus equos, uidiſſe putant Dolopeia buſta,
Intrantemq; Amyrin curuas quæſita per oras

Aequora flumineo cuius redeuntia uento
Vela legunt, remis inſurgitur, inde ſalutant
Eurymenas, recipit uelumq; fretumq; reuerſus
Auſter, & in nubem Minyis repetentibus altum
Oſſa redit, metus ecce Deum damnataq; bello
Pallene, circumq; uident immania monſtra
Terrigenum cœlo quondam aduerſata Gygantum,
Quos ſcopulis trabibusq; parens miſerata, iugisq;
Induit, & uerſos extruxit in æthera montes.
Quiſq; ſuas in rupe minas, pugnamq; metusq;
Seruat adhuc, quatit ipſe hyemes, et torquet ab alto
Fulmina crebra pater, ſcopulis ſed maximus illis
Horror adeſt ſicula preſſus tellure Typhoeus.
Hunc profugũ & ſacras reuomentẽ pectore flãmas
(Vt memorãt) prẽſum ipſe comis Neptunus in altũ
Abſtulit, implicuitq; uadis, totiesq; cruenta
Mole reſurgentem, torquentemq; anguibus undas
Sicanium dedit usq; fretum, cumq; urbibus ætnam
Intulit ora premens, trux ille eiectat adeſt
Fundamenta iugi, pariter tunc omnis anhelat
Trinacria, iniectam feſſo dum pectore molem
Commouet experiens, gemituq; reponit inani.
Iamq; Hyperionius metas maris urget Ibêri
Currus, & euectæ prono laxantur habenæ
Aethere, cum palmas Tethys grandæua ſinusq;
Suſtulit, & rupto ſonuit ſacer æquore Titan.
Auxerat hora metus, iam ſe uertentis Olympi.
Vt faciem, raptosq; ſimul montesq; locosq;
Ex oculis, circũmq; graues uidere tenebras.

Ipſa

Ipſa quies rerum, mundiq́; ſilentia terrent,
Aſtraq́; & effuſis ſtellatus crinibus æther.
Ac uelut ignota captus regione uiarum,
Noctiuagum qui carpit iter non aure quieſcit,
Non oculis, noctisq́; metus niger auget utrinq;
Campus, & occurrens umbris maioribus arbor,
Haud aliter trepidare uiri, ſed pectora firmans
Haguiades, Non hanc inquit ſine numine pinum
Dirigimus, nec me tantum Tritonia curſus
Erudijt, ſæpe ipſa manu dignata carinam eſt.
At non experti, ſubitus cum luce fugata
Horruit imbre dies? quantis proh Iuppiter auſtris
Reſtitimus? quanta quoties & Palladis arte
Incaſſum decimæ cecidit tumor arduus undæ?
Quin agite ò ſocij, micat immutabile cælum,
Puraq́; nec grauido ſurrexit Cynthia cornu,
Nullus in ore rubor, certusq́; ad talia Titan
Integer in fluctus, & in imo decidit auro.
Adde quòd in noctem uenti ueloq́; mariq́;
Incumbunt magis, it tacitis ratis ocyor auris
Atq; adeo non illa ſequi mihi ſidera monſtrant,
Quæ delapſa polo reficit mare, tantus Orion
Iam cadit, irato iam ſtridet in æquore Perſeus.
Sed mihi dux uetitis qui nunquam conditus undis
Axe nitet ſerpens, ſeptenosq́; implicat ignes.
Sic ait, & certi memorat qui uultus Olympi,
Pleiones, Hyadumq́; locos, quo ſidere uibret
Enſis, & Actæus niteat qua luce Bootes.
Hæc ubi dicta dedit, Cereris tum munere feſſas

Reſti

Reſtituunt uires, & parco corpora Baccho.
Mox ſomno ceſſere, regunt ſua ſidera puppem.
Iamq́; ſub Eoa dubios Atlantidis ignes
Albet ager, motiſq́; truces ab ouilibus, urſi
Tuta domosq́; petunt, raras & littus in altum
Mittit aues, cum primus equis exegit anhelis
Phœbus Athō, mediasq́; diem diſperſit in undas.
Certatim remis agitur mare, roſtraq́; curſu
Prima tremunt, & iam ſummis uulcania ſurgit
Lemnos aquis, tibi per uarios defleta labores
Ignipotens, nec te furÿs & crimine matrum
Terra fugat, meritiq́; piget meminiſſe prioris.
Tempore quo primum fremitus inſurgere opertos
Cælicolum, & regni ſenſit nouitate tumentes
Iuppiter, æthereæ nec ſtare ſilentia pacis,
Iunonem uolucri primam ſuſpendit olympo
Horrendum Chaos oſtendens pœnasq́; barathri.
Mox etiam pauidæ tentantem uincula matris
Soluere præerupti Vulcanum uertice cæli
Deuoluit, ruit ille polo: noctemq́; diemq́;
Turbinis in morem, Lemni cum littore tandem
Inſonuit, uox inde recens ut perculit urbem,
Adelinem ſcopulo inueniunt miſerentq́; fouentq́;
Alternos ægro cunctantem poplite greſſus.
Hinc reduci ſuperas poſtquam pater annuit arces,
Lemnos chara deo, nec fama notior Aetnæ,
Aut Lipares domus, has epulas, hæc tēpla, peracta
Aegide, & horrifici formatis fulminis alis
Lætus adit, contrà Veneris ſtat frigida ſemper

Aræ

Ara loco,meritas poſtquam dea coniugis iras
Horruit,& tacitæ Martem tenuere catenæ.
Quocirca ſtruit illa nefas,Lemnoq́; merenti
Exitium furiale mouet,neq; enim alma uideri
Iam tum ea,cum tereti crinem ſubnectitur auro
Sidereos diffuſa ſinus,eadem effera & ingens
Et maculis ſuffecta genas,pinumq́; ſonantem
Virginibus ſtygijs,nigramq́; ſimillima pallam.
Iamq́; dies aderat,Tracas qui fuderat armis.
Dux Lemni puppes tenui contexere canna
Auſus,& inducto cratem defendere tergo.
Læta mari tum ſigna refert,plenasq́; mouebat
Armentis nuribusq́; rates,it barbara ueſtis
Et torques inſigne loci,ſonat æquore clamor,
O patria,ò uarijs coniux nunc anxia curis,
Has agimus longi famulas tibi præmia belli.
Cum dea ſe piceo per ſudum turbida nimbo
Præcipitat,famamq́; uagam ueſtigat in umbra.
Quam pater omnipotẽs digna atq; indigna canẽtẽ,
Spargentemq́; metus,placidis regionibus arcet
Aetheris,illa fremens habitat ſub nubibus imis.
Non erebi non diua poli,terrasq́; fatigat
Quà datur,audentem primi ſpernuntq́; fouentq́;.
Mox omnes agit, & motis quatit oppida linguis.
Talem diua ſibi ſceleriſq́; doliq́; miniſtram
Quærit auens,uidit illa prior,iamq́; aduolat ultro
Impatiens,iamq́; ora parat,iam ſuſcitat aures.
Hanc ſuperincendit Venus,atq; his uocibus implet.
Vade age, & æquoream uirgo delabere Lemnõ.

Et

Et cunctas mihi uerte domos, præcurrere qualis
Bella ſoles, cum mille tubas armataq; campis
Agmina & innumerum flatus confingis equorum
Adſore iam luxu turpiq́; cupidine captos
Fare uiros, charasq́; thoris inducere Threſſas.
Hæc tibi principia, hinc rabidas dolor undiq; matres
Inſtimulet, mox ipſa adero, ducamq́; paratas.
Illa abit, & mediam gaudens defertur in urbem
Et primam Eurynomen, ac proxima limina Codri
Occupat, exceſam curis, caſtumq́; cubile
Seruantem manet illa uiro, famulasq́; fatigat
Littoribus, tardi reputant quæ tempora belli
Ante thorum, & longo mulcent inſomnia penſo.
Huic dea cum lacrymis & nota ueſte Neæra
Icta genas, utinam non hic tibi nuntius eſſem
O ſoror, aut noſtros inquit prius unda dolores
Obruat, in tali quoniam tibi tempore coniux
Sic meritæ, uotis quem tu fletuq; requiris,
Heu furit, & captæ indigno famulatur amore.
Iáq; aderunt, thalamisq́; tuis Threiſſa propinquat.
Non fama, non arte colus, non laude pudoris
Par tibi, nec magni proles præclara Dorycli,
Picta manus, uſtoq́; placet ſed barbara mento.
Attamen hos tales forſan ſolabere caſus
Tu thalamis, fatoq́; leges meliore penates.
Me tua matris egens, damnataq́; pellice proles
Exanimat, quam iam miſeros tranſuerſa tuentem,
Lethalesq́; dapes, infectaq́; pocula cerno.
Scis ſimile ut flammis ſimus genus, adde cruentis

Quod

Quod patrium ſæuire Dahis, iam lacte ferino,
Iam ueniet durata gelu, ſed me quoq; pulſam
Fama uiro, noſtrosq; thoros iurgata tenebit
Et plauſtro direpta nurus. ſic fata querelas
Abſcidit, & curis pauidam lacrymisq́; reliquit.
Tranſit ad Iphinoën, ijſdēq́; Amithaonis implet
Olenijq́; domum furijs, totam inde per urbem
Perſonat, ut cunctas agitent expellere Lemno:
Ipſi urbem threſſæq; regant, dolor iraq́; ſurgit.
Obuia quæq; eadem traditq́; auditq́;, neq; ulli
Vana fides: tum uoce deos tum queſtibus implent.
Oſcula iamq́; thoris, atq; oſcula poſtibus ipſis
Ingeminant, lacrymisq́; iterum uiſuq́; morantur.
Proſiliunt, nec tecta uirum, thalamosq́; reuiſunt
Amplius. adglomerant ſeſe, nudisq́; ſub aſtris
Condenſæ fletus acuunt, ac dira precantur
Coniugia, & ſtygias infanda ad fœdera tædas.
Has inter medias Dryopes in imagine mœſtæ
Flet Venus, & ſæuis ardens dea planctibus inſtat,
Primaq́; Sarmaticas utinam fortuna dediſſet.
Inſediſſe domos, triſtesq́; habitaſſe pruinas.
Plauſtra ſequi, uel iam patriæ uidiſſe per ignes
Culmen agi, ſtragemq́; deum, nam cætera belli
Perpetimur, me'ne ille nouis me deſtinat amens
Seruitijs? urbem aut fugiens natosq; relinquam?
Non prius enſe manus, raptoq́; armabimus igne?
Dumq́; ſilent ducunq́; noua cum coniuge ſomnos,
Magnū aliquid ſpirabit amor? tunc ignea torquens
Lumina præcipites excuſſit ab ubere natos.

Illic

Illic arrecta mentes:euictaq; matrum
Corda ſacer Veneris gemitus rapit,æquora cuncta
Proſpiciunt,ſimulantq; choros delubraq; feſta
Fronde tegunt,lætaq; uiris uenientibus adſunt.
Iamq; domos menſasq; petunt,diſcumbitur altis
Porticibus,ſua cuiq; furens feſtinaq; coniux
Adiacet,inferni qualis ſub nocte barathri
Accubat attonitum Phlegyan & Theſea iuxta
Tiſiphone,ſæuasq; dapes & pocula libat,
Tormenti genus,& nigris amplectitur hydris.
Ipſa Venus quaſſans undantem turbine pinum
Adglomerat tenebras,pugnæq; accincta trementē
Deſilit in Lemnon,nimbis & luce fragoſa
Proſequitur polus, & tonitru pater auget honoro.
Inde nouam pauidas uocem furibunda per aures
Cōgeminat,quà primus Athos,& pontus et ingēs
Thraca palus:pariterq; thoris exhorruit omnis
Mater.& aſtricto riguerunt ubere nati.
Accelerat pauor,& Geticis diſcordia demens
E ſtabulis,atræq; genis pallentibus iræ,
Et dolus,& rabies,& lethi maior imago
Viſa truces exerta manus,ut prima uocatu
Intonuit,ſignumq; dedit Mauortia coniux.
Hic aliud Venus,& multo magis ipſa tremendum
Orſa nefas,gemitus fingit uocesq; cadentum,
Irrupitq; domos,& ſingultantia geſtans
Ora manu,taboq; ſinus perfuſa recenti,
Arrectasq; comas,meritos en prima reuertor
Vlta thoros,premit ecce dies,tum uerbere uictas.

In

In thalamos agit, & cunctantibus inuenit enſes.
Vnde ego tot ſcelerum facies, tot fata iacentum
Exequar? heu uatem monſtris quibus intulit ordo!
Quæ ſe aperit ſeries? ò qui me uera canentem
Siſtat? & hac noſtras exoluat imagine noctes?
Inuadunt aditus, & quondam chara ſuorum
Corpora, pars (ut erant) dapibus uinoq; ſoporos,
Pars conferre manus etiam, magniſq; paratæ
Cum facibus, quoſdam inſomnes & cuncta tuentes
Sed tentare fugam, prohibetq; capeſſere contra
Arma metus, adeo ingentes inimica uideri
Diua dabat, notaq; ſonat uox coniuge maior.
Tantum oculos preſſere uiri, uelut agmina cernant
Eumenidum, ferrum'ue ſuper Bellona coruſcet.
Hoc ſoror hoc coniux, propiorq; hoc nata, pareſq;
Sæua ualet, preſſoſq; thoris mactatq; trahitq;
Fœmineum genus, immanes quos ſternere Beſſi,
Nec Geticæ potuere manus, aut æquoris iræ
His cruor in thalamis, & anhela in pectore fumãt
Vulnera, ſeq; thoris miſero luctamine trunci
Deuoluunt, diras aliæ ad faſtigia tædas
Injiciunt, adduntq; domos: pars ignibus atris
Effugiunt propere, ſed dura in limine coniux
Obſidet, & uiſo repetunt incendia ferro.
Aſt aliæ threſſas labem cauſſamq; furorum
Diripiunt, mixti gemitus clamorq; precantum
Barbarus, ignotæq; implebant æthera uoces:
Sed tibi nunc quæ digna tuis ingentibus auſis
Ora feram? decus & patriæ laus una ruentis

Hypſipyle, non ulla meo te carmine dictam
Abſtulerint, durent latijs modo ſecula faſtis,
Iliaciq; lares, tantiq; palatia regni
Irruerant actæ, pariter nataq; nurusq;
Totaq; iam ſparſis exarſerat inſula monſtris.
Illa pias armata manus fuge protinus urbem
Meq; pater, non hoſtis ait, non mœnia læſi
Thraces habēt, noſtrū hoc facinus, ne quære quis au
Iam fuge, iā dubiæ donū rape mētis, & enſem (thor.
Tu potius miſerande tene, tunc excipit artus,
Obnubitq; caput, tacitumq; ad conſcia Bacchi
Templa rapit, primoq; manus à limine tendens,
Exime nos ſceleri pater & miſerere piorum
Rurſus ait. tacita pauidum tunc ſede locauit
Sub pedibus dextraq; dei, latet ille receptus
Veſte ſacra, uoces chorus & trieterica reddunt
Aera ſonum, fixæq; fremunt in limine tygres.
Regina ut roſeis auroram ſurgere bigis
Vidit: & inſomni laſſatas turbine tandem
Conticuiſſe domos, ſtabilem quando optima facta
Dant animum, maiorq; pijs audacia cœptis,
Serta patri iuuenisq; comam, ueſteſq; Lyei
Induit, & medium curru locat, æraq; circum
Tympanaq; & plenas tacita formidine ciſtas,
Ipſa ſinus hederisq; ligat famularibus artus,
Pampineamq; quatit uentoſis ictibus haſtam,
Reſpiciens teneat uirides uelatus habenas
Viq; pater, niuea tumeant ut cornua mitra,
Et ſacer ut Bacchum referat Scyphus. impulit acri

Tum

Tum ualidas ſtridore fores, rapiturq́; per urbem.
Talia uoce canens. linque ô mihi cæde madentem
Bacche domum: ſine fœdatum te funere pontus
Expiet, & referam lotos in templa dracones.
Sic medios egreſſa metus facit ipſe uerendam
Nam deus, & flatu non inſcia gliſcit anhelo.
Iamq́; ſenem tacitis ſæua procul urbe remotum
Occulerat ſyluis, ipſam ſed conſcius auſi
Nocte dieq́; pauor, fraudataq́; turbat Erinnys.
Non ſimiles iam ferre choros (ſemel orgia fallunt)
Audet, non patrios furtis accedere ſaltus.
At fuga diuerſas miſero quærenda per artes.
Viſa ratis ſæuæ defecta laboribus undæ,
Quam Tethy longinqua dies Glaucoq́; repoſtam
Solibus, & canis urebat Luna pruinis.
Huc genitorem altæ per opaca ſilentia noctis
Præcipitem ſyluis rapit, & ſic mœſta profatur.
Quam genitor patriã? quãtas modo linquis inani
Pube domos? proh dira lues, proh noctis acerbæ
Exitium, talin' poſſim te reddere puppi
Chare parens? poſſum tantis retinere periclis?
Soluimus heu ſerum furtis ſcelus, annue uotis
Diua, ſoporiferas quæ nunc trahis æquore bigas.
Non populos, non dite ſolum, non ulla parenti
Regna peto, patria liceat decedere terra.
Quando ego ſeruato mediam genitore per urbem
Læta ferar? quãdo hic lacrymas planctusq́; uidebo?
Dixerat. ille procul trunca fugit anxius alno
Taurorumq́; locos, delubraq́; ſæua Dianæ

Aduenit, hic illum triſti dea præficis aræ
Enſe dato. mora nec terris tibi longa cruentis.
Iam nemus Aegeriæ, iam te ciet altus ab alba
Iuppiter, & ſoli non mitis Aricia regi.
Arcem nata petit, quo iam manus horrida matrũ
Congruerat. rauco fremitu ſedere parentum,
Natorumq́; locis, uacuaq́; in mœnibus urbis
Iura nouant, donant ſolio, ſceptriſq́; paternis
Vt meritam, redduntq́; piæ ſua præmia menti.
Ecce procul ualidis Lemnon tendentia remis
Arma notant, rapitur ſubito regina tumultu,
Conciliumq́; uocat, non illis obuia tela
Ferre, nec infeſtos deerat furor improbus ignes,
Ni Veneris ſæuas fregiſſet mulciber iras.
Tunc etiam uates Phœbo dilecta Polyxo
Non patriã nõ certa genus, ſed maxima Tethym,
Proteaq́; ambiguum Pharijs referebat ab antris
Huc rexiſſe uias, iunctis ſuper æquora phocis,
Sæpe imis ſe condit aquis, cunctataq́; paulum
Surgit, & auditas referens in gurgite uoces,
Portum demus ait, nobis hæc credite puppis
Aduenit, & leuior Lemno deus æquore flexit
Huc Minyas, Venus ipſa uolens dat tẽpora iungi.
Dum uires utero, maternaq́; ſufficit ætas.
Dicta placent, portatq́; preces ad littora graijs
Iphinoë, nec turba nocens, ſceleriſq́; recentis
Signa mouent, tollitq́; loci Cytheræa timorem.
Protinus ingentem procerum ſub nomine taurum
Deicit, inſuetis & iam pia munera templis

Reddit,

Reddit,& hac prima Veneris calet ara iuuenca.
Ventum erat ad rupem,cuius pendentia nigris
Fumant ſaxa iugis,coquiturq; uaporibus aer.
Subſtitit Aeſonides,atq; hic regina precari
Hortatur,cauſſasq; docens,hæc antra uidetis,
Vulcaniq; ait ecce domos,date uina precesq;.
Forſitan hoc factum taceat iam fulmen in antro,
Nox dabit ipſa fidem,clauſæ cum murmura flāmæ
Hoſpes,& incuſſæ ſonitum mirabere maſſæ,
Mœnia tum uiresq; loci,ueteresq; parentum
Iactat opes,medijs famulæ conuiuia tectis
Expediunt,tyrio uibrat thorus igneus oſtro.
Stat mœrens atauos reges,regesq; maritos
Threſſa manus,quæcunq; faces timuiſſe iugales
Credita,nec dominæ ſanctum tetigiſſe cubile.
Iam medio Aeſonides,iam,ſe regina locauit.
Poſt alij proceres,ſacris dum uincitur extis
Prima fames,circum pateris it Bacchus,& omnis
Aula ſilet,dapibus cœptis mox tempora fallunt
Noctis,& in ſeras durant ſermonibus umbras.
Præcipueq; ducis caſus mirata requirit
Hypſipyle,quæ fata trahant,quæ regis agat uis,
Aut unde Aemoniæ molem ratis unius hæret
Alloquio,& blandos paulatim colligit ignes.
Iam non dura thoris,Veneri nec iniqua reuerſæ,
Et deus ipſe moras,ſpatiumq; indulget amori.
Pleiada lege poli nimboſo mouerat aſtro
Iuppiter,æternum uoluens opus & ſimul undis
Cuncta ruunt,unoq; dei pangæa ſub ictu,

Gargaraq́;.& mœſti ſteterant formidine luci,
Sæuior haud alio mortales tempore gentes
Terror agit, tunc urget enim, tunc flagitat iras
In populos Aſtrea Iouem, terriſq́; relictis
Inuocat aſsiduo Saturnia ſidera queſtu.
Inſequitur niger, & magnis cum fratribus Eurus
Intonat Aegæo, tenditq́; ad littora pontus,
Et lunam quarto denſam uidet imbribus ortu
Theſpiades, longis cœptis & fluctibus arcet
Qui metus, uſq; nouos Diua melioris ad ignes
Vrbe ſedent læti Minyæ, uiduiſq́; uacantes
Indulgent thalamis, nimboſq́; educere luxu
Nec iam uelle uias, Zephyroſq́; audire uocantes
Diſsimulant, donec reſides Tirynthius heros
Non tulit, ipſe rati inuigilans atq; integer, urbis
Inuidiſſe Deos tantum maris æquor adortis.
Deſertaſq́; domus, fraudataq́; tempore ſegni
Vota patrum, quid & ipſe uiris cunctātibus adſit?
O miſeri quicunq; tuis acceſsimus actis,
Phaſin & Aeæten ſcythiciq́; pericula ponti
Redde ait Aeſonide, me tecum ſolus in æquor
Rerum traxit amor, dum ſpes mihi ſiſtere montes
Cyaneos, uigilemq́; alium ſpoliare draconem
Si ſedet Aegæi ſcopulos habitare profundi.
Hoc mecum Telamon peraget meus. hæc ubi dicta.
Haud ſecus Aeſonides monitis accenſus amaris,
Quàm bellator equus, longa quem frigida pace
Terra iuuat, breuis in læuos piger angitur orbes.
Fræna tamen dominumq́; uelit ſi Martius aures

Clamor

Clamor, & obliti rurſus fragor impleat æris.
Tunc Argum, Tiphymq́; uocat, pelagoq́; parari
Præcipitat, petit ingenti clamore magiſter
Arma, uiros, pariter ſparſosq́; in littore remos.
Exoritur nouus urbe dolor, planctusq́; per omnes
It facies antiqua domos, ſibi mœnia linqui
En iterum, ecquando natorum tempora, gentem
Qui recolant, qui ſceptra gerāt. tunc triſte nefandæ
Noctis opus, uidui nunc illa ſilentia tecti
Sæua magis, thalamos excuſſaq́; uincla quòd auſæ
Imbuere, atq; iterum tales admittere curas:
Ipſa quoq; Hypſipyle ſubitos per littora curſus
Vt uidit, totaq́; uiros decedere Lemno
Ingemit, & tali compellat Iaſona queſtu.
Iam'ne placet primo deducere uela ſereno
Charius ò mihi patre caput? modò ſæua quierant
Aequora, ſi portus fugeret ratis aſpera, ſi te
Pleias in aduerſæ tenuiſſet littore thraces.
Ergo moras cœlo curſumq́; tenentibus undis
Debuimus? dixit lacrymans, haſuraq́; charo
Dona duci promit chlamydem, textosq́; labores.
Illic ſeruati genioris conſcia ſacra
Preſſit acu curruśq; pios, ſtant ſæua pauentum
Agmina, dantq́; locū, uiridis circum horrida telæ
Sylua tremit, medijs refugit pater anxius umbris.
Pars & frondoſæ raptus expreſſerat Idæ,
Illuſtremq́; fugam pueri, mox æthere lætus
Adſtabat menſis, quin & Iouis armiger ipſe
Accipit à Phrygio iam pocula blanda miniſtro.

Tunc enſem notumq́; ferens inſigne Thoantis
Accipe, ait, bellis mediaq́; ut puluere pugnæ
Sit comes, Aetnei genitor quæ flammea geßit
Dona Dei, nunc digna tuis adiungier armis.
I memor, i terræ, quæ uos amplexa quieto
Prima ſinu, refer & domitis à Colchidos oris
Vela per hunc, utero quem linquis Iaſona noſtro
Sic ait, Aemonij labens in colla mariti.
Nec minus Orphea triſtis ceruice, tuaq́;
Aeacide, & gemino coniux à Caſtore pendet.
Has inter lacrymas legitur piger uncus arenis.
Iam remi rapuere ratem, iam flumina portant,
Spumea ſubſequitur fugientis ſemita claui,
Tunc tenus it Lemnos, tranſiq́; Electria tellus
Threicijs arcana ſacris, hic numinis ingens
Horror, & incautis decreta piacula linguis.
Hanc demiſſa Ioui non unquam lædere fluctu
Audet hyems, ſponte ipſe Deus tunc aſperat undas,
Cùm uetat infidos ſua littora tangere nautas.
Obuius ac Minyas terris adytisq́; ſacerdos
Excipit, hoſpitibus reſerans ſecreta Thyotes.
Hactenus in populos uates Samothracia Diuum
Miſſa mane, ſacrisq́; metum ſeruemus opertis.
Illi ſole nouo læti, pleniq́; Deorum
Conſidunt tranſtris, iam quas præuiderat urbes
Nauita condebat, proræq́; acceſſerat Imbros,
Et ſol ætherias medius conſcenderat arces.
Theſſala Dardanijs tunc primum puppis arenis
Adpulit, & fatis Sigæo littore ſedit,

Deſil

Deſiliunt,pars hic leuibus candentia uelis
Caſtra leuat,tracto pars frangit adorea ſaxo
Farra,citum ſtrictis alius de cautibus ignem
Oſtendit folijs,& ſulfure paſcit amico.
Alcides Telamonq́; comes dum littora blando
Anfractu ſinuoſa legunt,uox attigit aures
Flebile ſuccedens cum fracta remurmurat unda.
Attoniti preſſere gradum,uacuumq́; ſequuntur
Vocis iter:iam certa ſonat,deſertaq́; dura
Virgo neci,quem non hominũ ſuperumq́; uocabat?
Acrius hoc inſtare uiri,ſuccurrere certi,
Qualiter impleuit gemitu cum taurus acerbo
Auia,frangentem morſu ſuper alta leonem
Terga ferens,coit è ſparſo concita mapali
Agreſtum manus,& caco clamore coloni.
Conſtitit Alcides uiſuq́; eniſus,in alta
Rupe truces manicas,defectaq́; uirginis ora.
Cernit,& ad primos ſurgentia lumina fluctus
Exanimum ueluti,multa tamen arte coactum,
Mœret ebur,pariuſue notas & nomina ſumit
Cùm lapis,aut aliqui referunt miranda colores.
Ductor ait,quod uirgo tibi nomenq́; genusq́;,
Quæ mors iſta doce,tendunt cur uincula palmas?
Illa tremens,triſtiq́; oculos deiecta pudore.
Non ego digna malis,inquit,ſuprema parentum
Dona uides,oſtro ſcopulos,auroq́; frequentes.
Nos Ili ueteris quondam genus,inuida donec
Laomedonteus fugeret fortuna penateis.
Principio morbi,cœloq́; exacta,ſereno

Temperies, arſere rogis certantibus agri,
Cùm ſubitus fragor, & fluctus Idæa mouentes
Cùm ſtabulis nemora, ecce repens conſurgere ponto
Belua, monſtrum ingens, hanc tu nec mõtibus ullis,
Nec noſtro metire mari, primæua furenti
Huic manus amplexus inter planctusq́; parentum
Deditur, hoc ſortes, hoc corniger imperat Ammon
Virgineam damnare animam ſortitaq́; lethen
Corpora crudelis ſcopulis me deſtinat urna.
Verum ò iam redeunt Phrygibus ſi numina, tuq́;
Ille ades augurijs promiſſe & ſorte Deorum,
Iam cui candentes uotiuo in gramine paſcit
Cornipedes genitor noſtræ ſtata dona ſalutis,
Annue, meq́; precor, defectaq́; Pergama monſtris
Eripe (nanq; potes) neq; enim tam lata uidebam
Pectora Neptunus muros cùm iungeret aſtris.
Nec tales humeros pharetramq́; gerebat Apollo.
Auxerat hæc locus, & facies mœſtiſſima capti
Littoris, & tumuli, cœlumq́; quod incubat urbi,
Quale laborantis Nemees iter, aut Erymanthi
Vidit, & infectæ miſeratus flumina Lernæ.
Dat procul interea ſignum Neptunus, & unà
Monſtriferi mugire ſinus, Sigyæaq́; peſtis
Adglomerare fretum, cuius ſtellantia glauca
Lumina nube tremunt, atq; ordine curua triſulco
Fulmineus quatit ora fragor, pelagoq́; remenſo
Cauda redit, paſſusq́; ſinu rapit ardua ceruix.
Illam incumbentem per mille uolumina pontus
Proſequitur lateri adſultans, trepidisq́; ruentem

Littor

Littoribus ſua cogit hyems,non fluctibus æquis
Nubiferi uenit unda Noti,non Africus alio
Tantus ouat patriiſq; manus cùm plenus habenis
Orion bipedum flatu mare tollit equorum.
Ecce ducem placitæ furiis crudeſcere pugnæ
Surgentemq; thoris ſtupet,immanemq; paratu
Aeacides,pulſentq; graues ut terga pharetræ.
Ille patrem pelagiq; Deos,ſuaq; arma precatus
Inſiluit ſcopulo,motumq; è ſedibus æquor
Horruit,& celſi ſpatioſa uolumina monſtri.
Qualis ubi à gelidi Boreas conuallibus Hebri
Tollitur,& uolucres riphæa per ardua nubes
Præcipitat,piceo nec dum tenet omnia cœlo,
Illa ſimul molem horrificam,ſcopuloſaq; terga
Promouet,ingentiq; umbra ſubit,intremere Idæ
Illidiq; ratus,pronaq; reſurgere turres.
Occupat Alcides arcum,totaq; pharetra
Nube premit,non illa magis,quàm ſede mouetur
Magnus Eryx,deferre uelint quę uallibus imbres
Iam breuis & telo uolucri non utilis aër.
Tum uerò frenutus,uaniq; inſania cœpti,
Et tacitus pudor,& rurſus palleſcere uirgo.
Proiicit arma manu,ſcopulos uicinaq; ſaxa,
Reſpicit,& quantum uentis adiuta uetuſtas
Impulerit,ponti'ue fragor,tantum abſcidit imâ
Concutiens à ſede maris,iamq; agmine toto
Piſtris adeſt,miſeraq; inhiat iam proxima prædæ,
Stat mediis elatus aquis,recipitq; ruentem
Alcides,ſaxoq; prior ſurgentia colla

Obruit,

Obruit, hinc uaſtos nodoſi roboris ictus
Congeminat, fluctus præceps deſertur in imos.
Iam totis reſoluta uadis, Idæaq; mater
Et chorus, & ſummis ulularunt collibus amnes.
Protinus è ſcopulis, & opaca ualle reſurgunt
Paſtores, magnisq; petunt clamoribus urbem.
Nuntius hinc ſocios Telamon uocat, ac ſimul ipſi
Horreſcunt, ſubitoq; uident in ſanguine puppem.
Nec minus in ſcopulos, crudiq; cacumina ſaxi
Emicat Alcides, uinclisq; tenentibus aufert
Virgineas de rupe manus, aptatq; ſuperbis
Arma humeris, Regē inde petens ſuperabat ouanti
Littora tuta gradu, qualis per paſcua uictor
Ingreditur, tum colla tumens, tum celſior armis
Taurus, ubi aſſueti pecoris ſtabula alta reuiſit,
Et patrium nemus, & bello quos ultus amores.
Obuia cui contrà longis emiſſa tenebris
Turba Phrygū, paruūq; trahens cum coniuge natū
Laomedon, iam mœſtus equos, iam debita poſci
Dona gemit, pars Aerarij faſtigia muri
Cingit, & ignotis iuuenem mirantur in armis.
Illum torua tuens atq; acri lubricus aſtu
Rex ſubit, & patrio fatur malè lætus amore.
Maxime Graiugenum, quem non Sigæa petentē
Littora, nec noſtræ miſerantem funera Troiæ
Adpulit his ſors ipſa locis ſi uera parentem
Fama Iouem ſummiq; tibi genus eſſe Tonantis,
Noſter ades, iunctisq; uenis ſator unus, & idem
Stirpis honos, quanquàm longis diſiungimur oris.

Quot

Quot mihi poſt lacrymas,poſt quãta piacula patrũ,
Serus ades?quàm parua tuis iam gloria factis?
Verùm age nunc ſocios fraternis mœnibus infer,
Vt tibi ſeruata ſtatui quæ munera prole.
Craſtina lux bijuges ſtabulis oſtendat apertis.
Dixerat hæc,tacitusq; dolos dirumq; uolutat
Corde nefas,clauſum ut thalamis ſomnoq; grauatũ
Immolet,creptaq; luat reſponſa pharetra.
Nanq; bis herculeis deberi pergama telis
Audierat,Priami,ſed quis iam uertere regni
Fata queat?manet immotis nox duria luſtris,
Et genus Aeneadum,& Troiæ melioris honores.
Nos ait ad Scythici Tirynthius oſtia ponti
Raptat iter,mox huc ueſtras reuehemur ad oras,
Donaq; dicta feram,tum uerò plura uocatis
Annuit ille Deis,promiſſa infida tyranni
Iam Phryges,& miſeræ flebant diſcrimina Troiæ.
Panditur hinc totis in noctem carbaſus alis,
Littoraq;,& ueteres tumulos prælabitur Ili
Dardaniumq; patrem,uigili ſimul omnia ludo
Feſta uident,hinc unda ſacris,hinc ignibus Idæ
Vibrat,& horriſonæ reſpondent gargara buxo.
Inde ubi iam medij tenuere ſilentia ponti,
Stridentesq; iuuant auræ,Phryxæa ſubibant
Aequora,& anguſtas quondã ſine numine fauces.
Ecce autem prima uolucrem ſub luce dehiſcens
Terruit unda ratem,uitataq; conſtitit Helle,
Iam Panopes,Thetidisq; ſoror,iamq; aurea læua
Sceptra tenẽs,dum ſternit aquas,proceresq;,ducẽq;

Aſpic

Aſpicit, & placidis compellat Iaſona dictis.
Te quoq; ab Aemonijs ignota per æquora terris
Regna infeſta domus, fatisq́; ſimillima noſtris
Fata ferunt. iterum Aeolios fortuna nepotes
Spargit, et infelix ſcythicum gens quæritis amnem.
Vaſta ſuper tellus, longum (ne defice cœptis)
Aequor, et ipſe procul, uerum dabit hoſtia phaſis.
Hic nemus arcanum, geminæq; uirentibus aræ
Stant tumulis, hic prima pio ſolennia Phryxo
Ferte manu, cineriq; precor mea reddite dicta.
Non ego per Stygiæ, quod rere, ſilentia ripæ
Frater agor, fruſtra uacui ſcrutaris Auerni
Chare uias, neq; enim ſcopulis me et fluctibus actā
Frangit hyems. celeri extemplo ſubiere ruentem
Cymothoë, Glaucusq́; manu, pater ipſe profundi
Has etiam ſedes, hæc numine tradidit æquo
Regna, nec Inois noſter ſinus inuidet undis.
Dixerat, & mœſtos tranquilla ſub æquora uultus
Cum gemitu tulit, ut patrij redicere dolores.
Tum pelago uina inuergens dux talibus infit.
Vndarum decus, & gentis Cretheïa uirgo
Pande uiam, curſusq́; tuos age Diua ſecundo.
Immittitq́; ratem, mediasq́; interuolat urbes.
Quà breuibus furit æſtus aquis, Aſiamq́; prementē
Effugit abruptis Europa immanior oris.
Has etiam terras, conſertaq́; gentibus arua
Sic pelago pulſante (reor Neptunia quondam)
Cuſpis, & aduerſi longus labor abſcidit æui.
Vt ſiculum Libycumq; latus, ſtupuitq́; fragore.

Ianus,& occiduis regnator montibus Atlas.
Iam iuga Percotes,Pariumq́; infame fragoſis
Exuperant Pityamq́; uadis,tranſmiſſaq́; puppi
Lampſacus,Oggygij quam nec trieterica Bacchi
Sacra,nec arcanis Phrygius furor inuehit antris.
Sed ſuus in Venerem raptat Deus illius aras
Vrbe ſuper,celſiq́; uident uelamina templi.
Rarior hinc tellus,atq; ingens undiq; cœlum
Rurſus,& incipiens alium proſpectus in orbem.
Terra ſinu medio pontum iacet inter & Hellen
Ceu fundo prolata maris,nanq; improba cæcis
Intulit arua uadis,longoq́; ſub æquora dorſo
Littus agit,tenet hinc ueterem confinibus oris
Pars Phrygiam,pars diſcreti iuga pinea montis,
Nec procul ad tenuis ſurgit confinia ponti
Vrbs placidis demiſſa iugis,Rex diuitis agri
Cyzicus,Aemoniæ qui tum noua ſigna carinæ
Vt uidet,ipſe ultro primas procurrit ad undas,
Miraturq́; uiros,dextramq́; amplexus,& hærens
Incipit,O terris nunc primum cognita noſtris
Aemathiæ manus,& fama mihi maior imago.
Non tamen hæc adeò ſemota neq; ardua tellus,
Longaq́; iam populis imperuia lucis Eoæ,
Cùm tales intraſſe duces,tot robora cerno.
Nam licet hinc ſæuas tellus alat horrida gentes
Meq́; fremens tumido circunfluat ore propontis:
Veſtra fides,ritusq́; pares,& mitia cultu
His etiam mihi corda locis.Procul effera uirtus
Bebricis,& Scythici procul inclementia ſacri.

Sic

Sic memorat, lætosq́; rapit, ſimul hoſpita pandi
Tecta iubet, templisq́; ſacros largitur honores.
Stant gemmis auroq́; thori, menſæq́; paratu
Regifico, centumq́; pares primæua miniſtri
Corpora, pars epulas manibus, pars aurea geſtant
Pocula, bellorum caſus expreſſa recentum.
Atq; ea prima duci porgens carcheſia Graio
Cyzicus, hic portus inquit mihi territat hoſtis.
Has acies ſub nocte refert, hac uerſa pelaſgum
Terga uides. meus hic ratibus qui paſcitur ignis.
Subijcit Aeſonides, utinam nunc ira pelaſgos
Afferat, & ſolitis tentent concurrere furtis,
Cunctaq́; ſe ratibus fundat manus, arma uidebis
Hoſpita, nec poſt hanc ultra tibi prælia noctem.
Sic ait, hasq́; inter uarijs nox plurima dictis
Rapta uices, necnon ſimuli lux poſtera tractu.

ARGVM. LIBRI III.

CYzicus Aemonios tandẽ cum munere nautas
Proſeq̃tur lacrymãs, dãt et ſua doná uiciſsim,
Tunc dira hoſpitij narrantur fata ſoluti
Scilicet in ſæuos Diua impellente furores.
Pan caper horrendis implet terroribus urbem,
Erroremq́; fouet nox intempeſta pudendum,
Cyzicus ingenti ruit in certamina motu:
Quem ferus immiſſo telo transfixit Iaſon.
Orta dies tandem caſus oſtendit iniquos
Aeſonides fato multum perculſus acerbo
Iuſta facit Regi Mopſus, tum arcana recludit

Concept

Conceptiſq; addit conſueta piacula uotis.
Incumbit remis certatim argiua iuuentus
Et contum frangit ſubitis Tirynthius undis.
Dumq́; alium quærit, ſtudio Iunonis iniquæ
Perdit Hylan, quem nympha ſuas raptauit in undas.
Tum uero ruit in ſyluas & perfurit amens.
Conſultant proceres, ſulcant tandem æquora triſtes.

C. VALERII FLACCI

ARGONAVTICON

LIBER III.

TERTIA *iam gelidas tritonia ſolueras undas,*
Exuerat q; polum, Typhin placida alta uocabant
It tectis argoa manus, ſimul urbe profuſi
Aeneadæ, charis ſocium digreſſibus hærent.
Da Cererem lætumq; pecus, nec palmite Bacchum
Bithyno phrygio'ue ſatum, ſed quem ſua noto
Colle per anguſtæ Lesbos freta ſuggerit Helles.
Ipſe agit. Aeſonidæ iunctos ad littora greſſus
Cyzicus abſceſſu lacrymans, Percoſia ueſtes
Quas dabat, & picto Clite uariauerat auro.
Tum galeam, & patriæ telum inſuperabile dextræ
Addidit, ipſe ducis pateras, & theſſala contra
Fræna capit, manibusq; datis iunxere nepotes.
Tu mihi nunc cauſas, infandaq́; prælia Clio
Pande uirum, tibi enim ſuperum data uirgo facultas,
Noſſe animos, rerumq; uias, cur talia paſſus

e *Arma,*

Arma, quid hoſpitijs iunctas concurrere dextras
Iuppiter, unde tubæ; nocturnaq́; mouit Erinnys
Dindyma ſanguineis famulum Bacchata lacertis,
Nam uolucri quatit aſper equo, ſyluasq́; fatigat
Cyzicus, ingenti prædæ deceptus amore
Adſuetum Phrygias dominam uectare per urbes,
Oppreſſit iaculo redeuntem ad fræna leonem,
Et nunc ille tubas, captiuaq́; postibus ora
Muneribus primas coniux Percoſſa ueſtes
Impoſuit, ſpolium infelix, diuaq́; pudendum.
Quæ poſtquam æmoniam tantæ non immemor iræ
Aeriſono de monte ratem præfixaq́; regum
Scuta uidet, noua monſtra uiro, noua funera uoluit,
Vt ſocias in nocte manus, utq; impia bella
Conſerat, & ſæuis erroribus implicet urbem.
Nox erat, & leni canebant æquora ſulco,
Et iam prona leues ſpargebant ſidera ſomnos.
Aura uehit, religant tonſas, ueloq; Proneſon
Et te iam medio flauentem Rhindace ponto,
Spumoſumq́; legunt fracta Scylaceon ab unda.
Ipſe diem longe ſolisq́; cubilia Tiphys
Conſulit, ipſe ratem uento ſtellisq́; miniſtrat.
Atq; illum non ante ſopor luctamine tanto
Venit agens, diuum imperijs cadit inſcia clauo
Dextera, demittitq́; oculos, reſolutaq́; puppis
Turbine flectit iter, portuq́; refertur amico.
Vt notis allapſa uadis, dant æthere longo
Signa tubæ, uox & medijs emiſſa tenebris.
Hoſtis habet portus, ſoliti rediere pelaſgi,

Rupta quies, deus ancipitem lymphauerat urbem,
Migdoniæ Pan iuſſa ferens ſæuiſſima matris,
Pan nemorum belliq; potens, quem lucis ad horas
Antra tenent, patet ad medias per deuia noctes.
Setigerum latus, & toruæ coma ſibila frontis,
Vox omnes ſuper una tubas, quà conus & enſes,
Quà trepidis auriga rotis, nocturnaq; muris
Clauſtra cadunt: taleſq; metus non martia caſsis,
Eumenidumq; comæ, non triſtis ab æthere gorgo
Sparſit, aut tantis aciem raptauerit umbris.
Ludus & ille deo pauidum præſepibus auferre
Cum pecus, & profugi ſternunt dumeta iuuenci.
Illicet ad regem clamor ruit. exilit altis
Somnia dira thoris, ſimulacraq; pallida linquens
Cyzicus, ecce ſuper foribus Bellona recluſis
Nuda latus, paſſuq; mouens orichalca ſonora
Adſtitit, & triplici pulſans faſtigia criſta.
Inde ciere uirum, ſequitur per mœnia demens
Ille deam, & fatis extrema in prælia tendit.
Qualis in Alciden & Theſea Rhœtus iniqui
Nube meri geminam Pholoen, maioraq; cernens
Aſtra ruit, qualis'ue redit uenatibus actis
Luſtra pater triuiamq; canens, humeroq; Learchum
Aduehit, at miſeræ declinant lumina Thebæ.
Iamq; adeo nec porta ducem, nec pone moratur
Excubias ſortita manus quæ prima furenti
Aduolat, hinc alij ſubeunt, ut proxima quæq;
Intremuit domus, & motus accepit inanes.
At Minyas anceps fixit pauor, ægra uirorum

Corda labant,nec quæ regio,aut diſcrimina cernunt,
Cur galeæ clypeiq́; micent,num peruigil armis.
Donec & haſta uolans immani turbine,tranſtris
Inſonuit,mouitq́; ratem,rapere obuia cæca
Arma manu,princeps galeam conſtringit Iaſon
Vociferans.primam hanc nati pater accipe pugnam,
Voſq́; uiri optatos huc affore credite Colchos.
Biſtonas in medios ceu martius exilit aſtris
Currus,ubi ingentes animæ clamorq́; tubæq́;
Sanguineæ iuuere deum:non ſegnius ille
Occupat arua furens,ſequitur uis omnis achiuum.
Adglomerant latera,& denſis thoracibus horrens
Stat manus,ægiſono quam nec fera pectore uirgo
Diſpulerit,nec dextra Iouis,terrorq́; pauorq́;
Martis equi,ſic contextis umbonibus hærent.
Cæruleo ueluti cum Iuppiter agmine nubem
Conſtituit,certant zephyri,fruſtraq́; rigentem
Pulſat utrinq; Notus,pendent mortalia longo
Corda metu quibus illa fretis,quibus incidat aruis.
Hinc manus infelix clamore impellere magno
Saxa,facesq́; atras & tortæ pondera fundæ.
Fert ſonitus immota phalanx,irasq́; retentat
Congeries dum prima fluat,ſtellantia Mopſus
Tegmina,& ingentē Corythi notat Eurytus umbrā.
Reſtitit ille gradu,ſeſeq́; à lumine ferri
Suſtinuit præceps,ſubitum ceu paſtor ad amnem
Spumantem nimbis fluctuq́; arbuſta ruentem,
Et Tydeus,en intentis quem uiribus inquit
Experiar,manibusq́; dari quem comminus optem.

Qui ſteteris,moriere loco,ſubit ilia cuſpis
Ochenij,dedit ille ſonum,compreſſaq; mandens
Aequora,purpuream ſingultibus expulit haſtam.
Ac uelut in medio rupes latet horrida ponto,
Quam ſuper ignari nunquam rexere magiſtri
Præcipites impune rates,ſic agmine cæco
Incurrit ſtrictis manus enſibus occubat Iron,
Et Cotis,& Pyrno melior genitore Bienor.
At magis interea diuerſo turbida motu
Vrbs agitur Geniſo coniux amouerat arma.
Aſt illi ſubitus uentis,uiuoq; reluxit
Torre focus,telis gaudes miſerande repertis.
Linquit & undantes menſas,inſectaq; pernox
Sacra Medon.chlamys imbelli circundedit oſtro
Torta manum,ſtrictoq; uias præfulgurat enſe.
Talis in arma ruit,nec uina dapeſq; remota,
Statq; loco thorus,in quo omnes manſere miniſtri
Inde uagi,nec tela modis,nec caſibus hijſdem
Conſeruere manus,longe & iacuere perempti.
Ecce grauem nodis pinguiq; bitumine quaſſans
Lampada,turbata phlegias decurrit ab urbe.
Ille leues de mure manus,aciemq; pelaſgum
Per noctem remeaſſe ratus,pulſumq; requirens
Sæpe ſibi uano Thamyrum clamore petebat
Arduus,& late fumanti nube coruſcus.
Quantus ubi immenſo proſpexit ab æthere Typhon
Igne ſimul uentiſq; rubens,quem Iuppiter alte
Crine tenet,trepidant diro ſub lumine puppes.
Tollitur hinc,totuſq; ruit Tirynthius arcu,

Pectore certa regens aduerſa ſpicula flamma
Per piceos accenſa globos, & pectus arundo
Per medium contenta fugit ruit ille comanti
Ore facem ſupra maiorq; apparuit ignis.
Ambroſium Peleus, ingentem Ancaus Achelum
Sternit, & elata propius ſuccedere dextra
Telecoonta ſinit deiectaq; ora ſecuri
Diſiecit ceruice tenus, ſimul aſpera uictor
Cingula ſubluſtri uibrantia detrahit umbra.
Has precor exuuias, & opima cadauera noſtro
Linquite ait feretro, potius mihi dextera ferro
Nauet opus, prenſumq; manu detruncat Amaſtrũ.
Diuerſasq; ſimul potius inuadere turmas
Admonuit. pergunt rupta teſtudine fuſi,
Quà tenebræ campiq; ferunt, grauis inuenit Ochum
Phlias, & trepido Pollux impingitur Hebro,
Ipſe ſuper uultus, taboq; labentia terga,
Dum campi martisq; potens, ut cæca profundo
Currit hyems, zelen, & Broté, Abarimq; relinquit
Semineces, Glaucum ſequitur, Glaucumq; ruentem
Occupat, & iugulo uulnus molitur aperto.
Ille manu contra telum tenet ultima fruſtra
Verba ciens fixamq; uidet decreſcere Cornum.
Hinc Alyn, hinc rigido tranſcurrens demetit enſe
Protinus inſignem cithara cantuq; fluenti
Dorcea qui dulci feſtis aſſiſtere menſis
Pectine biſtoniæ magnum poſt auſus alumnum.
Nec pharetram aut acres ultra Tirynthius arcus
Exercet, ſocia ſed diſiicit agmina claua.

Ac ueluti magna iuuenum cum denſa ſecuri
Sylua labat, cuneisq; gemit graue robur adactis,
Iam abies, piceaq; ruunt ſic dura ſub ictu
Oſſa uirum, malaq; ſonant ſparſusq; cerebro
Albet ager, leuis ante pedes ſubjederat Idmon,
Occupat os barbamq; uiri, clauaq; ſuperne
Intonat, occumbes & nunc ait Herculis armis
Donum ingens, ſemperq; tuis mirabile fatis.
Horruit ille cadens: nomenq; agnouit amicum
Primus, & ignaris dirum ſcelus at ulit umbris.
Nec tibi theſſalicos tunc profuit Ornyte reges
Hoſpitijs, aut mente moras fouiſſe benigna,
Et laribus ſacraſſe diem, procul aduenit Imon,
Oblatamq; ferit galeam, criſtasq; rubentes
Heu tibi dona gerens. quem te qualemq; uidebit
Attonitus ceruice parens, en frigidus orbes
Purpureos iam ſomnus obit. iam candor & anni
Deficiunt, uitaq; fugit decus omne ſoluta.
Deſere nunc nemus, & nympharum durus amores.
At diuerſus agens turbantem fallere neruo
Tum primum puer auſus Hylas (ſpes maxima bellis
Pulcher Hylas ſi fata ſinant, ſi proſpera Iuno)
Proſtrauitq; uirum celeri per pectora telo.
Acceſſere, nefas, tenebris fallacibus acti
Tyndaridæ in ſeſe, Caſtor prius ibat in ictus
Neſcius. aſt illos noua lux ſubitusq; diremit
Frontis apex. tum Caſtor Ityn, qua cærulus ambit
Balteus & gemini committunt ora dracones
Fratrer Hagen, Tapſumq;, ſecurigerumq; Nealcem

 Tranſ

Tranſigit,& Canthi pallentem uulnere Cydnum.
Torſerat hic totis connixus uiribus haſtam.
Venatori Erymo breuis,hanc ſed fata ferentem
Prodidit,& piceo comitem miſerata refulſit
Luna polo.ceſſere iubæ,raptumq́; per auras
Vulnus,& extrema ſonuit cita cuſpide caßis.
Niſeum Telamon,& Ophelten uana ſonantem
Per clypei cedentis opus,partemq́; trilicem
Quà ſtomachi ſecreta ferit,lætusq́; profatur.
Dij precor hunc regem,aut æque delegerit alta
Fors mihi gente ſatum,magnusq́; & flebilis urbi
Conciderit,ſuperaddit Aren,fratremq́; Melanthum
Phoreaq́; Oleniden,Lelegum,qui pulſus ab oris
Regis amicitiam & famuli propioris honores,
Qua patiens non arte tulit?nox alta cadentum
Ingentes donat ſonitus,augetq́; ruinas,
Vt magis Inarime,magis ut mugitor anhelat
Veſbius,attonitas acer cum ſuſcitat urbes,
Sic pugnæ crebreſcit opus.neq; enim ignea cedunt
Aſtra loco,lentis hæret nox conſcia bigis.
Perge age tartareæ mecum ſimul omnia noctis
Muſa ſequi trepidam Phaethon afflauit ab alto
Tiſiphonem,grauiorq́; locos iam luce propinqua
Vmbra premit,non ſigna uirum,non funera cernunt.
Et rabie magis ora calent.uos prodite diuæ
Eumenidum noctisq́; globos,uatiq́; pateſcat
Armorum fragor,& tepidi ſingultibus agri
Labentum,atq; acti Minyis per littora manes.
Cyzicus hic aciem uanis diſcurſibus implet

Fata

Fata trahens, iam pulſa ſibi ceßiſſe Pelaſgum
Agmina, iam paßim uacuos diſiecta per agros
Credit ouans, tales adytus, ea gaudia fingit
Ira deûm. ſundo ueluti cum Cæus in imo
Vincla Iouis, fractoq́; trahens adamante catenas,
Saturnum Tityumq́; uocat, ſpemq́; ætheris amens
Concipit. aſt illum fluuijs & nocte remenſa
Eumenidum canis, & ſparſæ iuba reppulit hydræ.
Sæuit acerba fremens, tardumq́; à mœnibus agmen
Increpitat nunquam'ne dolor uirtute ſubibit
Nil auſas ſine rege manus? at barbara buxus
Si uocet, & uotis ululantia dindyma ſacris,
Tunc enſis placeatq́; furor. modo tela ſacerdos
Porrigat, & iuſta ſanguis exuberet urna.
Talibus inſultans, iam dudum numine diuæ
Deficit; infracti langueſcunt frigore curſus.
Corda pauent. audit fremitus iraſq́; leonum,
Cornuaq́; & motas uidet inter nubila turres.
Tunc grauis, & certo tendens ſtridore per umbram
Aeſonij uenit haſta ducis, latumq́; ſub imo
Pectore rumpit iter, quam nunc incognita uellet
Luſtra ſibi, nulloſq́; datos uenatibus annos.
Talia magnanimi diuerſo turbine fundunt
Tela uiri, ſonituſq́; pedum, ſuſpectaq́; motu
Explorant, prenſant ſocios, uocemq́; repoſcunt.
Quòd ſi Titanis ſeros duraſſet in ortus,
Extinctum genus, & ſolas per mœnia matres
Vidiſſet, ſtratamq́; dies in littore gentem.
Tum pater omnipotens tempus iam rege perempto

Flectere fata ratus,miſeraſq; abrumpere pugnas,
Supremam celerabat opem nutuq; ſereno
Intonuit;quem nocte ſatæ,quem turbidus horret
Armipotens,tunc porta trucis coit in fera belli.
Continuo dant terga metu,auerſiq; per agros
Diffugiunt,quæ ſola ſalus nec terga ruentum
Mens Minyis conuerſa ſequi.ſtetit anxia uirtus.
Ecce leui primo iam ſpargere lumine portus
Orta dies,notaſq;(nefas)albeſcere turres.
Dij maris attonito conclamat ab agmine Tiphys.
Vt mea fatali damnaſtis pectora ſomno.
Heu ſocij quantis complerunt littora monſtris.
Illi autem neq; adhuc gemitus,neq; conſcia facti
Ora leuant tenet exangues rigor horridus artus.
Ceu pauet ad crines & triſtia pentheos ora
Thyas,ubi impulſæ iam ſe deus agmine matris
Abſtulit,& cæſi uaneſcunt cornua tauri.
Nec minus effuſi grandæuum ad littora uulgus.
Vt ſocias uidere manus dare uerſa retrorſus
Terga metu,dextram tendens proclamat Iaſon,
Quos fugitis?uellem hac equidē me ſtrage meoſq;
Procubuiſſe magis,deus hæc deus aſper utriſq;
Implicuit,ſumus en Minyæ ſumus hoſpita turba.
Cur etiam flammas miſeroſq; moramur honores?
Tum ſuper exangues confertæ cædis aceruos
Præcipiti plangore ruunt,agnoſcit in alta
Strage uirum ſua texta parens ſua munera coniux.
It gemitus toto ſinuoſa per æquora cœlo.
Pars tenuis fletus,& adhuc ſtridentia prenſat

Vuln

Vulnera, pars ſera componunt lumina dextra.
At uero in medijs exangui rege reperto
Aggeribus, triſti ſileant ceu cætera planctu,
Sic famulum matrumq́; dolor, ſic omnis ad unum
Verſa manus, circa lacrymis ac mentibus ægri
Stant Minyæ, deflentq́; nefas & cuſpidis ictus
Aeſoniæ, ſortemq́; ducis ſolantur acerbam.
Ille ubi concretos pingui iam ſanguine crines,
Pallenteſq́; genas, infractaq́; pectore caro
Tela, neq; heſternos agnouit in hoſpite uultus,
Ingemit, atq; artus fatur complexus amicos.
Te tamen ignarum tanti miſerande furoris
Nox habet, & nullo teſtantem fœdera queſtu.
At mihi luctificum uenit iubar. en quibus adſum
Colloquijs? cui me hoſpitio fortuna reuexit?
Extingui'ne mea (fatis id defuit unum)
Speraui te poſſe manu? talis'ne reliqui
Has ego amice domos? quòd ſi iam bella manebant,
Et placitum hoc ſuperis, non hæc mea iuſtius eſſent
Funera? meq́; tuus melius nunc plangeret error?
Nec Clarij nunc antra dei, quercuſq́; tonantis
Arguerem, tales'ne acies? tales'ne triumphos
Sorte dabant? tantumq́; nefas mens conſcia uatum
Conticuit? patriæ exitium crudele ſenectæ,
Et tot acerba canens? heu diuis uiſa ſiniſtris
Regna mihi, qui nam reditus, quæ me hoſpita tellus
Accipiet? quæ non primus prohibebit arenis?
Inuidere dei ne phaſidis arua remoti
Et ſcythicas populatus opes, hæc rurſus adirem

Littora, ne'ue tuos irem tunc ultor in hoſtes.
Fas tamen eſt conferre genas, fas iungere tecum
Pectora, & exangues miſcere amplexibus artus.
Vos age funereas ad littora uoluite ſyluas,
Et ſocios luſtrate rogos, date debita caſis
Munera, quæ noſtro miſiſſet Cyzicus igni.
Parte alia Clite laceras ſuper ora mariti
Fuſa comas, miſera in planctū uocat agmina matrū.
Fatur & hæc primis coniux ereptus in annis
Cuncta trahis, nec dum ſoboles, nec gaudia de te
Vlla mihi, quis mœſta tuos nunc optime caſus
Perpeterer, tenuā luctum ſolamine fallens.
Mygdonis arma patrem, funeſtaq; prælia nuper
Natales rapuere domos, triuiæq; potentis
Occidit arcana genitrix abſumpta ſagitta.
Tu mihi qui coniux pariter fraterq; parensq;
Solus, & à prima fueras ſpes una iuuenta
Deſeris heu, totamq; deus ſimul impulit urbem.
Aſt ego non media te ſaltem Cyzice uidi
Tendentem mihi morte manus. aut ulla monentis
Verba tuli, quin & thalamis modo queſta morari
Heu talem tantiq; metus ſecura recepi.
Illam uix geminam mœrens cum Caſtore Pollux
Erigit hærentem, compreſſaq; colla trahentem.
Interea innumeras nudatis montibus urgent
Certatim, decorantq; pyras, & tempora mœſti
Summa locant, uadit ſonipes ceruice remiſſa.
Venatrix nec turba canum pecudumq; morantur.
Funereæ quæ cuiq; manus, quæ cura ſuorum,
Quæ

Quæ fortuna fuit, medio rex aggere longo
Eminet, hunc crebris quatiens ſingultibus ora
Adleuat Aeſonides, celſoq; reponit in oſtro.
Dat pictas auro atq; ardentes murice ueſtes,
Quas rapuit telis formoſa uocantibus auſtris
Hypſipylæ, galeam dilectaq; cingula regni
Inijcit, ille ſuam uultus conuerſus ad urbem
Sceptra manu ueterum retinet geſtamen auorum.
Nam quia nec proles, alius nec deniq; ſanguis.
Ipſe decus regniq; refert inſigne parentis.
Inde ter armatos Minyis referentibus orbes
Concuſſi tremuere rogi. ter inhorruit æther
Luctificum clangente tuba. iecere ſupremo
Tum clamore faces. rerum labor omnis in auras
Soluitur, & celſis collucent æquora flammis.
Scilicet hæc illo iuuenem populosq; manebant
Tempore, Peliacis caderet cum montibus arbor
Hoc uolucrumq; minæ, præſagaq; fulmina longo
Acta mari tulerant. ſed quis non prima refellat
Monſtra deum, longosq; ſibi non auguret annos?
Iamq; ſolutus honos cineri, iam paſſibus ægris
Dilapſæ cum prole nurus. tandemq; quieſcunt
Diſſona peruigili planctu uada, qualiter arces
Ad patrias auibus medio iam uere reuectis
Memphis, & aprici ſtatio ſilet annua Nili.
At non inde dies, neq; iam magis aſpera curis
Nox Minyas tanta cæſorum ab imagine ſoluit.
Bis zephyri iam uela uocant, fiducia mœſtis
Nulla uiris, ægro aſſidue mens carpitur æſtu.

Nec dum omnes lacrymas, atq; omnia reddita caſis
Iuſta putant, patria ex oculis ſacer atq; laborum
Pulſus amor? ſegniq; iuuat frigeſcere luctu.
Ipſe etiam Aeſonides (quanquam triſtiſſima rerum
Caſtiganda duci, uultuq; premenda ſereno)
Dulcibus indulget lacrymis, aperitq; dolorem.
Tum ſecreta trahẽs Phœbæum ad littora Mopſum.
Quænam ait iſta lues? aut quæ ſententia diuum?
Decretus'ne uenit fato pauor? an tibi nectunt
Corda moras? cur iam immemores famæq; larisq;
Angimur? aut pariet quemnam hæc ignauia finem?
Dicam ait, ac penitus cauſas, labemq; docebo
Mopſus, & aſtra tuens, non ſi mortalia membra
Sortitusq; breues, & parui tempora fati
Perpetimur ſocius ſuperi quondam ignis Olympi,
Fas ideo miſcere neces ferroq; morantes
Exigere hinc animas, rediturasq; ſemina cœlo.
Quippe nec in uentos, nec in ultima ſoluimur oſſa.
Ira manet, duratq; dolor, cum deinde tremendi
Ad ſolium uenere Iouis, quaeſtuq; nefandam
Edocuere necem, patet ollis ianua lethi.
Atq; iterum remeare licet, comes una ſororum
Additur, & pariter terras atq; æquora luſtrant.
Quiſq; ſuos ſontes, inimicaq; pectora pœnis
Implicat, & uaria meritos formidine pulſat.
At quibus inuito maduerunt ſanguine dextræ,
Si fors ſæua tulit miſeros, ſed proxima culpa,
Hos uarijs mens ipſa modis agitat, ſua carpunt
Facta uiros reſides, etiam nil amplius auſi

In lacrymas humileſq́; metus ægramq́; ſatiſcunt
Segnitiem quos ecce uides; ſed noſtra requiret
Cura uiam memori iampridem cognita uate.
Eſt procul ad ſtygiæ deuexa ſilentia noctis
Cimmerium domus, & ſuperis incognita tellus
Cæruleo tenebroſa ſitu quo flammea nunquam
Sol iuga ſidereos nec mittit Iuppiter annos.
Stant tacitæ frondes, immotaq́; ſylua comanti
Horret uerna iugo ſpecus umbrarumq́; meatus
Subter, & oceani præceps fragor aruaq́; nigro
Vaſta metu, & ſubitæ poſt longa ſilentia uoces,
Enſifer hic, atraq́; ſedens in ueſte Celeneus
Inſontes errore luit, culpamq́; remittens
Carmina turbatos uoluit placantia manes.
Ille mihi quæ danda forent luſtramina cæſis
Prodidit, ille uolens herebum terraſq́; retexit.
Ergo ubi puniceas oriens aſcenderit undas,
Tu ſocios adhibeto ſacris, armentaq́; magnis
Bima deis, me iam cœtus accedere ueſtros
Haud fas interea, donec luſtralia pernox
Vota fero, mouet en gelidos Latonia currus.
Flecte gradum placitis ſileant age littora cœptis.
Iamq́; ſopor medijs tellurem preſſerat horis,
Et circum tacito uolitabant ſomnia mundo,
Cum uigil arcani ſpeculatus tempora ſacri
Ampycides petit aduerſis æſepta ſyluis
Flumina, & æquoreas pariter decurrit ad undas.
Hic ſale purpureo, uiuaq́; nitentia lympha
Membra nouat, ſeq́; horrificis accommodat actis.

Temp

Tempora tum uittis, & ſupplice caſtus oliua
Implicat, & ſtricto deſignat littora ferro,
Circum humiles aras, ignotaq; nomina diuum
Inſtituit, ſyluaq; ſuper contriſtat opaca.
Vtq; metum numenq; loco ſacramq; quietem
Addidit, ardenti nitidum iubar euocat alto.
Atq; argoa manus uarijs inſignis in armis
Ibat agens, lectas aurata fronte bidentes.
Delius hic longe candenti ueſte ſacerdos
Occurrit, ramoq; nouat, iamq; ipſe recenti
Stat tumulo, placida tranſmittens agmina lauro.
Ducit & ad fluuios, ac uincula ſoluere monſtrat
Prima pedum, glaucaq; comas prætexere fronde
Imperat, hinc altæ Phœbi ſurgentis ad orbem
Ferre manus, totisq; ſimul procumbere campis.
Tunc piceæ mactantur oues, proſectaq; partim
Pectora, per medios partem gerit obuius Idmon.
Ter tacitos egere gradus, ter triſtia tangens
Arma ſimul ueſtesq; uirum, luſtramina ponto
Ponè iacit, rapidis adolentur cætera flammis.
Quinetiam truncas nemorum effigiesq; uirorum
Rite locat quercus, ſimulataq; ſubligat arma.
Huc ſtygias tranſire minas, iramq; ſeueri
Sanguinis, his orat uigiles incumbere curas,
Atq; ita luſtrifico cantu uocat, ite perempti,
Ac memores abolete animas, ſint otia nobis.
Sit ſtygiæ iam ſedis amor, procul agmine noſtro
Et procul ite mari, cunctisq; abſiſtite bellis.
Vos ego nec graias unquam contendere ad urbes,

Nec

Nec triuijs ululare uelim, pecoriq́; ſatisq́;
Nulla ideo peſtes, nec luctifer ingruat annus,
Nec populi noſtri'ue luant ea facta minores.
Dixerat, & ſummas frondentibus intulit aris,
Libauitq́; dapes, placidi quas protinus angues
Vmbrarum famuli linguis rapuere coruſcis.
Continuo puppem petere, & conſidere tranſtris
Imperat Ampycides. nec uiſum uertere terræ.
Exciderint quæ geſta manu, quæ debita fatis.
Illi alacres, pars arma locant, pars ardua ſummis
Inſternunt tabulata thoris, oriturq́; trementum
Remorum ſonus, & læta concordia uocis.
Iuppiter urgentem ceu ſumma ceraunia nubem
Cum pepulit, mouitq́; iugis, fulſere repente
Et nemora & ſcopuli, nitidusq́; reducitur æther,
Sic animi rediere uiris, iamq́; ipſe magiſter
Nutat ab arce ratis, remisq́; obſiſtere tendit.
Inſtaurant primi certamina, liber amictu
Eurytus, & dictis Talai non territus Idas.
Inde alij increpitant, atq; æquora pectore tollunt.
Par gemitu pulſuq́; labor, uerſumq́; uiciſsim
Mittitur in puppem remo mare, lætus & ipſe
Alcides. quis nam hos uocat in certamina fluctus?
Dixit & intortis aſſurgens arduus undis
Percuſsit ſubito deceptum fragmine pectus.
Atq; in terga ruens, Talaum, fortemq́; Eribotem
Et longe tantæ ſecurum Amphiona molis
Obruit, inq́; tuo poſuit caput Iphite tranſtro.
Iam ſummas cœli Phœbus candentior arces

Vicerat, & longas medius reuocauerat umbras.
Tardior hinc ceſſante uiro quæ proxima Tiphys
Littora, quosq; dabat denſos trabe Myſia montes
Aduehitur, petit excelſas Tirynthius ornos.
Hæret Hylas lateri, paſſusq; moratur iniquos.
Illum ubi Iuno poli ſummo de uertice puppem
Deſeruiſſe uidet, tempus rata diua nocendi
Pallada conſortem curis, curſusq; regentem:
Nequa inde incœptis fieret mora fallere prima
Molitur: charoq; dolis auertere fratri.
Tum ſic alloquitur, procerum ui pulſus iniqua
Germaniq; manu repetit quo crimine Perſes:
Barbaricas iam mouit opes, hyrcanaq; ſigna:
Aeætes contra thalamis & uirgine pacta
Conciliat reges Scythicos: primusq; coacta
Aduehit albana Styrus gener agmina porta.
Bellum ingens atq; ipſe citis Gradiuus habenis
Fundit equos: uiden' arctoo de carcere quanta
Tollat ſe nubes, atq; æquore pendeat atro?
Corripe prima uias: finem cum Phaſidis alti
Tranſierit Perſes: faciemq; admouerit urbi:
Cœpta refer, paulumq; nefas & fœdera necte
Conſilijs atq; arte tua, ſponde adfore reges
Dijs genitos, quis arma uolens, quis agmina iungat.
At uirgo, quanquam inſidias aſtusq; nouercæ
Sentiat, & blandos quærentem fingere uultus
Obſequitur tamen, & iuſſas petit ocyus oras.
Ingemuit Iuno: tandemq; ſilentia rumpit.
En labor, en odijs caput inſuperabile noſtris.

Quam Nemeam tot feſſa minis? quæ belua lernæ?
Experiar? phrygijs ultro concurrere monſtris
Nempe uirum, & pulchro reſerantem pergama ponto
Vidimus. en ego nunc regum ſoror & mihi gentis
Vllus honos? iam tum indecoræ, iuſſæq; dolorum
Primitiæ, & tenero ſuperati protinus angues,
Debueram nullos iuueni iam quærere caſus
Victa, nec ad tales forſan deſcendere pugnas.
Verùm animis inſiſte tuis, actumq; mouebo.
Tende pudor, mox & furias, ditemq; ciebo,
Hæc ait. & pariter leui iuga pinea montis
Reſpicit, & pulchro uenantes agmine nymphas
Vndarum, nemorumq; decus, leuis omnibus arcus,
Et manicæ uirides, & ſtricta myrtus habena:
Summo palla genu, tenui uagus innatat umbra
Crinis ad obſcuræ decurrens cingula mammæ.
Ipſa citatarum tellus pede plauſa ſororum
Perſonat, & teneris ſubmittit gramina plantis.
E quibus herculeo Dryope percuſſa fragore,
Cum fugerent iam tela feræ, proceſſerat ultra
Turbatum uiſura nemus, fontemq; petebat
Rurſus, & attonitos referebat ab Hercule uultus.
Hanc delapſa polo, piceaq; acclinis opaca
Iuno uocat, prenſaq; manu ſic blanda profatur.
Quem tibi coniugio tot dedignata dicaui
Nympha procos, en Aemonia puer appulit alno
Clarus Hylas, ſaltusq; tuos fonteſq; pererrat.
Vidiſti roſeis hæc per loca Bacchus habenis
Cum domitas acies, & Eoi fercula regni

Duceret, ac rurſus thyaſos & ſacra moueret
Hunc tibi, uel poſito uenantem pectine Phœbum
Crede dari, quæ ſpes nymphis auſertur achæis?
Præreptum quanto proles Bæbeia queſtu
Audiet, & flaui quam triſtis nata Lycormæ.
Sic ait, & celerem frondoſa per auia ceruum
Suſcitat, ac iuueni ſublimem cornibus offert.
Ille animos tardusq; fugæ longumq; reſiſtens
Sollicitat, ſuadetq; pari contendere curſu.
Credit Hylas, prædæq; ferox ardore propinquæ
Inſequitur, ſimul Alcides hortatibus urget
Proſpiciens, iamq; ex oculis auſertur uterq;
Cum puerum inſtantem quadrupes, feſſaq; minãtem
Tela manu procul ad nitidi ſpiracula fontis
Ducit, & intactas leuis ipſe ſuperfugit undas.
Hoc puero ſpes luſa modo eſt, nec tendere certat
Amplius, utq; artus & concita pectora ſudor
Diluerat, gratos auidus procumbit ad amnes.
Stagna uaga ſic luce micant, ubi Cynthia cœlo
Proſpicit, aut medij tranſit rota candida Phœbi.
Tale iubar diffundit aquis, nil umbra, comæq;,
Turbauitq; ſonus ſurgentis ad oſcula nymphæ.
Illa auidas iniecta manus heu ſera cientem
Auxilia, & magni referentem nomen amici
Detrahit, adiuta prono nam pondere uires.
Iam pater umbroſis Tirynthius arcibus ornos
Depulerat, magnoq; iugi ſtridore reuulſas
Terga ſuper fului porrexerat horrida monſtri,
Littora curua petens, alio nam calle reuerſum

Credit

Credit Hylan,captaq; dapes auxiſſe ferina.
Sed neq; apud ſocios ſtructasq; in littore menſas
Vnanimum uidet ager Hylan nec longius acrem
Intendens aciem,uarios hinc excitat æſtus
Nube mali percuſſus amor.quibus hæſerit oris,
Quis tales impune moras,caſus'ue,labor'ue
Attulerit,denſam interea deſcendere noctem
Iam maiore metu,tum uero & pallor & amens
Cum piceo ſudore rigor.ceu pectora nautis
Congelat hyberni uultus Iouis,agricolis'ue
Cum coit umbra minax,comitis ſic adficit error
Alciden,ſæuaq; monet meminiſſe nouercæ.
Continuo uolucri ceu pectora tactus aſilo
Emicuit Calabris taurus per confraga ſeptis
Obuia,quaq; ruens,tali ſe concitat ardens
In iuga ſenta fuga,pauet omnis conſcia late
Sylua,pauent montes luctu ſucceſus acerbo
Quid ſtruat Alcides,tantaq; quid apparet ira.
Ille uelut refugi quem contigit improba mauri
Lancea ſanguineus uaſto leo murmure fertur,
Frangit & abſentem uacuis ſub dentibus hoſtem.
Sic furijs accenſa gerens Tirynthius ora
Fertur,& intento decurrit montibus arcu.
Heu miſeræ quibus ille feræ,quibus incidit uſquam
Immeritis per luſtra uiris,uolat ordine nullo
Cuncta petens,nunc ad ripas deiectaq; ſaxi
Fragmina,nũc notas nemorum procurrit ad umbras.
Rurſus Hylan,& rurſus Hylan per longa reclamat
Auia,reſponſant ſyluæ,& uaga certat imago.

At ſacijs immota fides, auſtriſq́; ſecundis
Certa moræ, nec paruus Hylas quanq̄ omnibus æquè
Grata rudimenta, herculeo ſub nomine pendent.
Illum omnes lacrymis mœſtiſq́; repoſcere uotis
Incertiq́; metu nunc longas littore uoces
Spargere, nunc feris oſtendere noctibus ignes
Ipſe uel excelſ[illegible]um denſa ſilentia montis,
Strata uel oblatis ductor uidet æquora uentis,
Stat lacrymans, magnoq́; uiri cunctatur amore.
Illius inceſſus, habilemq́; ad terga pharetram,
Illum inter proceres mœſtaq́; ſilentia menſæ
Quærit inops, quondam ingenti comprenſa trahētem
Vina manu, & diræ referentem monſtra nouercæ.
Nec minus interea crudelis Iapyga Iuno
Aßidue mouet, & primis cum ſolibus offert.
Iamq́; moræ impatiens, cunctantes increpat auſus
Tiphys, & oblato monet otia rumpere curſu.
Ergo animum flexus dictis inſtantis Iaſon
Concedit, ſocioſq́; ſimul ſic fatur ad omnes.
O utinam ſcythicis ſtruerem cum funera terris,
Vox mihi mentitas tulerit Parnaſia ſortes.
Agmine de tanto ſocius qui maximus armis
Adſoret, hunc Iouis imperijs fatoq́; teneri
Ante procelloſum ſcopulis errantibus æquor.
Nec dum fama uiri, nec certior extitit autor.
Verum agite, & dubijs uariant quis pectora curis
Conſulite, & motis ſeu uos uia flatibus urget
Pergite, & incœptos mecum reuocate labores.
Seu plures tolerare moras, rurſuſq́; propinquis

Queſi

Quæſiuiſſe iugis, pretium haud leue temporis acti.
Dixerat, & ſtudijs iam dudum freta iuuentus
Orat inire uias, unum tanto abſore cœtu
Nec minus in ſeſe generis, dextraſq; potentes
Eſſe ferunt. tali mentem pars maxima flatu
Erigit, & uana gliſcunt precordia lingua,
Saltibus ut medijs tum demum læta reducit
Cerua gregem, tum geſtit aper, reboatq; ſuperbis
Comminus urſa lupis, cùm ſeſe martia tygris
Abſtulit, aut curuo tacitus leo condidit antro.
At pius ingenti Telamon iam fluctuat ira,
Cum fremitu, ſæuiſq; ferens fera iurgia dictis
Inſequitur, magnoq; implorat numina queſtu,
Idem orans prenſatq; uiros, demiſſaq; ſupplex
Hæret ad ora ducis, nil ſe ſuper Hercule fari,
Sed ſocio quocunq; gemens, quanquam aſpera ſama
Iam loca, iamq; feras per barbara littora gentis.
Non alium contra Alcidem, non pectora tanta
Poſſe dari, rurſum inſtimulat, ducitq; fauentes
Magnanimus Calydone ſatus, potioribus ille
Deteriora fouens, ſemperq; inuerſa tueri
Durus, & haud ullis unquam ſuperabilis æquis,
Rectorum'ue memor, non Herculis (inquit adempti
Sed tuus in ſeros hæc noſtra ſilentia queſtus
Traxit honor, dum iura dares, dum tempora fandi,
Septimus hic celſis deſcendit montibus auſter,
Iamq; ratem ſcythicis forſan ſtatuiſſet in oris,
Nos patriæ immemores, maneant ceu nulla reuectos
Gaudia, ſed duro ſæua ſub rege Mycenæ,

Ad medium cunctamur iter,ſi finibus ullis
Has tolerare moras,& inania tempora poſſem,
Regna hodie,& dulcem ſceptris calydona tenerem
Lætus opum,paciſq; meæ,tutuſq; manerem.
Quis genitor materq; locis,quid deſide terra
Hæremus?uacuos cur laxant æquora uiſus?
Tún',comitem Alciden ad Phaſidis amplius arua
Adfore,tu ſocias ultrà tibi rere pharetras?
Non ea ſax odijs,oblitaq; numine feſſo
Iuno ſui,noua tartareo ſors ſemine monſtra,
Atq; iterum Inachijs iam nuntius urget ab Argis.
Non datur hæc magni proles Iouis,at tibi Pollux
Stirpe pares Caſtorq; manent,at cætera Diuum
Progenies,nec parua mihi fiducia gentis.
Aſt egomet quocunq; uoces,quæ tegmina ferro
Plura metam,tibi dicta manus,tibi quicquid in ipſo
Sanguine erit,iamq; hinc operũ quæ maxima poſco.
Scilicet in ſolis profugi ſtetit Herculis armis
Noſtra ſalus?nempe ora æque mortalia cuncti
Ecce gerunt,ibunt æquo nempe ordine remi.
Ille uel inſano iam dudum turbidus æſtu,
Vel parta iam laude tumens,conſortia famæ
Deſpicit,ac noſtris ferri comes abnuit actis.
Vos quibus & uirtus & ſpes in limine primo
Tendite,dum rerum patiens calor,& rude membris
Robur ineſt,nec enim ſolis dare funera Colchis
Sit ſatis,& tota pelagus luſtraſſe iuuenta.
Spes mihi quæ tali potuit longiſsima caſu
Eſſe fuit,quiſcunq; uirum perquirere ſyluis

Egit

Egit amor,loca uociferans non ulla reliquit.
Nunc quoq; dum uario nutat ſententia motu,
Cernere deuexis redeuntem montibus opto.
Sat lacrymis comitiq́; datum,quem ſortibus aui
Crede uel in mediæ raptum tibi ſanguine pugnæ.
Talibus Oenides urget,ſimul incita dictis
Heroum manus,ante omnes argiua iubebat
Vincla rapi Calais:furias miratur ouantum
Aeacides,multusq́; uiri cunctantia corda
Fert dolor,an ſeſe comitem tam triſtibus actis
Abneget,& celſi mœrens petat ardua montis.
Non tamen & gemitus & inanes deſinit iras
Fundere:quis terris proh Iuppiter inquit Achais
Iſte dies?ſæui capient quæ gaudia Colchi?
Non hi tum flatus,non iſta ſuperbia dictis:
Littore cum patrio iam uela petentibus auſtris
Cunctus ad Alcidem uerſus fauor,ipſe iuuaret:
Ipſe ducis curas,meritosq́; ſubiret honores.
Iam ne animis,iam gente pares,atq; inclyta uulgi
Dextera,nulla fides,nulli ſuper Hercule fletus,
Nunc Parthaonides,nunc dux mihi thracia proles,
Aſpera nunc pauidos contra ruit agna leones.
Hanc ego magnanimi ſpolium Didymaonis haſtam:
Quæ neq; iam frondes uirides,neq; proferet umbras:
Vt ſemel eſt auulſa iugis,ac matre perempta
Fida miniſteria,& duras obit horrida pugnas,
Teſtor,& hoc omni ductor tibi numine firmo.
Sæpe metu,ſæpe in tenui diſcrimine rerum
Herculeas iam ſerus opes,ſpretiq́; uocabis

Arma uiri,nec nos tumida hæc tum dicta iuuabunt.
Talibus Aeacides ſocios terroribus urgens
Illacrymat,multaq; comas deformat arena.
Fata trahunt,raptusq; uirum certamine ductor
Ibat:& obtenta mulcebat lumina palla.
Hic uero ingenti repetuntur pectora luctu:
Vt ſocij ſedere locis,nullæq; leonis
Exuuiæ,tantiq; uacant ueſtigia tranſtri.
Flet pius Aeacides,mœrent Pœantia corda.
Ingemit & dulci frater cum Caſtore Pollux.
Omnis adhuc uocat Alciden fugiente carina,
Omnis Hylan,medio pereuntia nomina ponto.
Dat procul interea toto pater æquore ſignum
Phorcys,& immanes intorto murice Phocas
Contrahit antra petens,ſimul & Maſſylus,& unà
Lyctius,& calabris redit armentarius aruis.
Ilicet extremi nox littore ſolis Ibêras
Condidit alta domos,& ſidera ſuſtulit aris.
Flamina conticuere,iacet cum flatibus æquor.
Amphitryoniades nec quæ noua luſtra requirat,
Nec quò tenet iter comitis nec fata perempti
Quæ referat uidet,aut ſocios qua mente reuiſat.
Vrit amor ſolisq; negat decedere ſyluis.
Non aliter gemitu quondam lea prolis ademptæ
Terga dedit ſedet inde uijs,incluſaq; longò
Peruigilant caſtella metu,dolor attrahit urbes.
Interea & miſero manat iuba ſordida luctu.

Narrat Hylas ſubitos caſus per ſomnia patri
Mœrenti ſortem ſtudio Iunonis iniquam.
Interea Minyæ funeſta ad littora regni
Bebrycij ueniunt, Amycus producere cæſtus
Non dubitat, cùm ſæua fremens Iouis inclyta proles
Emicat, & primum eludens patria arte tyrannum
Sæpe fatigatum repetito turbine reddit.
Hinc premit aduerſum, mediaq́; obtruncat arena
Boſporon, inde ſecat nauis pagaſæa profundum.
Hic canit ad numeros mutatæ Oeagrius Orpheus
Inachidos fatum, & cur ſint ea nomina Ponto.
Phinea pòſt redimunt Calais Zetesq́; ferentem
Fœdatas epulas inuiſaq́; damna uolucrum.
Tunc laurum uittasq́; capit ueneranda ſenectus.
Atq; aperit caſus fatorum lege futuros.
Cyaneæ partem nauis rapuere furentes
Cùm procul aſpiciunt effuſas æquoris undas.
At Maryandinum tandem ſtat littore puppis
Exceptosq́; fouet rex his Lycus inclytus oris.

C. VALERII FLACCI ARGONAVTICON LIBER IIII.

VT QVE ea non oculis Diuum pater amplius æquis
Suſtinuit: natiq́; pios miſeratus amores:
Iunonem ardenti trepidam grauis increpat ira.
Vt noua nunc tacito ſub pectore gaudia tollunt

Hæret inops, ſoliſq; furit Tirynthius oris.
At comite immemores Minyæ facileſq; relicto
Alta tenent. ſic Iuno ducem fouet anxia curis
Aeſonium ſic arma, uiros, ſocioſq; miniſtrat.
Iam quibus incertam bellis ſcythicæq; pauentem
Gentis opes, quanta trepidam formidine cernam.
Tum precibus, tum me lacrymis & ſupplice dextra
Attentare ueto: rerum mihi firma poteſtas.
I furias, Veneremq; moue, dabit impia pœnas
Virgo: nec Aeæa gemitus patiemur inultos.
Dixit, & arcano redolentem nectare rorem,
Quem penes alta quies, liquidiq; potentia ſomni
Detulit, inq; uagi libauit tempora nati.
Ille graues oculos, & Hylan reſonantia ſemper
Ora ferens, ut nulla Deum ſuperare poteſtas
Procumbit, tandem feſſis pax reddita ſyluis,
Fluminaq; & uacuis audita montibus auræ.
Ecce puer ſumma ſe tollere uiſus ab unda.
Frondibus in croceis, & iniquæ munere nymphæ.
Stanſq; ſuper charum talis caput edere uoces.
Quid pater in uanos abſumis tempora queſtus?
Hoc nemus, hæc fatis mihi iã dom⁹ improba, quò me
Nympha rapit ſæuæ monitu Iunonis in amnes.
Nunc Iouis acceſſus etiam mihi lumina cœli
Conciliat: iungitq; preces & fontis honores.
O dolor, ò dulces quas geſſimus ante Pharetras,
Iam ſocij lætis rapuerunt uincula uentis.
Hortator poſtquam furijs, & uoce nefanda
Impulit Oenides, uerum cum gente domoq;

Iſta luet, ſeu eq; aderunt tua numina matri.
Surge age: & in duris haud unquam deſice, cœlo
Mox aderit, teq; aſtra ferent, tu ſemper amoris
Sis memor, & chari comitis ne abſcedat imago.
Talibus orantem dictis, uiſuq; fruentem
Ille ultrò petit, & uacuis amplexibus inſtat,
Languentuq; mouet fruſtra conamina dextra.
Corpus hebet ſomno, refugaq; eluditur umbra.
Tum lacrymis, tum uoce ſequi tum rumpere queſtus,
Cùm ſopor & uano ſpes mœſta reſoluitur actu.
Fluctus ab undiſoni ceu ſorte crepidine ſaxi
Cùm rapit Halcyonis miſeræ fœtumq; laremq;,
It ſuper ægra parens queriturq; tumentibus undis.
Certa ſequi quocunq; ferant auderq; pauetq;,
Icta fatiſcit aquis, donec domus, hauſtaq; fluctu eſt
Illa dolens uocem dedit, & ſe ſuſtulit alis,
Haud aliter ſomni mœſtus labor, exilit amens,
Effuſisq; genas lacrymis rigat. ibimus inquit,
Solus & hos montes, deſertaq; luſtra tenebis
Chare puer, nec res ultra mirabere noſtras.
Hæc fatus, relegitq; uias, & uallibus exit,
Incertus quid Iuno ferat, quas apparet iras.
Nec minus & ſocios cernit procul æquore ferri
Præcipites, tacitumq; pudet potuiſſe relinqui.
Iamq; iter ad Teucros, atq; hoſpita mœnia Troiæ
Flexerat iliaci repetens promiſſa tyranni,
Cum mœſto Latona ſimul, Dianaq; uultu
Ante Iouem ſtetit, & ſupplex ſic fatur Apollo.
In quem aliū Alciden, in quæ iam tempora differs

Caucaſcum rex magne ſenem? nullum'ne malorum
Finem adeo pœnæq; dabis? te cuncta precatur
Gens hominum, atq; ipſi iam te pater optime mõtes,
Feſſaq; cum ſyluis orant iuga, ſat tibi furtum
Ignis, & ætherea defenſa ſilentia menſa.
Dixit ubi è ſcopulis media inter pabula diri
Vulturis ipſe etiam gemitu, mœſtaq; fatigat
Voce Iouem, ſæuis releuans ambuſta prunis
Lumina, congeminant amnes, rupeſq; fragorem
Caucaſeæ ſtupet ipſe Dei clamoribus ales.
Tunc etiam ſuperas Acheronte auditus ad arces
Iapetus grauis, orantem proclamat Erinnys
Reſpiciens celſi legem Iouis: ille Dearum
Fletibus: & magno Phœbi commotus honore,
Velocem roſeis demittit nubibus Irim.
I phrygas Alcides, & Troiæ diſcrat arma.
Nunc ait eripiat diræ titana uolucri.
Diua uolat, defertq; uiro celeranda parentis
Imperia, atq; alacrem lætis hortatibus implet.
Iam Minyæ medijs claræ per ſidera noctis
Fluctibus intulerant placido caua lintea curſu,
Multaq; deſerto memores ſuper Hercule uoluunt,
Thracius at ſumma ſocios è puppe ſacerdos
Fata Deum: & miſeræ ſolans incommoda uitæ,
Securum Minyis agit & medicabile carmen.
Quo ſimul aſſumpta pulſus fide luctus, & iræ,
Et labor, & dulces cedunt è pectore nati
Interea magni iam iam ſubeuntibus aſtris
Oceani genitale caput, titania frænis

Antra

Antra ſonant.ſol auricomus urgentibus horis
Multifidum iubar,& biſſeno ſidere textam
Loricam induitur,ligat hanc qui nubila contra
Balteus undantem uariat mortalibus arcum.
Inde ſuper terras,& Eoi cornua montis
Emicuit,traxitq; diem candentibus undis.
Et Minyás uiſo liquerunt flamina Phœbo.
Proxima Bebrycij panduntur littora regni,
Pingue ſolum,& duris regio non inuida tauris.
Rex Amycus,regis fatis & numine freti
Non muris cinxere domos,non fœdera legum
Vlla colunt,placidæ aut iura tenentia mentes.
Quales Aetnæis rabidi Cyclopes in antris
Nocte ſub hyberna ſeruant freta,ſicubi ſæuis
Aduectet ratis acta notis tibi pabula dira
Et miſeras Polypheme dapes.ſic undiq; in omnes
Proſpiciunt,curſantq; uias.qui corpora regi
Capta trahant,eà Neptuno trux ipſe parenti
Sacrifici pro rupe iugi,media æquora ſupra
Torquet agens,ni forma uiris præſtantior adſit.
Tum legere arma iubet,ſumptiſq; occurrere contrà
Caſtibus hæc miſeri ſors eſt æquiſſima lethi.
Huc ubi deuectam Neptunus gurgite puppem
Senſit,& extremum nati proſpexit in oras,
Et quondam lætos domini certamine campos,
Ingemit,& tales euoluit pectore queſtus.
Infelix imas quondam mihi rapta ſub undas,
Nec potius magnó Melie tum mixta tonanti
Vſqueadeo'ne meam quæcunq; ab origine prolem

Triſt

Triſtia fata manent? ſic te olim pergere ſenſi
Iuppiter, iniuſtæ quando mihi uirginis armis
Concidit infelix, & nunc chaos implet Orion,
Nec tibi nunc uirtus, aut det fiducia noſtri
Nate animos, opibusq́; ultra nec crede paternis:
Iam iam aliæ uires, maioraq́; ſanguine noſtro
Vincunt fata Iouis, potior cui cura ſuorum eſt
Atq; ideo neq; ego hanc tumidis auertere uentis
Tentaui, tenui'ue ratem, nec iam mora morti
Hinc erit ulla tuæ, reges preme dure ſecundos.
Abſtulit inde oculos, natumq́; & triſtia linquens
Prælia, ſanguineo terras pater abluit æſtu.
Principio fluuios, gentemq́; & littora ductor
Explorare iubet, paulumq́; egreſſus Echion
Inuenit obſcura gemitus in ualle trahentem
Clam iuuenem & cæſi, mœrentem nomen amici.
Ille uirum ut contra uenientem, umbrataq́; uidit
Tempora, Parrhaſio patris de more Galero,
Paciferæq́; manu nequicquam inſignia uirgæ,
Heu fuge ait certo quicunq; es perdite paſſu,
Dum datur, obſtupuit uiſu nonacria proles,
Quid ferat admirans, poſtquam remeare monentem
Ocyus, & dictis perſtantem cernit in iiſdem,
Abripit, & ſocijs quæ ſint ea promere cogit.
Ille manum tendens, non hæc ait hoſpita nobis
Terra uiri, non hic ullos reuerentia ritus
Pectora mors habitat, ſæuaq́; hoc littore pugnæ.
Iam ueniet diros Amycus qui tollere cæſtus
Imperet, & uaſto qui uertice nubila pulſet.

Talis in aduectos Neptuni credita proles
Aeternum furit, atq; aquæ uirtutis egentes
Ceu ſuperum ſegnes ad iniqua altaria tauros
Constituit, tandem ut miſero lauet arma cerebro.
Conſulite, atq; fugæ medium ne temnite tempus
Nanq; iſti fruſtra quis nam concurrere monſtro
Audeat? & quæ nam talem uidiſſe uoluptas?
Ductor ad hæc. Bebryx'ne uenis, diuerſaq; regi
Corda gerens? melior uulgi nam ſæpe uoluntas.
Hoſtis an externis fato delatus ab oris
Et tua cur Amycus cæſtu nondum obruit ora?
Nomen ait prædulce mihi, numenq́; ſecutus
O treos unanimi, decus ille & læta ſuorum
Gloria, nec ueſtros comes aſpernandus in actus,
Heſionam & phrygiæ peteret cum gaudia nuptæ,
Hic Amycum cõtra iuſſus ſtetit, atq; ego palmas
Implicui. ſed prima procul uix dum ora leuantis
Fulminea frontem dextra, diſiectaq; fudit
Lumina, me nunquam letho dignatus & armis,
Sed lacrymis potius, luctuq; abſumor inerti.
Spes tamen his fando ſi nuntius extitit oris,
Et Mariandynum patrias penetrauit ad urbes,
Vnde genus fraterq; uiro, ſed & ille quierit
Oro, nec à uanis cladem Lycus augeat armis.
Hæc ubi non ulla iuuenis formidine moti
Accipiunt, dolet & dura ſic pergere mente
Terga ſequi, properosq; iubet coniungere greſſus
Littore in extremo, ſpelunca apparuit ingens
Arboribus ſuper, & dorſo contecta minanti,

Non quæ dona Deum, nõ quæ trahat ætheris ignẽ.
Infelix domus, & ſonitu tremebunda profundi
Vt uarij pro rupe metus, hinc trunca rotatis
Brachia rapta uiris, ſtrictoq́; immortua caſtu,
Oſſaq́; tetra ſitu, capitum mœſtiſsimus ordo.
Reſpicias quibus aduerſo ſub uulnere nulla
Iam facies, nec nomen erat, media ipſius arma
Sacra metu, magniq́; aris impoſta parentis.
Hoſpitis hic primum monitus rediere Timantis,
Et pauor & monſtri ſubijt abſentis imago.
Atq; oculos cuncti inter ſe tenuere ſilentis
Donec ſidereo Pollux interritus ore,
Te tamen hac (quicunq; es) ait formidine ſaxo
Iam tua ſylua ferat, modo ſint tibi ſanguis et artus.
Omnibus idem animus forti decernere pugna,
Exoptantq́; uirum, contraq́; occurrere poſcunt.
Qualiter ignotis ſpumantem finibus amnem
Pan intrat, mox omne pecus formidine pulſa
Ponè ſubit, iamq́; & medijs præcedit ab undis.
At procul è ſyluis ſeſe gregibusq́; ferebat
Sæuus in antra gygas, quem nec ſua turba tuendo
It tanti ſecura metus, mortalia nuſquam
Signa manent, inſtar ſcopuli, qui montibus altis
Summus abit, longeq́; iugo ſtat ſolus ab omni.
Deuolat inde furens, nec qua uia, cur'ue profecti,
Nec genus antè rogat, ſed tali protonat ira:
Incipite ò iuuenes, etenim fiducia credo
Huc tulit, auditas & ſponte laceſsitis oras.
Sin errore uia, nec dum mens gnara locorum,

Hic

Hic mihi lex caſtus aduerſaq; tollere contra
Brachia,ſic ingens Aſiæ plaga,quiq; per arcton
Dexter,& in læuum pontus iacet,hac mea uiſit
Hoſpitia,hoc cuncti remeant certamine reges.
Neptuni domus,atq; egomet neptunia proles.
Iampridem caſtu reſides,& frigida ratis
Dentibus aret humus. qui mecum fœdera iunget
Prima manu? cui dona fero? mox omnibus idem
Ibit honos,fuga ſub terras,fuga nulla per auras.
Nec lacrymæ,nec forte preces,ſuperi'ue uocati
Pectora noſtra mouent,aliјs rex Iuppiter oris.
Faxo Bebrycium nequeat tranſcendere puppis
Vlla fretum,& ponto uolitet Symplegas inani.
Talia dicta dabat,cum protinus aſper Iaſon,
Et ſimul Aeacides,ſimul & Calydonis alumni,
Nelidesq;,Idasq; prior,quæ maxima ſurgunt
Nomina,ſed nudo ſteterat iam pectore Pollux,
Cum pauor,& gelidus defixit Caſtora ſanguis.
Nam nec ad Elei pugnam uidet ora parentis,
Nec ſonat Oebalius cauea fauor aut iuga nota
Taygeti,lauitur patrios ubi uictor ad amnes.
Nec pretium ſonipes,aut ſacra taurus arena,
Præmia ſed manes,recluſaq; ianua lethi.
Illum Amycus nec fronte trucē nec mole tremēdū
Vix dum etiam primæ ſpargentem ſigna iuuentæ,
Ore renidenti luſtrans obit,& fremit auſum,
Sanguineosq; rotat furiјs ardentibus orbes.
Non aliter iam regna poli,iam capta Typhoeus
Aſtra ferens,Bacchū ante acies primamq; Deorū

Pallada,& oppoſitos doluit ſibi uirginis angues.
Sic adeo inſequitur,rabidoq́; ita murmure terret.
Quiſquis es infelix celera puer,haud tibi pulchra
Manſerit hoc ultrà frontis decus,ora'ue matri
Nota feres,tu'ne è ſocÿs ſelectus iniquis,
Tu'ne Amyci moriere manu?nec plura moratus
Ingentes humeros,ſpatioſaq́; pectoris oſſa
Protulit,horrendosq́; thoris informibus artus.
Deficiunt uiſu Minyæ,miratur & ipſe
Tyndarides,redit Alcidæ iam ſera cupido,
Et uacuos mœſto luſtrarunt lumine montes.
At ſatus æquoreo fatur tunc talia rege.
Aſpice & hæc crudis durata uolumina tauris,
Nec pete ſortis opem,ſed quos potes indue caſtus.
Dixit,& urgentis poſt ſera piacula fati
Neſcius extremum hoc,armis inuectere palmas
Dat famulis,dat & inde Lacon.odia aſpera ſurgũt
Ignotis prius,atq; incenſa mente feruntur
In medium ſanguis Iouis & neptunia proles.
Hinc illinc dubÿs intenta ſilentia uotis,
Et pater oranteis cæſorum tartarus umbras
Nube caua tandem ad merita ſpectacula pugnæ
Emittit,ſummi nigreſcunt culmina montis.
Continuo Bebryx Malea uelut arce fragoſa
Turbo rapax. uix ora uirum,uix tollere paſſus
Brachia,torrenti præceps agit undiq; nimbo
Curſibus inuoluens,totaq́; immanis arena
Inſequitur,uigil ille metu cum pectore & armis
Huc alternus & huc ſemper ceruice reducta,

Semper

Semper & in digitis, & ſummi puluere campi
Proiectusq; redit, ſpumanti qualis in alta
Pleiade capta ratis, trepidi quam ſola magiſtri
Cura tenet, rapidum uentis certantibus æquor
Intemerata ſecat, Pollux ſic prouidus ictus
Seruat, & œbalia dubium caput eripit arte.
Vt deinde urgentes effudit nubibus iras,
Ardoremq; uiri, paulatim inſurgere feſſo
Integer, & ſummos manibus deducere caſtus.
Ille dies agros Amyci ſudoribus artus
Primus, & arenti cunctantem uidit hiatu.
Nec ſua defeſſum noſcunt loca, nec ſua Regem
Agmina: reſpirant ambo, paulumq; reponunt
Brachia, ceu Lapithas aut Pæonas æquore in ipſo
Cum refouet, fixaq; ſilet gradiuus in haſta.
Vix ſteterant, & iam ecce ruunt, inflictaq; late
Terga ſonant, noua uis iterũ, noua corpora ſurgunt.
Hunc pudor, hunc noto iam ſpes audentior hoſte
Inſtimulat, fumant crebro præcordia pulſu.
Auia reſponſant gemitu iuga, peruigil ut cum
Artificumq; rotata manus & fulmina Cyclops
Proſubigit, pulſis ſtrepitant incudibus urbes.
Emicat hic, dextramq; parat, dextramq; minatur
Tyndarides, redit huc oculis & pondere Bebryx
Sic ratus, ille autem celeri rapit ora ſiniſtra.
Conclamant ſocij, & ſubitas dant gaudia uoces.
Illum inſperata turbatum fraude furentem
Oebalides prima refugit dum detonat ira,
Territus ipſe etiam atq; ingentis conſcius auſi.

Sæuit inops Amycus, nullo diſcrimine ſeſe
Præcipitans auiduſq; uiri (reſpectat ouantes
Quippe procul Minyas) cæſtu uelatus utroq;
Irruit, hos inter Pollux ſubit, & trucis ultrò,
Aduolat ora uiri, nec ſpes effecta, ſed ambæ
In pectus cecidere manus. hoc ſæuior ille
Ecce iterum uacuas agit inconſulta per auras
Brachia, ſentit enim Pollux rationis egentem.
Dat genibus iunctis latus effuſumq; ſecutus
Haud reuocare gradum patitur, turbatq;, premitq;
Ancipitem, crebros & liber congerit ictus.
Deſuper aduerſo ſonat omnis uulnere uertex,
Inclinis ceciditq; malis. iam tempora manant,
Sanguineæq; latent aures, uitalia donec
Vincula, qua primo ceruix committitur artu,
Soluit dextra grauis, labentem propulit heros,
Ac ſuperinſiſtens Pollux, ego miſſus Amyclis
Et Ioue natus ait, nomen mirantibus umbris
Hoc referes: ſic & memori noſcere ſepulcro.
Bebrycas extemplo ſpargit fuga, nullus adempti
Regis amor, montem celeres ſyluamq; capeſſunt.
Hæc ſors, hæc Amycum tandē manus arguit auſis
Efferà ſeruantem ponti loca, uimq; iuuentæ
Continuam, & magni ſperantem tempora patris.
Tenditur ille ingens hominum pauor, aruaq; latè
Occupat, annoſi ueluti ſi decidat olim
Pars Erycis, uel totus Athos, qua mole iacentis
Ipſe etiam expleri uictor nequit, oraq; longò
Comminus obtutu mirans tenet, & manus omnis.

Heroum,

Heroum,denſis certatim amplexibus urgent,
Armaq; ferre iuuat,feſſasq; attollere palmas,
Salue uera Iouis,uera ò Iouis undiq; proles
Ingeminant,ò magnanimis memoranda palæſtris
Taygeta,& primi felix labor ille magiſtri.
Dumq; ea dicta ferunt,tenues tamen ire cruores
Siderea de fronte uident,nec ſanguine Pollux
Territus,aduerſo ſiccabat uulnera caſtu,
Illius excelſum ramis caput,armaq; Caſtor
Implicat,& uiridi connectit tempora lauro,
Reſpiciensq; ratem,patrijs ait has precor oris
Diua refer frondes,cumq; hac freta curre corona.
Dixerat,hinc ualida cædunt armenta bipenni,
Profuſiq; ſacro placati gurgitis amne
Graminea ſternuntur humo,tunc liba dapesq;
Frondibus accumulant,exortia terga Laconi
Præripiunt pecudum,toto mox tempore menſæ
Lætus ouat,nunc laude uirum,nunc uatis honoro
Carmine,uictori geminans cratêra parenti.
Iamq; dies auræq; uocant,rurſusq; capeſſunt
Aequora,qua rigidos eructat Boſphoros amnes.
Illos Nile tuis nondum dea gentibus Io
Tranſierat fluctus,unde hæc data nomina ponto.
Tum pius Oeagri claro de ſanguine uates
Admonita genitrice refert,caſusq; locorum
Inachidosq; uias,pelagusq; emenſa iuuencæ
Exilia,intentisq; canit uidiſſe priores
Sæpe Iouem terras,arginaq; regna pelaſgum
Virginis Iaſiæ blandos deſcendere ad ignes.

Sentit Iuno dolos,curaq́; accenſa iugali
Aethere deſiluit,dominam Lyrceïa tellus,
Antraq́; deprenſæ tremuerunt conſcia culpæ.
Tum trepida Inachiæ pellex ſubit ora iuuencæ
Sponte Dei,plauſu fouet hanc,& pectore mulcet
Iuno renidenti cohibens ſuſpiria uultu.
Mox ita adorta Iouẽ. Da quã modo ditibꝰ argis
Campus alit,primæ referentem cornua Phœbes,
Indomitamq́; bouem, da charæ munere nuptæ.
Ipſa ego dilectæ pecudi iam paſcua digna,
Præcipuosq́; legam fontes.qua fraude negaret?
Aut quos inuentos timuiſſet Iuppiter aſtus?
Muneris illa potens cuſtodem protinus Argum
Adiungit,cuſtos Argus placet,inſcia ſomni
Lumina non aliter lucent cui uertice, quam ſi
Lyda nurus ſparſo telas maculauerit oſtro.
Argus & in ſcopulos,& monſtris horrida luſtra
Ignotas iubet ire uias,heu multa mouentem
Conantemq́; preces,incluſaq́; pectore uerba.
Vltima tum patriæ cedens dedit oſcula ripæ.
Fleuit Amymone,flerunt Meſſeïdes undæ,
Fleuit & effuſis reuocans hyperia lacertis.
Illa ubi uel feſſi tremerent erroribus artus,
Vel rueret ſummo iam frigidus æthere ueſper.
Heu quoties ſaxo poſuit latus,aut ubi longa
Aegra ſiti,quos ore lacus,quæ pabula carpſit?
Verbere candentes quoties exhorruit armos?
Quin & ab excelſo meditantem uertice ſaltus,
Audentemq́; mori,ualles citus egit in imas

Argus.

Argus, & arbitrio durus ſeruauit herili.
Cum ſubito arcadio ſonuit caua fiſtula ritu,
Imperiumq; patris celerans Cyllenius ales
Aduenit, & leni modulatur carmen auena.
Quoq; ait hinc diuerſus abis? heu reſpice cantus
Haud procul inſectans Argum languentia cantu
Lumina cuncta notat, dulcesq; ſequentia ſomnos,
Et celerem mediis in cantibus exigit Harpen.
Iamq; reſecta Ioui paulatim in imagine priſca
Ibat agris Io uictrix Iunonis, & ecce
Cum facibusq; pyrisq; & tartareo ululatu
Tyſiphonem uidet, ac primo ueſtigia uiſu
Figit, & in miſera rurſus bouis ora recurrit,
Nec qua ualle memor, nec quo ſe uertice ſiſtat.
Inachias errore etiam defertur ad undas.
Qualis, & à prima quantum mutata iuuenca?
Nec pater, aut trepidæ tentant accedere Nymphæ.
Ergo iterum ſyluas, iterum petit inuia retro,
Ceu ſtyga dilectum fugiens caput, inde per urbes
Rapta furit graias atq; ardua flumina ripis.
Oblato donec paulum cunctata profundo
Incidit, abſiſtunt fluctus, & gnara futuri
Dant pauidæ alta uiam, celſis procul ipſa refulget
Cornibus, ac ſumma palearia ſuſtinet unda.
Aſt herebi uirgo ditem uolat æthere Memphim
Præcipere, & pharia uenientem pellere terra.
Contra Nilus adeſt, & toto gurgite torrens
Tyſiphonen agit, atq; imis illidit arenis
Ditis opem, ac ſaui clamantem numina regni.

Apparent ſparſæq; faces, diſiectaq; longè
Verbera, & abruptis excuſſi crinibus hydri.
Nec Iouis interea ceſſat manus, intonat alto
Inſurgens cœlo genitor, curamq; fatetur.
Atq; ipſa imperium Iuno pauet, hæc procul Io
Spectat ab arce poli iam diuis addita, iamq;
Aſpide cincta comas, & ouanti perſona ſiſtro.
Boſphoron hinc ueteres errantis nomine diuæ
Vulgauere, iuuet noſtros nunc ipſa labores,
Immiſſisq; ratem ſua per freta prouehat auris.
Dixerat, & placidi tendebant carbaſa uenti,
Poſtera non caſſæ Minyis aurora retexit
Noctis iter noua cuncta uident, Thynnæaq; iuxta
Littora, fatidici pœnis horrentia Phinci.
Dura Deum, ſummoq; lues urgebat in æuo,
Quippe neq; extorrem tantum nec lucis egentem
Ira tonantis agit, Typhonides harpyiæ quam
Depopulant, ipſoq; dapes prædantur ab ore.
Talia prodigia, & tales pro crimine pœnas
Perpetitur. ſpes una ſeni, quòd pellere ſæuam
Quondam fata luem dederunt aquilone creatis.
Ergo ubi iam Minyas certamq; accedere Phineus
Sentit opem, primas baculo defertur ad undas,
Veſtigatq; ratem, atq; oculos attollit inanes.
Tunc tenuē ſpirans animam, Salue ò mihi longū
Expectata manus, noſtris (ait) agnita uotis.
Nouimus & diuis geniti quibus, & uia iuſſos
Quæ ferat, ac ueſtri (rebar ſic) tempora curſus
Proxima quaq; legens, quantum uulcania Lemnos

Traxerit, infelix tulerit quæ Cyzicus arma,
Senſi & Bebrycio ſupremam in littore pugnam
Iam propior, iamq́; hoc animam ſolamine mulcens
Nō ego nūc magno quòd cretus Agenore Phineus,
Aut memorem mea quòd uates inſedit Apollo
Pectora, præſentis potius miſereſcite fati.
Nec mihi diuerſis erratum caſibus orbem,
Amiſſas aut flere domos, aut dulcia tempus
Lumina conſuetis rerum eſt ex ordine fatis
Ingemere, Harpyiæ ſemper mea pabula ſeruant,
Fallere quas nuſquam miſero locus. ilicet omnes
Deueniunt, niger intorto ceu turbine nimbus,
Iamq́; alis procul, & ſonitu mihi nota Celeno
Diripiunt, uertuntq́; dapes, fœdataq́; turbant
Pocula, flagrat odor, ſurgitq́; miſerrima pugna.
Parq́; mihi monſtriſq́; fames, ſpreuere quòd omnes
Polluerumtq́; manu, quodq́; unguibus excidit atris
Has mihi fert in luce moras, nec rumpere fata
Morte licet, trahitur uictu crudelis egeſtas.
Sed uos obſeruate precor prædicta deorum
Si non falſa mihi, uos finem imponite pœnis.
Nempe adſunt qui monſtra fugēt aquilonia proles
Non externa mihi, nam rex ego diuitis Hebri
Iunctaq́; neſtra meo quondam Cleopatra cubili.
Nomen ad actleæ Calais, Zetesq́; ſororis
Proſiliunt, Zetesq́; prior, quem cernimus inquit?
Tu'ne ille Odryſiæ Phineus rex inclytus oræ?
Tu Phœbi comes & noſtro dilecte parenti?
O ubi nunc regni, generiſq́; ubi gloria, quam te

Exe

Exedit labor,& miſeris feſtina ſenectus.
Quin age mitte preces, nãq; eſt tibi noſtra uolũtas,
Si non ira deum,uel ſi placabilis urget.
Suſtulit hic geminas Phineus ad ſidera palmas,
Teq; ait iniuſti,quæ nunc premis ira tonantis
Ante precor noſtræ tandem iam parce ſenectæ,
Sit modus,& fore credo equidẽ,nã noſtra uoluntas
Haud iuuenes ſine pace deum,nec credite culpam
Sæuitiæ,ſcelerum'ue mihi nunc crimina pendi
Fata loquax mentemq; Iouis,quæq; abdita ſolus
Conſilia,& terris ſubito uentura parabat,
Prodiderã miſerans hominũ genus, hinc mihi tãta
Peſtis,& effuſæ media inter dicta tenebræ.
Iam tandem ceſſere iræ,nec caſus ab alto,
Ipſe uolens noſtris,ſed nos deus adpulit,oris.
Sic ait,& fatis ita iam cedentibus omnes
Impulit,& duræ commouit imagine pœnæ.
Inſtituere toros,medijsq; tapetibus ipſum
Accipiunt,circumq; iacent, ſimul æquora ſeruant,
Aſtra ſimul,ueſciq; iubent ac mittere curas.
Cum ſubitus miſero tremor,& pallantia primæ
Ora ſenis fugere manus,nec prodita peſtis
Ante,ſed in medijs dapibus uidere uolucres.
Flagrat acerbus odor,patriſq; expirat auerni
Halitus,unum omnes inceſſere planctibus,unum
Infeſtare manus,inhiat cocytia nubes
Luxurians,ipſoq; ferens faſtidia uiſu.
Tum ſola colluuie,atq; illuſis ſtramina menſis
Fœda rigant,ſtridunt aliæ,prædaq; retenta
Sæuit

Sæuit utrinq; fames,nec ſolum horrenda Celeno
Phinea,ſed miſeras etiam prohibere ſorores.
Emicat hic ſubito,ſeſeq́; aquilonia proles
Cum clamore leuat,genitor ſimul impulit alas.
Hoſte nouo turbata lues,lapſaq́; rapinæ
Faucibus,& primum pauidæ Phineia tecta
Peruolitant,mox alta petunt,ſtant littore fixi
Aemonidæ,atq; oculis pallãtia monſtra ſequũtur.
Sic ubi prorupti tonuit cum fortè Veſeui
Heſperiæ lethalis apex,uix dum ignea montem
Torſit hyems,iamq́; Aeaas cinis induit urbes,
Turbine ſic rabido populos atq; æquora longe
Trans abeunt,nullaq́; datur conſidere terra.
Iamq́; & ad Ionij metas,atq; intima tendunt
Saxa,uocat magni Strophadas,nunc incola ponti
Hic feſſæ lethiq; metu propioris anhelæ
Dum trepidant,humiliq; graues timidoq́; uolatu
Implorant clamore patrem Typhona nefando,
Extulit adſurgens noctem pater,imaq́; ſummis
Miſcuit,& medijs uox exaudita tenebris.
Iam ſatis huc pepuliſſe deas,cur tenditis ultrà
In famulas ſæuire Iouis?quas fulmina quanquam
Aegidaq́; ille gerat,magnas ſibi legit in iras.
Nunc quoq; Agenoreis idem decedere tectis
Imperat,agnoſcunt monitus:iuſſaq́; recedunt,
Mox tamẽ & uobis ſimilis fuga, cũ premet Argos
Lethifer,harpyiæ nunquam noua pabula quærent,
Donec erunt diuum meritæ mortalibus iræ.
Hæſit uterq́; polo,dubijsq́; clanguit alis.

Mox

Mox abit, & ſociæ uictor petit agmina puppis.
Interea Minyæ pulſa luce prima tonanti
Sacra nouant, tum uina thoris, epulasq́; reponunt.
Ipſe inter medios ceu dulcis imagine ſomni
Lætus ad oblita Cereris ſuſpirat honores.
Agnoſcit Bacchi latices, agnoſcit & undam.
Et noua non pauidæ miratur gaudia menſæ.
Hunc ubi recliuem ſtratis, & pace fruentem
Aſpicit, ac longe ducentem obliuia pœnæ,
Talibus appellat, ſupplexq́; ita fatur Iaſon:
Vota ſenex perfecta tibi, nunc me quoq; curis
Eripe, & ad noſtros animum conuerte labores.
Omnis adhuc ſors læta quidem, nec numine uano
(Siqua fides curæ ſuperum) tantum æquor adorti
Tendimus, ipſa mihi puppem Iouis optima proles
Inſtituit, ſociosq́; dedit Saturnia Reges.
Fidere mẽs ſed noſtra nequit, quantũq; propinquat
Phaſis, & ille operũ ſũmus labor, hoc magis angũt
Proxima, nec uates ſat iam mihi Mopſus et Idmõ.
Ille ducem nec ferre preces, nec dicere paſſus
Amplius, hic demum uittas, laurumq́; capeſsit
Numina nota ciens, ſtupet Aeſonis inclyta proles.
Phinea ceu nunquam pœnis nullaq́; grauatum
Peſte Iouis, ſic largus honos, tantum illa ſenectæ
Maieſtas infuſa, uigor nouus auxerat artus.
Tum canit, ò terras fama uenture per omnes,
Quem ſocijs ducibusq́; deis, atq; arte benigna
Pallados ipſe ultro Pelias ad ſidera tollit
Demens dum profugi non ſperat uellera Phryxi,
Fata

Fata locosq; tibi, poſſum quas reddere grates
Expediam, rerumq; uias finemq; docebo.
Ipſe etiam, qui me prohibet ſua pandere terris
Secula, te propter ſandi mihi Iuppiter author.
Hinc iter ad Ponti caput, errantesq; per altum
Cyaneas, furor his medio concurrere ponto,
Nec dum ullas uidere rates, ſua comminus actæ
Saxa petunt, cautesq; ſuas, cum uincula mundi
Ima labāt. tremere ecce ſolum, tremere ipſa repentè
Tecta uides, illæ redeunt, illæ æquore certant,
Dij tibi progreſſo propius, dij forſitan ipſi
Auxilium mentemq; dabunt. aſt ipſe iuuare
Auſa quibus monitis poſſum tua? quippe per altū
Tenditis, unde procul uenti, procul unde uolucres,
Et pater ipſe maris pauidas detorquet habenas,
Si qua breuis ſcopulis fiet mora, ſi ſemel orſis
Vlla quies. fuga tunc medio properanda recurſu.
Vix repetunt primæ celeres confinia terræ,
Iamq; alio clamore ruunt, omnisq; tenetur
Pontus, & infeſtis anceps cum montibus errat.
Verùm animo redit illa meo ſors cognita diuum.
(Fabor enim) nec ſpe dubios ſolabor inani.
Cum mihi tartareas ſæuo clangore uolucres
Protulit ira Iouis, uox hæc ſimul excijt aures,
Ne uanas impende preces, finemq; malorum
Expete Agenoride, pontum penetrauerit ulla
Cum ratis, & rabidi ſteterint in gurgite montes.
Tum ſperare modum pœnæ, ueniamq; licebit.
Sic deus, aut nobis ergo fera ſaxa pateſcunt,

Aut mea iam ſaue redeunt ad pabula dira.
Verum inter medias dabitur ſic currere cautes,
Certe digna manus,uacuumq; exibis in æquor.
Proxima regna Lyci,remeat qui uictor ab oris
Bebrycijs,toto non ullus littore ponti
Mitior,hic lecto.comitum de robore ſiquem
Perculerit uicina lues ne deſice caſus
Prædicti memor,atq; animos accinge futuris.
Illic peſtiferas ſubter iuga concaua torquet
Alter aquis Acheron,uaſtoq; exundat hiatu
Fumeus,& ſaua ſequitur caligine campus.
Linque grauem fluuium, et miſeris ſua fata colonis
Sic quoq; non uno dabitur tranſcurrere luctu,
Quid tibi nubifera ſurgentem rupe Carambin?
Quid memorē quas Iris aquas,aut torqueat Ancō?
Proxima Thermodoon hic iam ſecat arua memēto
Inclyta Amazonidum,magnoq; exorta gradiuo
Gens ibi,fœmineas nec tu nunc crede catervas.
Sed qualis ſed quanta uiris inſultet Enyo,
Diuaq; Gorgonei geſtatrix innuba monſtri.
Nec tibi nunc horrenda rapax ad littora puppem
Ventus agat,ludo uolitans cum turma ſuperbo
Pulvereis exultat equis,ululataq; tellus
Intremuit,& pugnas mota pater incitat haſta.
Non ita ſit metuenda tibi,ſæuiſſima quanquam.
Gens Chalybum,duris patiens cui cultus in aruis,
Et tonat afflicta ſemper domus ignea maſſa.
Inde omnem innumeri reges per littoris oram,
Hoſpitij,quis nulla fides,ſed limite recto.

Puppis,& æquali tranſcurrat carbaſus aura.
Sic demum rapidi uenies ad Phaſidis amnem.
Caſtra ibi iam ſcythiæ,fraternaq́; ſurgit Erinnys.
Ipſe truces illic Colchos,hoſtemq́; iuuabis
Auxilijs,nec plura equidem diſcrimina cerno.
Fors etiam optatam dabitur contingere pellem,
Sed te non animis,nec ſolis uiribus æquum
Credere,ſæpe acri potior prudentia dextra.
Quam tulerit deus, arripe opē, iamq́; ultima nobis
Promere fata nefas,ſileo,precor.atq; ita facto
Fine dedit tacitis iterum reſponſa tenebris.
Tum ſubita reſides ſocios formidine Iaſon
Præcipitat,rumpitq́; moras,tempusq́; timendi.
Ipſe uiros gradiens ad primi littoris undam
Proſequitur Phineus,quænam tibi præmia dixit.
Quas decus ò Boreæ poſſem perſoluere grates.
Me pangæa ſuper rurſus iuga,meq́; paterna
Stare Tyro,dulcesq́; iterum mihi ſurgere ſoles
Nunc reor,exactæ uerum ne abiere uolucres
Nec metuam,tutæq́; dapes?date tangere uultus,
Deſinite amplexus,propiusq́; accedite dextræ.
Dixerat.abſcedunt terris,& littora condunt.
Omnibus extemplo ſæua ſub imagine rupes
Cyaneæ,propiorq́; labor,quando adfore,quaq́;
Parte putent,ſtant ora metu,nec feſſa recedunt
Lumina,diuerſas circum ſeruantibus undas.
Cum procul auditus ſonitus,inſanaq́; ſaxa
Saxa neq; illa uiris,ſed præcipitata profundo
Siderei pars uiſa poli,dumq́; ocyus inſtant,

Ferre fugam maria ante ratem. maria ipſa repentè
Diſijcere, aduerſosq́; uident deſcendere montes,
Omnibus & gelida rapti formidine remi.
Ipſe per arma uolans, & per iuga ſumma carinæ
Hortatur, ſupplexq́; manus intendit Iaſon,
Nomine quēq; premēs, vbi nūc promiſſa ſuperba?
Ingentesq́; minæ? mecum quibus iſta ſecuti?
Idem animos certè uiſo timor omnibus antro
Perculerat, fletimus tamen: & deus adſuit auſis.
Quin iterum idem aderit credo deus. hæc ubi fatus
Corripit abiecti remumq́; locumq́; Phaleri,
Et trahit, inſequitur flammata pudore iuuentus.
Vnda laborantes præceps rotat, ac fuga ponti
Obuia, miſcentur rupes, iamq́; æquore toto
Cyaneæ iuga præcipites illiſa remittunt,
Bis fragor infeſtas cautes, aduerſaq́; ſaxis
Saxa dedit, flamma expreſſo bis fulſit in imbri.
Sic ubi multifidus ruptis è nubibus horror
Effugit, & tenebras nimbosq́; intermicat ignis,
Terrificiq́; ruunt tonitrus, eliſaq́; noctem
Lux dirimit, pauor ora uirū, pauor occupat aures,
Haud ſecus impleuit pontum fragor. effluit imber
Spumeus, & magno puppem procul æquore ueſtit,
Aduertere dei defixaq́; numina ponto.
Quid ſcopulis præcluſa ratis, quid dura iuuentus
Expediat, pendet magnis fauor ortus ab auſis.
Prima coruſcanti ſignum dedit ægide uirgo
Fulmineam iaculata facem, uix dum ardua cautes
Ceſſerat, illa uolans tenui per concita ſaxa
Luce fugit, cecidere uiris animiq́; manusq́;.

Vt uidere uiam, ſequor ô quicunq; deorum
Aeſonides uel fallar ait, præcepsq́; fragores
Per medios ruit, & fuſo ſe condidit antro.
Cœperat intendens abductis montibus unda
Ferre ratem, pelagoq́; dies occurrere aperto.
Sed neq; permiſsis iam fundere rector habenis
Vela, nec eniti remis pote, cum ſuper adſunt
Cyaneæ, premit umbra ratem, ſcopuliq́; feruntur
Comminus, hic Iuno præcepsq́; ex æthere Pallas
Inſiliunt pariter, ſcopulos hinc nata coërcet,
Hinc coniux Iouis, Vt ualido qui robore tauros
Sub iuga, & inuito detorquet in ilia cornu.
Inde uelut mixtis Vulcanius ardor arenis
Verſet aquas, ſic ima fremunt, fluctuq́; coacto
Angitur, & clauſum ſcopulos ſuperefflluit æquor.
Contra omnes ualidis tenui diſcrimine remis
Pergere iter, mediosq́; ratem transferre per ictus.
Saxa ſed extremis tamen increpuere corymbis,
Parsq́; (nefas) deprenſa iugis, iam cætera cælo
Debita, conclamant Minyæ, latera utraq; quippe
Diſsiluiſſe putant, fugit ipſe nouiſsimus ictus
Tiphys, & è medijs ſequitur freta rapta ruinis.
Nec prius obſeſſum ſcopulis reſpexit ad æquor,
Aut ſocijs tentata quies, nigrantia quàm iam
Littora, longinquiq́; exirent flumina Rhebæ.
Tunc feſſas poſuere manus, tunc arida anheli
Pectora, diſcuſſa quales formidine auerni
Alcides Theſeusq́; comes, pallentia iungunt
Oſcula, uix primis amplexi luminis oris.

Nec uero ipſe metus curasq; reſoluere ductor,
Sed maria aſpectans, heu qui datus iſte deorum
Sorte labor nobis, ſerum ut ueniamus ad amnem
Phaſidis, & mittes (inquit) dent uellera Colchi.
Vnde per hos iterum montes fuga? talia fundit,
Imperio fixos Iouis, æternumq; reuinctos,
Neſcius & fati certa nam lege manebat
Si qua per hos undis unquam ratis iſſet apertis
Tum freta quæ longis fuerant imperuia ſeclis,
Ad ſubitam ſtupuere ratem, pontiq; iacentis
Omne ſolum, regesq; patent, gentesq; repoſtæ.
Non alibi effuſis ceſſerunt longius undis
Littora, nec tantas quanuis Tyrrhenus & Aegon
Voluat aquas, geminis & deſint ſyrtibus undæ.
Nā ſuper huc uaſtos tellus quoq; congerit amnes.
Non ſeptem gemini memorem quas exitus Iſtri,
Quas Tanais flauusq; Lyces, Hypanisq; Nomasq;
Addat opes? quantosq; ſinus Mæotia laxent
Aequora, flumineo ſic agmine fregit amari
Vim ſalis, hinc Boreæ cedens glacialibus auris
Pontus, & exorta, facilis concreſcere bruma.
Vtq; uel immotos urſæ rigor inuenit amnes,
Vel freta merſa uadis, hyemem ſic unda per omnem
Aut campo iacet, aut tumido riget ardua fluctu
Atq; hac Europam curuus anfractibus angit,
Hac Aſiam ſcythicum ſpecie ſinuatus in arcum.
Illic umbroſæ ſemper ſtant æquore nubes,
Et non certa dies, primo nec ſole profudum
Soluitur, aut uernis cum lux æquata tenebris.
Iam Mariandynis aduertit puppis arenis.

Atq; celer terras regemq; exquirit Echion
Dicta ferens. lectos fama eſt ſi nominis unquam
Aemonij ſubijſſe uiros, det littora feſsis.
At properat Lycus auditis lætatus achiuis.
Ac ſimul Aeſonidem, omnemq; in regia turbam
Tecta trahit, modo Bebrycijs præfixa tropæis,
Mitis & in medijs affatur talia graijs.
Haud temere eſt fato diuum reor ad mea uectos
Littora nos, odium quibus atq; ea cura furentis
Bebryciæ, ſæuaq; pares de gente triumphi.
Certa fides animis, idem quibus incidit hoſtis.
Nos quoq; nos Amycum tanto procul orbe remoti
Senſimus, & ſæuis frater mihi fuſus arenis.
Vltor ego, atq; illic cunctis accenſus in armis
Tunc aderam, cum nos medijs contenta ferebant
Vela fretis, illum in ſanie taboq; recenti
Vidimus, æquoreo ſimilem per littora monſtro.
Nec uero prærepta mihi ſuprema tyranni
Fata queror bello'ue magis lætarer & armis
Procubuiſſe meis, quàm lege quòd accidit ultus
Ipſe ſua, meritoq; madent quòd ſanguine caſtus.
Excipit Aeſonides, Tuus ergo in mõtibus ignis
Ille? tuas acies medio de gurgite uidi?
Fatus & oſtentans prolem Iouis. hic tibi Pollux
En ait inuiſo ſoluit cui pectore pœnas.
Ille uirum circa mirantia lumina uoluit.
Feſta dehinc medijs ineunt conuiuia tectis,
Communesq; uocant ſuperos, quorum eruta nutu
Bebrycia, & uotis pariter prædaq; fruuntur.

ARGVM. LIBRI V.

Concidit infelix fatis urgentibus Idmon
Cum Tiphyn uiolenta lues rapit una carinæ
Qui tutela fuit, cinerem dux condit in urnam,
Et defleta Lyco commendat funera Regi.
Erginus legitur per quem Pagaſæa regatur
Puppis. ad extremos pulſat fama improba manes
Iam freta iūcta fretis, domitosq; per æquora curſus.
Hic umbram Ampicydes Steleni placauit amicā.
Parte alia Iapetioniden Tirynthius arctis
Liberat è uinclis, uitrei cùm Phaſidos ora
Prima intrāt Minyæ, tumulū uidet aggere Phryxi
Aeſonides, umbramq; uocans de more precatur.
Cum duce deinde ſuo pars tendunt ſolis ad urbem.
Atq; adeunt Regem. quem cùm uox præſcia ſortis
Vrgeret grauiter, placidis tamen horrida dictis
Pectora præfingit, ſuſceptisq; addit honores.
Ante Iouem interea commiſcent iurgia Pallas
Gradiuusq; ſimul, magni cùm rector Olympi
Fata docens reparat menſas, pacemq; reducit.

C. VALERII FLACCI
ARGONAVTICON
LIBER V.

ALTERA *lux haud læta uiris emerſit Olympo*
Argolicus morbis, fatisq; rapacibus Idmon
Labitur, extremi ſibi tum non inſcius æui.
At memor Aeſonides nimium iam uera locuti

Phineos, hinc alios rapto pauet Idmone luctus.
Tum coniuii pia iuſta tulit, cælataq́; multa
Arte Dolionij donat uelamina Regis.
Hoſpes humum ſedemq́; Lycus, flens arma reuellit
Idmonis è celſa Mopſus rate, robora cædunt
Pars ſyluis, portantq́; aræ, pars auguris alba
Fronde caput uittisq́; ligant, poſitumq́; pheretro
Congemuere, dies ſimul & ſuus admonet omnes.
Ecce inter lacrymas, interq́; extrema uirorum
Munera, quem curſus penes, imperiumq́; carinæ,
Tiphyn agit uiolenta lues, cunctiq́; pauore
Attoniti fundunt mœſtas ad ſidera uoces.
Arcipotens aduerte precor nunc deniq; Apollo.
Hoc pater hoc nobis reſoue caput, ulla laboris
Si noſtri te cura mouet, qui cardine ſummo
Vertitur, atq; omnis manibus nunc pendet ab unis.
Dicta dabant uentis, nec debita fata mouebant.
Qualem præcipiti grauidum iam ſorte parentem
Natorum flet parua manus, trepidiq́; precantur,
Duret ut inualidis, & adhuc genitoris egenis.
Haud aliter ſocij ſupremo in tempore Tiphyn
Ante alios ſupereſſe uolunt, mors frigida contrà
Vrget, & ille recens oculis interuolat Idmon.
Exanimum fruſtra Minyæ clamore morantur,
Auelliq́; negant, uix membra rigentia tandem
Impoſuere rogo, lacrymasq́; & munera flammis
Vana ferunt, creſcit donis feralis aceruus.
Vt uerò amplexus feſſi rupere ſupremos,
Et rapidæ ſonuere faces, tunc ipſa cremari

Viſa ratis,medioq; uiros deponere ponto.
Non tulit Aeſonides,geminis flagrantia cernens
Corpora chara rogis,ſed pectore ductor ab imo
Talia uoce gemit. Quid tantum infenſa repentè
Numina? quas noſtri pœnas meruere labores?
Bina(nefas)tuto pariter mihi funera ſurgunt
Littore,magna adeò comitum numeroſaq; pubes.
Aut ſocios rapit atra dies,aut ipſe relinquo
Sontibus impulſus furijs.ubi Tiphys?ubi Idmon
Fata canens?ubi monſtrifera par ille nouerca?
Te ſine Theſpiade nos ulla mouebimus ultra
Aequora?nec ſumma ſpeculantem puppe uidebo.
Pleiadumq; globos,& agentes noctibus arctos?
Cui Minyas charamq; ratem?cui ſidera tradis?
Carpere ſecuras quis iam iubet Aeſona noctes?
Hoc labor,hoc dulci toties fraudata ſopore
Lumina,& attonitis nimium mens anxia Colchis
Profuit?heu quãtum Phaſis,quantum Aeta receſſit.
Nunc quoq; ſi tenui ſuperant in imagine curæ,
Adſis umbra precor uenturi praſcia cœli,
Rectoremq; tua moneas ratis:hæc ubi fatus
Sola uirum flammis uidit labentibus oſſa.
Quod tamen extremis unum ſolamen in oris
Reſtat,ait charas humus hæc non diuidat umbras,
Oſſaq; nec tumulo nec ſeparе contegat urna,
Sed ſimul,ut iunctis ueniſtis in æquora fatis.
Haud mora relliquias ſocij defletaq; miſcens
Nomina,tum uiuo frondes,& caſpite tellus
Aggeritur,cineremq; Lyco commendat Iaſon.

Mœſti

Mœſti omnes dubijq́; ratem fidiſsima cuius
Dextra regat, ſimul Ancæus, ſolersq́; petebat
Nauplius Erginum fato uocat ipſa monenti
Quercus & ad tonſas uicti redire magiſtri.
Ac ueluti gregis acceſsit cui regia, taurus
Fertur ouans, hunc omnis honos, hunc omnis in unū
Tranſit amor, primo lætus ſic tempore rector
Ingreditur curſus, etenim dat candida certam
Nox Helicen, nam prora fretum cōmouerat, et iam
Puppe ſedens placidas dimiſerat anchora terras.
Inde premente Noto triſtes Acheruſidos oras.
Præterit, & feſta uulgatum nocte Lyæi
Callichoron (nec uana fides) ſis Bacchus in undis
Abluit Eoo rorantes ſanguine Thyrſos.
Illum poſt acies, rubriq́; nouiſsima clauſtra
Aequoris, hic reſides Thyaſos, hic ara mouentem,
Vdaq́; pampinea nectentem cornua uitta,
Nunc etiam meminiſtis aquæ, Bœotia qualem
Thias & infelix cuperet uidiſſe Cithæron.
Fama per extremos quin iā uolat improba manes.
Interea & magnis natorum laudibus implet
Venturam cœlo fatis melioribus Argo
Addita iamq́; fretis repetens freta, iamq́; furentes
Cyaneas, ardent auidos attollere uultus,
Quos pietas, uel tangit adhuc quos æmula uirtus.
Fata immota manent, unum qui littore in illo
Conditus ad chara mittunt ſpectacula turba.
It Sthelenus, qualem Mauortia uidit Amazon,
Cumq́; ſuis comitem Alcides ut condidit armis,

Talis ab aquorei conſurgens aggere buſti
Emicuit, fulſere undæ. Sol magnus ut orbem
Tolleret, aut nubem quateret polus, atq; ea uix dum
Viſa uiris, atram nox protinus abſtulit umbram.
Ille dolens altum repetit Chaos. omnia Mopſus
Dum ſtupet, in prima tumulum procul aſpicit acta,
Obnubensq́; caput cineri dat uina uocato,
Carmina quinetiam uiſos placantia manes
Odryſius dux rite monet, mixtoq́; ſonantem
Percutit ore lyram, nomenq́; relinquit arenis.
Altius in uentos recipit ratis, ac fugit omne
Crobiali latus, & ſatis tibi Tiphy negatum
Partheniam, ante alios Triuiæ qui creditur amnis
Fidus & Inopi materni grauior unda.
Mox etiam Cromnam atq; iugo pallente Cythorō,
Teq́; cita penitus condunt Erythine carina.
Iamq́; reducebat noctem polus, alta Carambis
Raditur, & magnæ pelago tremit umbra Sinopes.
Aſſyrios complexa ſinus, ſtat opima Sinope
Nympha prius, blandosq́; Iouis quæ luſerat ignes
Cœlicolis immota procis, deceptus amatæ
Fraude Deæ nec ſolus Halys, nec ſolus Apollo
Addidit hic caſu comites fortuna benigno
Autolycum Phogiumq́;, & Deileonta ſecutos
Herculis arma uiros, uagus hos ibi fixerat error.
Vt Graiam uidere manum, puppemq́; pelaſgam
Prima ruunt celeres ad littora, ſeq́; precantur
Accipiant ſocios, noua dux accedere gaudet
Nomina, deſertos & iam ſibi currere remos.

*Tranſit Halys, longiuſq; fluens anfractibus Iris,
Sæuaq; Thermodoon medio ſale murmura uoluens
Gradiuo ſacer, & ſpolijs ditiſſimus amnis,
Donat equos, donat notas cui uirgo ſecures,
Cùm redit ingenti per caſpia clauſtra triumpho.
Maſſageten Medumq; trahens, eſt uera propago
Sanguinis, eſt ollis genitor Deus, hinc magis alta
Aemonidæ petere, & monitus non tēnere Phinei.
Ipſe autem comitum conuerſus ad ora nouorum,
Vos mihi nunc pugnas, ait, & uictricia ductor
Herculis arma mei, ueſtraſq; in littore Martis
Interea memorate manus. ſic fatus, & ægro
Corde ſilens, audit currus belliq; labores
Virginei, exciderit frænis quæ prima remiſſis,
Semianimē patrius quam ſanguine uexerit amnis.
Quæ pelta latus, atq; humeros nudata pharetris
Fugerit Herculea mox uulnere prenſa ſagitta.
Vtq; ſecurigeras ſtimulauerit ira cateruas,
Fleturuſq; pater, quantus duce terror in ipſa,
Qui furor, inſignis quo balteus arſerit auro.
Nocte ſub extrema clauſis telluris ab antris
Peruigil auditur Chalybum labor. arma fatigant
Ruricolæ Gradiue tui, ſonat illa creatrix
Prima manus belli terras crudelis in omnes.
Nam prius ignoti quàm dura cubilia ferri
Eruerent, enſeſq; darent, odia ægra ſine armis
Errabant, iræq; inopes, & ſegnis Erinnys.
Inde genetæi rupem Iouis, hinc Tibarenum
Dant uirides poſt terga lacus, ubi deſide mitra*

Fœta

Fœta ligat, partuq; uirum fouet ipſa ſoluto.
Vos quoq; non nota mirati uela carinæ
Moſſynici, uos & ſtabulis Macrones ab altis.
Bizeresq; uagi, Philyræq; à nomine dicta
Littora, qua cornu pepulit Saturnus equino.
Vltimus inde ſinus ſauumq; cubile Promothei
Cernitur in gelidas conſurgens Caucaſus arctos.
Ille etiam Alciden Titania fata morantem
Attulerat tum forte dies, iamq; aſpera niſu
Vndiq; conuellens, ueteris cum ſtrage pruinæ
Vincula prenſa manu ſaxis abduxerat imis
Arduus, & læuo grauior pede, conſonat ingens
Caucaſus, & ſummo pariter cum monte ſecutæ
Incubuere trabes, abductaq; flumina ponto.
Fit fragor, æthereas ſeu Iuppiter arduus arces
Impulerit, manus aut imas Neptunia terras.
Horruit immenſum ponti latus, horruit omnis
Armeniæ prætentus Iber, penitusq; recuſſo
Aequore Cyaneas Minyæ timuere relictas.
Tum gemitu propiore chalybs, denſusq; reuulſis
Rupibus audiri montis labor, & graue Titan
Vociferans, fixos ſcopulis dum uellitur artus.
Contra autem ignari (quis enim nunc credat in illis
Montibus Alciden? dimiſſa'ue uota retentet?)
Pergere iter ſocij, tantum mirantur ab alto
Littora diſcuſſa ſterni niue, ruptaq; ſaxa,
Et ſimul ingentem moribundæ deſuper umbram
Alitis, atq; atris rorantes imbribus auras.
Sol propius flammabat aquas, extremaq; feſſis

Cœper

Cœperat optatos iam lux oſtendere Colchos.
Magnus ubi aduerſum ſpumanti Phaſis in æquor
Ore ruit,cuncti pariter loca debita poſcunt,
Signaq́; commemorant,emenſaſq́; ordine gentes.
Dantq́; ratem fluuio ſimul æthere plena coruſco.
Pallas & alipedum Iuno iuga ſiſtit equorum.
Ac dum prima graui ductor ſubit oſtia pulſu,
Populeos flexus,tumulumq́; uirentia ſupra
Flumina cognati medio uidet aggere Phryxi.
Quem comes infelix paruo de marmore iuxta
Stat ſoror,hinc ſæua fomidine mœſta nouerca,
Inde maris,pecudiq́; timens imponere palmas.
Siſtere tum ſocios iubet,atq; hic prima ligari
Vincula,ceu pagaſas patriumq́; intrauerit amnem.
Ipſe graui patera ſacri libamina Bacchi
Rite ferens umbram uocat,& ſic fatur ad aras.
Pergimus atq; pares tecum mihi Phryxe labores
Tu precor orſa regas,meq́; his tuteris in oris
Tot freta,tot dura properantia ſidera paſſum
Phryxe ſaue,& patrias etiam reminiſcere terras,
Tu quoq; nunc tumulo nequicquam condita inani
Annue Diua maris,numeroq́; accede tuorum.
Quando egomet rurſus præteruehar? aurea quando
Seſton,& infauſtos agnoſcent uellera fluctus?
Vos etiam ſylua,uos Colchidos hoſpitis ora
Pandite,diues ubi pellis nitet arbore ſacra,
Tunc tibi fœcundi proles Iouis orte niuali
Arcados axe Dea fluuio modo Phaſi quieto
Palladiam patiare ratem,nec dona nec aræ

Deſuer

Defuerint tellure mea,ueneranda fluentis
Effigies te Phaſi manet,quam magnus Enipeus,
Et pater aurato quantus iacet Inachus antro.
Dixerat,atq; illi dextra ſine uerſa magiſtri
Protinus in proram rediit uatis omine certo.
Fluminis os pontumq́; tuens,promittis ut ecce,
Vtq́; uocas reuehemur ait,ſic deinde precatus
Arma iubet celſa ſocios depromere puppi,
Dona dehinc Bacchi,caſus qui firmet in omnes,
Rapta Ceres,uiridesq́; premūt longo ordine ripas.
Incipe nunc cantus alios Dea,uiſaq́; nobis
Theſſalici da bella ducis,non mens mihi,non hæc
Ora ſatis uentum ad furias,infandaq́; natæ
Fœdera,& horrenda trepidam ſub uirgine puppē.
Impia monſtriferis ſurgunt iam prælia campis.
Ante dolos,ante inſidi,tamen exequar aſtus
Soligenæ falli meriti,meritiq́; relinqui.
Inde canens,Scythica ſenior iam ſolis in urbe
Fata laborati Phryxus compleuerat aui
Illius extremo ſub funere mira repentè
Flamma poli magnoq́; aries apparuit aſtro
Aequora cuncta mouēs.at uellera Martis in umbra
Ipſe ſui Phryxus monimentum inſigne pericli
Liquerat,ardenti quercum complexa metallo,
Quondam etiam tacitæ uiſus per tempora noctis
Effigie uaſta,ſocerumq́; exterruit ingens
Prodita uox,ò qui patria tellure fugatum,
Quærentemq́; domos,his me conſidere paſſus
Sedibus oblata generum mox prole petiſti,

Tum

Tunc tibi regnorum labes luctusq́; ſuperſunt,
Rapta ſoporato fuerint cum uellera luco.
Præterea infernæ quæ nunc ſacrata Dianæ
Fert caſtos Medea choros, quencunq; procorum
Pacta petat, maneat regnis ne uirgo paternis.
Dixit, & admota pariter fatalia uiſus
Tradere terga manu, tum falſo fuſus ab auro
Currere per ſummi fulgor laquearia tecti.
Membra toris rapit ille tremens, patriūq́; precatur
Numen, & Eoo ſurgentes littore currus.
Hæc tibi Fatorum genitor tutela meorum
Omniuens, tua nunc terris, tua lumina toto
Sparge mari. ſeu noſtra dolos molitur opertos,
Siue externa manus, primus mihi nuntius eſto.
Tu quoq; ſacrata rutilant cui uellera quercu,
Excubias Gradiue tene, præſentia luco
Arma, tubæq́; ſonent, uox & tua noctibus extet.
Vix ea, Caucaſeis cùm lapſus montibus anguis
Haud ſine mente Dei ſpiris nemus omne reflexis
Implicuit, Graiumq́; procul reſpexit ad orbem.
Ergo omnes prohibere minas, prædictaq́; Phryxi
Inuigilat plena nec dum Medea iuuenta
Adnuitur thalamis Albani uirgo tyranni.
Interea augurijs, monſtrisq́; minacibus urbem
Territat antemonens ſemper Deus. & data ſeri
Signa mali, reddi iubet exitiale ſacerdos
Vellus, & Aemonijs infauſtum mittere terris.
Contrà ſole ſatus Phryxi præcepta uolutans
Aegro corde negat. nec uulgi cura tyranno

Dum

Dum ſua ſit modò tuta ſalus, tunc ordine Regi
Proximus: & frater materno ſanguine Perſes
Increpitare uirum, ſequitur duce turba reperto.
Ille furens ira ſolio ſe proripit alto,
Præcipitatq; patres, ipſum qui talibus auſis
Spem ſibi iam rerum uulgi leuitate ſerentem
Enſe petit. rapit inde fugam crudelia Perſes
Signa gerens, omnemq́; quatit rumoribus arcton.
Iamq́; aderat magnis regni cum milibus urbi
Primaq́; in aduerſos fruſtratus prælia muros
Conſtiterat, datus & ſocijs utrinq; cremandis
Ille dies, alterq; dies, cum Marte remiſſo
Debitus Aeæis dux Theſſalus adpulit oris,
Nox hominum genus, & duros miſerata labores
Rettulerat feſſis optata ſilentia terris,
At Iuno & ſummi uirgo Iouis intima ſecum
Conſilia, & uarias ſociabant pectore curas.
Virgo prior. magna pariter quos mole petamus
Cernis ait Colchos, habeant quæ prælia, quiq́;
Nunc ſtatus. hinc Perſes, illinc non uiribus æquis
Adparat Aeætes aciem, quibus addimur armis?
Cui Iuno: dimitte metus, ne prælia fortè
Hinc tibi grata negem: iamiam manet ægida ſudor,
Et noſtros iam ſudor equos, ſtat pectore fixum
Aeætæ ſociare manus ſcio perfida Regis
Corda quidem, nullos Minyis exoluet honores,
Verum alios tunc ipſa dolos, alia orſa mouebo.
Sit precor hæc, tua nanq; mihi comitanda poteſtas,
Pallas ait, liceat Graijs ut reddere terris

Aeſon

Aeſonium caput, & puppem quam ſtruximus ipſæ
Iactatam tandem noſtro componere cœlo.
Talia tunc hominum ſuperi pro laude mouebant.
Triſtior at nunquam, tanto'ue pauentibus ulla
Nox Minyis egeſta metu, nil quippe reperto
Phaſide, nil domitis actum Symplegados undis,
Cunctaq; adhuc magni ueniant dum regis ad urbem
Ambigua, & dubia rerum pendentia ſumma,
Præcipue Aeſonidem uarios incerta per æſtus
Mens rapit undantem curis, ac multa nouantem.
Qualiter ex alta cum Iuppiter arce coruſcat,
Pliadas ille mouens. mixtumq́; ſonoribus imbrem
Horriferam'ue niuem, canis ubi tollitur omnis
Campus aquis, aut ſanguinei magna hoſtia belli,
Aut altos diris fatorum gentibus ortus.
Sic tum diuerſis hinc atq; hinc molibus anceps
Pectora dux crebro gemitu quatit, optat & almum
Iam iubar, & certi tandem diſcriminis horas.
Tunc defixa ſolo, cœtuq́; intenta ſilentii
Verſus ad ora uirum, quod primũ ingentibus auſis
Optauiſtis ait, ueterumq́; quod horruit ætas,
Adſumus en, tantumq́; fretis enauimus orbem.
Nec pelagi nos mille uiæ, nec fama feſellit
Soligenam Aeæten media regnare ſub arcto.
Ergo ubi lux altum ſparget mare, tecta petenda
Vrbis, & ignoti mens experienda tyranni.
Annuet ipſe reor (neq; inexorabile certe
Quod petimus) ſin uero preces & dicta ſuperbus
Reſpuerit, iam nunc animos firmate repulſæ,

Quaq́; uia eſt, patrijs referamus uellera terris.
Stet potius, rebus ſemper pudor abſit in arctis.
Dixerat. & ſcythicam qui ſe comitentur ad urbem
Sorte petit, numeroq́; nouem ducuntur ab omni.
Inde uiam, qua Circæi plaga proxima campi
Corripiunt, regemq́; petunt iam luce reducta.
Fortè deum uarijs per noctem territa monſtris
Senſerat ut pulſas tandem Medea tenebras,
Rapta thoris primi iubar ad placabile Phœbi
Ibat, & horrendas luſtrantia flumina noctes.
Nanq; ſoporatos tantis in ſedibus artus
Dum premit alta quies, nullaq́; in uirgine curæ,
Viſa pauens caſtis Hecates excedere lucis.
Dumq́; pij petit ora patris, ſtetit arduus inter
Pontus, & ingenti circum ſtupefacta profundo.
Fraternam mortem ante ſequi mox ſtare pauentes
Viderat intenta pueros nece ſeq́; trementem
Spargere cæde manus, & lumina rumpere fletu.
His turbata minis fluuios, ripamq́; petebat
Phaſidis æquali Dryadum comitante caterua.
Florea per uerni qualis iuga duxit hymetti,
Aut ſicula ſub rupe Choros, hinc greſſibus hærens
Pallados, hinc claræ Proſerpina iuncta Dianæ
Altior, ac nulla comitum certante, priuſquam
Palluit, & uiſo pulſus decor omnis auerno.
Talis & immitis geminæ cum lumine tædæ
Colchis erat, nondum miſeros exoſa parentes.
Vt procul extremi gelidis à fluminis undis
Prima uiros tacito uidit procedere paſſu,

Subſtitit, & mœſto nutricem affata timore eſt:
Quæ manus hæc certo ceu me petat agmine, noſtro
Aduenit haud armis haud unquam cognita cultu.
Quære fugam, precor, & tutos circunſpice ſaltus.
Audit uirginei cuſtos grandæua pudoris
Henioche, cultus primi cui creditus æui,
Tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam:
Non tibi ab hoſte minæ nec uis ait ulla propinquat
Nec metus, externo iam flammea murice cerno
Tegmina, iam uittas frondemq; imbellis oliuæ.
Graius adeſt, graio ſic cuncta ſimillima Phryxo.
Sic ait. ac Iuno pulchrum longiſsima quando
Robur cura ducis magniq; ſedere labores,
Mole noua & roſeæ perſudit luce iuuentæ.
Iam Talaum iamq; Ampyciden aſtroq; comantes
Tyndarides ipſe egregio ſupereminet ore,
Non ſecus Autumno quàm cum magis aſperat ignes
Sirius, & ſæuo cum nox accenditur auro,
Luciferas crinita faces hebet Arcas, & ingens
Iuppiter, aſt illum tanto non gliſcere cœlo
Vellet ager, uellent calidis iam fontibus amnes.
Regina attonito quanquam pauor ore ſilentem
Exanimet, mirata tamen, paulumq; reductis
Paſsibus inſolito ſtupuit duce nec minus inter
Ille tot ignoti ſocias gregis hæret in una
Defixus ſentitq; ducem dominamq; cateruæ.
Si dea ſi magni decus huc ades (inquit) Olympi,
Has ego credo faces hæc uirginis arma Dianæ.
Teq; renodatam pharetris ac pace fruentem,

Ad ſua caucaſeæ producunt flumina nymphæ.
Si domus in terris atq; hinc tibi gentis origo,
Felix prole parens, olimq́; beatior ille
Qui tulerit, longis & te ſibi iunxerit annis
Perfer opem regina uiris, nos hoſpita pubes
Aduehimur Graium proceres tua tecta petentes.
Duc precor ad ueſtri (quicunq; eſt) ora tyranni.
Aut tu prima doce fandi tempusq́; modumq́;.
Nam mihi ſollicito deus, ignaroq́; locorum
Te dedit, in te animos atq; omnia noſtra repono.
Dixit & opperiens trepidam. ſtetit illa parumper
Virgineo cunctata metu, ſic orſa uiciſſim:
Quem petis Aeæten genitor meus, ipſaq́; iuxta
Mœnia, ſi ueros poſſis diſcernere calles.
Hac adeo duce ferte gradus. ingentia nanq;
Caſtra, alios aditus atq; impius obſidet hoſtis.
Dixerat hæc, patriumq́; uiam detorquet ad amnem,
Sacraq; terrificæ ſupplex mouet irrita noctis.
Ille autem inceptum famula duce protinus urget
Aere ſeptus iter, patitur nec regia cerni
Iuno uirum, prior Aeetæ ne nuntius adſit.
Iamq́; inerat populo, mediæq́; incognitus urbi,
Cum comes orſa loqui, Phœbi genitoris ad aras
Ventum. ait. huc adytis iam ſe de more paternis
Rex feret, hic proceres audit, populosq́; precantes
Alloquijs facilis præſens pater admouet æquis.
Dixerat, aſt illi propere monſtrata capeſſunt
Limina, non aliter quàm ſi radiantis adirent
Ora dei, uerasq́; æterni luminis arces.

Tale

Tale iubar in tecta micat,ſtat ferreus Atlas,
Oceani,genibusq; tumens infringitur unda.
At mediȷ per terga ſenis,rapit ipſe nitentes
Altus equos,curuoq; diem ſubtexit Olympo,
Ponè rota breuiore ſoror,denſæq; ſequuntur
Pliades,& madidis rorantes crinibus ignes.
Nec minus hic uaria lætatus imagine templi
Ad geminas fert ora fores,cunabula gentis
Colchidos hic,ortusq; tuens,ut prima Seſoſtris
Intulerit rex bella Getis.ut clade ſuorum
Territus hos Thebas patriumq; reducat ad amnem,
Phaſidis hos imponat agris,Colchosq; uocari
Imperat Arſinoen,illi tepidaq; requirunt
Otia læta Phari,pinguemq; ſine imbribus amnem,
Et iam ſarmaticis permutant carbaſa braccis.
Barbarus in patrȷs ſectatur montibus Aeam
Phaſis amore furens.pauidas iacit illa pharetras
Virgineo turbata metu,diſcurſibus & iam
Deficit,ac uolucri uictam deus alligat unda.
Flebant populeæ iuuenem Phaëthonta ſorores.
Acer & Eridani trepidum globus ibat in amnem.
At iuga nix Tethys,ſparſumq; recolligit axem,
Et formidantem patrios Pyroenta dolores.
Aurea quinetiam præſaga mulciber arte
Vellera,uenturosq; olim cælarat Achiuos,
Texitur argoa pinus pagaſea ſecuri.
Iamq; eadem remos,eadem dea flectit habenas.
Ipſa ſubit,nudaq; uocat dux agmina dextra.
Exoritur Notus,& torto ratis una profundo

Cernitur, Odryſio gaudebant carmine phocæ.
Apparent trepidi iam Phaſidis hoſtia Colchi,
Clamantemq́; procul linquens regina parentem,
Vrbs erat hic contra genuino circunflua ponto,
Ludus ubi & cantus, tedæq́; in nocte iugales,
Regaliq́; thoro lætus gener, ille priorem
Deſerit, ultrices ſpectant à culmine diræ.
Deficit in thalamis, turbataq́; pellice coniux
Pallam, & gemmiferæ donum exitiale coronæ
Apparat, ante omnes ſecum dequeſta labores,
Munere quo patrias pellex ornatur ad aras.
Infelix & iam rutilis correpta uenenis
Implicat igne domus, hæc tum miracula Colchis
Struxerat ignipotens nondum noſcentibus illa,
Quis labor aligeris aut quæ ſecet anguibus auras
Cæde madens, odere tamen, uiſusq́; reflectunt,
Quis idem Minyas operum defixerat error,
Cum ſe ſole ſatus patrijs penetralibus edit.
Filius hunc iuxta primis Abſyrtus in annis
Dignus auo, quemq́; inſontem meliora manerent.
Tum gener, albanis Styrus qui aduenerat oris.
Diſtulerant ſed bella thorũ, tum Phrõtis & Argus
Aeolidæ, fraterq́; Melas, quos aduena Phryxus
Progenuit, pariterq́; leui Cytiſorus in haſta.
Pòſt alij, quos præcipuo titania tellus
Legit honore patres, motiq́; ad prælia regis,
Admonet hic ſocios, nebulamq́; erumpit Iaſon,
Sideris ora ferens, noua lux effuſa Citæis.
Conueniunt, rogitantq́; uiros, rogitantq́; quid auſi,
Quid

Quid'ue ferant. poſtquam primis inhiantia dictis
Agmina, ſuppreſſumq́; uidet iam murmur Iaſon,
Talia miranti propius tulit orſa tyranno:
Rex Hyperionide, quem per freta tanta petundum
Cælicolæ, & prima dignum ſtatuere carina,
Si quando hic aliquam noſtro ſatus orbe ſolebat
Theſſaliam, ſi quos Phryxus memorare Pelaſgos,
Hi tibi tot caſus, horrenda tot auia menſi
Cernimur, ipſe egomet proprio de ſanguine Phryxi.
Nanq; idem Cretheus ambobus & Aeolus author
Cum Ioue Neptunoq́; & cum Salmonide nympha.
Me neq; nunc enſes araq́; egere paternæ,
Nec tua theſſalicis quanquam inclyta nomina terris
Sponte ſequor, cui non iuſſo tot adire uoluptas
Monſtra maris? cui cyaneos intrare fragores?
Sceptra tui toto Pelias ſub nomine Phœbi
Maxima ab hoſte tenens, totq́; illacrymantia diuos
Oppida, tot uigili pulcherrima flumina cornu.
Ille meum imperijs urget caput, ille labores
Dat uarios, ſuus ut magnum rex ſpargit ab Argis.
Alciden Stheleno ipſe ſatus, tamen aſpera regum
Perpetimur iuga, nec melior parere recuſo.
Hic ſibi me auratæ pecudis quiſcunq; periclis
Exuuias perferre iubet, tibi gratia noſtri
Sit precor hæc, meritiq́; locus, quòd iuſſa recepi,
Teq́; alium quàm quem Pelias ſperatq́; cupitq́;,
Promiſi. & meliora tuæ mihi fœdera dextræ.
Si petere hoc ſæui ſtatuiſſem ſanguine belli,
Oſſa dabat, Pinduſq́; rates, quiq́; antè ſecuti

Inde nec audacem Bacchum nec Perſea reges
Sed mea nuda fides, ſanctiq; potentia iuſti
Huc tulit, ac medij ſociatrix gratia Phryxi,
Nanq; tibi noſtra geniti de ſtirpe nepotes.
Nec tamen aut phrygios reges, aut arua furentis
Bebryciæ ſpernendus adi. ſeu fraude petiuit,
Seu quis honore meos, ſua reddita dona, deumq́;
Nos genus, atq; ratem magnæ ſenſere Mineruæ.
Vix tandem longis quæſitam Colchida uotis
Contigimus, qualemq́; dabat te fama uidemus.
Tu modo ne claros Minyis inuideris actus.
Non aliena peto, terris'ue indebita noſtris,
Si quis & in precibus uero locus, atq; ea Phryxo
Crede dari, Phryxum ad patrios ea ferre penates
Munera. tu contra uictum mihi uecta per æquor
Accipe tænarei chlamydem de ſanguine aheni,
Frenaq́;, & accinctum gemmis fulgentibus enſem.
Hoc patrium decus, hæc materni texta labores.
His Lapithes adſuerat eques, da iungere dona,
Da ſcythicas ſociare domos. ſciat effera regis
Ira mei, quem te horrifero ſortitus in axe
Caucaſus, atq; tuis quantum miteſcat habenis.
Talibus orantem uultu grauis ille minaci
Iam dudum fremit, & furijs igneſcit opertis,
Ceu tumet, atq; imo ſub gurgite concipit auſtros
Vnda ſilens, trahit ex alto ſic barbarus iras.
Et nunc auſa uiri, nunc heu ſua prodita Graijs
Regna fremit. quin & facili ſibi mente receptum
Iam Phryxum dolet, & Scythiæ periјſſe timores.

Nunc

Nunc quaſſat caput, & iuuenis ſpes ridet inaneis.
Quid ueſanus agat, quòd uellera poſcat ab angue.
Urit & antiquæ morem uox præſcia ſortis
Cur ſimul aut Perſen illinc ſibi mouerit, aut hinc
Theſſalicam fortuna ratem. num debitus iſta
Finis agat, ſæuæq; petant iam uellera Parcæ.
Interea quoniam belli pugnæq; propinquæ
Cura prior fingit placidis fera pectora dictis.
Reddit & hæc: Cuperē haud alio uos tēpore tectis
Aduenisſe meis, quo me grauis obſidet hoſtis.
Frater enim (ſceptri ſic omnibus una cupido)
Excidium parat, & caſtris me ingentibus urget.
Quare age cognatas primum defendite ſedes,
Nec decus oblati dimiſeris aduena belli.
Cumq; uirum trahet ipſe chalybs, tum uellera uictor
Tum meritis nec ſola dabo, contra inſcius aſtus.
Ergo nec hic noſtris deerat labor arduus actis,
Excipit Aeſonides, & ceu nihil æquore paßis
Additus iſte dies, ueniant ſuper hæc quoq; fato
Bella meo: non hunc parua mihi cæde dolorem,
Quasq; dedit luci ille moras, tum Caſtora mittit
Qui ferat Aeæi ſocijs reſponſa tyranni.
Acribus aſt illos curis mora ſæua trahebat.
At ſimul ut medio uiderunt Caſtora campo,
Crebrior incußit mentem pauor. O Iouis alma
Progenies fare an patriam ſpes ulla uidendi,
Fare auidis. ille in medijs ſic orſus achiuis:
Nec ferus Aeætes (ut fama) nec aurea nobis
Terga negat, bello interea ſed preſſus iniquo

Auxilium petit, armatos dux protinus omnes
Accelerare iubet, longo nam tuta receſſu
Puppis, & oppoſita fluuius defenditur urbe.
Haud mora proſiliunt, quos nec Riphæa iuuentus,
Quos nec Iber, aut tuta ſuis aurora pharetris
Suſtineat, ſtetit explicito prius agmine pubes,
Expertiq́; ſimul ſi tela arcusq́; ſequantur.
Nec quiſquam ſreta, nec patrias iam reſpicit urbes.
Sed magis ad præſens itur decus. incita criſtas
Aura quatit, uarijs floret uia diſcolor armis.
Qualis ab oceano nitidum chorus æthera uerſat,
Qualibus adſurgens nox aurea cingitur aſtris.
Illos ſole ſatus tacita mœſtiſsimus ira
Miratur temere adſumptos nec talia mallet
Robora, quàm medios hoſtem ſubijſſe penates.
Interea læto patitur conuiuia uultu,
Et iuxta Aeſonidem magno cratere laceſsit,
Nunc ſibi menſtrantem natos Iouis, oraq́; iuxta
Aeacidum, nunc ingentis Calydonis alumnos
Audit & Alciden infando errore relictum,
Deflectosq́; duces, terræq́; marisq́; labores.
Ipſe autem tantis concita furoribus arma
Expetit Aeſonides, & amicos ordine reges:
Quis procul ille uirum nobis, quem balteus aſper
Subligat, & ſtricto ſtat proximus armiger arcu
Ceu pugnam paret, & poſitas confundere menſas?
Contra flammigeri proles Perſeïa Solis,
Quem rogitas Carmeius ait. mos communis arma
Semper habere uiro, ſemper meminiſſe pharetræ.

Quid Latagũ? quid ſi amnigenam mirere Choaſſen?
Bellatoris equi potantem cerne cruores,
Nec tamen immiſſis hic ſegnior ibit habenis.
Illum ait Aeſonides pariter refer, horrida ſignis
Cui chlamys, & multa ſpirat coma flexilis aura.
Reſpicit Aeates, atq; hunc quoq; nomine reddit.
Diues Aron, croceos ſic illius omnis odores
Iactat eques, uinctis ſic eſt coma culta maniplis.
Campeſius hic ſpolijs in tygridis ille profundo
Incumbens Odruſſa mero, uiden' alta comantem
Pectora, & ingenti turbantem pocula barba?
Hic & Laxarten dictis ſtupet hoſpes acerbis
Immodicum linguaq́; grauem, cui nulla minanti
Non ſuperum, non præſentis reuerentia belli.
Contrà autem Aeates, non fruſtra magna ſuperbo
Dicta uolant ait, & uocem paria arma ſequuntur.
Nec requies quin Marte diem noctemq́; fatiget.
Atq; ubi riphæa ſtupuerunt flumina bruma,
Iam pauidi cum prole Getæ, iam peruigil illum
Medus, & oppoſitis expectat Iberia clauſtris.
Hos autem & quæcunq; manus ſua ſigna ſequantur,
Si memorem, prius humentem lux ſoluerit umbram.
Cras acies atq; illa ducum, cras regna uidebis
Diſſona ſaxiferæ ſurgat quibus imber habenæ.
Quæ iaculo gens apta leui, quæ picta pharetris
Venerit, ingentes animo iam proſpice campos.
Atq; hanc alipedi pulſantem corpora curru
Euryalen, quibus exultet mauortia turmis,
Et quantum clata ualeat peltata ſecuri,

Chara

Chara mihi,& ueras inter non ultima natas.
Fatur,& occiduo libat cratêra parenti,
Quiſq; ſuis tum uota deis,& pocula fundit,
Dent acies,dent belligeros ſuperare labores.
Ecce autem geticis ueniens Gradiuus ab antris,
Ingentemq́; trahens arctoa per æquora nubem,
Aſpicit Aeæa Minyas ſtupefactus in urbe,
Ambitumq́; ſenem,pronuiſſaq́; uellera puppi
Theſſalicæ,cuius ad ſummi ſtellantia patris
Tecta ruit,queſtuq́; Iouem teſtatur acerbo:
Quæ ſtudijs rex magne quies?iam mutua uidi
Exitia,in ſolos hominum molimur honores.
Teq́; ea cuncta iuuant,rabidam qui Pallada cœlo
Non abigis,neq; fœmineis ius obijcis auſis.
Num queror extructa quòd uexerit ipſa carina
Vellera ſacra meis ſperantem auertere lucis,
Quodq́; palàm tutata uiros?ſic cætera pergat
Si ualet,inſidijs quid nunc fallacibus ambit?
Noſtra ut phryxeo ſpolientur templa metallo?
Non opus auxilio Colchis,nec fœdere ueſtro,
Et Perſen ſimul,& Minyas depoſcimus hoſtes.
Quin age quid tantæ coeunt in prælia gentes?
Quid tuus Aeſonides?imus nos protinus,imus
In nemus auriferum,& ſumptis decernimus armis.
Vel tu ſola polo tacitis inopina tenebris
Labere,quantus ibi deus experiere:nec illas
Adſiliteris impune trabes,an martia templa
Intemeranda minus?tantus mihi luctus & angor,
Quòd rudis,& ſola colimur ſi gentibus umbra,

Eſt

Eſt amor,& rerum cunctis tutela ſuarum?
Et tibi magne pater terris donaria certant.
Eſt honor his etiam ſuus.aſt ego chara Mycenis
Culmina,uirgineas præder ſi Cecropis arces,
Iam coniux,iam te gemitu lacrymiſq; tenebit
Nata querens,metuant ergo,nec talia poßint.
Non tulit hæc animis,quin longa ſilentia Pallas
Rumperet irridens,ſtrepitumq; minaſq; Gradiui.
Nō tibi Aloïadæ,quibus hæc fera murmura iactes,
Non Lapithæ,ſed Pallas ait,neq; ego Aegide digna,
Nec uocer ulterius proles Iouis,excidat iſte
Ni tibi corde tumor,lituos miſer armaq; ſaxo
Oderis,& primis adimam tua nomina bellis.
Quin ſimili matrem demens grauitate ſequutus,
Digna quidem monſtrum ſuperis quæ tale creauit.
Quod tamen aggreſſæ ſcelus? aut quo crimine ſontes?
Si iuuenem,qui iuſſa ſui tam dira tyranni
Impauidus,maria & nondum qui nota ſubibat,
Iuuimus,& magnis aliquam ſpem mouimus auſis,
An nullas præferre preces,nec fœdera reges
Vlla ſequi,cæca ſed cuncta impellere pugna
Debuimus? ſic Thraces agunt,ſic turbidus iſte
Siqua petit,cuperem hæc etiamnum bella remitti,
Nec ſocias armare manus,da uellera rector,
Et medio nos cerne mari,quòd ſin ea Mauors
Abnegat.& ſolus noſtris ſudoribus obſtat,
Ibimus indecores,fruſtraq; tot æquora uectæ
Fas aliquid nequeat? ſic fœmina cœperat ardens.
Hic iterum alternis Mauors inſurgere dictis:

Excipit hinc contra pater. & ſic uoce coërcet:
Quid ueſane fremis? cum uos iam pœnitet acti,
Peccatumq́; ſatis, tunc ad mea iura uenitis.
Quolibet iſta modo, quacunq; impellite pugna
Quæ cœpiſtis, habent quoniam ſua fata furores,
Te tamen hoc coniux, & te mea nata monebo.
Sit Perſen pepuliſſe ſatis, nec uana retentet
Spes Minyas, finem'ue uelint imponere bello.
Illum etenim talis rerum manet. accipite ergo,
Victa retro nunc caſtra dabit, bellumq́; remittet
Territus aduentu ducis, & uirtute pelaſgi.
Mox ubi theſſalicis referent hos flamina terris,
Tunc aderit uictorq́; domos & ſceptra tenebit,
Donec & Aeæten inopis poſt longa ſenectæ
Exilia (heu magnis quantum licet impia fatis)
Nata iuuet, graiusq́; nepos in regna reponat.
Hic labor amborum ſunt hæc diſcrimina fratrum.
Vadite, & aduerſis ut quis uolet irruat armis.
Dixerat, inſtaurat menſas, pacemq́; reducit.
Et iam ſideream noctem demittit Olympo.
Tunc adſuetus adeſt phlegræas reddere pugnas,
Muſarum chorus, & citharæ pulſator Apollo.
Fertq́; grauem phrygius circum cratera miniſter.
Surgitur in ſomnos, ſeq́; ad ſua limina flectunt.

ARGVM. LIB VI.

DVm noua Graiugenû meditatur fœdera Perſes,
Mars furit horrendû, quatiês ſimul omnia diro
Turbine, ſæua ruunt fortes ad claſsica gentes.
Conſeritur pugna infeſtis acerrima turmis,

Innumeriq́; cadunt orbati lucis honore,
Cum Iuno auxilium meditans tandem Aeſone nato
Tecta petit Veneris roſeis ornata coronis.
Et rogitat cæſtum fœcundaq́; cingula monſtris.
Tum faciem mutata ſonumq́; imitata ſororis
Chalciopes, cupide reginam ad mœnia ducit
Spectatum proceres, tacitumq́; inſpirat amorem.
Protinus immitem Perſes dux ipſe Gradiuum
Non patiens, ultrò fuerat ruiturus in hoſtes
Quem Pallas, Iouis acta timens, pugnæ eripit acri.
Nox acies dirimit, dubios perpeſſa timores
Digreditur muris Virgo, nutritq́; furorem.

C. VALERII FLACCI
ARGONAVTICON
LIBER VI.

AT VIGIL *his furijs ardet Gradiuus, & acri*
Corde tumet, nec quas acies quæ caſtra ſequatur
Inuenit. ire placet tandem, præſensq́; uideri,
Sternere ſi Minyas, magnoq́; rependere luctu
Regis pacta queat, graiamq́; abſumere puppem.
Impulit hinc currus monſtrum irreuocabile belli
Concutiens, Scythisq́; ſuper tentoria ſiſtit.
Protinus è caſtris fugit ſopor, excita tela.
Turbati coiere duces, hos inſuper ingens
Fama mouet, rate quæ ſacra uulgabat Achiuos
Aduen

Adueniſſe ſui repetentes uellera Phryxi
Quos malus hoſpitio, iunctaq; ad fœdera dextra
Luſerit Aeætes, atq; in ſua traxerit arma.
Ergo conſilijs dum nox uacat alta mouendis,
Legatos placet ire duces, mandataq; Perſes
Edocet affari Minyas, fraudemq; tyranni,
Vt moneant, qui nam hinc animos auerterit error,
Se primum Aemonijs hortatum ea uellera terris
Reddere, & exuuias pecudis dimittere ſacræ.
Hinc odium & tanti ueniſſe exordia belli.
Quin potius dextramq; ſuam ſuaq; arma ſequantur,
Aut remeent. neq; enim Aeæta promiſſa fidemq;
Eſſe loco, abſtineant alienæ ſanguine pugnæ.
Non illos ideo tantos ueniſſe labores
Per maris ignoti. quid opus concurrere? nec quos
Oderis? hæc medio Perſes dum tempore mandat,
Aureus effulſit campis rubor, armaq;, & acres
Sponte ſua ſtrepuere tubæ, Mars ſæuus ab altis
Hoſtis Io, conclamat equis. agite ite, propinquat.
Ac ſimul hinc Colchos, hinc fundit in æquora Perſen,
Tunc & quæq; ſuis commiſit prælia terris,
Voxq; dei pariter pugnas audita per omnes.
Hinc age rhiphæo quos uideris orbe furores
Muſa mone, quanto Scythiam molumine Perſes
Concierit, quis fretus equis per bella uirisq;.
Verum ego nec numero memorē, nec nomine cunctos
Mille uel ora mouens, neq; enim plaga gentibus ulla
Ditior. æterno quanquam Mæotia pubes
Marte cadat, pingui nunquam tamen ubere deſit,

Quod

Quod geminas arctos, magnūq́; ꝙ impleat anguem.
Ergo duces, ſolasq́; dea mihi promite gentes.
Miſerat ardentes (mox ipſe ſecutus) Alanos,
Heniochosq́; truces iampridem infenſus Anauſis,
Pacta quòd Albano coniux Medea tyranno
Neſcius heu quanti thalamos aſcendere monſtri
Arſerit, atq; urbes maneat qui terror achaas,
Gratior ipſe deus, orbaq́; beatior aula.
Proxima Biſalta regio ductorq́; Coraxes
Sanguis & ipſe deum, ſcythicis quem Iuppiter oris
Progenuit, uiridem Maracen Tibiſenaq́; iuxta
Oſtia ſemifero (dignum ſe credere) captus
Corpore, nec nympha geminos exhorruit angues.
Cuncta phalanx inſigne Iouis, calataq́; geſtat
Tegmina, diſperſos trifidis ardoribus ignes.
Nec primus radios miles Romane coruſci
Fulminis, & rutilas ſcutis diffuderis alas.
Inſuper auratos collegerat ipſe dracones
Matris ora ſpecimen, linguisq́; aduerſus uterq;
Congruit, & tereti ſerpens dat uulnera gemma.
Tertius unanimis ueniens cum milibus Auchus
Cimmerias oſtentat opes, cui candidus olim
Crinis ineſt, natale decus, dat longior atas.
Iam ſpatium triplici percurrens tempora nodo.
Demittit ſacro geminas à uertice uittas
Datis Achæmenia grauior de uulnere pugna.
Miſit in arma Darabs, acies quem martia circum
Gangaridum potaq́; Gerus quos efferat unda,
Quiq́; lacum cinxere Bicen, non defuit Anxur,

Non Rhodalo cum fratre Sydon, aceſinaq; læuo
Omine fatidicæ Phryxus mouet agmina ceruæ.
Ipſa comes ſetis fulgens & cornibus aureis
Ante aciem celſi uehitur geſtamine conti,
Mœſta necis ſeuæ luco reddi tura Dianæ.
Mouit & Hylæa ſupplex cum gente Syenem
Impia germani prætentans uulnera Perſes.
Denſior haud uſquam nec celſior extulit ullas
Sylua trabes, feſſæq; prius redire ſagittæ,
Arboris ad ſummum quàm peruenere cacumen.
Quin & ab Hyrcanis Titanius expulit antris
Cyris in arma uiros, plauſtriſq; ad prælia cunctas
Cœialeæ traxere manus. ibi ſutilis illis
Et domus & crudo reſidens ſub uellere coniux.
Et puer è primo torquens temone cateias.
Linquitur abruptus pelago Tyra, linquitur & mons
Embolus, & gelidis pollens Ophiuſa uenenis.
Degeneresq; ruunt Sindi glomerantq; paterno
Crimine nunc etiam metuentes uerbera turmas.
Hos ſuper erectam Phalces agit æquore nubem.
Cum fremitu, denſiq; leuant uexilla Coralli,
Barbaricæ quis ſigna rotæ, ferrataq; dorſo
Forma ſuum, truncæq; Iouis ſimulacra columnæ.
Prælia nec rauco curant incendere cornu,
Indigenas ſed rite duces & priſca ſuorum
Facta canunt, ueterumq; uiris hortamina laudes.
Aſt ubi Sidonicas inter pedes æquat habenas,
Illinc iuratos in ſe trahit Aea Batarnas,
Quos duce Teutagono crudi mora corticis armat,

Aequ

Aequaq; nec ferro breuior nec rhomphea ligno,
Nec procul albentes gemina fert Aclyde parmas.
Hyberni qui terga Noua gelidumq; ſecuri
Eruit & tota non audit Alazona ripa.
Quosq; Tyras, niueumq; ferax Euarchus olorum.
Te quoq; uenturis ingens Ariaſmene ſeclis
Tradiderim, molem belli lateq; ferentem
Vndiq; falcatos deſerta per æquora currus.
Inſequitur drangæa phalanx, claustriſq; profuſi
Caſpiadæ, quis turba canum non ſegnius acres
Exilit ad litnos, pugnasq; capeſſit heriles.
Inde etiam par mortis honos, tumuliſq; recepti
Inter auos poſituſq; uirum. nam pectora ferro
Terribilesq; innexa iubas ruit agmine nigro
Latratuq; cohors, quanto ſonat horrida Ditis
Ianua, uel ſuperas Hecaten comitatus in aulas.
Ducit ab hyrcanis uates ſacer agmina lucis
Vannus, eum Scythiæ iam tertia uiderat æſtas
Magnanimos Minyas, argoaq; uela canentem.
Illius & dites montis ſpondentibus Indi,
Et centumgeminæ Lagi naualia Thebes,
Totaq; Riphæo Panchaia rapta triumpho.
Diſcolor haſtatas effudit Iberia turbas.
Quas Sotaces, quas Latris agunt, & raptor amorū
Neurus & expertes canentis Iazyges æui.
Nanq; ubi iam uiresq; aliæ notusq; reſutat
Arcus, & incœptus iam lancea temnit heriles,
Magnanimis mos ductus auis haud ſegnia mortis
Iura pati, dextra ſed charæ occumbere prolis.

Enſe dato, rumpuntq; moras natusq;, parensq;,
Ambo animis, ambo miſeri tam fortibus actu.
Hic & odoratus ſpiranti crine Michael,
Ceſſeæq; manus, & qui tua iugera nondum
Eruis ignotus inſons Arimaſpe metallis.
Doctus & Anchaces patulo uaga uincula Cyro
Spargere, & extremas laqueis adducere turmas.
Non ego ſanguineis geſtantem tympana bellis
Thyrſagetem cinctumq; uagis poſt terga ſilebo
Pellibus, & nexas uiridantem floribus haſtas
Fama ducem Iouis, & Cadmi de ſanguine Bacchum
Hac quoq; thuriferos felicia regna Sabæos,
Hac Arabas ſudiſſe manu, mox rumperet Hebri
Cum uada Thyrſagetas gelida liquiſſe ſub arcto.
Illis omnis adhuc ueterum tenor, & ſacer æris
Pulſus, & eoa memoratrix tibia pugnæ.
Iungit opes Emoda ſuas ſua ſigna ſecuti
Iaxamatæ Toriniq; & flaui crine Satharchæ.
Mellis honos Torinis, ditāt ſua mulctra Satharchen
Iaxamatas uenatus alit, nec clarior ullis
Arctos equis abeūt hypanin fragilemq; per undam
Tigridis aut ſæuæ profugi cum prole Leænæ,
Mœſtaq; ſuſpectæ mater ſtupet aggere ripæ.
Impulit & dubios Phryxei uelleris ardor
Centoras, & diros magico terrore Choaſtras.
Omnibus in ſuperos ſæuus honor, omnibus artes
Monſtrificæ, nunc uere nouo compeſcere frondes,
Nunc ſubitam trepidis Mæotim ſoluere plauſtris.
Maximus hos inter ſtygia uenit arte Cohaſtes.

Sollicitat nec Martis amor:ſed fama Citææ
Virginis,& paribus ſpirans Medea uenenis.
Gaudet auerna palus,gaudet iam nocte quieta
Portitor,& toto ueniens Latonia cœlo.
Ibant,& geminis æquantes cornibus alas
Ballonoti.comitumq́; celer mutator equorum
Meſus,& ingentis frænator ſarmata conti,
Nec tot ab extremo fluctus agit æquore,nec ſic
Fratribus aduerſa Boreas reſpondet ab unda,
Auctus apud fluuios uolucrũ ſonus,æthera quantus
Tunc lituum concentus adit,lymphataq́; miſcet
Millia,quot folijs,quot floribus incipit annus.
Ipſe rotis gemit intus ager,tremebundaq́; pulſu
Nutat humus,quatit ut ſæuo cũ fulmine Phlegram
Iuppiter,atq; imis Tiphoea reuerberat aruis.
Prima tenent illinc patrijs Abſyrtus in armis,
Et gener,ingenteſq́; inter ſua millia reges.
At circa Aeſonidẽ danaum manus,ipſaq́; Pallas
Aegide terrifica,quam nec dea laſſat habendo.
Nec pater horrentem colubris,uultuq́; tremendam
Gorgoneo nec fœmineces oſtendere crines
Tempus adhuc,primaſq́; ſinit concurrere pugnas.
Impulit hos contra Mauors pater,& mala lethi
Gaudia,Tiſiphoneq́; caput per nubila tollens
Ad ſonitus litui mediaq́; altiſsima pugna,
Nec dum clara quibus ſeſe fuga mentibus addat.
Illi ubi conſertis iunxere frementia telis
Agmina,uirq́; uirum galeis adflauit adactis.
Continuo hinc obitus,perfractaq́; cædibus arma

Corporaq́; alternus cruor alternæq́; ruinæ.
Voluit ager galeas, & thorax erigit imbres
Sanguineos, hinc Barbarici glomerantur ouatus,
Hinc gemitus, mixtæq́; uirum cum puluere uitæ.
Caſpius Aeetæum correpto crine Moneſen
Abſtulit. hinc pariter Colchi Graijq́; ſequuntur
Miſsilibus, rapit ille necem prædamq́; relinqui
Nec ſocijs iam cura uiri, Dipſanta Carcſus,
Strimonaq́; obſcura ſpargentem uulnera funda
Deijcit, Albani cadit is Cremedonidis haſta.
Iamq́; latet, curruſq́; ſuper turmæq́; feruntur.
Proceſſere Melas & Idaſmenus, incipit haſta
Ante Melas, leuis aſt abies eluſit utrunq;.
Enſibus inde ruunt, prior occupat are citato
Caſsidis ima Melas, infracta eſt uulnere ceruix,
Mixta perit uirtus, neſcit cui debeat Ocheus,
Aut cui fata Tyres, dum ſibila reſpicit Iron
Cuſpidis argiuæ pyliam latere accipit haſtam.
Viderat Hyrcanos paribus diſcurrere fratres.
Caſtor equis, pater armento quos diues ab omni
Nutrierat, fatiſq́; uiam monſtrarat iniquis.
Tum magis atq; magis peditem candore notato
Tyndariden incendit amor, ſimul obuius haſtam
Pectus in aduerſum ſubito iacit, alipedemq́;.
Conſtitit excuſſo uictor duce. Riſit ab alta
Nube pater, prenſiſq́; equitem cognouit habenis.
At pariter luctuq́; furens uiſuq́; Medontes
Tyndariden petit. & ſuperos ſic uoce precatur:
Hunc age uel cæſo comitem me reddite fratri.

Primus

Primus & hic noſtra ſonipes cadat impius haſta,
Credita qui miſero non retulit arma parenti,
Meq; uenit contra,captiuaq; terga miniſtrat.
Dixerat, Aeaei ſed eum prior haſta parentis
Deijcit,ad ſocias ſonipes citus effugit alas.
Quis tibi fatales unquam metuiſſet Amyclas,
Oebaliamq; manum tot Rhyndace montibus inter
Diuiſo totidemq; fretis? cadit impiger unà
Inguine transfoſſo clari Taulantis alumnus
Semidea genitrice Tages,cui plurima ſyluis
Peruigilat materna ſoror,cultuſq; laborat.
Tenuia non illum candentis carbaſa Nili,
Non auro depicta chlamys non flaua galeri
Caſaries,pictoq; iuuant ſubtegmine braccæ.
Iamq; nouus mediæ ſtupefacta per agmina pugnæ
Vadit eques denſa ſpargens haſtilia dextra,
Fulmineumq; uiris profundens ingerit enſem
Huc alternus & huc,cùm ſæuior ecce iuuentus
Sarmaticæ cotere manus,fremituſq; uirorum
Semiferi,riget his molli lorica catena.
Id quoq; tegmen auis at equi porrecta per armos
Et caput,ingentem campis hoſtilibus umbram
Fert abies obnixa genu,uaditq; uirum ui,
Vadit equi docilis relegi dociliſq; relinqui.
Atq; iterum medios non altior ire per hoſtes.
Orbibus hos rapidis,molliq; per æquora Caſtor
Anfractu leuioris equi deludit anhelos,
Immemoreſq; mori ſed non iiſdem artibus æque
Concurrunt,ultroq; ruunt in funera Colchi.

Campeſus impacta latus inter & ilia quercu
Tollitur, ac medium moriens deſcendit in haſtam.
Oebaſus infeſtum ſummiſſo poplite Phalcen
Euaſiſſe ratus, letum per luminis orbem
Tranſigitur, teneræ linquuntur uulnere malæ.
Contra autem geminis fidens thoracibus ictum
Suſtulit, & gladio Sibotes ferit ultima teli
Nequicqnam iam cuſpis ineſt, nec fragmina curat
Ambenus; & trunco medium ſubit Otrea ligno.
Seminecem Taxes Hipanim uehit, atq; remiſſum
Ponè trahit fugiens, & curſibus exuit haſtam.
Dumq; recollectam rurſus locat, irruit ultro,
Turbatumq; Lacon, & adhuc inuadit inermem.
Impulit aduerſo præceps equus Ochea conto
Nequicquam totis reuocantem uiribus armos.
In latus accedit ſonipes, accedit & ipſe
Frigidus, arma cadunt, rorat procul ultima cuſpis:
Qualem populeæ fidentem nexibus umbræ,
Si quis auem ſummi deducat ab äere rami,
Ante manu tacita, cui plurima creuit arundo.
Illa dolis uiſcoq; ſuper correpta ſequaci
Implorat ramos, atq; irrita concitat alas.
Parte alia infeſtis (nam ſors adiunxit) in armis
Styrus adeſt, lætusq; uirum cognoſcit Anauſin.
Et prior, en cuius thalamis Aeætia uirgo
Dicta manet, noſtrosq; feret qui uictor amores.
Non ait inuitoq; gener mutabere patri.
Tum ſimul aduerſus collatis curſibus haſtas
Coniiciunt, fugit adductis Albanus habenis

Saucius, atq; datum letho non ſperat Anauſin.
Nec uidet ille autem telo moribundus adacto,
Ad ſoceros pactæq; ſinus en coniugis inquit
Styre fugis uulnus referens quod carmine nullo
Suſtineat, nullisq; leuet Medea uenenis.
Dixerat, extremus cum lumina corripit horror,
Voxq; repreſſa gelu, percuſſaq; uertice tellus.
Hinc animos acies auget, magnosq; dolores.
Turbine Geſandrum mauors rapit, ille morantis
Increpat, & ſtricto ſic urget Iazicas enſe.
Nempe omnes cecidere ſenes, nēpe omnis adeptus
Ante pater, quæ nos ſubito tam fœda ſenectus
Corripuit? fregitq; animos, atq; abſtulit iras?
Aut mecum mediam iuuenes, agite, ite per urbem
Argolicamq; manum, aut claris occumbite factis.
Irruit, & patrias cœptis ferus aduocat umbras
Sancte mihi Vorapte pater, tua pectora nato
Suggere nunc, animamq; parem, ſi fata peroſo
Tarda tibi, turpesq; moras non ſegnius ipſi
Paruimus, paruiq; etiam didicēre nepotes.
Hæc ait, audituſq; Crebo tunc corripit enſem
Turbidus, & furijs ardens quatit arma paternis.
Indigenis ſacratus aquis, magniq; ſacerdos
Phaſidis arctois Aquites errabat in armis,
Populeus cui frondis honor, conſpectaq; glauco
Tempora nectuntur ramo, te Cyrne parentis
Immemorem duræ cupiens abducere pugnæ.
Iamq; omnes impune globos, diuerſaq; luſtrans
Agmina, non uſquā uidet, atq; iterū intrat in aquor

Vociferans, iterum belli diuerſa peragrat.
Lancea cæruleas circum ſtrepit incita uittas.
Opprimit amiſsis ferus hunc Geſander habenis.
Ille manum trepidans, atq; irrita ſacra tetendit,
Teq; per hanc, genitor (inquit) tibi ſi manet, oro
Caniciem, compeſce minas, & ſicubi nato
Parce meo dixit, contrà ſic uictor adacto
Enſe refert: Genitor turpi durare ſenecta
Quem mihi reris adhuc, ipſe hac occumbere dextra
Maluit, atq; ultro ſegnes abrumpere metas.
Et tibi ſi pietas nati, ſi dextra fuiſſet,
Haud medij precibus tereres nunc tempora belli
Præda futuræ canum, iuueni ſors pulchrior omni,
Et certaſſe manu decet, & caruiſſe ſepulcro.
Dixerat ille Deos moriens cœlumq; precatur,
Dextera ne miſero talis foret obuia nato.
Te quoq; Canthe tui non inſcia funeris Argo
Fleuit, ab inuita rapientem tela carina.
Iam ſcythicos miſerande ſinus, iam Phaſidis amnem
Contigeras, nec longa dies, ut capta uideres
Vellera, & euboicis patrios de montibus ignes.
Illum ubi congreſſu ſubijt Geſander iniquo,
Territat his: Tu qui faciles hominumq; putaſti
Has Argiuæ domos, alium hic miſer aſpicis annum,
Altricemq; niuem feſtinaq; tædia uitæ.
Non nos aut leuibus componere brachia remis
Nouimus aut uentos opus expectare ferentes.
Imus equis quà uel medio riget æquore pontus,
Vel tumida fremit Iſter aqua, nec mœnia nobis
Veſtra

Veſtra placent,feror arctois nunc liber in aruis
Cuncta tenens mecũ,omnis amor iacturaq́; plauſtri
Sola.nec hac longum uictor potiere rapina.
Aſt epulæ quodcunq; pecus,quæcunq; ferarum
Mitte Aſiæ,mitte argolicis mandata colonis,
Ne trepidet,nunquã has hyemes,hæc ſaxa relinquam
Martis agros,ubi tam ſæuo durauimus amne
Progeniem,natosq́; rudes,ubi copia lethi
Tanta uiris.ſic in patrijs bellare pruinis,
Prædariq; iuuat,talemq́; hanc accipe dextram.
Dixit,& Aedonijs nutritum miſsile uentis
Concitat,it medium per pectus & horrida nexu
Lethifer æra chalybs,trepidus ſuper aduolat Idas,
Ac ſimul Oenides,pariterq́; Menœtius & qui
Bebrycio propius remeauit ab hoſpite uictor.
At uero ingentem Telamon procul extulit orbem,
Exanimem te Canthe tegens,ceu ſeptus in arcto
Dat catulos poſt terga leo,ſic comminus haſta
Aeacides greſſumq́; tenet,contraq́; ruentem
Septeno ualidam circunfert tegmine molem.
Nec minus hinc urget Scythiæ manus,armaq́; Cãthi,
Quiſq; ſibi & Graio pœnam de corpore poſcens.
Arduus inde labos,medioq́; in corpore pugna
Conſeritur,magno ueluti cum turbine ſeſe
Ipſius Euboicæ frangunt in limine uenti.
Quem pelagi rabies,quem nubila,quemq́; ſequatur
Ille dies,obnixa uirum ſic comminus hæret
Pugna,nec arrepto uelli de corpore poſſunt.
Vt bonis exuuias multo qui frangere olino

Dat

Dat famulis, tendunt illi, tractuq; uiciſsim
Taurea terga domant, pingui fluit unguine tellus.
Talis utrinq; labos, raptataq; limite in arcto
Membra uiri miſeranda meant, hi tendere contrà
Hi contrà, alternaq; uirum non cedere dextræ.
Hinc mediũ Telamon Canthũ rapit, hinc tenet ardẽs
Colla uiri, & molles galeæ Geſander habenas.
Inſonuit qua lapſa ſolo, dextramq; feſellit.
Ille iterum in clypei ſeptemplicis improbus orbem
Arietat, Canthum & ſequitur, Canthumq; repoſcit.
Quem manus à tergo ſocium rapit, atq; receptum
Virginis Euryales curru locat, aduolat ipſa,
Ac ſimul Aemonidæ, Geſandrumq; omnis in unũ
It manus, ille nouas acies & uirginis arma
Vt uidet, has etiam contra bellabimus inquit?
Heu pudor, inde Lycen ferit ad confine papillæ.
Inde Thoen, quà pelta uacat iamq; ibat in Harpen
Vix dum prima leui ductantem cornua neruo
Inq; labantis equi tendentem fræna Cenhippen.
Cum regina grauem nodis auroq; ſecurem
Congeminans, partem capitis, galeæq; ferinæ
Diſsipat, hic pariter telorum immanis in unum
It globus, ille diu contectis ſufficit haſtis.
Quum grauior nutuq; cadens exterruit Idam.
Tunc ruit ut montis latus, aut ut machina muri,
Quæ ſcopulis trabibusq; diu confectaq; flammis
Procubuit tamen atq; ingentem propulit urbem.
Ecce locum tempusq; ratus, iamq; & ſua poſci
Prælia falcatos infert Ariaſmenus axes,

Sæuaq; diffundit ſocium iuga,protinus omnes
Graiugenas,omnes rapturus ab inguine Colchos.
Qualiter exoſus Pyrrhæ genus æquora rurſus
Iuppiter,atq; omnes fluuium ſi fundat habenas.
Ardua Parnaſi lateant iuga,ceſſerit Othrys
Piniger,& merſis decreſcant rupibus Alpes.
Diluuio tali paribusq; Ariaſmenus urget
Excidijs,nullo rapiens diſcrimine currus.
Aegida tum primum uirgo ſpiramq; Meduſæ
Tercentum ſæuis ſqualentem ſuſtulit hydris,
Quam ſoli uidiſtis equi.pauor occupat ingens
Excuſsis in terga uiris,diramq; retorquet
In ſocios non ſponte luem,tunc enſibus uncis
Implicat,& trepidos lacerat diſcordia currus.
Romanas ueluti ſæuiſsima cum legiones
Tiſiphone,regesq; mouet,quorum agmina pilis,
Quorum aquilis utrinq; micant,eademq; parentis
Rura colunt,idem lectos ex omnibus agris
Miſerat infelix non hæc ad prælia Tybris.
Si: modo concordes,externaq; fata petentes
Palladij rapuere metus,ſic in ſua uerſi
Funera concurrunt dominis reuocantibus axes.
Non tam fœda uirum laurentibus agmina terris
Eiecêre noti,libyco nec talis imago
Littore,cum fractas inuoluunt æquora puppes,
Hinc biiuges,illinc artus tenduntur heriles,
Quos radij,quos fræna ſecant,trahiturq; trahitq;
Currus cæde madens,atroq; in puluere regum
Viſcera nunc alijs,alijs nunc curribus hærent.

Haud

Haud uſquam Colchorum animi, neq; peſte recinctos
Tela ſed implicitos miſeraq; in peſte reuinctos
Confodiunt, ac forma necis non altera ſurgit,
Quàm ceruos ubi non umbro uenator edaci
Non pinna petit, hærentes ſed cornibus altis
Inuenit, & cæca constrictos excipit ira.
Ipſe recollectis audax Ariaſmenus armis
Deſilit, illum acies curuæ ſecat undiq; falcis,
Partiturq; rotis, atq; inde furentia raptus
In iuga, circæos tetigit non amplius agros.
Talia certatim Minyæ ſparſiq; Cytæi
Funera miſcebant campus, Scythiamq; premebant,
Cum Iuno Aeſonidæ non hanc ad uellera cernens
Eſſe uiam, nec ſic reduces regina parandos,
Extremam molitur opem funeſta priuſquam
Conſilia, ac ſeuas aperit rex perfidus iras.
Increpat & ſeris Vulcanum mœſta querelis,
Cuius flammiferos uidet inter regia tauros
Paſcua tartaream proflantes pectore noctem.
Hæc etenim Minyas ne iungere Marte peracta
Monſtra ſatus iubeat Cadmæi dentibus hydri,
Ante diem timet, & uarias circunſpicit artes.
Sola animo Medea ſubit, mens omnis in una
Virgine nocturnis qua nulla potentior aris.
Illius adflatus, ſparſoſq; per auia ſuccos
Sidera fixa pauent, & aui ſtupet orbita ſolis.
Mutat agros fluuiumq; uias ſuus alligat ignis
Cuncta ſopor, recolit feſſos ætate parentes,
Datq; alias ſine lege colus, hanc maxima Circe

Terri

Terrificis mirata modis, hanc aduena Phryxus,
Quamuis Aſbracio lunam ſpumare ueneno
Sciret, & Aemoniis agitari cantibus umbras.
Ergo opibus magicis, & uirginitate tremendam
Iuno duci ſociam coniungere quærit achiuo.
Non aliam tauris uidet & naſcentibus armis
Quippe parem, medio quæ ſtaret in agmine flammæ,
Nullum mente nefas, nullos horreſcere uiſus.
Quid ſi cæcus amor? ſæuusq; acceſſerit ignis?
Hinc Veneris thalamos, ſemperq; recentia ſertis
Tecta petit, uiſa iamdudum proſilit altis
Diua thoris, uolucrumq; exercitus omnis amorum,
Atq; prior placidis ſupplex Saturnia dictis
Aggreditur, ueros metuens aperire timores:
In manibus ſpes noſtra tuis, omnisq; poteſtas
Nunc ait, hoc etiam magis annue uera fatenti.
Durus ut argolicis Tirynthius exulat oris,
Mens mihi non eadem Iouis, atq; aduerſa uoluntas.
Nullus honor thalamis, flammæ'ue in nocte priores.
Da precor artificis blanda adſpiramina formæ
Ornatusq; tuos terra cœloq; potentes.
Senſit diua dolos, iampridem ſponte requirens
Colchida & inuiſi genus omne excindere Phœbi.
Tum uero optatis potitur nec paſſa precari
Vlterius, dedit ecce decus fœcundaq; monſtris
Cingula non pietas quibus aut cuſtodia famæ,
Non pudor, at contrà leuis & feſtina cupido,
Attatusq; mali, dulcisq; labantibus error,
Et metus, & demens alienaq; cura pericli.

Omne

Omne ait imperium natorumq́; arma meorum
Cuncta dedi,quaſcunq; libet nunc concute mentes.
Cingitur arcanis ſaturnia læta uenenis,
Atq; hinc uirgineæ uenit ad penetralia ſedis,
Chalciopen imitata ſono formaq́; ſororem.
Fulſit ab inuita numen procul,& pauor artus
Protinus,atq; ingens Aeætida perculit horror.
Ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus inquit
Aduenisſe ſoror,nec noſtro ſola parenti
Scis ſocias iunxiſſe manus.at cætera muros
Turba tenet,fruiturq́; uirum cœleſtibus armis.
Tu thalamis ignaua ſedes,tu ſola paterna
Fixa domo,tales quando tibi cernere reges?
Illa nihil contrà,nec enim Dea paſſa,manumq́;
Implicat,& rapidis mirantem paßibus aufert.
Ducitur infelix ad mœnia ſumma,futuri
Neſcia uirgo mali,& falſæ commiſſa ſorori.
Lilia per uernos lucent uelut alba colores,
Præcipue quis uita breuis,totusq́; parumper
Floret honor,fuſcis & iam Notus imminet alis.
Hanc reſidens altis Hecate Perſeïa lucis
Flebat,& has imo referebat pectore uoces
Deſeris heu noſtrum nemus,æqualesq́; cateruas
Ah miſera,ut Graias haud ſponte uageris ad urbes,
Non inuiſa tamen,neq; te mea cura relinquam,
Magna fugæ monimenta dabis.ſpernere nec uſquam
Mendaci captiua uiro,meq́; ille magiſtram
Sentiet,& raptu famulæ doluiſſe pudendo.
Dixerat,aſt illæ murorum extrema capeſſunt,

Defixæq; uirum, lituumq; fragoribus horrent.
Quales inſtanti nimborum frigore mœſtæ
Succedunt ramis, hærentq; pauore uolucres.
Iamq; Getæ, Iamq; omnis Iber, Drancæaq; denſa
Strage cadit legio, & latis proſternitur aruis.
Seminecesq; duces inter ſua tela, ſuosq;
Inter equos ſæuam miſero luctamine uerſant
Congeriem, & longis campos ſingultibus implent.
Victores patrium contrà Pæana Geloni
Congeminant, eadem redeunt mox gaudia uictis,
Quà Deus & melior belli reſpexit imago.
Quis tales obitus dederit, quis talia facta
Dic age, tu ueri reminiſcere muſa furoris.
Abſyrtus clypei radijs, curruq; coruſcus
Solis aui (cuius uibrantem comminus haſtam
Cernere, nec galeam gentes potuere minantem.
Sed trepidæ redeunt, & uerſo uulnera tergo
Accipiunt, magnisq; fugam clamoribus augent)
Proterit impulſu grauis agmina, corporaq; atris
Sternit equis, gemitusq; premit ſpirantis acerui,
Nec leuior comitatur Aron, horrentia cuius
Diſcolor arma ſuper ſquallentesq; ære lacertos
Barbarica chlamys arcet acu, tremefactaq; uento
Implet equum, qualis roſeis it Lucifer alis,
Quem Venus illuſtri gaudet producere cœlo.
At non inde procul Ramelus & acer Otaxes
Diſpulerant Colchos, pariterq; inglorius armis
Fraude noua ſtabula, & furtis adſuetus inultis
Depopulare greges, frontem cum cornibus auxit

Hiſpidus,inq; Dei latuit terrore lycæi.
Hac tunc attonitos facie defixerat hoſtes.
Quem ſimul ignota formidine bella mouentem
Vidit Aron,pauidos te inqt nũc rere magiſtros,
Et ſtolidum petiiſſe pecus,non paſcua,nec bos
Hic tibi,nocturnis mitte hæc ſimulacra rapinis,
Ne'ue Deum mihi finge,Deus quoq; cõſere dextrã.
Sic ait,intentaq; adiutum miſsile planta
Dirigit,& laxis patuerunt uulnera uillis.
Nec minus Aeolij proles Aeatia Phryxi
Fertur & ipſa furens,ac ſe modò læta citatis
Agminibus,modò cognatis oſtentat achiuis.
Atq; hos in medio duri diſcrimine belli,
Laudibus inq; ipſis gaudens ubi uidit Iaſon,
Macte ait ò noſtrum genus,& iam certa propago.
Aeoliæ nec opina domus,ſat magna laborum
Dona fero,ſatis hoc uiſu quæcunq; rependo.
Dixit,& in Sueten,magniq; in fata Cerauni
Emicuit,clypeumq; rotans,hunc poplite cæſo
Deiicit,illum aperit lato per pectus hiatu.
Argus,utrunq; ab equis ingenti porrigit aruo
Et Zacorũ et Palchẽ,peditẽ pedes haurit Amuſtim.
Sanguinis ille globos,effuſaq; uiſcera geſtat
Barbarus,& caſſa frendens ſublabitur ira.
Dat Calais Bariſanta neci,ſemperq; propinquas
Rhiphea uenali comitantem ſanguine pugnas.
Centum læta boum,bellator corpora centum
Pactus equos,his ille animam lucemq; rependit
Crudelis,tandem dulces iam caſſus in auras

Reſpic

Reſpicit,ac nulla cœlum reparabile gaza.
Labitur intortos per tempora cærula crines.
Tunc quoq; materna uelatus arundine Peucon.
At genitrix imis pariter Mæotis ab antris
Impleuit plangore lacus,natumq́; uocauit,
Iam non per ripas,iam non per curua uolantem
Stagna, nec in medio truncantem marmore ceruos.
Eurytus Exhomatas agit æquore,Neſtoris haſtæ
Immoritur primæuus Helix,nec reddita choro
Nutrimenta patri,primis ereptus in annis.
Ablatacum,Zetemq́; Daraps,illum exigit haſta,
Hunc fugat ingenti ſubiti tum ſanguinis unda,
Vidit & extremo lucentia pectora ferro.
Ecce autem muris reſidens Medea paternis
Singula dum magni luſtrat certamina belli,
Atq; hos ipſa procul denſa in caligine reges
Agnoſcit,quæritq́; alios Iunone magiſtra,
Conſpicit Aeſonium longe caput,ac ſimul acres
Huc oculos ſenſusq; refert,animumq́; fauentem.
Nunc quò ſe raperet,nunc quò diuerſus abiret
Anteuidēs,quotq́; unus equos,quot ſuderat arma,
Orantesq́; uiros quàm denſis ſiſteret armis,
Quaq; iterum tacito ſparſit uaga lumina uultu
Aut fratris quærens,aut pacti coniugis arma,
Sæuus ibi miſeræ ſolusq; occurrit Iaſon.
Tunc his germanā aggreditur (ceu neſcia) dictis.
Quis precor hic toto iam dudum feruere campo
Quem tueor,quemq́; ipſa uides?nam te quoq; tali
Attonitam uirtute reor. contrà aſpera Iuno

Reddit agens ſtimulis,ac diris fraudibus urget.
Ipſum ait Aeſoniden cernis ſoror,æquore tanto
Debita cognati repetit qui uellera Phryxi.
Nec nũc laude prior generis, nec ſanguine quiſquã,
Aſpicis ut Minyas inter proceresq́; Cytæos
Emicet effulgens,quantisq́; inſultet aceruis.
Et iam uela dabit,iam littora noſtra relinquet,
Theſſaliæ felicis opes, dilectaq́; Phryxo
Rura petens,eat atq; utinam,ſuperetq́; labores.
Tantum effata magis campis intendere ſuadet,
Dum datur,ardentesq́; uiri percurrere pugnas.
At ſimul hanc dictis,illum dea Marte ſecundo
Intulit atq; nouas egit ſub pectore uires.
Ora ſub excelſo iamdudum uertice coni
Sæua micant,curſuq́; ardeſcit,nec tibi Perſe,
Nec tibi uirgo iubæ lætabile ſidus achiuæ.
Acer ut Autumni canis,iratoq́; uocati
A Ioue,fatales ad regna iniuſta cometæ.
Nec ſua Crethiden latuit Dea,uimq́; recentem
Sentit agi membris,ac ſe ſuper agmina tollit,
Quantus ubi ipſe gelu magnoq́; incanuit imbre
Caucaſus,& ſummas abijt hybernus in arctos.
Tunc uero ſtabulis qualis leo ſæuit opimis
Luxurians,ſpargitq́; famem,mutatq́; cruores.
Sic neq; parte ferox,nec cæde moratur in una,
Turbidus inq́; omnes pariter furit,ac modo ſæuo
Enſe,modo infeſta rareſcunt cuſpide pugnæ.
Tunc & terrificis undantem cornibus Hebrum,
Et geticum Priona ferit,caput eripit Auchi

Brac

Brachiaq́;,& uaſtis uoluendum mittit arenis.
At genitus Ioue compleratſua fata Coraxes.
Iamq́; pater mœſto contriſtat ſidera uultu,
Talibus ægra mouens nequicquam pectora curis.
Hei mihi ſi duræ natum ſubducere ſorti
Moliar,atq; meis auſim confidere regnis.
Frater adhuc Amyci mœret nece,cunctaq́; diuum
Turba fremunt,quorum nati cecidêre,cadentq́;.
Quin habeat ſua quenq; dies,cunctisq́; negabo,
Quæ mihi,ſupremos miſero ſic fatus honores
Congerit,atq; animis moriturum ingẽtibus implet.
Ille uolat campis,immenſaq́; funera miſcet
Per cuneos,uelut hyberno proruptus ab arcu
Imber agẽs ſcopulos,nemorumq́;,operumq́; ruinas,
Donec ab ingenti bacchatus uertice montis
Frangitur,inq́; nouum paulatim deficit amnem.
Talis in extremo proles Iouis emicat æuo.
Et nunc magnanimos Hypetaona Geſithoumq́;.
Nũc Arinẽ,Nolbumq́; notat, iam ſauci⁹ Apren.
Et deſertus equo Tydrum pedes excipit haſta
Phaſiaden,pecoris cuſtos de more paterni,
Caucaſus ad primas genuit quem Phaſidis undas.
Hinc puero cognomen erat,famulumq́; ferebant
Phaſidis intonſô nequicquam crine parentis.
Iamq́; alijs inſtabat atrox,cum diua ſupremas
Rumpit iniqua colus,uictorq́; aduenit Iaſon.
Excipit hunc ſæua ſic fatus uoce Coraxes.
Vos ſcythiæ ſaturate canes,ſcythiaq́; uolucres
Heu miſeri ueniſtis ait,ſaxumq́; prehenſum

Illius & dextræ geſtamen, & illius aui,
Concuſſa molitur humo, quod regia Iuno
Flexit ad ignotum caput, infletumq; Moneſſi.
Præceps ille ruit, nato non depulit ictus
Iuppiter, Aeſoniæ uulnus fatale ſed haſta
Per clypeum, per pectus abit, lapſoq; cruentus
Aduolat Aeſonides, mortemq; cadentis acerbat.
Spargitur hinc, miſerisq; uenit iam notus Alanis.
At regina uirum (neq; enim Deus amouet ignes)
Perſequitur luſtrans, oculisq; ardentibus hæret:
Et iam læta minus præſentis imagine pugnæ,
Caſtigatq; metus, & quas alit inſcia curas
Reſpiciens an uera ſoror, nec credere falſos
Audet atrox uultus, eademq; in gaudia rurſus
Labitur, & ſæuæ trahitur dulcedine flammæ.
Ac uelut ante comas, ac ſumma cacumina ſyluæ
Lenibus alludit flabris leuis Auſter, at illum
Protinus immanem curuæ ſenſere carinæ.
Talis ad extremos agitur Medea furores,
Interdum blandæ direpta monilia diuæ
Contrectat, miſeroq; aptat flagrantia collo,
Quaq; dedit teneros aurum furiale per artus
Deficit, ac ſua uirgo deæ geſtamina reddit.
Non gemmis non illa leui turbata metallo
Sed facibus, ſed mole Dei, quem pectore toto
Iam tenet, extremus roſeo pudor errat in ore.
Ac prior his, credis'ne patrẽ promiſſa daturum
O ſoror, argolicus cui Dijs melioribus hoſpes
Contigit? aut belli quantum iam reſtat acerbi?

Heu quibus ignota ſeſe pro gente periclis
Obijcit, hæc ſantem medio in ſermone relinquit
Incœpti iam Iuno potens, ſecuraq; fraudis.
Imminet at celſis audentius improba muris
Virgo, nec ablatam ſequitur, queritur'ue ſororem.
Ah quoties uis dira ducum, denſiq; repentè
Aeſoniden preſſere uiri, cumq; omnis in unum
Imber ijt, toties ſaxis pulſatur & haſtis.
Primaq; ad infeſti Laxanoris horruit arcus.
Alta ſed Aeſonium ſupra caput exit arundo,
Teq; Caice petit, coniux miſeranda Caico
Linquitur, & primo domus imperfecta cubili.
Regius eois Miraces interpres ab oris
Venerat, ut Colchos procul atq; Aeæia Parthis
Fœdera donato non irrita iungeret auro.
Tum iuuenem terris Parcæ tenuere Cythæis,
Ac ſubiti Mauortis amor, ſimul armiger ibat
Semiuir impubemq; gerens, ſterilemq; iuuentam.
Ipſe pharetratus reſidens ad fræna tapetis.
Nunc leuis infeſto procurrit in agmina curru,
Nunc fuga conuerſas ſpargit mentita ſagittas.
At uiridem gemmis, & eoæ ſtamine ſyluæ
Subligat extrema patrium ceruice tiaram
Inſignis manicis, inſignis Acinace dextro.
Improba barbaricæ procurrunt tegmina plantæ,
Nec latuere diu ſæuum ſpolia illa Syenem,
Perq; leuem & multo maculatam murice tygrin
Concita cuſpis abit, ſubitos ex ore cruores
Saucia tygris hiat, uitamq; effundit herilem.

Ipſe puer fracto pronum caput implicat arcu.
Sanguine tunc atroi chlamys ignea ſanguine uultus
Et grauidæ maduere comæ, quas flore Sabæo
Nutrierat, liquidoq́; parens ſignauerat auro.
Qualem ſiquis aquis, & fertilis ubere terræ
Educat, ac uentis oleam felicibus implet.
Iam quæ det primam tenero de uertice frondem,
Cum ſubito immiſsis præceps aquilonia nimbis
Venit hyems, nigraq́; euulſam extendit arena.
Haud ſecus ante urbem Miraces, atq; ipſius ante
Virginis ora cadit, ſed non magis illa mouetur
Vnius ægra metu, quàm te Meleagre furentem,
Quàm Talaũ uidet, aut pugnas miratur Acaſti.
At ſatis hos ipſæ gentes, campiq́; uidebant
Tempeſtate pari uerſis incumbere turmis.
Ante oculos fuga fœda ducum, larguſq́; cadentum
It cruor, & currus dominis ingentibus orbi.
Non tulit hos Perſes gemitus, cladem q́; ſuorum,
Tergaq́; uerſa tuens, his cœlum queſtibus implet.
Quid me iam patrijs eiectum ſedibus iſtas
Vt ſtruerem pugnas, Scythiamq́; in bella mouerem
Vos ſuperi, uos augurio iuſsiſtis inani?
Quid fratris ſæui tunc Iuppiter omnia pœnas
Promiſere mihi? nobis Argoa parabas
Scilicet auxilia, & tantas coniungere uires.
Sæua quidem lucis miſeris mora. dent tamen oro
Vnum illum mihi fata diem, quo fallere Achiuos
Quiſq; uelit, quoq́; hunc uideam uirtute ſuperbum
Aeſonidem tantos flentem ſine honore labores.

Dixerat

Dixerat hæc, pectusq́; ſuis euerberat armis,
Et galeam fletu, galeam ſingultibus implet.
Ibat & in medij præceps incendia belli,
Ni prior aduerſis Pallas uidiſſet ab armis,
Et ſecum ruit ecce ferox in funera Perſes,
Quem genitor Colchis, ſolioq́; reponere fratris
Iam ſtatuit, noſtra uereor ne fraude peremptum
Increpet, & culpam hanc magno terrore rependat.
Hæc dicens atro nebulam diffundit amictu:
Stridentesq́; uiri circum caput amouet haſtas.
Ille ſuper ſocias dementi turbine gentes
Erigitur, paulum leui raptatus in æthra.
Iam tandem extremas pugnæ defertur in oras,
Forte ubi ſerus Iber, ubi Sindoniæq́; phalanges
Marte carent, ſolusq́; iuuant clamoribus agmen.
Nox ſimul aſtriferas profert mortalibus umbras,
Et cadit extemplò belli fragor, ægraq́; muris
Digreditur longum uirgo perpeſſa timorem.
Vt fera Nyctilei paulum per ſacra reſiſtunt,
Mox rapuere Deum iam iam quodcunq; paratæ
Thyades, haud alio remeat Medea tumultu.
Atq; inter Graiumq́; acies patriasq́; phalanges,
Semper inexpletis agnoſcit Iaſona curis,
Armaq́;, quiq́; caua ſupereſt de caſside uultus.

ARGVM. LIB. VII.

AEſtuat infelix, curasq́; in pectore uerſat
Phaſias. at Minyæ promiſsi uelleris aurum
Pro merito repetunt, quum rex effundit ab ore
Verba horrenda truci, miſerisq́; pericula nautis

Proponit tauros. Cytheream Iuno potentem
Sollicitat, faciem quæ mox induta ſororis
Aeætæ regis maiorem inſpirat amorem.
Sæuiciem metuens ergo Medea parentis
Conuenit Aeſoniden, offertq́; potentia contrà
Igniuomos, miſerata ducem, molimina tauros.
Coniugij ille fidem cupida promittit amanti,
Cum ferus Aeætas ſpirantes naribus ignem
Emittit tauros, magico quos carmine fruſtra
Connixos nectit, penitusq́; exarmat Iaſon.
Tum ſciſſa tellure ſerit, fera ſemina, dentes,
Naſcitur inde phalanx ſubito quæ uerſa furore
In ſua fata ruit. ſic tandem uictor ouantes
Dux repetit ſocios, indignaturq́; Tyranno.

C. VALERII FLACCI ARGONAVTICON

LIBER VII.

TE quoque theſſalico iam ſerus ab hoſpite ueſper
Diuidit, & te iam tua gaudia uirgo relinquunt.
Noxq́; ruit, ſoli ueniens non mitis amanti.
Ergo ubi contactis extrema in limine plantis
Contigit ægra thoros, & mens incenſa tenebris,
Vertere tunc uarios per longa inſomnia queſtus
Nec poterat quo ſcire malo, tandemq́; fateri
Auſa ſibi paulum medio ſic fata dolore eſt.

Nunc

Nunc ego quo caſu,uel quo ſic peruigil uſq;
Ipſa uolens errore trahor? non hæc mihi certe
Nox erat ante tuos iuuenis fortiſsime uultus,
Quos ego cur iterum demens iterumq; recordor
Tam magno diſcreta mari? quid in hoſpite ſolo
Mens mihi? cognati potius iam uellera Phryxi
Accipiat,quæ ſola petit,quæq; una laborum
Cauſſa uiro,nam quando domos has ille reuiſet?
Aut meus Aeſonias quando pater ibit ad urbes?
Felices medijs qui ſe dare fluctibus auſi,
Nec tantas timuere uias.talemq; ſequuti
Hunc qui deinde uirum,ſed ſic quoq; talis abito.
Iam iactata thoro,nimiumq; experta cubile
Ecce uidet tenui candeſcere limen Eoo.
Nec minus inſomnem lux orta refecit amantem,
Quàm cum languentes erexit imber ariſtas.
Grataq; iam feſsis deſcendunt flamina remis.
At ſua longarum Minyas iam cura uiarum
Admonet,inq; ipſo nequicquam tempore regem
Lætitiæ meritiq; petunt,quem paſſus Iaſon
Vota prius,captasq; Deis accendere prædas.
Prominet,atq; oculos longe tenet,aurea ſi iam
Pellis,& oblatis clareſceret aſpera uillis.
Ille autem iam iam uultus uocesq; paratas
Ante aperit,rumpitq; moras,inq; ipſa morantis
Proſilit ora uiri,taliq; effunditur ira.
Orbe ſatos alio,ſua littora regnaq; habentes
Quis furor has medijs tot fluctibus egit in oras?
Quis'ue mei uos tantus amor? tu prima malorum

Cauſſa mihi tu Phryxe gener,nõ te æquore merſum
Quo ſoror? ut felix nullos nunc nomine Graios
Noſſē ego,quis Regũ Pelias? quis Theſſal⁹,aut quæ
Græcia?quodnã hominũ cerno gen⁹?aut ubi cautes
Cyaneæ?uenit ſcythicas en hoſpes in oras.
Quinquaginta Aſiã(pudet heu) penetrarit Iaſon
Exulibus,meq́; ante alios ſic ſpreuerit una
Vna ratis,ſpolium ut uiuo de Rege reportet.
Ipſum efferre meos atq; ipſum pandere lucos
Imperet,& nullo dignetur uincere bello.
Cur age non templis ſacrata auellere dona
Omnibus,atq; ipſas gremijs abducere natas
Prædo libet?uobis'ne domos,uobis'ne parentes
Eſſe putem?ratis infandis quos ſola rapinis
Sæuaq́; paſcit hyems,& quos(credamus ut ipſis)
Rex ſuus illiſit pelago,uetuitq́; reuerti,
Scilicet Aeoliæ pecudis potiatur ut auro,
Ante meus caſa deſcendet Caucaſus umbra,
Ac prior Aemonias raptet ſuper æquora prædas,
Haud ego cum uictis ſtatui feralibus Hellen.
Si tamen his aliter perſtas non cedere terris,
Teq́; pudor caſſi reditus mouet,ac latet una
Neſcio quid plus puppe uiris,haud ipſe morabor
Quæ petitis,modo noſtra prior tu perfice iuſſa.
Martius ante urbem,longis iacet horridus annis
Campus,& ardentes,ac me quoq; uomere preſſo
Me quoq; cunctantes interdum agnoſcere tauri.
His magis atq; magis rabiem nunc noſtra ſenectus
Luxuriemq́; dedit,ſolitoq́; ſuperbior ignis

Orc fremit, ſuccede meæ fortiſsime laudi,
Et noſtros recole hoſpes agros, nec ſemina deerunt,
Quæ prius ipſe dabam, & meſſes quas ſolus obibã.
Conſilijs nox una ſatis, tecumq; retracta,
Cumq; tuis hæc iuſſa Deis, ac ſiquid in iſto eſt
Robore, prædicti uenies in rura laboris,
Ipſe incertus adhuc, tenebris te protinus illis
Inuolui flammisq; uelim, durare parumper,
An magis, euerſo iacias dum ſemina campo,
Ac tibi Cadmæi dum ſeminis exeat hydri
Miles, & armata floreſcant pube nauales.
Filia prima trucis uocem mirata Tyranni
Hæſit, & ad iuuenem pallantia rettulit ora,
Contremuitq; metu, ne neſcius audeat hoſpes,
Seq; miſer ne poſſe putet, perſtrinxerat horror
Ipſum etiam, & mœſta ſtabat defixus in ira.
Non ita Tyrrhenus ſtupet Ioniusq; magiſter,
Qui te iam Lilybæe tuens, claramq; ſerena
Arce Pharõ, præceps ſubito nuſquã hoſtia, nuſquã
Auſoniam uidet, & ſæuas accedere ſyrtes.
Tum tamen infando quæ det reſponſa tyranno
Colligit, & tandem obtutu conſurgit ab alto.
Non ait hos reditus, non hanc Aeæta dediſti
Spem Minyis cum prima tuis pro mœnibus arma
Induimus, quò uerſa fides? quos ueſtra uolutant
Iuſſa dolos? alium hic Pelian, alia æquora cerno.
Quin agite hoc omnes, odijsq; urgete tyranni
Imperijsq; caput, quanquam mihi dextera, nec ſpes
Defuerit mox iuſſa pati, nec cedere duris.

Vnum

Vnum oro,ſeu me illa ſuis ſeges obruet haſtis,
Hauriet aduerſo ſeu craſtinus ignis hiatu,
Nuntius hinc ſæuas Peliæ mittatur ad aures
Hic periiſſe uiros,& me ſi ueſtra fuiſſet
Vlla fides,reducem patriæ potuiſſe referri.
Talibus attonitos dictis natamq;,patremq;
Linquit,& infida præceps prorumpit ab aula.
At trepida & medios inter deſerta parentes
Virgo ſilet,nec fixa ſolo ſeruare parumper
Lumina,nec potuit mœſtos non flectere uultus,
Reſpexitq; fores,& adhuc inuenit euntem,
Viſus & heu miſeræ tunc pulchrior hoſpes amanti
Diſcedens,tales humeros ea terga relinquit.
Illa domum atq; ipſos paulum procedere poſtes
Optat,& ardentes tenet intra limina greſſus.
Qualis ubi extremas Io uaga ſentit arenas.
Fertq; refertq; pedem,tumido quam cogit Erinnys
Ire mari,Phariæq; uocant trans æquora matres.
Circuit haud aliter,foribusq; impendet apertis
An melior Minyas reuocet pater,oraq; quærens
Hoſpitis,aut ſolo mœret defecta cubili,
Aut uenit in charæ gremium refugitq; ſororis.
Atq; loqui conata ſilet. rurſusq; recedens
Quærit ut Aeæis hoſpes conſederit oris
Phryxus,ut aligeri Circen rapuere dracones.
Tum comitum uiſu fruitur miſeranda ſuarum,
Expleriq; nequit,ſubitoq; parentibus hæret
Blandior,& patriæ circumfert oſcula dextra,
Sic aſſueta thoris,& menſæ dulcis herili

Aegra noua iam peſte cauis, rabieq́; futura
Ante fugam totos luſtrat queribunda penates.
Tandem etiam molli ſeſe ſimul increpat ira.
Pergis ait demens? teq́; illius angit imago
Curaq́;? qui profuga forſan tenet alta carina,
Quiq́; meum patrias referet nec nomen ad urbes.
Quid me autem ſic ille mouet, ſuperet'ne labores
An cadat, & tanto turbetur Græcia luctu?
Saltem fata uirum ſi iam ſuprema ferebant
Iuſſus ad ignotos potius foret ire Tyrannos:
O utinam & tandem non hac moreretur in urbe.
Nanq; & ſidereo noſtri de ſanguine Phryxi
Dicitur, & charam uidi indoluiſſe ſororem.
Seq́; ait has iuſsis actum miſer ire per undas
At redeat quocunq; modo, meq́; iſta precari
Neſciat, atq; meum non oderit ille parentem.
Dixerat hæc, ſtratoq́; graues proiecerat artus.
Si ueniat miſerata quies, cum ſæuior ipſe
Turbat, agitq́; ſopor, ſupplex hinc ſternitur hoſpes,
Hinc pater, illa noua rumpit formidine ſomnos,
Erigiturq́; thoro, famulas, charosq́; penates
Agnoſcit, modo theſſalicas raptata per urbes.
Turbidus ut pœnis cæcisq́; pauoribus enſem
Corripit, & ſæuæ ferit agmina matris Oreſtes.
Ipſum angues, ipſum horriſoni quatit ira flagelli.
Atq; iterum infeſtæ ſe feruere cæde lacenæ
Credit agens, falſaq́; redit de ſtrage Dearum
Feſſus, & in miſeræ conlabitur ora ſororis,
His ubi nequicquam nutantem Colchida curis

Iuno

Iuno uidet,necdum extremo parere furori,
Non iam mentitæ uultum,uocemq; reſumit
Chalciopes,quando ardor hebet,leuiorq; pudori
Mensq; obnixa malo,tenues ſublimis in auras
Tollitur,& fuluo Venerem ueſtigat Olympo.
Sum memor,ut tantum mecum partita laborem,
Illa nimis ſed dura manet,conuerſaq; in iram
Et furias dolet,ac me nunc decepta reliquit.
I precor,atq; iſtum(quo me fruſtratur)amorem
Vince precor,patrijs ut tandem euadere tectis
Audeat,atq; meum caſu defendere ab omni
Aeſoniden,quin illa ſacro quo freta ueneno,
Illum etiam totis adſtantem noctibus anguem,
Qui nemus omne ſuum,quiq; aurea(reſpice porro)
Vellera tot ſpiris circum tot ductibus implet,
Soluat,& in ſomnos ingenti ſoluat ab orno.
Hæc tibi nam furijs,atq; ipſi,cætera mando.
Tum Venus aligerum mater ſic fatur amorum.
Nec tibi cum primos aggreſſa es flectere ſenſus
Virginis,ignotaq; animum contingere cura
Defuimus,data continuo quòd cingula ſoli
Noſtra tibi,quis mota loco,labefactaq; ceßit,
Haud ſatis eſt,ſed me ipsũ opus,& cũctãtia paſcũt
Pectora me dubiusq; pudor,iam fœdera faxo
Aeſonij pctat ipſa uiri,metuatq; morari.
Tu face lucifera citus ad delubra Dianæ
Deueniat,ſacras ſolita eſt ubi fundere tædas
Colchis,& æquali dominam luſtrare caterua.
Nec te nunc Hecates ſubeat metus,ut mea forte

Impe-

Impediat,nec enim eſt tanti,quin audeat opto.
Continuo tranſibit amor,cantuq́; trilingui
Ipſam flammiferos cogam compeſcere tauros.
Amplexumq́; pati,uolucrem tunc aſpicit Irim,
Feſtinansq́; iubet monitis parere Diones,
Et iuuenem Aeſonium prædicto ſiſtere luco,
Protinus hinc Iris Minyas,cytherea petiuit
Colchida,caucaſeis ſpeculatrix Iuno reſedit
Rupibus,attonitos Aeæa in mœnia uultus
Speq́; metuq́; tenens,& adhuc ignara futuri.
Vix primas occulta Venus proſpexerat arces
Virginis ecce nouus mentem perſtringere languor
Incipit,ingeminat commotis queſtibus æſtus.
Ergo iterum ſenſus uarios ſuper hoſpite uoluens
Mœret,& abſenti nequicquam talia fatur,
Si tibi theſſalicis,nunc ſi tua forte uenenis
Mater,& heu ſi qua eſt poſſet ſucurrere,coniux
Quid ue tuos uirgo poßim niſi flere labores?
Hoc ſatis,ipſa etiam caſus ſpectare ſupremos,
Atq; iterum dure cogar comes ire ſorori.
Et nunc ille ſui non quenquam ſorte moueri,
Non ullum meminiſſe putat,cumq́; omnibus odit
Me quoq;,ſi quando fuerit tamen ulla poteſtas.
Illum ego qui diris cinis ultimus hæſerit aruis,
Oſſaq́; quis tauri,ſæuusq́; pepercerit ignis,
Componam,ſedemq́; dabo fas tunc mihi manes
Dilexiße uiri,tumuloq́; has reddere curas.
Dixerat.ecce thoro Venus improuiſa reſedit.
Sicut erat mutata Deam,mentitaq́; pictis

Veſtibus, & magica Circen titanida uirga.
Ipſa uelut lenti fallatur imagine ſomni
Hic oculos incerta tenet, magniq; ſororem
Paulatim putat eſſe patris, tum flebile gaudens
Proſiluit, ſæuæq; ultro tulit oſcula diuæ.
Ac prior, ò tandem uix tandem reddita Circe
Dura tuis, quæ te bijugis ſerpentibus egit
Hinc fuga? quæ'ue fuit patrijs mora gratior oris?
Ante & theſſalicæ Phaſin petiere carinæ?
Perq; tot infelix fruſtra uada uenit Iaſon
Quàm patriæ te mouit amor. tum cætera rumpit,
Occurritq; Venus, tu nunc mihi cauſa uiarum.
Sola tuæ uenio (iampridem ignaua) iuuentæ.
Cætera parce queri, neu me meliora ſequutam
Argue, quippe etiam repetentur munera diuum.
Omnibus hunc potius cōmunem animantibus orbē,
Communes & crede Deos, patriam inde uocato
Qua redit, itq; dies, nec nos ò nata malignus
Cluſerit hoc uno ſemper ſub frigore menſis?
Fas mihi non habiles? fas & tibi linquere Colchos?
Et nunc Auſonij coniux ego regia Pici.
Nec mihi flammiferis horrent ibi paſcua tauris,
Meq; uides thuſci dominam maris. at tibi qui nam
Sauromatæ miſeranda proci? cui uadis Ibêro?
Hei mi uel ſæuo coniux non una Gelono?
Illa deæ contrà iam dudum ſpernere uoces,
Nō ita me immemorem magnæ Perſeidos inquit
Cernis, ut infelix thalamos ego cogar in illos.
I precor, atq; unum pro me dimitte timorem.

Sed magis his miſeram (quando potes) eripe curis.
Vnde metus æſtusq; mihi, quæq; aſpera ſemper
Perpetior duræ iam dudum incendia mentis.
Nulla quies animo, nullus ſopor, arida mens eſt:
Quære malis noſtris requiem mentemq; repone.
Redde diem, noctemq; mihi, da prendere ueſtes
Somniferas, ipſaq; oculos componere uirga.
Tu quoq; nil mater prodes mihi, fortior ante
Sola fui, triſtes thalamos, infeſtaq; cerno
Omnia, uipereos ipſi tibi ſurgere crines.
Talia uerba dabat, collapſaq; flebat iniquæ
In Veneris Medea ſinus, peſtemq; latentem
Oſsibus, atq; imi monſtrabat pectoris ignem,
Occupat amplexu Venus, & furialia figit
Oſcula, permixtumq; odijs inſpirat amorem.
Dumq; illam uarijs mœrentem uocibus ambit,
Inque alio ſermone tenet, quin hoc ait audi,
Atq; attolle genas, lacrymisq; hæc infit obortis,
Cum leuis à ſuperis ad te modò laberer auris
Forte ratem primo fugientem littore cerno,
Qualem noſtra ſuo nunquam dimittere portu
Vellet adhuc omnes quæ detinet inſula nautas.
Vnus ibi ante alios, qui tum quoq; pulchrior, omnis
Viſus erat, longeq; ducem mirabar, & ipſa
Aduolat, atq; unam coniutum ratus eſſe tuarum.
Per tibi ſiquis ait morituri protinus horror,
Et quem non meritis uideas occurrere monſtris,
Hæc precor, hæc dominæ referas ad uirginis aurem,
Tu fletus oſtende meos, illi has ego uoces

m 2 Quà

Quà datur, haſq; manus ut poſſum à littore tendo
Ipſe ego, quas mecum per mille pericula traxi
Defecere deæ, ſpes & uia ſola ſalutis
Quam dederit, ſi forte dabit, ne uota repellat
Ne mea, totq; animas, qualis nec uiderit ultra,
Dic precor auxilio iuuet, atq; hæc nomina ſeruet.
Si Pelopis duros prior Hippodamia labores
Expediјt, totq; ora ſimul iugulata procorum
Reſpiciens. tandem patrios exhorruit axes.
Si dedit ipſa neci fratrem Minoïa uirgo,
Cur non hoſpitibus fas ſit ſuccurrere dignis
Te quoq;? & Aeæos iubeas miteſcere campos?
Occidat æterna tandem Cadmæïa morte
Iam ſeges, & uiſo ſpumantes hoſpite tauri.
Hei mihi quòd nullas hic poſſum exoluere grates,
Attamen hoc ſæua corpus de morte receptum
Hanc animam ſciat eſſe ſuam, miſerebitur ergo
Dic ait, an potius? ſtrictumq; ruebat in enſem.
Promiſi (ne falle precor) cumq; ipſa mouerer
Alloquio caſuq; uiri, te paſſa rogari
Sum potius: tu laude noua, tu ſupplice digno
Dignior es, & fama meis iam parta uenenis?
Torſerat illa graui iamdudum lumina uultu
Vix animos, dextrãq; tenens, quin ipſa loquentis
Iret in ora Deæ, tanta pudor æſtuat ira
Verba cadens, horror molles inuaſerat annos.
Iamq; thoro trepidas infelix obruit aures,
Nec quò ferre fugam, nec quò ſe uertere poſſet
Prenſa uidet, rupta condi tellure, premiq;

Iam

Iamdudum cupit, ac diras euadere uoces.
Illa ſequi iubet, & portis expectat in ipſis.
Sæuus Echionia ceu Penthea Bacchus in aula
Deſerit iniectis per roſcida cornua uittis,
Cum tenet ille Deum, pudibundaq; tegmina patris
Tympanaq;, & mollem ſubito miſer accipit haſtā.
Haud aliter deſerta pauet, perq; omnia circum
Fert oculos, tectisq; negat procedere uirgo.
Contrà ſæuus amor, contrà periturus Iaſon
Vrget, & auditæ creſcunt in pectore uoces.
Heu quid agat? uidet externo ſe prodere patrem
Dura uiro, famam ſcelerum iamq; ipſa ſuorum
Proſpicit, & queſtu ſuperos, queſtuq; fatigat
Tartara, pulſat humū, manibꝰq; immurmurat uncis
Noctis heram, ditemq; ciens, ſuccurrere tandem
Morte uelint, ipſumq; ſimul demittere letho:
Quem propter furit abſentem, ſæuiſsima poſcit
Nunc Peliam, tanta iuuenem qui perderet ira.
Proclamat neq; opem ignoto, uiresq; daturam,
Ac neq; tam turpi ceſſuram ſemper amori.
Sæpe ſuas miſero promittere deſtinat arteis.
Denegat, atq; una potius diſcernit in ira.
Atq; thoro proiecta manet. cum uiſa uocari
Rurſus, & impulſo ſonuerunt cardine poſtes,
Ergo ubi neſcio quo penitus ſe numine uinci
Sentit, & abſciſſum quicquid pudor ante monebat,
Tum thalami penetrale petit, quæ maxima norat
Auxilia Aemoniæ quærens pro Rege carinæ.
Vtq; procul magicis ſpirantia tecta uenenis,

Et ſæua patuere fores, oblataq́; contra
Omnia, quæ ponto, quæ manibus eruit imis,
Et quæ ſanguinea lunæ diſtrinxit ab ira.
Tu'ne ſequeris ait quicquã, aut patiere pudendũ?
Cùm tibi tot mortis ſceleriſq́; breuiſſima tanti
Effugia? hæc dicens, qua non uelocius ulla,
Peſtiferam toto nequicquam lumine luſtrat,
Cunctaturq́; ſuper, morituraq́; colligit iras.
O` nimiùm iucunda dies, quàm chara ſub ipſa
Morte magis ſtetit, & ſeſe mirata furentem eſt.
Occidis heu, primo potes hoc durare ſub æuo.
Nec tu lucis, ait, nec uideris ulla iuuentæ
Gaudia, non dulces fratris pubeſcere malas.
Hunc quoq; qui nunc eſt crudelis Iaſona neſcis
Morte perire tua, qui te nunc inuocat unam.
Qui rogat, & noſtro quem primum in littore uidi.
Cur tibi fallaces placuit coniungere dextras?
Tunc poteras iſtis iuuenem tunc perdere monſtris.
Protinus ipſa etiam (fateor) tunc ipſa uolebam,
Teſtor chara tuas Circe Titania uoces,
Te ducente ſequor, tua me grandæua fatigant
Conſilia, & monitus cado minor, hæc ubi fata
Rurſus ad Aemonij iuuenis, curamq́; metumq́;
Vertitur, hunc ſolum propter ſe uiuere gaudens,
Siue mori, quodcunq; uelit, maiora precatur
Carmina, maiores Hecaten immittere uires
Nunc ſibi, nec notis ſtabat contenta uenenis.
Cingitur inde ſinus, & qua ſibi fida magis uis
Nulla, Prometheæ florem de ſanguine fibræ

Cauc

Caucaſeum, tonitru nutritaq; gramina promit
Quæ ſacer ille niues inter triſteſq; pruinas
Durat, editq; cruor, cum uiſcere Vultur adeſo
Tollitur è ſcopulis, & roſtro irrorat aperto.
Idem nec longi langueſcit finibus æui
Immortale uirens, idem ſtat fulmina contra
Sanguis, & in medijs floreſcunt ignibus herbæ.
Prima Hecate ſtygijs duratam fontibus Harpen
Intulit, & ualidas ſcopulis effodit ariſtas.
Mox famulæ mõſtrata ſeges, quæ lampade phœbes
Sub decima iuga fœta metit, ſæuitq; per omnes
Relliquias, ſaniemq; Dei, gemit irritus ille
Colchidos ora tuens, totos tunc contrahit artus
Mente dolor, cunctæq; tremunt ſub falce catenæ.
Talibus infelix contra ſua regna uenenis
Induitur, noctiq; tremens infertur opacæ.
Dat dextrã, blandeq; pauens uocẽ Venus, ut quam
Alloquijs, iunctoq; trahit per mœnia paſſu.
Qualis adhuc teneros ſupremum pallida fœtus
Mater ab excelſo produxit in aëra nido,
Hortaturq; ſequi, breuibuſq; inſurgere pinnis.
Illos cærulei primus ferit horror Olympi.
Iamq; redire rogant, adſuetaq; quæritur arbor.
Haud aliter cæca per mœnia deficit urbis
Incedens, horretq; domos Medea ſilentes.
Hic iterum extremæ nequicquam in limine portæ
Subſtitit, atq; iterum fletus animiq; ſoluti.
Reſpexitq; Deam, paulumq; his uocibus hæſit.
Ipſe rogat certè, meq; ipſe implorat Iaſon.

Nulla'ne culpa ſubeſt? labes non ulla pudoris,
Nullus amor, nec turpe uiro ſeruire precanti.
Illa nihil contrà, uocesq́; abrumpit inanes.
Et iam iam magico per opaca ſilentia Colchis
Cœperat ire ſono, monſtrataq́; condere uultus
Numina, cumq́; ſuis auerti collibus amnes.
Iam ſtabulis, gregibusq́; pauor, ſtrepitusq́; ſepulcris
Inciderat, ſtupet ipſa graui nox tardior umbra.
Iamq́; tremens longe ſequitur Venus, atq; ſub altas
Peruenêre trabes, Diuaq́; triformis in umbram.
Hic ſubitò ante oculos nondum ſperatus Iaſon
Emicuit, uiditq́; prior conterrita uirgo.
Atq; hic ſe profugam uolucri Thaumantias ala
Suſtulit, inde Venus dextra dilapſa tenenti.
Obuius ut fera cùm ſe ſub nocte magiſtris
Impingit pecoriq́; pauor, quales'ue profundum
Per chaos occurrunt cæca ſine uocibus umbra.
Haud ſecus in medijs noctis nemorisq́; tenebris
Inciderant ambo attoniti, iuxtaq́; ſubibant
Abietibus tacitis, aut immotis cypariſsis
Aſsimiles, rapidus nondum quas miſcuit auſter.
Ergo ut erat uultu defixus uterq; ſilenti,
Noxq́; ſuum peragebat iter, iam iam ora leuare
Aeſonidem, fariq́; cupit Medea priorem.
Quam ſimul effuſis pauitantem fletibus heros,
Flagrantesq́; genas uidit, miſerumq́; pudorem.
Has tandem uoces dedit, & ſolatus amantem eſt.
Fers'ne aliquam ſpem lucis ait? miſerata laborem
Nempe uenis? an & ipſa mea lætabere morte?

Ne

Ne precor infando ſimilem te uirgo parenti
Ceſſeris, haud tales decet inclementia uultus.
Haſcine nunc grates, hæc expectata laborum
Dona dari decuit? ſic te ſub teſte remitti
Fas mihi uirgo tuum? iuſtas da uocibus aures.
Nec pater ille tuus tantis me opponere monſtris
Quid meritũ? aut tales uoluit me expẽdere pœnas?
Iam iacet externa quod nũc mihi cuſpide Canthus,
Quodq́; meus ueſtris cecidit pro mœnibus Iphis,
Aut Scythiæ tanta inde manus, iuſiſſet abire
Perfidus: atq; ſuis extemplò cedere regnis.
Spem mihi promiſſam perq́; diſcrimina rurſus
Et reddat qua lege uides, occumbere tandem
Poſſumus, idq́; ſedet, quàm non quæcunq; ſubire
Patris iuſſa tui, nunquam ſine uellere abibo
Hinc ego, degenerem nec me tu prima uidebis.
Hæc ait. illa tremens, ut ſupplicis aſpicit ora
Conticuiſſe uiri, iamq́; & ſua uerba repoſci,
Nec quibus incipiat demens uidet, ordine nec quo,
Quo'ue tenus, prima cupiens effundere uoce
Omnia, ſed nec prima pudor dat uerba timenti.
Hæret, & attollens uix tandem lumina, fatur.
Quid precor in noſtras ueniſti Theſſale terras?
Vnde mei ſpes ulla tibi? tantosq́; petiſti
Cur non ipſe tua fretus uirtute labores?
Nempe ego ſi patrijs timuiſſem excedere tectis,
Occideras, nempe hanc animam pars ſæua manebat
Funeris, ò ubi Iuno, ubi nunc Tritonia uirgo,
Sola tibi quoniam tantis in caſibus adſum

Externæ regina domus, miraris & ipſe
Credo, nec agnoſcunt hæ nunc Aeætidæ ſyluæ.
Sed fatis ſum uicta tuis, cape munera ſupplex
Non mea, teq; iterum Pelias ſi perdere quæret.
Inq; alios caſus, aliasq; immittet ad urbes,
Heu formæ ne crede tuæ. Titania iamq;
Gramina, Perſeasq; ſinu depromere uires
Cœperat, his iterum compellat Iaſona dictis.
Si tamen aut ſuperis aliquam ſpem ponis in ipſis,
Aut tua præſenti uirtus educere letho
Si te fortè poteſt, etiam nunc deprecor hoſpes
Me ſine, & inſontem miſero dimitte parenti.
Dixerat, extemplò (neq; enim matura ruebant
Sidera, & extremo ſuffixerat axe Bootem)
Cum gemitu & multo iuueni medicamina fletu.
Non ſecus ac patriam pariter famamq; decusq;
Obijcit, ille manu ſubit, & uim corripit omnem.
Inde ibi facta nocens, & non reuocabilis unquam
Ceſſit ab ore pudor, propiorq; impleuit Erinnys.
Carmina nunc totos ſoluit, figitq; per artus
Aeſonidæ, & totum ſepteno murmure fertur
Per clypeum, atq; uiro grauiorem reddidit haſtam.
Iamq; ſui tauris languent abſentibus ignes.
Nunc age & has inquit criſtas, galeamq; reſume,
Quam modò funerea tenuit diſcordia dextra.
Hanc iace per medias, cùm uerteris æquora meſſes.
Protinus in ſeſe conuerſa furoribus ibit
Cuncta phalanx, atq; ipſe fremens mirabitur, et me
Reſpiciet fortaſſe pater. ſic deinde locuta

Iam

Iam magis atq; magis mentem ſuper alta ferebat
Aequora, pandentes Minyas iam uela uidebat
Se ſine, tum uerò extremo percuſſa dolore
Arripit Aeſoniden dextra, ac ſummiſſa profatur.
Sis memor oro mei, contrà memor ipſa manebo
Crede tui, quantum hinc aberis dic quæſo? profundi
Quod cœli ſpectabo latus? ſed te quoq; tangat
Cura mei quocunq; loco, quoſcunq; per annos.
Atq; hunc te meminiſſe uelis, & noſtra fateri
Munera, ſeruatum pudeat nec uirginis arte.
Hei mihi cur nullos ſtringunt tua lumina fletus?
An me mox meritò morituram patris ab ira
Diſsimulas? te regna tuæ felicia gentis,
Te coniux, nataq́; manent, ego prodita abibo.
Nec queror, & pro te lucem quoq; læta relinquam.
Protinus hoſpes adeſt, tacitis nam cantibus illum
Flexerat, & ſimili iam dudum afflarat amore.
Tunc ait, Aeſoniden quicquam te uelle relicta
Credis, & ulla peti ſine te loca? redde tyranno
Me potius, recipe ingratos, atq; exue cantus.
Quis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem?
Si non & genitor te primam amplectitur Aeſon?
Teq́; tuo longe fulgentem uellere gaudens
Spectat? & ad primos procumbit Græcia fluctus?
Reſpice ad has uoces, & iam precor annue coniux,
Per te quæ ſuperis, diuisq́; potentior imis,
Perq́; hæc ergo tuo redeuntia ſidera nutu,
Atq; per has noſtri iuro diſcriminis horas,
Vnquã ego ſi meriti, noctis ſimq́; immemor huius,

Si

Si te ſceptra,domum,ſi te liquiſſe parentes
Senſeris,& mea tum non hæc promiſſa uidentem,
Tum me non tauros iuuet euaſiſſe,feroſq;
Terrigenas,tum me tectis tua turbet in ipſis
Flamma,tuæq; artes,nullus ſuccurrere contrà
Ingrato queat,& ſiquid tu ſæuius ipſis
Adijcias,meq; in medio terrore relinquas.
Audijt,atq; ſimul meritis periuria pœnis
Deſpondet,queſtus ſemper furor ultus amantis.
Hæc ubi dicta,tamen perſtant defixus uterq;,
Et nunc ora leuant audaci læta iuuenta,
Ora ſimul totieſq; ducis rapientia uiſus,
Deijcit hinc uultus æger pudor,& mora dictis
Redditur,ac rurſus conterret Iaſona uirgo.
Accipe perdomitis quæ deinde pericula tauris,
Et quis in Aeolio maneat te uellere cuſtos.
Nondum cuncta tibi(fateor)promiſſa peregi,
Sæuior ingenti Mauortis in arbore reſtat
Crede labor,quem tanta utinam fiducia noſtri
Sit mihi,nocturnæq; Hecates,noſtriq; uigoris.
Dixerat.utq; uirum doceat,quæ monſtra ſuperſint,
Protinus immenſis recubantem anfractibus anguẽ,
Turbat,& Aemonij ſubitò ducis obijcit umbram.
Ille(quod haud aliàs)ſtetit,& trepidantia torſit
Sibila,ſeq; metu poſtquam ſua uellera circum
Suſtulit,atq; omnis ſpiris exhorruit arbor.
Incipit inde ſequi,& uacuo furit ore per auras.
Quis fragor hic?quæ nam tantæ dic Virgo ruinæ
Exclamat ſtricto Aeſonides ſtans frigidus enſe.

Illa

Illa trahit ridens, tandemq́; ait angue repreſſo:
Hunc tibi poſtremum noſtri parat ira parentis.
Heu miſer, heu tantis iterum mihi chare periclis.
O utinam ut nullo te ſim uiſura labore
Ipſam cæruleis ſquallentem nexibus ornum,
Ipſaq́; peruigilis calcantem lumina monſtri.
Contingat uix deinde mori, ſic fata profugit.
Seq́; ſub extremis in mœnia rettulit umbris.
Et iam puniceo Regem ſpes uana ſub ortu
Extulerat, quantis nox una dirimerit undis
Aeſoniden, liber ne fretis iam uultus apertis,
Vtq́; prius totum ſileat mare, dumq́; ea longe
Explorare parat, contrà uenit areas Echion
Dicta ferens, iam circæis Mauortis in agris
Stare uirum, daret æripedes in prælia tauros:
En uocor en ultro dixit, ſpesq́; addidit aura.
Vos mihi nunc primũ in flãmas, mihi uertite tauri
Aequora, nunc totas aperite, & uoluite flammas.
Exeat Aemonio meſſis memoranda colono.
Tuq́; tuum partim Graium da nata draconem.
Ipſius aſpectu pereant in uellera, & ipſa
Terga mihi diros ſeruent infecta cruores.
Fatur, & effuſis pandi iubet æquora tauris.
Pars & Echioniÿ ſubeunt immania dentis
Semina, pars diri portant graue robur aratri.
At ſua magnanimum contra Pagaſæa iuuentus
Proſequitur, ſpatioq́; ducem, tum maxima quiſq;
Dicta dedit, ſæuusq́; procul diſceſſit in agros.
Fixerat ille gradus, totoq́; ex agmine ſolus

Stab

Stabat ut extremis deſertus ab orbibus axis,
Quem iam lapſa dies,auſtriq́; ardentis arenæ,
Aut quem Riphæas extantem rurſus ad arces
Nix & cærulei Boreæ ferus abſtulit horror.
Cùm ſubitò attoniti longiſsima Phaſidis unda,
Caucaſeæq́; trabes,omnisq́; Aeætia tellus
Fulſit,& ardentes ſtabula effudere tenebræ.
Ac uelut ex ima ſi quando nube coruſci
Ira Iouis torſit geminos mortalibus ignes,
Aut duo cùm pariter ruperunt uincula uenti,
Dantq́; fugam:ſic tunc clauſtris euaſit uterq;
Taurus, & immani proflauit turbine flammas
Arduus,atq; atro uoluens incendia fluctu.
Horruit Argoæ legio ratis,horruit audax
Qui modò uirgineis ſeruari cantibus Idas
Flebat,& inuito proſpexit Colchida uultu.
Non tulit ipſe moras,ſeſeq́; immiſit Iaſon,
Diuerſos poſtquam ire uidet,galeamq́; minantem
Quaſſat,& errantem dextra ciet obuius ignem.
Vt tandem ſtetit,& toruo ſe lumine flexit,
Qui prior aduerſi reſpexit Iaſonis arma,
Cunctatus paulùm ſubitò furit,æquora non ſic
In ſcopulos irata ruunt,eademq́; recedunt
Facta retrò,bis fulmineis ſe flatibus infert,
Obnubitq́; uirum,ſed non incendia Colchis
Adſpirare ſinit,clypeoq́; illiditur ignis
Frigidus,& uiſo palleſcit flamma ueneno,
Inijcit Aeſonides dextram,atq; ardentia mittit
Cornua,dein totis propendens uiribus hæret

Ille uirum atq; ipſam tunc te Medea recuſans
Concutit.& totam nitentem carminis ira
Portat iners,tandem grauius mugire recedens
Incipit,& feſſo uictus deſcendere cornu.
Reſpicit hinc ſocios immania uincula poſcens
Aeſonides,iamq; ora premit,trahiturq; trahitq;,
Obnixusq; genu ſuperat,cogitq; trementes
Sub iuga ahena toros,aliū dehinc turbida Colchis
Exarmat,lentumq; offert,timideq; minantem
Iamq; propinquanti noctem implicat,ille fatiſcens
In caput inq; humeros ipſa ui molis & iræ
Proruit,inuadit,totusq; incumbit Iaſon
Deſuper,atq; ſuis defixum flatibus urget.
Vtq; dedit uinclis,ualidoq; obſtrinxit aratro
Suſcitat ipſe genu,ſæuaq; agit inſuper haſta.
Non aliter medio quàm ſi telluris hiatu
Terga recentis equi,primumq; inuaſit habenis
Murmur,& in ſumma Lapithes apparuit oſſa.
Ille uelut campos Libyes,ac pinguia Nili
Fertilis arua ſecet,plena ſic ſemina dextra
Spargere gaudet agris,oneratq; noualia bello.
Martius hic primum ter uomere fuſus ab ipſo
Clangor,& ex omni ſonuerunt cornua ſulco.
Bellatrix tum gleba quatit,pariterq; creari,
Armariq; phalanx,totisq; inſurgere campis.
Ceßit,& ad ſocios paulùm ſe rettulit heros
Opperiens,ubi prima ſibi daret agmina tellus.
At uerò ut ſummis iam rura recedere criſtis
Vidit,& infeſta uibrantes caßide terras,

Aduol

Aduolat,atq; imo tellus qua proxima collo,
Nec dum humeri uidere diem,prior enſe ſequaci
Aequat humo truncos rutilum thoraca ſequentis.
Aut primas à matre manus premit obuius ante.
Nec magis aut illis,aut illis millibus ultra
Sufficit,ad diræ quàm cùm Tirynthius hydræ
Agmina Palladios deſeſſus reſpicit ignes.
Ergo iterum ad ſocias conuertere Colchidos artes,
Et galeæ nexus ac uincula diſsipat imæ,
Cunctaturq; tamen,totiq; occurrere bello
Ipſe cupit,ſpes nulla datur,ſic undiq; denſant
Terrigenæ iam ſigna duces clamore,tubæq;.
Iamq; omnes uidere uirum,iamq; omnia contra
Tela uolant,tum uerò amens diſcrimine tanto,
Quam modo tartareo galeam Medea ueneno
In medios torſit,conuerſæ protinus haſtæ
Qualis ubi extimulat mœſtæ Phrygia agmina ma-
Ira,uel exectos lacerat Bellona comatos, (tris
Haud ſecus accenſas ſubitò Medea cohortes
Implicat,& miſeros agit in ſua prælia fratres,
Omnis ubi Aeſoniden ſterni putat,omnibus ira
Talis erat,ſtupet Aeætes,ultroq; furentes
Ipſe uiros reuocare cupit,ſed cuncta iacebant
Agmina,nec quiſquā primus ruit, haud ſuper ullus
Linquitur,atq; hauſit ſubitò ſua funera tellus,
Protinus in fluuium fumantibus euolat armis
Aeſonides,qualis Getico de puluere Mauors
Intrat equis,uritq; grauem ſudoribus Hebrum.

Aut niger ex antris rutiliq; à fulminis æſtu
Cum furit, & ſiculo reſpirat in æquore Cyclops.
Redditus hic tandem, ſociosq; amplexus ouantes,
Haud tam mendacem promiſſa repoſcere regem
Dignatur, nec ſi ipſe ſibi terga ingerat ultro
Qui pepigit, uelit in pacem dextramq; reuerti
Amplius, ambo truces, ambo abſceſſere minantes.

ARGVM. LIB. VIII.

AT furias metuens truculenti uirgo Tyranni
Iam noua fata uiæ meditatur, Iaſona tandem
Conuenit in luco, medicatis inde uenenis
Obruit inſomnem, cura impellente, draconem.
Soluit ab aurigera rutilum Dux arbore uellus,
Ingrediturq; ratem pauida cum uirgine uictor.
Protinus hic horror regali ſpargitur aula
Fata domus referens, ſæuis Abſyrtus in armis
Inſequitur celeres fugiente per æquora malo.
Sarmaticæ tandem ueniunt ad littora Peuces
Argolici proceres, ubi pacti fœdera lecti
Inſtituunt, ſed & Abſyrtus noua gaudia rumpit.
At ſubito Colchis uentorum Iuno furores
Immittit, quum Styrus abit procul obrutus undis,
Inq; alium Aeetæ uoluntur carbaſa partem.
Tum Minyæ aduerſum conſultant uirginis æſtus
Et reddi ſuadent, hæc cum decreta ſilentum
Prendiſſet, rabie fertur, dirumq; minatur.

C. VALERII FLACCI
ARGONAVTICON
LIBER VIII.

AT TREPIDAM in thalamis etiã ſua fata pauentem.
Colchida circa omnes pariter furiæq; minæq;
Patris habent, nec cærulei timor æquoris ultra,
Nec miſeræ terra ulla procul quaſcunq; per undas
Ferre fugam, quancunq; cupit iam ſcandere puppem,
Vltima uirgineis tunc flens dedit oſcula uittis.
Quosq; fugit complexa thoros, crinemq; genasq;
Ante per antiqui carpſit ueſtigia ſomni,
Atq; hæc impreſſo gemuit miſeranda cubili.
O mihi ſi profugæ genitor nunc ille ſupremos
Amplexus Aeæta dares, fletusq; uideres
Ecce meos, ne crede pater, non charior ille eſt
Quem ſequimur, tumidis utinã ſimul obruar undis,
Tu precor hæc longe placidus mox ſceptra ſenectæ
Tuta geras, meliorq; tibi ſit cætera proles.
Dixit, & Aemonio nunquam ſpernenda marito
Condita lethiferis prodit medicamina ciſtis,
Virgineosq; ſinus, ipſumq; monile uenenis
Implicat, ac ſæuum ſuper omnibus addidit enſem.
Inde uelut torto furiarum erecta flagello
Proſilit, attonito qualis pede proſilit Ino
In freta, nec parui meminit conterrita nati,
Quem tenet, extremum coniux ferit irritus iſthmon.

Iam

Iam prior in lucos curis urgentibus heros
Venerat,& nemoris ſacra ſe nocte tegebat,
Tum quoq; ſiderea clarus procul ora iuuenta.
Qualis adhuc ſparſis comitum per luſtra cateruis
Latmius æſtiua reſidet uenator in umbra,
Dignus amore deæ,uelatis cornibus,& iam
Luna uenit,roſeo tali per nubila ductor
Implet honore nemus,talemq́; expectat amantem.
Ecce autem pauidæ uirgo de more columbæ,
Quæ ſuper ingenti circundata præpetis umbra
In quencunq; tremens hominem cadit,haud ſecus illa
Acta timore graui mediam ſe miſit.at ille
Excepit,blandoq́; prior ſic ore locutus.
O decus in noſtros magnum uentura penates,
Solaq́; tantarum uirgo haud indigna uiarum
Cauſa reperta mihi,iam iam non ulla requiro
Vellera,teq́; meæ ſatis eſt uexiſſe carinæ.
Verùm age,& hoc & iam quādo potes adijce tātis
Muneribus,meritisq́; tuis.nanq; aurea iuſsi
Terga referre ſumus.ſocios ea gloria tangit.
Sic ait,& primis ſupplex dedit oſcula palmis.
Contrà uirgo iterum notis ſingultibus orſa eſt.
Linquo domos patrias te propter,opesq́; meorum.
Nec iam nunc regina loquor.ſceptrisq́; relictis
Vota ſequor.ſerua hanc profugæ,prior ipſe dediſti
Quam(ſcis nempe) fidē:Dij noſtris uocibus adſunt.
Sideraq́; hæc te meq́; uident,tecum æquora,tecum
Experiar quaſcunq; uias,modo nequis abactam
Huc referat me forte dies,oculisq́; parentis

Ingerat, hoc ſuperos, hoc te quoq; deprecor hoſpes.
Hæc ait, atq; furens rapido per deuia paſſu
Tollitur, ille hæret comes, & miſeratur euntem.
Cum ſubito ingentem media inter nubila flammam
Conſpicit, & ſæua uibrantes luce tenebras.
Quis rubor iſte poli? quod tam lugubre refulſit
Sidus ait? reddit trepido cui talia uirgo.
Ipſius en oculos, & lumina torua draconis.
Aſpicis, ille ſuis hæc uibrat fulgura criſtis.
Meq; pauens contrà ſolam uidet, aduocat ultro
Ceu ſolet, & blanda poſcit me pabula lingua.
Dic age nunc utrum uigilanti hoſtemq; uidenti
Exuuias auferre uelis? an lumina ſomno
Mergitur, & domitum potius tibi tradimus anguẽ?
Ille ſilet, tantus ſubijt ut uirginis horror.
Iamq; manus Colchis crinemq; intenderat aſtris
Carmina barbarico fundens pede, teq; ciebat
Somne pater, Somne omnipotens te Colchis ab omni
Orbe uoco, inq; unum iubeo nunc ire draconem.
Quæ freta ſæpe tuo domui, quæ nubila cornu,
Fulminaq; & toto quicquid micat æthere: ſed nunc
Nunc age maior ades, fratriq; ſimillime letho.
Te quoq; phryxææ pecudis fidiſsime cuſtos
Tempus ab hac oculos tandem deflectere cura.
Quem metuis me inſtante dolum? ſeruabo parumper
Ipſa nemus, longum interea tu pone laborem.
Ille haud Aeolio diſcedere feſſus ab auro
Nec dare permiſſæ (quamuis iubet) ora quieti
Suſtinet, ac primi percuſſus nube ſoporis

Horr

Horruit, & dulces excuſſit ab arbore ſomnos.
Contrà tartareis Colchis ſpumare uenenis,
Cunctaq; lethæi quaſſare ſilentia rami
Perſtat, & aduerſo luctantia lumina cantu
Obruit, atq; omnem linguaq; manuq; fatigat
Vim ſtygiam, ardentes donec ſopor occupat iras.
Iamq; altæ cecidere iubæ, nutatq; coactum
Iam caput, atq; ingens extra ſua uellera ceruix.
Ceu refluens Padus, aut ſeptem proiectus in amnes
Nilus, & heſperium ueniens Alpheüs in orbem.
Ipſa caput chari poſtquam Medea draconis
Vidit humi, fuſis circum proiecta lacertis,
Seq; ſuumq; ſimul fleuit crudelis alumnum.
Non ego te fera talem ſub nocte uidebam
Sacra ferens, epulasq; tibi, nec talis hianti
Mella dabam, ac noſtris nutribam fida uenenis.
Quàm grauida nũc mole iaces, quàm ſegnis inertem
Flatus habet, nec te ſaltem miſerande peremi.
Næ ſtuum paſſure diem, iam nulla uidebis
Vellera, nulla tua fulgentia dona ſub umbra.
Cede deo, inq; alijs ſenium nunc digere lucis
Immemor oro mei, nec me tua ſibila toto
Exagitent infeſta mari, ſed tu quoq; cunctas
Aeſonide dimitte moras, atq; effuge raptis
Velleribus, patrios extinxi noxia tauros.
Terrigenas in fata dedi. fuſum ecce draconis
Corpus habes, iamq; omne nefas iam ſpero peregi.
Quærenti tunc deinde uiam, qua ſe arduus heros
Ferret ad auriferæ caput arboris, eia per ipſum

Scande age, & aduerſo greſſus ait imprime dorſo.
Nec mora fit dictus, fidens Crethcïa proles
Calcat, & aeream quamuis perfertur ad ornum,
Cuius adhuc rutilam ſeruabant brachia pellem.
Nubibus accenſis ſimilem, aut cum ueſte recincta
Labitur ardenti Thaumantias obuia Phœbo.
Corripit optatum decus, extremumq; laborem
Aeſonides, longosq; ſibi geſtata per annos
Phryxææ monimenta fugæ uix reddidit arbor
Cum gemitu, triſtesq; ſuper coiere tenebræ.
Egreßi relegunt campos, & fluminis ora
Summa petunt, micat omnis ager, uillisq; comantem
Sidereis totos pellem nunc fundit in artus,
Nunc in colla refert, nunc implicat ille ſiniſtræ.
Talis ab inachijs Nemeæ Tirynthius antris
Ibat, adhuc aptans humeris, capitiq; leonem,
Vt uero ſocijs, qui tunc prædicta tenebant
Oſtia, per longas apparuit aureus umbras.
Clamor ab Aemonio ſurgit grege, ſe quoq; gaudens
Promouet ad primas iuueni ratis obuia ripas.
Præcipites agit ille gradus, atq; aurea miſit
Terga prius, mox attonita cum uirgine puppem.
Inſilit, ac rapta uictor conſiſtit in haſta.
Interea patrias ſæuus uenit horror ad aures,
Fata domus. luctumq; ferens fraudemq; fugamq;
Virginis, hinc ſubitis inflexit frater in armis.
Vrbs etiam mox tota coit, uolat ipſe ſenectæ
Immemor Aeætes, complentur littora bello
Nequicquam, fugit immißis nam puppis habenis.

Mater

Mater adhuc ambas tendebat in æquora palmas,
Et ſoror, atq; omnes aliæ matresq; nurusq;
Colchides, æqualesq; tibi Medea puellæ.
Exiat ſola parens, impletq; ululatibus auras.
Siſte fugam, medio refer huc ex æquore puppem,
Nata potes, quò clamat abis? hic turba tuorum
Omnis, & iratus nondum pater, hæc tua tellus
Sceptraq; quid terris ſolam te credis Achæus?
Quis locus Inachias inter tibi barbara natas?
Iſtáne nota domus? expectatiq; hymenæi?
Hunc petij grandæua diem, uellem unguibus uncis
Vt uolucris poſſem prædonis in ipſius ora
Ire, ratemq; ſupra, claroq; repoſcere cantu
Quam genui, Albano fuit hæc promiſſa Tyranno
Non tibi nil tecum miſeri pepigêre parentes
Aeſonide, non hoc Pelias euadere furto
Te iubet, aut ullas Colchis abducere natas.
Vellus habe, & noſtris ſiquid ſuper accipe templis.
Sed quid ego quenquam immeritis incuſo querelis?
Ipſa fugit, tantoq; (nefas) ipſa ardet amore.
Hoc erat infelix (redeunt nam ſingula menti)
Ex quo theſſalici ſubierunt æquora remi,
Quod nullæ te nata dapes non ulla iuuabant
Tempora, non ullus tibi tum color, ægraq; uerba,
Erranteſq; genæ, atq; alieno gaudia uultu
Semper erant, cur tanta mihi non prodita peſtis?
Vt gener Aeſonides noſtra conſideret aula?
Nec talem paterere fugam? commune fuiſſet
Aut certe nunc omne nefas, iremus & ambæ

In quaſcunq; uias, pariter petiſſe iuuaret
Theſſaliam, & ſæui quæcunq; eſt hoſpitis urbem.
Sic genitrix ſimiliq; implet ſoror omnia queſtu
Exululans, famulæ pariter clamore ſupremo
In uacuos dant uerba Notos, dominamq́; reclamant
Nomine, te uenti procul & tua fata ferebant.
Inde diem, noctemq́; uolant, redeuntibus aura
Gratior & notæ Minyis tranſcurrere terræ,
Cum ſubito Erginus puppi ſic fatur ab alta.
Vos ait Aeſonides contenti uellere capto,
Nec uia quæ ſuperet, nec quæ fortuna uidetis,
Craſtina nanq; dies trucis ad confinia Ponti
Cyaneasq́; uocat, meminiq; ò Typhi tuorum
Saxa per illa pater, memini uenerande laborum.
Mutandum ò ſocij nobis iter, altera Ponti
Eluctanda uia, & curſu, quem ſabor, eundum eſt.
Haud procul hinc ingens ſcithici ruit exitus Iſtri.
Fundere non uno tantum quem flumina cornu
Accipimus, ſeptem exit aquis, ſeptem oſtia pandit.
Illius aduerſi nunc ora petamus & undam,
Quæ latus in læuum Ponti cadit, inde ſequemur
Ipſius amnis iter, donec nos flumine certo
Perferat, inq; aliud reddat mare, ſint age tanti
Aeſonide quæcunq; moræ, quàm ſæua ſubire
Saxa iterum, quàm Cyaneos perrumpere montes.
Sat mihi non totis Argo redit ecce corymbis.
Hæc ait ignarus fixas iam numine rupes
Stare, neq; aduerſis ultra concurrere ſaxis.
Reddidit Aeſonides, & te fidiſsime rector

Haud

Haud uani tetigere metus,nec me ire recuſo
Longius,& cunctis redeuntem oſtendere terris.
Protinus inde alios flectunt regesq́; locosq́;,
Adſuetumq́; petunt plauſtris migrantibus æquor,
Puppe procul ſumma uigilis poſt terga magiſtri
Hæſerat auratæ genibus Medea Mineruæ.
Atq; ibi deiecta reſidens in lumina palla
Flebat adhuc,quanquã Aemonijs cum regibus iret,
Sola tamen,nec coniugij ſecura futuri
Illam Sarmatici miſerantur littora ponti.
Illa Thoanteæ tranſit deflexa Dianæ.
Nulla palus,nullus Scythiæ non mœret euntem
Amnis,Hyperboreas mouit conſpecta pruinas
Tot modo regna tenens:ipſi quoq; murmura ponti
Iam Minyæ iam ferre uolunt,uix alleuat ora
Ad feras ſi quando dapes,quas charus Iaſon
Ipſe dabat,iam nubiferam tranſire Carambim
Significans,iam regna Lyci,totiesq́; gementem
Fallit,ad Aemonios hortatur ſurgere montes.
Inſula ſarmaticæ Peuce ſtat nomine nymphæ,
Toruus ubi & ripa ſemper metuendus utraq;
In freta per ſæuos Iſter deſcendit alumnos.
Soluere in hoc tandem reſides dux littore curas,
Ac primum ſocios auſus ſua pacta docere
Promiſſamq́; fidem thalami,fœdusq́; iugale.
Vltro omnes læti inſtigant meritamq́; fatentur.
Ipſa autem inuitæ iam Pallados erigit aras,
Incipit Idaliæ numen nec ſpernere diuæ,
Præcipueq́; ſui ſiquando in tempore pulcher

Coniugij Minyas nunquam magis eminet inter.
Qualis ſanguineo uictor gradiuus ab Hebro
Idalium furto ſubit, aut dilecta cythera.
Seu cum cœleſtes Alcidæ inuiſere menſas
Iam uacat: & feſſum Iunonia ſuſtinet Hebe.
Adſunt unanimes Venus, hortatorq́; cupido.
Suſcitat affixam mœſtis Aeætida curis,
Ipſa ſuas illi croceo ſub tegmine ueſtes
Induit, ipſa ſuam duplicem cytherea coronam
Donat, & arſuras alia cum uirgine gemmas.
Tum nouus impleuit uultus honor, ac ſua flauis
Reddita cura comis, graditurq́; oblita malorum.
Sic ubi Mygdonios planctus ſacer abluit Almo,
Lætaq́; iam Cybele, feſtæq́; per oppida tedæ
Quis modo iam ſæuos adytis fluxiſſe cruores
Cogitet? aut ipſi qui iam meminere miniſtri?
Inde ubi ſacrificas cum coniuge uenit ad aras.
Aeſonides, unaq́; adeunt, pariterq́; precari
Incipiunt, ignem Pollux, undamq́; iugalem
Prætulit, ut dextrum pariter uertantur in orbem.
Sed neq; ſe pingues tum candida flamma per auras
Explicuit, nec thura uidet concordia Mopſus,
Promiſſam nec ſtare fidem, breue tempus amorum.
Odit utrunq; ſimul, ſimul & miſeratur utrunq;.
Et tibi iam nullos optauit barbara natos.
Mox epulas & ſacra parant ſylueſtria læti
Præmia uenatu facili quæſita ſuperſunt.
Pars uerubus, pars undanti deſpumat aheno,
Gramineis aſt inde thoris diſcumbitur, olim

Iſter anhelantem Peucen quo preſſerat antro
Ipſi inter medios roſea radiante iuuenta
Altius,inq; ſui ſternuntur uelleris auro.
Quis nouus incœptos timor impedijt hymenæos,
Turbauitq; thoros? & ſacra calentia rupit?
Abſyrtus ſubita præceps cum claſſe parentis
Aduehitur,profugis infeſtam lampada Graijs
Concutiens,diramq; premens clamore ſororem.
Atq; hanc ò ſi quis uobis dolor iraq; Colchi
Adcelerate uiam,neq; enim fugit æquore raptor
Iuppiter,aut falſi ſequimur ueſtigia tauri.
Puppe(nefas)una prædo phryxæa reportat
Vellera,quà libuit remeant cum uirgine,nobis
(O pudor)& muros & ſtantia tecta reliquit.
Quid mihi deinde ſatis?nec quæro uellera,nec te
Accipio germana datam,nec fœderis ulla
Spes erit,aut iræ quiſquam modus,inde reuerti
Patris ad ora mei,tam paruo in tempore fas ſit?
Quinquaginta animæ me ſcilicet unaq; merſa
Sufficiet placare ratis?te Græcia fallax
Perſequor,atq; tuis hunc quaſſo mœnibus ignem,
Nec tibi digna ſoror deſum ad connubia frater.
Primus & ecce fero,quatioq; hanc lampada ueſtro
Coniugio,primus celebro dotalia ſacra
Qui potui,patriæ ueniam da quæſo ſenectæ,
Quin omnes alti pariter populiq; patresq;
Mecum adſunt,magni uirgo ne regia ſolis
Aemonij thalamos adeas deſpecta mariti.
Tot decuit coijſſe rates,tot fulgere tedas.

Dixer

Dixerat, itq; orans iterum uentosq́; uirosq́;
Perq́; ratis ſupplex uox remigis illa magiſtros.
Illi autem intorquent truncis frondentibus undam.
Quæq́; die fuerat raptim formata ſub uno
Et tantum deiecta ſuis à montibus arbor
(Quid dolor & ueterum potuit non ira uirorum?)
Haud longis iam diſtat aquis, ſequiturq́; uolantem
Barbara palladiam puppem ratis, oſtia donec
Danubij, uiridemq́; uident ante oſtia Peucen,
Vltimaq́; agnoſcunt Argoi cornua mali.
Tum uero clamorem omnes, inimicaq́; tollunt
Gaudia, tum grauior remis fragor, ut procul Argo
Viſa uiris, unamq́; petunt roſtra omnia puppem.
Princeps naualem nodoſi roboris uncum
Adripit, & longa Styrus proſpectat ab unda
Coniugio, atq; iterum ſponſæ flammatus amore.
Iamq́; alij clypeos & tela trabalia dextris
Expediunt, armant alij picis unguine flammas.
Impatiens tremit haſta moræ, nec longius inter
Quàm quod tela uetet ſupereſt mare, uocibus urgent
Interea, & pedibus pulſant tabulata frementes,
Cum ſubitas uidere rates, uibrataq́; flammis
Aequora, non una Minyæ formidine ſurgunt.
Primus & in puppem deſerta uirgine ductor
Proſilit, & ſumma galeam rapit altus ab haſta,
Enſe ſimul clypeoq́; micat, nec cætera pubes
Segnius arreptis in littore conſtitit armis.
At tibi quæ ſcelerum facies Medea tuorum?
Quis'ue pudor Colchos iterum fratremq́; uidenti?

Quic

Quicquid & abſciſſum uaſto iam tuta profundo
Credideras? ergo infauſto ſeſe occulit antro
Non aliud quàm certa mori, ſeu charus Iaſon
Seu frater Graia uictus cecidiſſet ab haſta.
Haud ita ſed ſomno ſegnis ſedet æthere Iuno,
Aut ſinit extrema Minyas decernere pugna,
Nec numero quoniam Colchis nec puppibus æquos.
Ergo ubi diua rates hoſtemq; accedere cernit
Ipſa ſubit terras, tempeſtatumq; refringit
Ventorumq; domos, uolucrum gens turbida fratrum
Erumpit, claſſem dextra Saturnia monſtrat.
Videre, inq; imum pariter mare protinus omnes
Infeſto clamore ruunt, inimicaq; Colchis
Aequora, & aduerſos ſtatuunt à littore fluctus.
Tollitur, atq; intra Minyas Argoaq; uela
Styrus abit, uaſto rurſus deſedit hiatu
Abrupta reuolutus aqua. iamq; omnis in aſtra
Itq; reditq; ratis, lapſoq; reciproca fluctu
Deſcendit, trahit hos uertex, hos agmine toto
Gurges agit, ſimul in uultus micat undiq; terror.
Crebra ruina poli cœleſtia lumina laxat.
Non tamen ardentis Styri uiolentia cedit.
Hortatur ſocios media inter prælia diuum.
Transferet ergo meas in quæ uolet oppida dotes
Colchis? & Aemonius nobis ſuccedet adulter?
Nec mihi tot magnos inter regesq; procosq;
Profuerit prona haud dubij ſententia patris?
An uirtus prælata uiri eſt? & fortior ille
Quem ſequitur? iungã igniferos ſine carmine tauros

Sæuaq;

Sæuaq́; Echionij ferro ſata perſequar hydri.
Hoc adeo interea ſpectans de littore pugnas
Amborum uictor is eris, iam digna uidebis
Prælia, iamq́; illud charum caput ire cruenta
Sub freta ſemiuiri, nec murrha corpus Achiuis,
Sed pice ſed flammis & olenteis ſulfure crines.
Vos modo uel ſolum hoc fluctus expellite corpus.
Non te Aeæa pater generi, aut ſol magne pudebit.
Fallor? an hos nobis magico nunc carmine uentos
Ipſa mouet? diraq́; leuat maria ardua lingua?
Atq; iterum Aeſonides iterum defenditur arte
Qua ſolet, haud illi cantus, & futile murmur
Proderit, ite rates, & frangite uirginis undam.
Dixit, & intortis ſocio cum milite remis
Proſilit, ac fluctu puppis labefacta reuerſo
Soluitur, effunditq́; uiros, ipſumq́; minantem.
Tunc quoq; & elata quærentem littora dextra,
Ibat & arma ferens, & ſtrictum naufragus enſem.
Incipit & remos & quærere tranſtra ſoluta
Sparſa ratis, mœſtas altis intendere uoces
Puppibus, aſt inter tantos ſuccurrere fluctus
Nulla poteſt, aut ulla uelit, quotiesq́; propinquat
Tunc aliud rurſus dirimit mare, iam tamen errat,
Iamq́; abijt, fundoq́; iterum uiolentus ab imo
Erigitur, ſed fluctus adeſt, magnoq́; ſub altis
Turbine figit equis, & tandem uirgine ceßit.
Abſyrtus uiſu mœret defixus acerbo
Nec quid agat, qua ui portus, & prima capeſſat
Oſtia, qua poßit Minyas inuadere, clauſos

Quos

Quos uidet agnoſcitq́; tremens, maria obuia contra
Sæuaq́; pugnat hyems, totusq́; in uertice pontus
Abſceßit tandem, uanaq́; recedit ab ira,
Et tanta de clade ratis, latus inde ſiniſtrum
Aduerſamq́; procul Peuces defertur in oram.
Cum ſocij (gemino nam ſcinditur inſula flexu
Danubij) hac dudum Minyæ pagaſæaq́; puppis
In ſtatione manent, illinc Aeætius heros
Obſidet aduerſa tentoria Theſſala claſſe
Impatiens, pugnæq́; datur non ulla poteſtas.
Noctes atq; dies uaſtis mare fluctibus inter
Perfurit, expediant donec Iunonia ſeſe
Conſilia, atq; aliquem bello ferat anxia finem.
At Minyæ tanti reputantes ultima belli
Vrgent, & precibus cuncti fremituq́; fatigant
Aeſoniden. Quid ſe externa pro uirgine clauſos
Obijciat, quid'ue illa pati diſcrimina cogat.
Reſpiceret pluresq́; animas, maioraq́; fata
Tot comitum, qui non furijs, nec amore nefando
Per freta ſed ſola ſeſe uirtute ſequantur.
An uero ut thalamis raptisq́; indulgeat unus
Coniugijs? id tempus enim ſat uellere Graijs
Et poſſe oblata componere uirgine bellum,
Quenq; ſuas ſinat ire domos, nec Marte cruento
Europam atq; Aſiã prima hæc cõmittat Erinnys.
Nanq; datum hoc fatis trepidus ſupplexq́; canebat
Mopſus, ut in ſeros irent magis ipſa nepotes.
Atq; alius lueret tam dira incendia raptor.
Ille trahens gemitum tantis ac uocibus impar
(Quanq

(*Quanquam iura deum,ſacri ſibi conſcia pacti*
Relligio,dulciſq; mouent primordia tædæ)
Cunctator mortemq; cupit,ſociamq; pericli
Cogitat,haud ultra ſocijs obſiſtere pergit.
Hæc ubi fixa uiris,tempus fluctuſq; quietos
Expectant,ipſam interea quid reſtet amantem
Ignorare ſinunt,decretaq; triſtia ſeruant.
Sed miſer ut uanos,ueros ita ſæpe timores
Verſat amor,falliq; ſinit nec uirginis annos.
Ac prior ipſa dolos,& quamlibet intima ſenſit
Non fidi iam ſigna uiri,nimiumq; ſilentes
Vnà omnes,haud illa ſui tamen immemor unquam
Nec ſubitis turbata minis,prior occupat unum
Aeſoniden,longeq; trahit mox talibus infit.
Me quoq; uir tecum Minyæ(fortiſſima pubes)
Nocte dieq; mouent,liceàt cognoſcere tandem
Si modo Peliacæ non ſum captiua carinæ,
Nec dominos decepta ſequor,conſultaq; ueſtra
Fas audire mihi,uereor fidiſſime coniux
Nil equidem,miſerere tamen,promiſſaq; ſerua
Vſq; ad Theſſalicos ſaltem connubia portus.
Inq; tua me ſperne domo,ſcis te mihi certe
Non ſocios iuraſſe tuos,hi reddere forſan
Fas habeant,tibi non eadem permiſſa poteſtas.
Teq; ſimul mecum ipſa traham,non ſola repoſcor
Virgo nocens,atq; hac pariter rate fugimus omnes.
An fratris te bella mei patriæq; biremes
Terrificant?magnoq; impar urgeris ab hoſte?
Finge rates alias,& adhuc maiora coire

Agm

Agmina,nulla fides?nullis ego digna periclis?
Non merui mortemq́; tuam,comitumq́; tuorum?
Vellem equidem noſtri tetigiſſent littora patris
Te ſine,duxq́; illis alius quicunq; fuiſſet.
Nunc remeant,meq́; ecce nefas & reddere poſſunt.
Nec ſpes ulla ſuper,quin tu mea reſpice ſaltem
Conſilia,& nimio comitum ne cede timori.
Credidit ardentes quis ſe tunc iungere tauros
Poſſe?quis ad ſæui uenturum templa draconis?
O utinam ergo meus pro te non omnia poſſet
Atq; aliquid dubitaret amor,quin nūc quoq; quærit
Neſcio quid tuus iſte pudor,me'ne optime quondam
Aeſonide,me ferre preces,& ſupplicis ora
Fas erat?haud hôc nūc gēitor putat,haud dare pœnas
Iam ſceleris,dominumq́; pati.ſic fata parantem
Reddere dicta uirum furiata mente refugit
Vociferans,qualem Ogygias cum tollit in arces
Bacchus,& Aonijs illidit tympana truncis,
Talis erat,talemq́; iugis ſe uirgo ferebat
Cuncta pauens.fugit infeſtos uibrantibus haſtis
Terrigenas,fugit ardentes exterrita tauros
Si Pagaſas uel Peliacás,hinc deniq; nubes
Cerneret,& tempe uiridi lucentia fumo.
Hoc uiſu contenta mori.tunc tota querelis
Egeritur queſtuq́; dies,eademq́; ſub aſtris
Sola mouet,mœſtis ueluti nox illa ſonaret
Plena lupis,quaterentq́; truces ieiuna leones
Ora,uel orbatæ traherent ſuſpiria Bacchæ.
Procedit non gentis honos,non gloria magni

Solis aui,non barbaricæ decor ille iuuentæ
Qualis erat,cum chaonio radiantia trunco
Vellera uexit ouans,interq́; ingentia Graium
Nomina palladia uirgo ſtetit altera prora.
Mæſtus at ille minis,& nota Colchidos ira
Hæret,& hinc præſens pudor,hinc decreta ſuorum
Dura premunt,utcunq; tamen mulcere gementem
Tentat & ipſe gemens,& tempora currere dictis.
Me'ne aliquid meruiſſe putas? me talia uelle?

Reliquum Octaui libri, ex Apollonio Rhodio,

PIO BONONIENSI AVTORE.

Diua uiro nimium coniux infenſa fideli.
Horreo ſi qua mouent animos,ingrataq́; nobis
Quæ te cunq; premunt ſed mollia tempora primum
Captamus,ſæuiq́; placet mora commoda belli.
Tot coiere duces,hoſtiliq́; impete turmæ
Certatim incubuere odijs,mortemq́; minantur.
Cauſa fugæ eſt,& noſter amor,quoſcunq; ſuperbis
Cernis equis equites fremere,aſpera iuſſa parentis
Aeetæ,Abſyrtiq́; immania ſigna ſequuntur,
Et claſſe,& ferro,atq; animis certatur iniquis.
Quare ne pereat tecum tua Theſſala pubes,
Et uenias turpi fratris ducenda triumpho
Irati ſubitura patris,matrisq́;,ſororisq́;,

Aſpectus ſæuos, horrendaq; murmura uulgi.
Quærimus huic finem damno, certæq; ruinæ
Soſpite te, ſocijſq; tuis, & pube pelaſga.
Quod ſi barbaricam ueſana ſuperbia mentem
Erigit Abſyrii, atq; odio tumefactus inani
Efferus Aeætes, certare ultricibus armis
In tua fata uelit, & cuntia uela morari.
Non animis cedam, non cedam milite Graio,
Iuſtaq; in aduerſos committam prælia Colchos.
Sic ait. illa graui ductorem affata dolore eſt.
Num uenti mea uota? ſimul tua uerba tulerunt
Aeſonide? ac pariter curæ pepulere priores?
Tempora cauſaris? ſubitiq; pericula belli?
Poſtquam in deterius lapſa eſt fortuna Circæ
Coniugis? & noſter non eſt reparabilis error?
Nunc Martem differre libet, nunc Colchica bella
Poſt connubia pacta, expectatoſq; hymeneos.
Tu tantum confide mihi, placabo furentem
Germanum, & blandis componam prælia dictis,
Legatos donis mulcens, atq; effera corda.
Phaſias his mœſtum uerbis ſolatur amantem,
Ancipitemq; iterum uinclis proprioribus arctat.
Cogit inire dolos, & pernicioſa parare
Exitia Abſyrto, nec non præmittere dona
Hoſpitij, Aeſonius quæ nuper contulit heros.
In primis peplum Hypſipyles, quod tinxerat ardens
Purpura. & Ogygio pulcherrima gratia baccho
Arte laborauit madidæ prope littora Diæ.
Hæc Bromius nato tribuit monimenta Thoanti

Hypſipyleq́; Thoas.dein Lemnia ſaucia amore
Regina Argolico dat regia dona Tyranno.
Hinc odor ambroſius gratis afflatibus hæſit,
Incubuit poſtquam rapiens Minoida natam
Bacchus,& aduerſo coniunxit pectore pectus.
Poſtquam gnoſiacis comitatam carbaſa ab oris
Attica,crudelis Theſeus in littore Diæ
Liquit anhelantem ſomnos,curasq́; leuantem.
Interea fallax legatos dulcibus ambit
Alloquijs Medea,dolum meditata,necemq́;
Fratris,Iolchiacum ſic promeritura maritum,
Vltoremq́; ultura ſuum.Diſcedite raptum,
Ite citi,hisq́; aris actutum ſiſtite fratrem,
Sydera dum mea cœpta iuuant,& fraudibus apta
Nox tegit inſidias,tollens cum luce pudorem.
Vt reuehat pecudis felicia uellera Colchos
Auricomæ cupidiq́; ferat ſub iura parentis.
Sparſit ab his liquidas medicatum nectar in auras,
Aetheraq́; igniuomum,quo toruus frater adactus,
Viribus & cœli impulſus traheretur ad aras
Victima,theſſalicis iam pridem debita cultris.
Improbe amor.quantis mortalia pectora curis
Inuoluis,miſcens odium funebria bella,
Et gemitus,fletusq́; graueis.Diſcordia demens
Et manibus rabies pectus laniata cruentis
Funerea uadunt fraterna per agmina dextra.
Innumeris agitas diſcordem cædibus orbem,
Aſpera cuncta uiris fœcundo pectore promens.
Elatus Deus arcitenens,facibusq́; timendus.
Quali Medeæ compleſti corda ueneno

Oblitæ fratris, patriæ, oblitaq; parentum.
Approperat pariter Colchis, comitatur Iaſon
Fraudibus intendens animos. Aeætius heros
Parte alia accelerat, phryxæo illectus ab auro,
Pollicitis captus ſæuæ, inſidijsq; ſororis.
Nuſquam tuta fides. Verbis perſuaſus amicis
Traijcit obſcura uectus ſuper æquora nocte
Abſyrtus, paruo quem ſuſcipit inſula portu.
Tantum effatus, abit'ne heros per ſtagna profundi
Chimerij ſoror æſonides? relegit'ne priora
Littora? uel portus alios ſubiturus & urbes
Fallax? ut iuuenes graios, pubemq; pelaſgam
Excipiat ferro, atq; inimico remige claudat.
Cum ſubito Aeſonides denſis ſubit actus ab umbris,
Attollitq; manu nudatum feruidus enſem.
At uirgo uelata oculos, & fronte reducta
Cernere non potuit morientis uulnera fratris.
Impietate pia eſt. Qualis ceruice iuuencus
Saucius à libyco reboans immane leone
Se rotat, & giris redeuntibus implicat orbes.
Talis ab Aemonio percuſſus ponticus enſe
Abſyrtus, licet attonitus, & corde gelato
Saxeus, arma tamen iuuenilibus apta lacertis
Corripit, & ſæuo fert comminus ora tyranno.
Veſtibulo in primo poſtquam manantia fruſtra
Vulnera tentauit geminis compeſcere palmis,
Luctatus multum, calida procumbit arena,
Dianæq; Tholum moribundo lumine cernit.
Quem Brygos ſacraſſe uiros fert certa uetuſtas.

Auertit Diana oculos ſceleruſq; nefandi,
Horruit orſa, atrox & quæ domat omnia Erinnys.
Quin faciles medio gemuerunt flebile ponto
Nereides, Tritonq; tuba ceciniſſe querenti
Fertur, & exequias iuueni duxiſſe perempto.
Membrorum extremas & ueſtus, Anaurius heros
Concidens parteis, ter hiantibus oſcula iungit
Vulneribus, cædem ter reſpuit, impiaq; auſa
Deuouet, ac ſæuæ ter luſtrat imagine cadis,
Extincto terramq; leuem, placidamq; quietem,
Tartareasq; canes, mitem & Minoa precatus,
Elyſias ſedes, & amœna uireta piorum.

ARGONAVTICON
LIBER NO-
NVS,
EX APOLLONIO
Interprete Pio.

NVNC *mihi Calliope primæ ratis auſa canenti,*
Erroreſq; ducis uarios, iterumq; remenſum
Aequor, & adriaco luſtratas marmore terras
Adſpira. Tu ſola deum Patarea tenentem
Noſcere regna uales, ſacroſq; haurire liquores.
Tu potes Aonios mecum luſtrare receſſus.
At uigil igne graui ſceleriſq; agitata furore
Colchis adeſt, lacerumq; ſui caput impia fratris

Proijc

Proijcit in patriam claſſem. defixerat hoſtes
Et res, & nouitas, tantiq; piacula monſtri,
Naufragiumq; recens, & uiſæ mortis imago.
Non ſinit attonitos regina quieſcere, & acrem
Eductum medijs acherontis uallibus ignem,
Accenſumq; ſuper magicis per tranſtra uenenis
Hoſtica coniecit flagranti turbine pinus
Deleta, in cineres, piceasq; abit uſta fauillas.
Nec contentus eo ſtygius rapit æquoris ignis
Viſcera & undantem populant incendia pontum.
Tantum herbæ, mens lingua ualent, hecatæaq; uerba.
Adiuuat, & ſocijs cinctus dux Theſſalus urget,
Fortunæq; inſtare parat, Diuûmq; fauori.
At Colchi quamuis armis, & milite præſtent
Innumero, armatam pubem tamen uſq; reducunt
In loca tuta maris, uiſo per tranſtra furore
Ignis, & aduerſo Minyis conſurgere bello,
Vulnere perculſi gemino, iactura ducisq;
Terrificat mentes, & acerbo concutit æſtu.
Emicat Aeſonides inimica corymba reuellens,
Roſtraq; perfringens argois æmula roſtris,
Nec minus & laterum tabulas perrumpit inertes.
Non ſecus in molles pernix ſi forte columbas
Incidit accipiter. cadit hæc laniata cruentis
Vnguibus. illa ruens reſupino pectore roſtrum
Experta, alarum cadit exagitata fragore,
Aut plumis nudata ſuis. ſic fluctuat agmen,
Et turpi dat terga fugæ. ſubſiſtit Iaſon
Contentus uiciſſe feros ſine ſanguine Colchos.

Olli fortunam aduerſam,regisq́; ſuperbi
Inuictam precibus mentem,præduraq́; corda
Aeetæ,natoq́; ſuper mala tanta perempto
Voluentes animo,ſtatuunt concordibus urnis
In mare mox Cronion feſtino flectere remo.
Fulmina ſed uibrans prohibet Saturnia Iuno.
Poſtremo mores,rabiemq́; cytæidis oræ,
Barbariciq́; iras regis,furiasq́; peroſi,
In uarios abiere locos,cunabula gentis
Prima futura ſuæ.hi qua ſeſe hoſpita fundit
Inſula,ubi Abſyrti cognomine terra uocatur,
Terra ducis grati monimenta perennia ſeruans.
Aſt alij latus illyricum,Cadmæaq́; iuxta
Culmina,ſubſtructæ quæ ſurgit in æthera turris,
Enchelijsq́; uiris iuncti uixere coloni
Montibus in celſis.ubi uaſta Ceraunia in aſtris
Erumpunt flamma Iouis exagitata frequenti,
Vnde datum uaſtæ rupi per ſecula nomen.
Cùm primùm peregrina nouæ manus appulit oræ,
Certatim nectit gaudens retinacula terræ
Hylleæ.qua pube frequens ſupereminet æquor
Inſula.at Hyllees uenientibus obuia Colchis
Signa ferunt pacisq́; notas,ab Apolline dona
Cùm léget has oras,atq; alta ſecabit Iaſon,
Fatales tripodes terra quacunq; locentur
Sic clario dictante Deo,poſſeſſor ab hoſte
Vincetur nunquam.quin Phœbi munere felix
Nunc etiam diuerſa latet,fruiturq́; ſerena
Pace ferax regio mortalibus inuia cunctis.

Non

Non Hyllum regem inueniunt,quem Aegeis amanti
Alcide peperit Melite phæacide terræ
Cui uixdum pubente gena culta inſula ſordet,
Quippe feri regitur ſub nutu preſſa Tyranni
Nauſithoi,mare ſed Cronion penetrauit,agens huc
Indigenam populum,& phæacis robora terræ.
Succedit mox Nauſithoo,quem agreſtibus armis
Mentores occidunt pro capitis arma ferentem,
Et propugnantem regni ſua iura iuuencis.
Dicite Pierides qua nam ratione per oram
Auſoniam,terramq; liguſtida,Stœchades & quæ
Dicuntur,ſigna argolicæ ſint certa carinæ.
Vtile quod duxit Minyas.quid abire coëgit
Tam longe in latios fines,terraſq́; repoſtas.
An Iouis ira tulit fædatis turpiter aris
Cæde ducis Colchi,atq; Aeeæ uirginis auſu?
An lauet ut nymphe commiſſa piacula,quærunt
Italiam.ſedeſq́; Deæ,circeïa regna?
Hæc latuere ducem argolicum,Minyaſq́; feroces
Eminus hyllæum ſulcantes puppe profundum.
Inſula militibus ſic ceſſit tota comatis.
Quos iuuat innumeros implere liburnida terram,
Inſula quæq; truci circundatur obuia ponto,
Iſſaq́;,Dyſceladoſq́;,& pinu dìues Imerte.
Dein corcyræos Argo ſubit acta receſſus.
Huc ubi Neptunus remorari Aſopida iuſſit
Iſignem capitis cultu Corcyran honeſto
Ictus amore graui longe à Phlœuntide terra.
Hanc nautas pelagus ſulcantes undiq; apertum

Dum cernunt nigram prædenſis arboris umbris
Corcyran ueteres referunt dixiſſe Melænam.
Hanc ultra & pulchram Meliten, altamq; Ceroſſon
Dum gaudet uentis pubes argiua ſecundis
Radere Nymphæam properant. hic pulchra Calypſo
Atlantis, populos placida ditione regebat.
Cùm ſubito montes, & porrecta ceraunia mœſtis
Occurrunt Minyis. præſens non defuit auſis
Iuno procelloſi conſternens dorſa profundi,
Aſpera quos portu electris ſuſcepit amico.
Ecce autem attonitis humana uoce carina
Remigibus properè increpuit, quam bellica Pallas
Aptauit pridem ſtructam è dodonide ſylua.
Venturos canit errores, canit & Iouis iras
Vocibus humanis ſtellati conſcia cœli.
Quin pelagi ambages memorat, ſæuasq; procellas
Non manibus, nullaq; dari diſſoluier arte,
Ni mortem Abſyrti Circe, cædemq; piaret.
Mox iubet œbalios pelagi immortalia fratres
Numina ſupplicibus placare inſenſa querelis,
Certus in Auſonias quo curſus prouehat oras,
Incidat in Circen donec pagaſæa carina
Barbarica Circen perſa, atq; Hyperione natam
Sic uiſæ Minyis tabulæ reſonare loquaces.
Tyndaridæ actutum ſurgunt, & ſupplice dextra
Concipiunt pia uerba Deis, pia tura miniſtrant.
Aſt alij heroës ſuſpiria pectore ducunt.
Vlterius propere uelis protruditur Argo,
Donec in Eridani tandem tranſuecta fluenta eſt.

Huc

Huc Phaëthon rutilo percuſſus fulmine pectus,
Semicremus cecidit Phœbæo lapſus ab axe,
Quem uaſti cœpere lacus, ſtagnansq; Paduſa
Vulneris ardentis pueri correpta uapore,
Nunc etiam grauibus miſcetur odoribus unda.
Vnda frequens nimium. non hanc pernicibus alis
Tranſeat, in liquido uolitans uaga gurgite præpes
Virgineus chorus Heliadum ſuper alta ſedentes
Extenſis folijs riparum brachia fratris
Triſtia fata gemunt, cognataq; funera ducunt.
Gutta ſupercilijs crebro ſtillantibus exit
Electri in gemmas, Phœboq; exuſta calenti
Fluminçis tandem concreta niteſcit harenis.
Horriſonis Boreas cum littora flatibus illa
Verberat, & nigræ cùm fluctuat unda paludis,
Eridani ſubeunt latices, uoluuntur & amni
Fruſta coacta notis, pluuijsq; undante fluento.
Fama tamen priſca eſt celtis actoribus, illas
Eſſe Dei lacrymas Clarij, dum plorat ademptum
Lampade fulminea natum, radiosq; reſumens
In lacrymas totus cedit Deus, imputat ipſis
Mœſtus equis nati caſus, & uerbere ſæuit.
Quando ultra Boream uenit, montesq; niuales,
Et cœlum liquit, patrisq; minantia uerba
Perpeſſus nati cauſa. quem Dia Coronis
Concepit ripis Amyri pingui in Laceria.
Non Minyis fœda pollutis cæde, labantem
Gaudia pertentant animum, cerealia dona,
Ingrati latices Bacchi. quin naribus hærens

Teter odor, miſeros crudeli tabe peredit
Semiuſto Phaëthonte Padi propè dorſa profundi.
Accipiunt etiam gemitum lugentis acerbe
Heliadum turbæ, harum oculis it triſtibus humor
Palladio quales manant de cortice guttæ.
Mox abeunt, Rhodaniq; ſecant immenſa fluenta.
Hic autem Eridani preceps illabitur amnem,
Et iunctus ſtrepitu ripas preradit acuto
Extrema ueniens tellure, ubi cardine operto
Sunt caligantis portæ & cæca atria noctis,
Vnde cadens præceps hac littora fertur ad ima
Turbidus, Ionioq; fremens bacchatur in alto.
Illac ſardoum rapido petit impete pontum,
Flumineos latices ſeptena per hoſtia mittens.
Per quem Graia lacu ratis eſt pro uiribus acta
Hyberno, linquit dum celtica rura iuuentus
Theſſala fertur enim ſinuoſas plurimus undas
Intrare Oceani, quæ ſi pagaſæa ſubiſſet
Nauis, in ignotis periiſſent fluctibus omnes,
Viſere nec noti potuiſſent æquoris oras.
At Iuno cœlo effulgens, cœloq; relabens
In terras, dedit hercynio de uertice ſignum,
Vnde omnis concuſſa cohors formidine uaſti
Clamoris, grauiterq; Deæ ſumma arce Tonantis.
Heroës cœli monitu rediere, uiamq;
Agnoſcunt fidam & melioris gurgitis undas.
Littora continuo rapido allatrata profundo
Deueniunt Gallorum oras, quas praeuia Iuno
Monſtrauit iuueni Aemonio, uolat acta carina.

Dux

Dux ligures ignotus obit, quod Iaſona carum
Nube Dea inuoluit, nigroq; obtexit amictu.
Aſt illi media penetrant iam cærula fauce
Stœchadas, & reduces linquunt fratrum arte laco-
num
Adiuti unde illis ſtatuere altaria Graij,
Sacraq; perpetuo nautis celebranda futuris.
Mox curſu Aethalia tranſmittitur inſula certo,
Qua placitum feſſos releuare laboribus artus,
Figere & arma loco. Græci cognomina portus
Nominis unde trahit finxit niſi uana uetuſtas.
Hinc celeri fluctus medios Aquilone ſecabant
Littora, cùm primùm Auſoniæ, tyrrhenaq; cernunt
Aequora, & Aeeæ portum ſubiere ſororis.
Anchora tum fundat uocalis robora puppis.
Hic Circe liquido purgabat in æquore membra
Terrorem noctis lymphis, & ſomnia luſtrans.
Sanguine nam Thalami domus, & penetralia cũcta
Flere uidebantur. rapido nam turbine uidit
Inuolui, ac totis uolitare penatibus ignem,
Et ſimul omne nefas flamma crepitante cremari.
Quare diua potens primi ſub lumina ſolis,
Aequoris intrabat latices, fuſumq; per herbam
Omne genus pecudũm florentes demetit agros.
Olim quæ magico perſeis carmine Circe
Iunxit adoptatis informia corpora membris,
Tauriſonosq; lupos, & ſemihomines centauros,
Et rabidæ rugit ſerpens connexa leenæ,
Semicaperq; Lepus, uariarumq; ora ferarum.

Heroës

Heroës ingens cœpit ſtupor omnis achiuum
Effigiem Circes, & lumina torua iuuentus
Aſpiciens, genus agnoſcit, diramq; Tyranni
Barbariem, Aeetæ ſcires de ſanguine natam.
Illa procuratis ſomni terroribus, ædes
Ad proprias flectit, uultu blandita, manuq;
Innuit, accelerent paſſus, atq; atria uiſant.
Sentit ineſſe dolos, iuſsitq; reſiſtere pubem
Aeſonides, ſocia tamen intrat Colchide Circes
Limina. ubi aurato iuſsi ſedere curuli
Elingues ſine uoce ambo crudelibus alma
Iuſtitia exagitans ſtimulis præcordia pulſat,
Præſertim caput ambobus cùm tangeret illa.
Ipſe autem terræ inſigens dux Theſſalus enſem
Quo iuuenem incautum excepit, terram aſpicit, aſtra
Suſpicere haud potuit demiſſo in tartara uultu.
Actutum Circe patratam pectore cædem
Preſago uoluit, quamuis irata nefando
Sanguine conſperſis primum. mox ſupplice dextra
Carmina turbatos fundit placantia manes,
Et ſontes à cæde nouat, culpamq; remittens,
Sollicitos crebro luſtralibus abluit undis.
Deſuper extendens porcum Dea prouida ſacrum
Enſe ferit ſacro, retroq; piantia uerba
Murmurat, hoſpitibus Iouis auertentia cædem
Inuocat, atq; mola placat pia numina fuſa.
Quinetiam famulæ totas ramenta per ædes
Lecta ferunt. urit ſtygios placantia manes
Liba, uaporatis luſtrantia funus in aris,

Triſtis

Triſtis ut immani ceſſaret Erinnys ab ira,
Afforet & placidus libatis Iuppiter extis.
Siue peregrino pollui ſanguine dextras
Vir,mulierq́; forent,cognata'ue turba nocentum.
Mox iubet aſsideant ſponda dux Theſſalus aurea
Et triſtis Medea ſimul.ſermonibus horæ
Ducuntur uarijs.his proxima filia ſolis
Nomen,& inſano tolerata pericula ponto
Quærit,& haud uanum putat eueniſſe ſoporem,
Et nigri ſimulacra Dei.cupit ipſa loquentis
Excipere alternos ſonitus,micat ignea uerſans
Lumina uirgineus pudor,erroremq́; fatetur.
Tum genus à Phœbo uiſa eſt,manifeſtaq́; proles.
Virgo maris narrauit iter menſa labores
Aequoreos ſacræ puppis,uariosq́; meatus,
Voce patrem referens formoſo corpore matrem.
Barbaricum ueluti pauido terrore parentem,
Inſidias,tacitosq́; dolos uitauerit aſtu
Iuncta uiro,quem ſtirps extollit regia Graio.
Abſyrti non auſa tamen crudelia fari
Vulnera,& ad ſacras ſtratum crudeliter aras.
Ipſa tamen tacitis præſenſerat omnia Circe
Dum titubat Medea notis,& fluctuat ore
Virgo uerecundo,dum terræ quærit hiatus.
Sed tamen his Nymphe flentis miſerata dolores
Alloquitur,ſic cogit amor,ſic incitat ira.
Proh miſeram qui turpis amor?quæ triſtis Erinnys
Impulit in facinus tantum?quid credula Virgo
Speraſti patris irati fore numen inultum?

Certe

Certe aderit, nec longa mora eſt, cum ſceptra pelaſga
Diruet, ac pedibus calcabit adultera colla,
Vlturus natiq; necem ſæuæq; ſororis
Dedecus, & Phrixi ſublatum turpiter aurum.
Cede age, & infelix noſtro procul orbe faceſſe
Argolicis famulata uiris. eat iſte proteruus
Quem tibi coniugio patris ſine fœdere iunxti.
Sic ait. illa graui iamdudum oppreſſa dolore
Deſiccat læui rorantia lumina peplo,
Donec Iolchiacus deflentem ſuſtulit heros,
Et iuuenem comitatus amor. ſuadere ſalutem
Incipiunt, blandoq; leuant ſermone gementem.
Non Iouis uxorem latuerunt iſta. ſed Iris
Omnia prædixit. Iuno Thaumantida uerbis
Talibus alloquitur pro caris anxia Grais.
Labere nympha polo, pernicibus incita pennis,
Et canam properare Thetin ſub noſtra marinis
Tecta iube latebris redeuntem, & gurgite ab imo.
Sola meis prodeſſe poteſt Nereia nautis.
Rurſus in æquorei deflectas littora ponti.
Hæreat ignipotens facito qui incude ſonora
Nudatos humeros, exertaq; brachia tollit,
Dum cadit alterno uibratus malleus ictu.
Ventoſi ceſſent folles, dum tranſuolat Argo.
Præterea Hippotaden uentis qui iura ſuperbis,
Et leges prabere ſolet, celer Iris adito,
Cui noſtræ retegas arcana ſilentia mentis.
Flabra mone ceſſent, quibus aëre ſæpe quieto
Flantibus alterna, tumidis freta concita ſurgunt

Fluct

Fluctibus, ut mollis ſpiret leuis aura Fauoni,
Donec ad alcinoum ueniant, phæacidaq; oram.
Poſtquam effata dea eſt, ſummo uolat Iris olympo
Præradens tenerum uelocibus aëra pennis.
Quam læto adſtãtē gremio uagus excipit Aegon
Nereidum in thalamis, ubi blando compulit Iris
Ad dominã ſermone Thetin properare uerendã.
Vulcanum mox ſtare iubet, uulcaniaq; arma.
Aeoliam de'in uerſa ſpecum penetrauit, & auras
Compreßit, ne aduerſa ratem uis auferat Euri.
Interea Nereum Thetis, æquoreasq; ſorores
Deſerit, ætherijsq; deam dea conuenit aſtris.
Ipſa autem Thetidi regali comminus oſtro
Iuno ſedens, tali affata eſt Nereida uoce.
Nunc mẽtis cape uota meæ Thetis. impiger heros
Perpetuo noſtrum ſuſpexit numen Iaſon.
Dona pio penſare libet nunc debita cultu.
Vt prius inſanis errantem fluctibus Argo
Seruaui, ſupplex meq; in tua regna recepi,
Eripuiq; maris cæco colliſa furore
Arma ratis poſtrema ſacræ, licet ignis, & igni
Iuncta procella leuem præſtrinxerit ante columbã.
Nũc quoq; Scylla rapax canibusſuccincta marinis,
Eructansq; imos fluctus ſulcanda Charibdis,
Protege diua uiros. quid non abs te impetret una
Iuno tua? infantem dilexi protinus, & tu
Sola recuſaſti lectum temerare iugalem,
Cum tamen immodico captaret Iuppiter aſtu,
Iuppiter inſano ſemper correptus amore,

Alternoq; initu genialia fœdera turbans.
Qui quamuis ſtygias toties iurauerit undas
Miſceri ſe nolle tibi, ſtygis antra ſeuera
Spernebat, tantum ſtimulabat cæca libido.
Donec eum ueneranda Themis compeſcuit ore
Fatidico, quæcunq;, inquit, Thetis alma cubili
Iunxerit, ille ſuo maior genitore futurus
Naſcetur quicunq; dea, tunc ſoluit amorem
Ne foret in cœlo pòſt ulla potentia maior.
Aſt ego quæ tedis præſum Dea ſola maritis
Sponte tibi regem delecta ex pube dicaui
Argolicum, thalamis cuius gaudebis, & orta
Progenies, rutilum cœli eſt uentura ſub axem.
Ante tuos thalamos cunctis de more uocatis
Cœlicolis, iuuit pariter tibi lumina ferre
Pronuba, & ardentes ad mutua fœdera tædas.
Verùm age Diua meis adhibe narratibus aures.
Elyſios tuus in campos penetrabit Achilles,
Qui nunc Chironis dociles dat cantibus aures,
Naiadesq; fouent diuini lactis alumnum.
Hunc Mèdea uirum melioribus aurea fatis,
Te ſortita nurum, præſtanti prole tenebit.
Quare tu ſocrus nurui auxiliare futuræ.
Quid tua tam noſtros Minyas rogo concutit ira?
Hos Neptuni ignes, hos Aeolus aëre ſeptus
Naufrago haud reditu prohibent, rabiesq; Chari-
Ira tua offendit. tu lenia flamina laxa, (bdis,
Et compeſce animos, donec phæacia regna
Attigerint. tu ſola potes maria alta repentè

Stern

Sternere, & auxilio uirides concire ſorores.
Ne ſine præcipites rabidam penetrare Charibdim
Ne uoret ingreſſos, auidis nec trude latebris
Auſoniæ Scyllæ. genuit quam Phorcyn, & atra
Nocte uagans Hecate, quam dicunt eſſe Cratæin.
Tu noſtros defende duces, tu comminus Argo
Protege Diua maris. curſus uia parua futura eſt.
Sic ait. his autem Thetis eſt ſermonibus uſa.
Si rapidi uehemens ignis cadet impetus, audet
Mens mea iam reditus facilem ſpondere ſalutem,
Flatibus occiduis Zephyri, qui uaſta mouere
Aequora molle ſolet, uelisq; inſpirat apertis.
Nunc tamen æquoreas præſtat uiſiſſe ſorores.
Longa uia eſt, tu Iuno uiros, tu Iuno magiſtrum
Mane iube findant ſacra uada cærula puppi.
Dixit, & ætherijs Nymphe delabitur oris.
Cæruleas ingreſſa uias, pontiq; lacunas.
Auxilio poſcit Nereidas alma ſorores,
Iunonis mandata ferens. Neptunia turba
Occurrit uotis inſanum aggreſſa laborem.
Has mare in auſonium mittit. pernicior ipſa
In latium mouet, & diuinæ littora Circes,
Occiduasq; maris Tyrrheni contigit oras.
Repperit heroas ueniens Thetis ad mare iuxta
Argolicam puppem. diſcum iaculatur Iaſon,
Ille pilam. ualidis incuruat uiribus arcum
Aeacides, promens lauato ſpicula ferro.
Magnanimo dextram iungit Dea læta marito
Nota uiro ſoli, reliquis incognita Grais.

Et quid, ait, generoſa manus propè littora fluctus
Tyrrheni, reſides neglecta laude ſedetis?
Cùm primùm roſeis Titonida fuderit ulnis
Iuppiter æternum uoluens opus, impiger Argo.
Propellat remex monitu Iunonis amicæ.
Aequoreæ accurrent nymphæ, quæ uela ſecundis
Flatibus implebunt ſcopuloſa ꝑ æquora, plãctasq́;
Afflantes, facilesq́; uias, atq; æquor amicum.
Neſciat Argolicus moneo mea corpora miles,
Ne factum id nobis grauiores excitet iras.
Dixit, & immenſum ſubijt non cognita pontum.
Aeacides uiſu ſubito perterritus hæret,
Attonitusq́; abyſſe dolet. non uiderat olim
Iratam, profugamq́; Thetim. cauſa acris Achillis
Deſeruit thalamos, & Theſſala tecta reliquit.
Terrenos artus Nymphe, moribundaq́; membra
Nocte ſuper media urebat. mox luce reuerſa
Ambroſia ungebat teneri dea corpora nati,
Redderet æternum ut ſacro medicamine Achillẽ.
Hic amens Peleus uiſo in diſcrimine nato,
Oreq́; anhelantem, & nimio ſuffecta rubore
Lumina, coniugij penitus tunc immemor, altis
Deturbat Thetidem thalamis uelut igne nocẽtem.
Illa dolore graui correpta, ſimillima uento,
In mare ſe liquidum, & neptunia regna recepit
Irata Aeacidæ, atq; humana cubilia uitans.
Coniugis ille tamen monitus heroibus ardens
Detegit, & ſtimulos cupientibus addit amicis.
Illi parentes monitis certamina linquunt,

Diſp

Diſponuntq́; toros, defeſſaq́; corpora curant.
Irriguo demum permulcent corpora ſomno.
Lucifer ideo cùm primùm uertice fulſit
Afflatu nautis Zephyri redeunte ſecundo
Tranſtra ſubit generoſa manus, uiridiq́; profundo
Anchora contrahitur, quæ nauticus expetit uſus
Cuncta parant. dein uela trahunt, extendere loris
Conniſi, & uelant antemnis cornua ſummis.
Aequa ferunt iam flabra ratem, uentiq́; ſecundi.
Cernitur Anthoemeſſa procul, Sirenia dulci
Hic uirgo accerſit uenientia Lintea uoce.
Has Acheloe olim peperit tibi Dædala cantu
Terpſichore, uiridem Cereris tum forte puellam
Mulcebant, querulis concordi uoce camœnis.
Alitibus ſimiles partim, membriſq́; pudicæ
Virginis, organico quæ uiſcera faſcinet ore.
Aëria ſub rupe ſedens Acheloia proles
Vocales nautæ inſidias, & cæca tetendit
Retia, & innumeras reditu impediere carinas.
Sirenes prædulce malum, tormentaq́; blanda,
Mellifluo ſolitæ corrumpere corda ueneno.
Littora radenti plectris uocalibus Argo
Concinuere deæ promentes florida uocis
Plectra ſuæ, & grato lenibant pectora cantu.
Carmine iam demulta cohors, & uoce ſonora
Ad ſcopulos properaſſet iter, niſi ꝓuidus Orpheus
Maieſtate manus tenuiſſet inutile uotum,
Biſtoniaq́; cheli mellitis pectine nymphis
Obloquitur, modulis modulos, & carmine carmen

 Atq;

Atq; fides fidibus ſuperans. ita paſcit amicas
Decipiens aures, ne quo capiantur ab ore.
Sirenum ſolus cantu Teleontius heros
Demultus, ſurgit magico male concitus œſtro,
Et ſalit in pelagus præceps, Nymphasq; requirit
Perditus. at Buten cypris miſerata reuulſit
Faucibus è mortis miſerũ, et uada ſalſa uomentem.
Sirenes Argoa manus iam fugerat, ecce
Infames Scyllæ ſcopuli, immanisq; Charibdis,
Frangere docta rates, fluctus ad ſidera tollit.
Hos uorat, hos reuomit. fundoq; exæſtuat imo.
Flamma tepens ferueſcit aquis, ſcopuliq; fragore
Aſtra petit uortex. caligine lucidus æther
Fuſcus erat, nigra compleuerat omnia nocte.
Cumq; Deus Lemni ſolita ceſſaret ab arte,
Fundebat calidum pelagi tamen unda uaporem.
Nereides, atq; alma Thetis modò trãſtra gubernãt,
Temonis modò dorſa regunt, dum tranſeat altum
Puppis, & inſidias diuino remige uitet.
Non ſecus ac blandi delphines in æquore uaſto
Turmatim comitare ſolent uaga lintea puppis,
Aſſultans hic fronte tenus. ſalit alter ab unca
Puppe celer, latus ille tenet, lateriq; propinquat
Blandus. at è naui conſurgunt gaudia tota.
Nereidum ſic denſa cohors concurrit ad Argo.
Ipſa uiam moderata Thetis procurat, & inſtat
Numinibus pelagi. ueſtes pia turba recingit
Nuda pedes, & crura ſimul, ne deflua læna
Turpiter æquorea nymphis uueſcat ab unda.

Contendunt notis æquis. modò ſacra uideres
Corpora in aſtra rapi, modò ſub penetralia ponti
Intima. ſæpe caput refluens ſupereminet undæ.
Non ſecus ac florens pubenti Felſinus æuo,
Cui celeres ad cuncta pedes, oculusq́; manusq́;
Geſtit, & enodes undantis corporis artus.
In rapidam ſtudet ire pilam, tenerosq́; ſodales
Prouocat, & grato firmat ſua robora ludo.
In dextrum mox ire latus, mox ire ſiniſtrum,
In faciem pectusq́; uides, modò dorſa ſupinus
Flectit, humi reſidet, ſurgit, retro abripit, ante
Proijcit, ancipiti ne linea fluctuet orbe
Anxius. ille uago ſemper leuis aëre currit,
Nunc decliuis humi, nunc æthere ſummus aperto.
Quam properè adducto torquentur ſpicula cornu,
Votaq́; ſollicitæ diſcurrunt intima mentis,
Tantum pernici fugiunt uaga lintea uelo,
Flamine, & heroum ualidis impulſa lacertis.
Prætereunt curſu uiridantia prata ſereno
Trinacriæ, quæ pulchra boues, armentaq́; ſolis
Paſcit. ubi ſimiles mergis uada inire profunda
Aggreſſi Minyæ, Iunonis iuſſa faceſſunt.
Hic ouium balatus iners, quæ florida rura
Tondebant, leuibus cythiſis adoperta, thymoq́;,
Mugitusq́; boum informis peruenit ad aures.
Roſcida per querceta iacens hic filia ſolis
Iunior, armentum Phaëtuſa ſimillima patri,
Paſcebat. ramus palmas argenteus armat.
Lampetie tauros fuluo ſimiles orichalco

Pulchra pedũ quatiens ſequitur, cui cãdida mẽbra,
Candida formoſæ pariter ſunt membra ſorori.
Nox ruit oceano, Minyæ cum cærula dorſa
Prætereunt maris anguſti, dum rurſus ab alto
Illucens Aurora polo comitatur euntes.
Eſt ultra Ionium pelagus fœcunda, frequensq́;
Inſula, ubi nimio tumefacta Ceraunia fluctu
Alludunt maria, & terrarum in uiſcera latrant.
Hic falcem ſupereſſe ferunt. uos dicite muſæ,
Non decet humano diuina effarier ore.
Intulit hac patri Saturnus uulnera læſo.
Hanc Cereris culmos, robuſtaq́; farra ſecantis
Eſſe alij memorant. habitauerat hanc quoq; terrã
Alma Ceres, ſpicas Titania monſtra tumentes
Cædere falce docens, dum Macrida diligit ipſam.
Nomina tum drepanes fuerunt celeberrima ſacræ.
Phæacum fuit hæc nutrix. proceſſit origo
Phæacum nymphæ à genere, & cæleſtibus oris.
His uexata malis, pontiq́; laboribus Argo
Trinacrijs uaſtum in pelagus penetrauerat auris.

ARGONAVTICON

LIBER X.

Ex Apollonio Rhodio, Pio Bo-
nonienſi interprete.

INterea ſuperûm lenita Theſſalus ira,
Emenſoq́; mari, luctusq́; ignarus Iaſon
Obuertit proram, & melioribus appulit oris.
Hic molles inter populos libamina diuis

Porric

Porricit Alcinous. qui uiſa comminus Argo,
Et duce ſidereo, medium quem lecta iuuentus
Ducebat regis placidam felicis ad urbem,
Gaudet, & hoſpitio lætus ſuſcepit amico.
Pheacum plebs læta uiro eſt, feſtiq; fauoris
Signa parat, lætos ignes, ramosq; uirentes
Postibus imponit, choreasq;, & carmina ludit.
Inter lætitias, & feſtæ munera menſæ
Surgit amari aliquid. Colchorum claſsis, & ingens
Aeetæ populus, magnis clamoribus actam
Soligenæ natam phæacum in iura repoſcunt.
Vis animi trucis & mores, & barbara corda,
In bellum, furiasq; rotant. decernere ferro
Fert animus. ſed ſceptra tenens certamina tanta
Alcinous dirimit, ſedatq; immitia cæpta.
His Colchis turbata malis, ſtimulata furore
Aretes genua, amplexuq;, & ſupplice dextra
Reginæ tangit paſsis per colla capillis.
Adſis ó regina mihi, p...udoq; fauore
Adſpira, genibusq; tuis miſerere puellæ
Supplicis, atq; fero ne me rogo dede parenti.
Scis etenim quantum errori, quantumq; periclo
Obuia ſit mulier. mea tunc præcordia mouit
Dirus amor, uehemẽs et quæ mouet omnia Erinnys.
Non furor, hoc nouere faces hyperionis Aſtri,
Tectaq; noctiuagæ perſeidos orgya diuæ.
Imprudens Regina ducem, peregrinaq; nauis
Tranſtra ſubi, triſtis ſtupor hæc perſuaſit, Erinnysq;
Impulit in facinus. prudentia defuit orſis.

Non ſecus ac thalamis fueram impolluta paternis,
Talem me caſtus ſemper ſeruauit Iaſon.
At ueneranda mei quaſo miſerere doloris,
Fortunæ miſerere meæ. tu diua maritum
Flecte, potes certe. quid enim non unica poßis?
Sic tibi Di felix æuum, felicia regna
Dent, decus, & natos, & nullis ſceptra periclis.
Talia cum lacrymis Medea, & ſupplice dextra
Fundebat faciles reginæ mitis ad aures.
Nil actum tamen ipſa putans licet omnia cautè
Curarit, Graios uerbis ſic mulcet amicis.
Heroës auguſta cohors, diuûmq; propago
Seruate incolumem, quæ uos ſeruauit ab hoſte
Incolumes, quæ cuncta dedit, quæ cuncta reliquit,
Parrhaſio genitor diues quæ poßidet orbe.
His oculis, inquam his oculis, ſopire draconem
Vidiſtis mea uerba ferum, ſpirantiaq; ora
Taurorum æternos ignes, reſtinguere ſuccis
Herbarum magicis, curuoq; adiungere aratro.
Quæ mea, quæ me ipſam fidei imperterrita ueſtræ
Credere decreui, & fuluis ſquallentia uillis
Tegmina, quæ Graias eſſent ducenda per urbes.
Omnia cum uobis dederim, nil mi ipſa reliqui,
Hoſpitij præter diuos, & fœdera dextræ,
Iusq; piumq; datæ. ueſtrum defendite corpus.
Veſtra ego ſum, & ueſtro pars nõ indigna triũpho.
Cur ſanguis, cur corda tepent, quæ robora uidi?
Quos animos? noſtris pro mœnibus agmina quãdo
Enſe metebatis Perſæ? cum uictor Iaſon

Cæſor

Cæſorum innumeros pedibus calcaret aceruos?
Ergo qui magnos potuiſti uincere Reges.
Vincere relliquias,fugitiuaq́; caſtra timetis?
Non pater hos mittit,fugiunt immane parentis,
Barbaricumq́; iugum,uiolentaq́; iura Tyranni.
Prociduo ſic fata genu.quicunq́; loquentem
Audijt,illam animo conſtanti,& pectore firmo
Eſſe iubet,quatiunt haſtas,pugnasq́; laceſſunt.
Nox ruit,& terras ſomno demulcet inerti,
Graia tamen uigilat pubes,& pectore uerſat
Omnia,quæ belli fortuna alterna minatur.
Qualis inexhauſtæ pernox operata Mineruæ
Defletis,mulierq́; thoris,uiduoq́; cubili,
Pignora quam circum caro flent orba parente!
Deuouet aduerſam ſortem,miſerosq́; hymenæos:
Mœret inops,lacrymis & lumina triſtibus humẽt.
Sic Minyis maduere genæ,ſic corda dolore
Anxia facta graui,ſubitoq́; immortua caſu.
Alcinous contra,uenerandaq́; rege marito
Arete dum nocte color uaneſcit ab orbe,
Inſtratis tum multa ſimul de uirgine rapta
Conſulere ſuis,iuuenem regina maritum
Obſecrat,& blandis demulcet pectora uerbis.
O dulcis coniux oppreſſam Aeætida curis
Exime,quæ Minyas fouit,cognataq́; Graij
Arma ducis,facilemq́; pijs ſe præbuit auſis.
Proxima regna tenet nobis argiua iuuentus,
Aeætæ multum diſtantia regna Tyranni.
Infelix quem non hæcateia uirgo moueret?

Certe

Certe animum,mentemq́; meam commouit.iniqui
Ne patris ſub iura ſinas adducier,orat.
Se putat eſſe pater læſum,quod cantibus anguem
Sopiuit magicis,taurosq́; ad aratra ſubegit
Igniuomos pia uirgo,trucem fugit anxia patrem.
Ac patris ingentes iras & barbara corda.
Munere quo,officijsq́; nouis perſuaſus Iaſon
Perpetuos ſpondet thalamos,& fœdera lecti
Intemerata ſui,patrias cùm aduenerit oras,
Ergo pios rex iuſte foue.periurus Iaſon,
Si patri reddatur,erit.quin percitus ira
Præcipiti genitor uita ſpoliaret amantem.
In natas etenim proprias & pignora,iniqui
Eſſe ſolent poſita interdum pietate parentes.
Antiopam Nycteus pœnis affecit acerbis.
Et patris irati Danaë perpeſſa furorem eſt.
Incenſus nuper furijs miſerabilis orbes
Sydereos Echetus natæ confodit acutis
Proh ſtimulis,adigitq́; ferus nunc frangere ſaxo
Hordea,candentesq́; mola fœdare lacertos.
Tantum effata,uirum curas diducit in omnes.
Aretem his coniux ſolatus uocibus infit.
Barbaricos noſtro Colchos expellere Marte
Non dubitem,ſic uirgo animum,ſic flexit Iaſon.
Spernere ſed timeo recti pia iura tonantis.
Nec præſtat ſæuum Aeæten contemnere longe
Regnantem.quis enim ditione potentior illo?
Vt qui graiugenas bello uexare feroci
Poſſit,& Argolicum legionibus impleat orbem.

Expe

Expediet quare triſtem componere litem
Iudicio, nec te coniux dilecta latebo.
Si non iuncta uiro fuerit, uirgoq; manebit,
Aeſonidæ à naui patrias reuehetur ad urbes.
Sic ait, & dulci conceſſit lumina ſomno.
Actutum prudens carum regina maritum
Deſeruit thalamis. dominam comitantur euntem
Ad iuſſus famulæ celeres, quæ ponere nigras
In ſtatione comas, redimiculaq; apta ſolebant.
Præconem uocat interea, qui præpete curſu
Conueniat furtim Aeſonidem, miſcere repentè
Fœdera connubij iubet, & genialia fulcra
Sternere, nec regem ulterius prece tundat inani.
Non thalamo abducet pactam, amplexuq; mariti.
Si fuerit uirgo patrias reuehetur ad oras.
Sic ait. approperat Præco ductoris ad ædes
Aeſonidæ, Aretes dicturus iuſſa fauentis,
Diuiniq; animum Alcinoi, propè Palladis Argo
Repperit hos uigiles ſumptis concorditer armis,
Hyllicium ad portum, & præclara non procul urbe.
Nuntiat his dominæ Præco mandata potentis.
Gaudia continuo mentem ductoris Achiui
Pertentant. proceres læti. ſed lætior unà
Virgo metu poſito, lacrymisq; ſerena fugatis.
Actutum ſuperis Minyæ cratêra coronant
Nocte ſuper media, lectisq; bidentibus aras
Conſtituunt, pariterq; thoros, genialiaq; antro
Fulcra parant ſacro, quæ quondã Macris habebat.
Macris Ariſtæi uirgo, qui dulcia mella

Rep

Repperit,& pingues ſuccos canentis oliuæ.
Illa deum complexa ſinu Nyſeïon,alma
Euboia genitum conſouit Abantide nutrix
Ifantem miſerata.nouo madefecerat ora
Arida melle Macris, cũ ex flamma ferret Iacchũ
Mercurius pernix,puerum quem dura ferentem
Iuno uidens,tota indignata faceſſere iuſſit
Inſula,& ut ſacro mandauit degeret antro
Indigenas opibus,fœcundaq; prædia ditans.
Hic Minyæ celebrare parant connubia feſta,
Phrixæoq; iuuat lectos ſtrauiſſe metallo,
Vt meliore toro maior quoq; gloria ſurgat.
Florilegæ occurrunt nymphæ,quæ lecta caniſtris
Serta ferunt.ſtratos hymbri lætantur odoro
Irrorare toros,feſtiſq; applaudere menſis.
Ardentes oculi nymphis.luce atria fulgent,
Ambroſiæ per dorſa comæ,pluuioq; madentes
Nectare,diuinum fundebant uertice odorem.
Has genuiſſe ferunt Aegeum flumen.at illas
Collibus excelſis Meliteion.has nemus altum
Protulit,in uiridi ſolitas colludere campo.
Impulit Aeſoniden magno dignata fauore
Iuno Iouis conſors,thalami ad conuiuia,nymphas.
Extat adhuc ſacrum celebrati nominis antrum,
Medeæ formoſus ubi genialia fulcra
Explicuit ductor,cum terra & pronuba Iuno
Signa dedit,fulſit nymphisq; ululantibus æther.
Heroës contra ualidis concuſſa lacertis
Arma tenent,ne quo conuiuia feſta tumultu

Pon

Pontica turbaret ueſano turbine claßis.
Tracius interea cithara gratißima Vates
Fila regens,cecinit lætas hymenæon ad aures.
Externis non hos thalamis ſperauit Iaſon
Concelebrare toros,patrijs ſed lætior oris
Ducere magnifico ſpectacula feſta triumpho.
Hoc pariter Medea uelit,ſed numina ſortem
Humanam alternant,nec certo uela fauore
Noſtra ferunt Zephyri,præſensq; aßibilat aura!
Aeſonides,Colchisq; licet dulcißima libent
Gaudia,iudicium tamen,Alcinoumq; uerentur.
Cum ſubito ambroſijs rediens ſplendoribus Eos
Aëris abſterſit tenebras,telluris & umbram.
Littora phæacum roſeo ſplendore renident,
Adueniente Dea croceo Titonide peplo.
Interea ſurgit murmur,creſcitq; tumultus
Per fora,perq; uias urbis,gens barbara Colchi
Macridij ſurgunt diſtantes finibus agri.
Cum ſubito Alcinous ſolio ſubnixus eburno
Arbiter adſedit iuris reſponſa daturus.
In manibus ſceptrum ex auro rex magnus habebat
Iudicij ſocium,quo ſanctum exercet honeſtum,
Iuraq; recta pio promit de pectore iudex.
Phæacum patres ſerie per caſtra uerenda
Incedunt.extra Minyas uiſura feroces
Mœnia,ſolenni procedit fœmina pompa,
Agreſtesq; uiri occurrunt.Saturnia Iuno
Iudicij famam diffuderat ante,futuri.
Hic agnum attulerat pinguem,uitulamq; nitentem

Ille

Ille maronæo ſpumantia cymbia Baccho,
Thure uaporabant alij delubra ſabæo.
Cultaq; purpureo mulier procedit amictu,
Aurifluo ſpectanda ſinu, facieſq; micantes
Ignibus alternis pepli ſandicis Eoæ
Reſpondent, tremuliq; urunt laquearia tecti.
Hærent obtutu primo phæacides, ipſos
Spectantes Minyas, & corpora diua uirorum.
In primis natum Oeagri mirantur hyantem
Carmina, quæ ſupos, quæ hoĩes, quæ tartara mulcẽt.
Immiſtæ paßim nymphæ concordia ſoluunt
Ora, Deumq; thori lætanti carmine adorant,
Soliuagæ modo, nunc latum glomerantur in orbem.
Nam bona Iuno tui fuerunt hæc dona fauoris,
Prodere quæ Areten iußiſti corda mariti.
Poſtquam ſublimi ſolio ſententia lata eſt
Decreto Alcinoi, tumida excandeſcere mente
Incipiunt Colchi, & fremitu indignantur inani.
Iura tamen didicêre pati, iuſtumq; uereri
Iudicium, atq; animos poſita feritate domare.
Mox ſubeunt iræ regis, faſtuſq; ſuperbi
Aeetæ, nonnullus erat tam pectore firmo
Tendere qui ad patrias auderet nuntius aures.
Ergo ſollicito uexati corda pauore
Alcinoum rogitant felicia rura colonis
Tradat aranda nouis, patriæq; oblita, lariſq;
Phæacũ in populo pariter gens Colcha recepta eſt.
Cæpit & humanis ritus mutare ferinos,
Donec Banchiadæ bimari gens orta corintho,

Ingreſſi tandem longo poſt tempore terras.
Oppoſita hos cæpit pulſos mox inſula, montes,
Summaq; palantes tenuere Ceraunia Abantum,
Neſtæosq; locos, allutamq; Oricon undis.
Poſtera ſed ſeclis demum uoluentibus ætas
Annua ſolemni celebrauit tempore feſta.
Qua Nomio poſuit Medea altaria Phœbo.
Alcinous tandem Minyis cedentibus ultro
Hoſpitij dona ampla dedit, dedit inſuper alma
Arete, biſſena ſequi quæ Colchida iuſſit
Mancipia, in regis domibus phæacidos oræ
Educta, & ſanctos dominæ referentia mores.
Tempore dein paruo Drepanes letiſſima linquit
Rura manus, Zephyrus, auraq; fauente potita
Nauigat, & fatis non tangit achæida terram,
In libycum donec penetrauerit acta profundum.
Ambracios tetigêre ſinus, curetiaq; arua,
Et uolucri uelo Stinnas, & Echinadas una
Prætereunt, Pelopisq; uident ſurgentia regna.
Hic Boreæ furor, atq; immenſa procella ruentis
Perq; nouem noctes, totidemq; reciproca luces,
Diſpulit in libycas uolitantia carbaſa ſyrtes.
Nauibus hinc pelagi reditum natura negauit,
Limus ubiq; frequens, uortex, & inane profundum,
Spumantesq; uomit ſinuoſo turbine fluctus,
Et tenerum erumpit dorſum flauentis arenæ.
Non hinc effugere eſt pedibus, pennis'ue leuari,
Littora reſtagnant, pelagiq; furentis inundant
Inſidijs, fluit ac refluit uaga tempore paruo

Vnda ratem abripiens, quam nuda linquit arena.
Deſiliere uiri, tacito quibus icta pauore
Corda tremunt. quippe ampla uident deſerta, quieto
Omnia plena metu. non hic paſtoria balant
Agmina, nec riguos depaſcit uictima ſaltus.
Tunc pauor Heroas ſubijt, ſimulacraq; leti,
Inq; uicem tacito luſtrarunt lumine uultus.
Fallacem ò terram. quo nos pepulère procellæ?
O utinam ſcopulis intercurrentibus Argo
Perpetuo nutans agitata timore fuiſſet.
Aduerſis melius fuerat freta cœrula fatis
Tentantes perijſſe mari, perijſſe draconis
Impete peruigilis, tauriq; flagrantis ab ore.
Saltem ſi uetitum ſcopuloſo uiuere ponto,
Morte licet fugiſſe malum, fugiſſe dolores.
Nunc terræ margo tenet, æternumq; tenebit.
Ipſe gubernator fortuna preſſus iniqua,
Ancæus cunctis hæc uerba dolentibus infit.
O ſocij occidimus, nec ſpes eſt ulla ſalutis,
Sors mala proſequitur miſeros. hinc altus eremus.
Proficit aura nihil, quoniam tenet omnia limus,
Paruus & obſcuris nimium furit æſtus arenis.
Fracta corona ratis pridem, & bona uincula ſacra.
Terra modò occurrit nobis, imperuius humor,
Nos modò terrificat, mortisq; minatur imago
Obſtructo reditu, clauſaq; uoragine puppi.
Conſilijs opus hic. prudentia noſtra uadoſo
Succumbit ſuperata mari, ſuperata periclis.
Ergo alius puppi ſedeat, ſi forte Deorum

Spon

Spondet opem auſpicio, meliori præditus arte.
Sic fatur lacrymans, tantoq; ex agmine cuncti
Dicta probant, probat & pelagi qui calluit iras,
Defixæ ac gelida cunctis formidine mentes.
Et fuſis pallore genis, uox faucibus hæſit.
Quin torpent ſimiles ſtatuis Heroës eburnis,
Non ſecus ima pauor crebro præcordia pulſu
Haurit, anhelanti iuuenis cum feruidus ore
Munera Martis init coram duce, militibusq;,
Vulnera & incerti miſerantibus ardua belli.
Qualis & expectans peſtis poſtrema futuræ
Aeger damna, ſtupet defixo in tartara uultu.
Qualis & immodico turbatus ruſticus hymbre,
Qui ruit exundans ſata læta, boumq; labores.
Seu quando in templis delubra fluentia ſudant
Sanguineum rorem, aſtrigero uel clarus olympo
Sol media de luce ſilet, radioſaq; celat
Lumina, & innumeris compleiur lucidus aer
Sideribus, cum phœbus equos, rutilasq; quadrigas
Dirigit obliquæ per ſumma cacumina zonæ.
Sed poſtquam longo ſerpentes tramite ad oram
Venerunt Minyæ, nocturnus & aſtra reduxit
Heſperus, amplexu miſero per mutua uincla
Flebilibus pia colla premunt affatibus, atra
Veſte caput tecti, nec nocte, die'ue leuamen
Agnoſcunt feſſi, atq; inopes, atq; omnium egeni
Delituere neci expoſiti, famulæq; uiciſsim
Turbatæ, uxori ſimul adgemuere Cyteæ.
Implumes ueluti labuntur uertice ſummi

Cum uolucres ſcopuli, miſerabilis adſtat acute
Mater auis clangens, paßiſq́; ſuperuolat alis.
Littore ceu puchro Pactoli diuitis olim
Fundit olor prædulce melos, ſtagna Aſia circùm,
Eridaniq́; lacus, & dulcia prata Cayſtri.
Sic Minyæ fuluo turpantes puluere crines
Inſomnes, miſeris flebant ſua fata querelis.
Ilicet aßidua confecti tabe periſſent
Ignoti, terra ignota, ſine honore ſepulchri,
Sollicitos miſerata forent niſi numina apricæ
Cuſtodes, Libyæq́; deæ. quæ uertice quondam
Pallada ſurgentem patrio, Tritonis in undis
Obuia, adorato fecerunt numine numen.
Sol media ſuper alta die conuexa tenebat
Igneus, & Libyæ contriſtans lumine leuo
Littus arenoſum inſano ſuccenderat igni.
Cum ſubito Aeſoniden circunſtetit agmine facto
Obuia nympharum nubes. ſtupet anxius ille,
Atq; deas ueritus retro ſua lumina flectit.
Quarum prima ducem uerbis affatur amicis.
Infelix quæ tanta animum, mentemq́; peredit
Cura tuam ductor? pelagi, terræq́; labores
Nouimus exhauſtos, & totum bella per orbem
Viribus argolicis, ueſtriſq́; peracta lacertis.
Vocales terræ nymphæ, pecoriq́; regendo
Sedula turba ſumus, cuſtoſq́; Libyſtidis oræ.
Verùm age rex nè cede malis. quin fortis, & audes
Aduerſis occurre, Deum felicior hora
Curret ope. patet in duris prudentia rebus.

Euigi

Euigilent ſocij. Neptuni iam tibi currum,
Atq; rotas celeres ſoluet leuis Amphitrite.
Mutua ſed matri Aeſonides nunc dona uiciſsim
Debentur uobis, quos ſacra pertulit aluo,
Cuius & auxilio Danaas uenietis ad urbes.
Sic fatæ Libyes Nymphæ, propiora tenentes
Obſcuræ loca, conſtiterunt, quas lumine Iaſon
Colluſtrans, dictis ſic ora reſoluit amicis.
Saluete ò nemorum Nymphæ, cœleſtia noſtrum
Non capio reditum ſpondentia uerba, ſed ipſos
Heroas cogens audita oracula pandam.
Multorum quoniam melior ſententia ſemper.
Dixit, & aſſurgens ſocios dux conuocat omnes
Fauce ſiti exuſta, atq; arenti puluere ſiccus.
Vt leo per nemus amiſſam ſi forte leenam
Veſtigans rugit, fluuij, ualleſq; profundæ
Voce graui, monteſq; tremunt, præduraq; ſaxa.
Agreſtes horrent tauri, duriq; bubulci.
Sic ducis horribili ſtrepuit uox magna fragore,
Et rigido commiſta ſono eſt cogentis amicos.
Olli conueniunt mœſti. ſublimis Iaſon
Nympharum monitus pandit, cæleſtiaq; ora.
Accipite ò ſocij, & placidas aduertite mentes.
Tres mihi de numero nympharum immane querēti
Occurrere deæ, ſuccinctis nebride fulua
Corporibus, niuei ſupremo in uertice colli.
His dorſum incuruo nectebant cingula morſu.
Adſtitit attonito propior chorus, inſuper una
Ambroſia oſtendunt deductis ueſtibus ora,

Eia agedum dux pelle moras, ſocioſq; reuiſens
Euigilare iube, propriaq; reponere matri
Præmia materno dux integer æqua labori.
Mox celerem currum Neptunus numine amico
Expediet, celereſq; rotas leuis Amphitrite.
Non ualuere acies animi internoſcere mœſti
Numina fatidicis ſoluentia uocibus ora.
Se nemorum dixêre Deas, miſeroſq; iuuando
Mortales, Libyæ pecudes, & rura tueri.
Præterea quæcunq; mari, quæcunq; per orbem
Geſſimus, eſſe ſibi memorabant ſingula nota.
Nec penitus uidiſſe datũ eſt hoc lumine Nymphas,
Sed medio tenebræ ſepſerunt aëre Diuas,
Quæ noſtros hebetare ſolent caligine uiſus.
Hæc fatus. ſtupuere animis nutantibus omnes,
Præcipuè monſtro Minyas agitante recenti.
Aequoreis immanis equus, nam proſilit undis
Effuſis per colla iubis ceruice ſuperbus
Auricoma, cuius rorant aſpergine membra
Vaſta maris, curſuq; notos, curſuq; procellas
Prouocat, hybernis pelagi inconſtantior undis.
Quem uiſum ſubitò Peleus miratus amicis
Compoſitis, placida lenibat pectora uoce.
Neptuni currus ſocij ſuper æquora cerno
Currere, quos manibus ſoluit pia mollibus uxor.
Aerumnoſa parens, niſi nos oracula fallunt,
Sacra ratis fuerit, materno nomine digna.
Hæc ualidis humeris, hæc firmo robore tolli
Poſtulat in ſicca quod ſurgit littus arena,

Quo pelagi properauit equus ueſtigia ferre.
Aeacidæ prudens placuit ſententia cunctis.
Pierides dixêre mihi, uos credite uati,
Credite, uera loquor. uox noſtras perculit aures
Pieridum. canit ore meo nunc Phœbus, & Euan.
Regia progenies, pulchroq; in corpore uirtus,
Heroiq; animi uires, ad littora nauim
Auia ſubducunt, tabulas uexere loquaces
Tollentes humeris. biſſena luce reuecta eſt,
Noctibus & totidem mox cœlo debita puppis.
Quis Regum erumnas, curasq;, graueisq; labores
Enumeret mortale ſonans? ſata ſemine Diuûm
Nempe fuit proles, humerisq; ſuſtulit Argo.
Tantum uis animi cogit, tantum urget egeſtas.
Succedens tandem Libycæ Tritonidis undæ
Diua cohors, humeris deponunt fortibus Argo.
Interea canibus ſimiles, quibus intima feruens
Exta coquit rabies, quærebant ſicubi uiui
Manarent latices, fontisq; argenteus humor.
Apparent nullæ per uaſta ſilentia lymphæ.
Peruenêre locos ſacros, ubi peruigil anguis
Aurea ſeruabat flagranti lumine mala.
Hic querula Heſperides complebant omnia uoce.
Tum primum Herculeo ſuperatus concidit ictu
Fraxineo impactus trunco, tantum ultima motu
Palpitat exiguo frigenti corpore cauda.
Suppoſitis uerò capiti candentibus ulnis,
Heſperides, tepidis fœdabant imbribus ora.
Improuiſi adſunt Minyæ. uenientibus illis

Signa dedit puluis nitidam ſublatus in æthram.
Monſtra bonus diuina repētè agnouerat Orpheus,
Hortatusq́; Deas blandis ita uocibus infit.
Prudentes, pulchraq́; Deæ, ſeu numina cœli
Seu terræ reginæ eſtis, nemorumq́; ſacrorum,
Adſitis Nymphæ, ò Nymphæ Oceanitides Almæ.
Dicite ubi ſcatebris per ſumma cacumina labens
Profluat unda ſacer'ue liquor, quo uiſcera torrens
Intima, anhela ſitis populato è pectore cedat.
Quod ſi fortè datum eſt fatis in amicius aruum
Et patrium rediiſſe ſolum, tunc munera grati
Innumera, & ueſtris primum libabimus aris,
Ac Minyas uoto reduces damnabitis omneis.
Supplicibus uerbis ſic fatus, numen adorat
Nympharum, faciles illæ miſereſcere mœſtos
Incipiunt, herbasq́; docent uligine multa
Irriguas, quibus unda frequēs cum murmure ſerpit
Somnifico, uariis diſtinguens floribus arua,
Arboreisq́; comis. hic Heſpera, Populus, Aegle,
Verſa ſubit ſacras ſalices, ulmumq́; erytheis.
His ſubitò arboribus Nympharum pulchrior Aegle
Sic blandis Minyas uerbis affatur egentes.
Certe diua cohors rigidum quicunq; draconem
Confecit pridem, qui nobis aurea mala
Seruabat, uobis hic commoda magna parauit,
Sed lacrymas Nymphis æternaq́; damna reliquit.
Neſcio quis ſæuus peregrino clauiger orbe,
Corpore terribili, atq; oculis, cui fronte tremenda
Signa trucis micuere animi, latus hirta tegebat
Pellis.

Pellis,ab immani quondam detracta leone,
Cruda,rigens,inculta,ferox,ramumq́; ferebat
Palladiæ ſignum non illud pacis oliuæ,
Atq; habiles telis,quis bellua concidit,arcus.
Hic talis,tantusq́; uenit,qui perditus æſtu.
Atq; ſiti conſumptus,adit Tritona,lacumq́;
Palladium,cautemq́; graui pede uerberat heros
Ictibus horrendi pedis exilicre latenti
Pumice diuini latices,& perſpicuus fons
Argento ſimiles qui garrulus explicat undas.
Stratus humi bibit ille gigas è marmore aperto,
Quantum nō uitula immodicos trahit ore liquores,
Cùm populata thymō eſt,pratiq́; uirentis honores.
His dictis Aegle optatas ſimul īndicat undas.
Accurrrit gauiſa manus,uotisq́; potitur.
Auguſtas ueluti circum glomerata latebras,
Exileisq́; fores ſaxi formica recurſat,
Aut properant grati muſæ ad libamina mellis.
Certatim ruit unda frequens,ſeq́; impedit una.
Sic denſi ſcatebras Minyæ petiere liquentes.
Atq; aliquis puro ſatiatus pectora rore
Gaudentes madido Minyas ita prouocat ore.
O' utinam deſerta illum nunc fortè uagantem
Oſtendant ſuperos per clara pericla petentem.
Turba frequens mox optat idem.ueſtigia nempe
Herculei pedis hic commota oſtendit arena.
Alterni accingunt ſeſe.pinnata propago
Accurrit Boreæ,pedibusq́; Eupheme citatis
Approperas,longeq́; oculos qui mittit acutos

Lynceus,& quintus celeri uolat impete Canthus.
Quærere feſtinat ſocium,uerùm irritus omnis
Eſt labor,incerti redeunt,Calauſq; uolucri
Remigio alarum,nihil explorauit amici
Alcidæ, aut celeri Canthus uelocior Euro.
Canthe graues Parcæ Libycis te protinus oris
Abſtulerunt pecudes Libyci paſtoris agentem.
Percuſſus ſaxo cadis heu miſerande Caphauri
Paſtoris manibus miſſo.qui patre ſuperbus
Phœbigena exultabat auo,Phœbiq; nepotem
Ruſtica turba uocat.peperit nam Dia puella,
Quàm iuſsit Libycis Minos habitare ſub oris,
Diuina tum prole grauem,uentremq; ferentem,
Et propriam natam,dixêre Acacallida nomen.
Hæc natum peperit Clarij de ſemine Phœbi,
Amphithemin Garamāta uocāt cognomine terræ.
Amphithemis demum miſtus Titonide Nympha
Suſcepit Naſamona ferum,fortemq; Caphauron,
Deprehenſum occidit qui tum inter ouilia Canthū.
Sed non Heroum dextras effugit acerbas,
Vt ſæuum didicêre nefas.lux poſtera fulſit,
Adſunt lugentes,& triſtia funera ducunt,
Defletumq; diu terra poſuere Libyſſa.
Luce ibi,& Ampyciden genuerūt Mopſon eadem,
Quēm Parcæ domuere graues,& triſtia fata.
Nec potuit ſacro præuertere carmine cœlum.
Nulla fuga eſt mortis.Parcæ fatalia nentes
Stamina,noſtra ſecant præfixo tempora curſu.
Declinans medium ſolem,linguiſq; triſulcis

Creb

Crebra micans ſerpens uiridi prorepſerat Alga.
Aggreditur celer adſtantem, furtiuaq́; figit
Spicula, & occulto depaſcitur exta ueneno.
Monſtrũ horrendũ, immane, nocẽs. nec triſtius ullũ
Mater alit tellus, inuitisq́; excipit ulnis.
Nec ſi (fas modò ſit manifeſtis dicere uerbis)
Offenſi cupiat medicari uulnera Pæan,
Sufficiat ſic terra lues bacchatur, & angit
Cùm mediam Perſeus Libyam ſuperextulit alas
Eurymedon, etiam hoc dignata eſt nomine mater,
Cæſa ferens Regi Phorcynidos ora Meduſæ.
Quotquot cæruleo ceciderunt ſanguine guttæ
Vertice Gorgoneo, tellus fœcunda colubros
Fecit, & inuento geminauit fata ueneno.
Mopſus ut aduertit ſæui diſcrimina dentis
Rettulit angue pedem uiſo. ſed lurida ſerpens
Ore pedis calcem tetigit. Medea, bonæq́;
Pertimuere malum famulæ. non territus ille
Vulnere, ſanguineum tractauit protinus ulcus.
Conficit audentem tamen illum, atq; intima ſomnus
Letifer inuaſit, oculos texère tenebræ.
Inclinansq́; ſolo immani uexata dolore
Membra, riget fidi Minyæ funduntur ad ægrum.
Attonitus ſtupet Aeſonides pro uulnere tanto.
Fata gradu celeri properant, reliquumq́; ſalutis
Nil ſupereſt. tetrum populat præcordia uirus.
Actutum monimenta parat dux Graius adempto
Ampycidæ, lacerat crines Medea, genasq́;
Radit. at Heroës reſpondent flebile carmen.

Ter

Ter circum monimenta uiri fulgentibus armis
Solenni ſaliunt chorea, ſocioq; parentant.
Inijciunt crebros Libyci quoq; pulueris hauſtus.
At Minyæ ſpirante Noto ſuper æquora certi
Ire ruunt, Tritonis aquas euadere certant,
Conſilioq; carent, atq; ordine rebus in arctis.
Non ſecus obliquo flectit ſe tramite ſerpens,
Cùm ſol accenſum radijs calefecit acutis,
Huc alternus, & huc conuertens ſibila colla,
Scintillaq; micant flagranti lumine crebra.
Sic pagaſæa ratis Tritonidos ora paludis
Dum petit, incerto nutans ſecat æquora fluctu.
Continuo tripodem Phœbi, quem nauis agebat
Thracius exorat uates, deponere Diuis
Indigenis, Libyes ut numina ſacra piaret,
Vt reditum præſtent facilem, uentosq; ſecundos.
Cùm ſubito occurrit iuuenili corpore Triton
Cæruleos madidus crines, Minyasq; ſalutat.
Suſcipite ò iuuenes immenſi pignus amoris,
Hoſpitijq; fidem. nam longis incola terris
Multa ſolet cupere interdum quibus indiget uſus.
Dicam equidem, & dictis curas fortaſſe leuabo.
Prudentem pelagi fecit me rector aquarum,
Et Libycas ſceptrum teneo Regina per oras.
Audite Heroës Libya nutrice ferarum
Eurypylon genitum uobis inuiſere præſtat.
Sic fatus glebæ dextram ſuperinijcit acer,
Talibus Euphemus uerbis grauia ora reſoluens.
Apida ſi noſti terram, pelagusq; uocatum

Minois,certo referas nunc pectore Triton.
Huc curſus fuit inuitus,per inhoſpita cymbam
Littora,certantes Euros,tumidasq́; procellas
Traximus,inq́; tuas terris enauimus undas.
Nec pelago ſcimus Pelopeia rurſus adire
Aequora ab ignoto,Libyæq́; paluſtribus oris.
Talia dicenti diuino numine Triton,
Anguſtum oſtētat manibus,uerbisq́; profundum.
Exitus hic ponti eſt,ubi ſemper cærula torpent
Incertis utrinq; uadis,ubi tollere portus
Nomine ſplendoris fama eſt,media æquora fractis
Fluctibus anguſtant ſeſe.ſic ire licebit.
Is portus qui diuinam Pelopeida terram
Dirigit,excelſas ultra Cretæ eminet oras.
Tendere ſi in dextrum libeat latus,unda uagantes
Includet,pelagusq́; tumens innabilis undæ.
Quod ſi quis modicè declinet,limite recto
Puppis inoffenſis ſulcabit cærula uelis.
Verùm agite Heroës,agilesq́; incumbite remis.
Fata uiam,portusq́; dabunt,ueſtriq́; labores.
Hæc ubi dicta dedit,cūcti in ſua tranſtra recedūt.
Pandere uela iuuat,tonſisq́; ferire paludem.
Tritoni pecudum lectiſſima corpora mactat,
Et carmen ſolenne canens uittatus Iaſon,
Numina cūcta maris precibus rogat,atq; ita fatur.
Diua palus,ſacraq́; Deus qui degis in unda,
Finibus his qui oſtenta mihi manifeſta dediſti,
Siue tenes pelagi loca Triton,Incola Phorcyn
Seu uocat,aut pelagi celebrāt te Nerea Nymphæ,

Sis placidus finem ſtatuens,metamq́; labori.
Dixit,& in medias mactata porricit undas,
Guttur ouis feriens puppi ſecurus ab alta.
Continuo apparet magni per inane profundum
Effigies ueneranda Dei longe æquora uerrens.
Non ſecus,ac ſi quando orbes per agonis ouantem
Theſſalus egit equum.pedibus ſe tollit,honeſtam
Concutiens ceruice iubam,ſaltuq́; uolucri
Emicat intorquens alterna uolumina crurum.
Dictantis domini tamen ardua iuſſa capeßit.
Vlterius moderator agit Sic Palladis Argo
Helcia corripiens Triton,cui uertice ſummo
Et caput,atq; humeros,cinctusq́;,aluūq́; ſub ipſam
Maieſtas æterna micans Dis reddidit æquum.
Alui utrunq; latus tendunt immania Cete,
Spinigero findunt quæ obliquis cærula dorſo
Cornibus,eſſe ſolent creſcenti qualia lunæ.
Se pelagus dedit in medium,uaſtumq́; profundum.
Ingreſſus glomerat fluctus.conclamat Iaſon
Ante oculos monſtrū cernens,& Theſſala pubes.
Nunc Argous ibi portus,ſimulacraq́; nauis,
Tritonisq́; extant aræ,quod numine dextro
Hic traxit,tum cymba moram.mox luce reuerſa
In dextrum extenſis uelis latus,inuia uaſti
Deſeruere maris.Zephyri leuis aura ſecundat
Lintea,& Oceanus fauſtis ſubremigat ulnis.
Orta dies,pelagiq́; ſinus,fluctusq́; profundos
Oſtendit.ſubitò genitabilis aura Fauoni
Deſtitit,à puppi incurua uenientibus Auſtris.

Temp

Tempore quo occiduas Phœbus ſe mergit in undas.
Quem canam uiſura Thetim ſera aſtra ſequuntur.
Cùm feſſos operi tauros iam ſoluit arator.
Nocte ſub obſcura tepido iam Carpathus auſtro
Deſeritur,duris annixi impellere remis
Inſomnes,noctemq́; die,lucemq́; tenebris
Continuant,Cretam Pagaſæa puppe legentes.
Ferreus arce procul ſcopuli Dicteide terra
Hos prohibet ſæuo ore Talus,ſuſpendere funes
Et legere hoſpitium,puppiq́; immittere habenas.
Olim abies,alni,quercus,fagiq́; ferebant
Cruda puerperia,ac populos umbroſa creauit
Populus,& fœta uiridis puer excidit orno.
Hunc ferri radice ſatum tamen,ordine fati
Cuſtodem Europæ ſtatuit Saturnius eſſe
Semideos inter,robuſtaq́; ſæcla uirorum.
Concretus Chalybe è duro ter obambulat oras
Dictæas Talus.huic rigido ſtant corpora ferro
Dura,nec humano frangi potuere labore.
Sed pedis in talo lætalis ſanguine uena
Plena micat,ſolum hoc obſcuræ iter eſt breue morti.
At Minyæ tantis oppreßi caſibus hærent,
Incerti quo uela ferant.clàm nocte ſuprema
Cretenſes linquunt portus,altumq́; capeſſunt.
Interea torquente ſiti,torquente dolore
Gnoſiacis uitam poſuiſſent protinus undis,
Ni miſeros Medea pio ſermone leuaſſet.
Accipite hæc Minyæ,mortalem ſola domabo
Sit quicunq; uelit,uel ſi totum ærea corpus

Maſſa

Maſſa tegat,niteat uiridi quanquam ille iuuenta.
Sit modò tuta ratis ſaxi ne uerbere preſſa
Deficiat.uitate graues à littore iactus,
Donec agam magicis ſub Tartara nigra uenenis.
Sic ait.à telis retrahunt Pagaſeïa tranſtra
Heroës,magicæ pendentq́; à murmure linguæ.
Aeſonidæ Medea uiro comitata recurrit
In puppim,mulcens hecatæo carmine parcas
Fatiferas,imi celeres quas rumor Auerni
Eſſe canes memorat.quæ toto lurida cœlo
Monſtra uolant,uitæ nectentes retia noſtræ.
Supplicibus uerbis,magicis quoq; cantibus illas
Ter uocat,& precibus ter uertit in hoſtica furuas
Arma canes,oculosq́; tali perſtringit adurens.
Mox rigidas magico diras cantamine torquet.
Summe pater Diuûm magnus ſtupor intima uerſat
Corda mihi,ſi lingua necem,ſi murmura poſſunt
Interitus afferre homini,celerareq́; fata.
Ferrea cui moles præcordia ferrea circùm
Tota fuit.ceſſit magico proſtratus ab ore.
Vtq́; ſecurigeris abies percuſſa lacertis
Fluctuat inſtabili nutans ceruice,ruinam
Mox trahit. haud aliter pedibus modò fluctuat ægris,
Et modò cõnixis firmat ueſtigia plantis,
Procumbit tandem,& rigida ſe porrigit aluo.
Exanimisq́; iacet perfracta carmine uena.
Exultant Minyæ,& ſacris operata iuuentus
Palladi ſacra parat uicto iam lætior hoſte.
Tum primum Cretam linquunt,Minoïa regna

Heroës

Heroës, ſubeuntq; uagæ Salmonidos oras.
Sulcantes undas cretæi marmoris, urget
Nox grauis, hanc proprio triſtem cognomine dicunt.
Aſtra malam noctem, nec lunæ ſplendor agebat.
Deſuper at nigrum chaos, ut conſueuit auernis
Ex tenebris furua cœlum contexere nube.
An ſtygijs rapiantur aquis, refluis'ue ferantur
Aequoribus dubij. certæ ſpes nulla ſalutis.
Tunc geminas ductor tendens ad ſidera palmas,
Ingenti Phœbum ore uocat. per lumina triſtes
Labuntur lacrymæ. donaria pythia largis
Exuuijs cumulare heros promittit, Amyclas,
Muneribusq; ſacram ortygiam ditare ſuperbis.
Tum clarium ductore Deum, numenq; rogante
Supplice Apollineum dextra, leuis aura refulſit
Protinus, aurataq; dedit bona ſigna pharetra
Dexter Apollo duci. Sporadum patet inſula iuxta
Hippurin, nautæ ſubito retinacula nectunt.
Continuo roſeis mundum diffuderat ulnis
Titoni coniux, Phœbo tum graia iuuentus
Aegleti ſtatuunt aras de nomine dictas
Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu.
Turbatis quoniam nautis illuxit Apollo.
Inſula dein Anaphe, longū eſt memorata per æuū.
Littore deſerto Minyæ cum ſacra pararent
Stipitibus lymphas ardentibus iniecerunt.
Medeæ adſtantis famulæ phæacides alto
Pectore non poterant lætum compeſcere riſum,
Orgia ſacrifici ſolita maiora uidere

Alcinoi, diteſq; ſoci melioris honores.
Has iuuenum auerſata cohors, conuicia iactat,
Turpibus inceſſens uerbis deturbat, & arcet.
Ex illo muliebre genus contendere ſueuit
Vſq; uiris, Phœbum per mutua crimina placans.
Humentes quando hinc Minyæ ſoluere rudentes,
Tum memor Euphemus nocturni ſæpe ſoporis
A Maia geniti ueneratur numina diui,
Et memori attonitus uaga ſomnia corde uolutat.
Nanq; uidebatur glebæ candentibus ulnis
Coniungi, & ueluti materno lacte foueri.
Mamma puellaris uiſa eſt, in uirgine qualis
Eſſe ſolet tenera, mœſto ſed captus amore
Euphemus dulci uerborum, murmure geſtit.
Non ſecus, ac dominam complexibus ambiat arctis.
Quam tamen Euphemus grata uice lacte fouebat
Ipſe ſuo. dein uirgo loqui ſic uiſa repente.
Tritonis genus, & natorum grata tuorum
Sum nutrix, non quam fortiſsime rere puellam.
Sed me iuxta Anaphē Nerei pia numina Nymphas
Deponas pelagi, nullo pede poſtera ducet
Ad Phœbi radios me lux ſublimis Olympi.
Aeſonides docto Phœbi reſponſa uolutans
Pectore, ſollicitos dictis affatur amicos.
O ſocij praeclara quidem nec parua paratur
Gloria. Di ſuperi iactatam in cærula glebam
In terram uertent quæ fertilis inſula fiet.
Hanc iuuenes, noſtriq; colent per ſecla nepotes.
Occurrens nobis Triton dedit hoſpita dona

In

In Libya,& nobis preſenti numine fulſit.
Sic ait,at uanum Aeſonidæ non cogitat heros
Iudicium Euphemus.quin dictis lætus,& ore
Vaticino,paruam demerſit in æquora terram.
Emicat illa repens,ſurgitq; leuata profundo.
At primi Lemni Sintiados ante coloni
Illinc expulſi tyrrhenum fortibus armis,
Tum Spartem coluere ipſam.quam linquere adactos
Autestonides auſus traducere Theras
In terram pelagi Calliſten,nomina luce
Ex illa ſumpſit There,poſt funera cuius
Euphemi facta eſt hæc inſula tota ſuperbi.
Inde relinquentes celeri freta turbida curſu,
Littora curua legunt Aeginæ Aſopidos.illic
Lite uiri certare parant uter hauriat undas.
Cogebat duris populos in rebus egeſtas.
Myrmidonum pueri memores certaminis acti
A proauis,currunt celeri per littora planta,
Turbaq; nunc priſci contendit imagine ludi,
Quorum humeros grauis unda premit. premit &
cadus ingens.

GAVDETE Heroum felix genus, impia quando
Vis maris, & crebris ceſſabunt flabra procellis.
Lætitiæ, cantusq́; aderunt. mox pectine Phœbi
Dulcior attollet ueſtros ſuper aſtra labores,
Annorum ſuperans uoluentia ſecula Clio.
Rurſus ab Aegina redeuntibus aſpera bella
Nulla ratem preſſura manent; nec turbinis atri
Immanisq́; noti rabies, ſed ſtrata quietis
Vnda maris Zephyris, leni uos prouehet aura
Cecropios portus, emenſiq́; Aulidis oram,
Euboiæq́; ſinus, & opuntia mœnia locrûm.
Littora mox ſacra pagaſeia puppe legetis.

ORPHEI ARGONAVTICA.

✻

O REX & uates Pythonis maxime princeps,
Cuiq; ſacræ ſummum parnaſia petra cacumen,
Virtutem cano Phœbe tuam. tu præmia famæ,
Veridicamq; mihi toto de pectore uocem,
Vt teneam dulci mortalia pectora cantu,
Cum iubeant plenis muſæ me ſcribere chartis.
Nam mihi Phœbe pater citharæ pergrata canenti
Carminibus flagrat mens.nondum dicta referre
Tempus adhuc ullis.tunc cum Bacchiq;,tuiq;
Percuſſus ſtimulis horrentia tela canebam,
Quæq; iuuent homines,& quæ miſteria genti,
Nec non prima chaus antiqui urgentia fata.
Deinde per innumeras Saturni ſemine uires
Aethera,& excelſum duplex cui robur amorem,
Quiq; frequẽs genitæ eſt noctis pater inclytus,hũc ſe
Quod prior oſtendit noſtri dixere Phaneta,
Vnde potens fluctu tellus,& bella gigantum
Impia,qui in ſuperos aciem ſtruxère nefandam.
Ex ipſis hominum mortalis manat origo.
Immenſæ claudunt quotquot confinia terræ,

Diuinumq́; Iouis cultum, latriamq́; parentis
Montanæ Cybeles. quæq́; illa in montibus olim
Perſephonem patrijs docuit iam forte puellam.
Herculis & laceri, famoſaq́; uulnera Mæli
Sacra quod Idæis & uis corybantibus ingens
Erraritq́; Ceres, raptæq́; exinde dolores,
Vtq; dedit leges, quàm ſplendida dona Cabirum.
Quæq́; canat nullus nocturna oracula Bacchi,
Diuinam Lemnon, & littoream Samothracen,
Sublimemq́; Cyprum, Venereq́; ut amauit Adonis,
Orgia Praxidices, arines cum Pallade noctis.
Aegypti luctus, & Oſiris dolia ſacra.
Quid de uenturis præcordia uiſa ferarum,
Et uolucrum doceant quo ritu uiſcera ſpectes.
Quanta etiam ſomno captæ pulcherrima rerum
Prædicant animæ uatum de mente profunda:
Et quæ ſit ſignis, monſtris, aſtroq́; minaci
Caſta hominum generi luſtrata perutilis unda.
Quæq́; deos placent, hominumq́; in funere dona.
Multaq́; præterea mihi uiſa, & cognita dixi
Cum peterem tenebras pallentis Tænaron Orci
Confiſus cithara cara pro coniuge noſtra,
Et cecini quæ ſacra nitent ægyptia pompa
Accedens Memphim præclarã, atq; Apide terras
Inſignes, rapidi Nili quas unda coronat.
Vera tibi noſtro cuncta hæc de pectore manant.
Nunc quoniam flagrans in nobis euolat œſtrum,
Corpoream linquens molem ſuper æthera longe,
Non audita prius noſtro de carmine diſces.

Pieriam ut quondam, libethraq; uenit ad alta
Semideum, pariterq; Heroum primus Iaſon,
Et ſibi pro reditu rogat auxiliator, ut irem
Puppe ſecans altum crudelia regna petenti
Diuitijs gentem, ſcelerum quoq; mole grauatam.
Sole quibus genitus Aeætes regnat in oris.
Nam timuit Pelias præſagia, ne ſibi regni
Auferat Aeſonides uenturis ſceptra diebus.
Fraudibus inde uias fallaci corde ſtruebat.
Vellera de Colchis nam iuſſerat aurea ferri
Theſſaliam ad pinguem. ſed uox ut perculit aures
Impia, Iunonem manibus uocat ille leuatis.
Hanc colere è cunctis ſolitus cœleſtibus unam.
Illa fauens iuſtis precibus pia uota ſecuta eſt.
Nanq; hominum magis unus erat dilectus ab illa
Heroum intrepidus ſuper inclytus Aeſone natus.
Cogitur hinc ad opus Pallas Iunone uocante.
At dea fagineam celeri ſtruit ordine puppim,
Remigioq; aptat, ſalſum quæ prima profundum
Præterit, & pleno tenuit ſua littora curſu.
Ergo ubi magnanimos reges collegit Iaſon,
Impiger ad Thracem celerat ueſtigia noſtram.
Illic me cithara ſinuantem plectra canora
Inuenit, ut ſacros facerem tibi Delphice cantus,
Qua traherem uolucres, ſerpentes uoce, ferasq;.
Sed poſtquam greſſus optato fixit in antro,
Protulit è calido melliuam pectore uocem.
Orpheu Calliopes Oeagro nate parente,
Atq; in Biſtonia Ciconum rex optime ſalue.

Tu nanq; æmonias princeps das iura per alpes,
Strimoniasq́; undas,rhodopes cacumina ſumma.
Ipſe ego ſum Minyes regali ſanguine cretus
Theſſalus Aeſonides, hoſpes tibi certus habendus.
At tu quæſo faue cæptis,& percipe grato
Quæ loquar auditu,nec inexorabilis eſto.
Euxini,Pontiq́; ſinus,& Phaſida tutum
Te petere,& monſtrare maris quo nauiget Argo
Indomitus littus uotum eſt Heroibus unum.
Expectatur ab his tua uox diuina,chelisq́;
Quem ſperant comitem pelago,ſociumq́; laborum.
Nam neq; mens dare uela uiris in barbara regna
Te ſine,qui tenebras de tot mortalibus unus
Acceſti horrentes,& quæ rudis ultima rerum
Abdita ſe poſuit tellus,atq; inde rediſti.
Hanc igitur molem communis ferre laboris,
Nominaq́; ipſa uelis tua clara nepotibus eſſe.
Inde ego ſum tali reſpondens uoce locutus.
Aeſonida quid tanta mouens hortaris? & urges?
Ire procelloſas armata puppe per undas?
Vt ueniam Colchon Minyis adiutor ad urbem?
At mihi iam ſatis eſt operum,ſatis atq; laborum,
Ex quo terrarum uidi loca plurima,& urbes
Aegypti,libyesq́; uiris oracula promens,
Et me ſollicito tandem reuocauit ab æſtu
Errantem,in patriamq́; parens ueneranda reduxit,
Vt teneam tardos morientis tempore canos.
Sed neq; fatales fas eſt mihi ſoluere leges,
Parcarum me iuſſa trahunt,magno mihi conſtent

Per

Per numerum quæſita Iouis,iam iamq́; ſequemur,
Inter & Heroas noſtri numerabimur æui.
Tunc quoq; digrediens antrum per amabile liqui
Dulciſona comitante lyra,Minyasq́; ſecutus
Alatis pedibus Pagaſarum ad littora ueni.
Hic tum bellaces anguſto in littore Graij
Cum fremitu ad ripas condenſabantur Anauri.
Atq; ubi iam greſſus ſpectant me ferre propinquos,
Exultant animus,& gaudia plurima carpunt.
Ipſe ſuper tantis quærens Heroibus ibam.
Herculis ac primùm conſpexi fortia diui
Pectora.quem peperit de magno Alcmena tonante,
Liquiſſent triduum ſolis cum lumina terras,
Torpentisq́; forent gratiſsima tempora noctis.
Tiphynq́; Agniaden,longe qui Lincea puppis
Dirigeret,tunc ſe exercens confinia iuxta
Theſpiaca,& pelago,& Telmiſi nauigat undis.
Is fuit horriſonus,ſæuisq́; obſtare procellis
Doctus,& ad tutos Argo perducere portus.
Pollucem atq; equitum domitorem Caſtora noui,
Et te Mopſe adij Titareſie,ſplendida cultu
Chaoniam peperit quem ſubter Aregonis alnum.
Præterea Aeaciden illuſtrem pelea partu
Aegines dolopum,phthia qui regnat in urbe.
Mercurij generoſa patris tria pignora uidi
Aethaliden,ſibi quem genitrix tulit Eupolemia.
Myrmidonis ſaxoſæ Alopes in montibus urbis
Euriton:egregiumq́; Enchiona,quos ſibi quondam
Laothoe Mereti genuit commiſta puella

Mercurij ſoboles Cyllenia regna tenentis.
Tu ſimul Actoride, tu Buphage nate Corono,
Iphiclus, & Phylaci diuûm genus aſſuit unà.
Tuq; etiam Aeneade phœboq; ſimillime Butes.
Tranſit Abantiades Euripi litora Canthus,
Quem Parcæ domuere graues, Libyesq; per arua
Immemorem reditus mors intempeſta peremit.
Venit & Alconis æſepo abs amne Phalerus,
Cyrtonem ualidis muris qui condidit urbem.
Iphitus hos ſequitur de te patre Nabole natus,
Phocenſis retinens turrita ſceptra Tanagres,
Laodocusq;, Alausq;, & Areius inclyta proles
De Pero geniti, & præclari germen Abantis,
Iphidamasq; Alei uenit, nam iuſſa parentis
Magnanimi urgebant. Tegees tellure relicta
Venit, & Erginus Branchi, cultiſſima linquens
Et patriam celſis cum mœnibus arua Mileti,
Mæandri in ſeſe quæ uerberat unda recurrens.
Deinde Periclymenus Nelides aſſuit una
Pellenen iuxta linquens, madidamq; Lipezon,
Aſty ſuum diues, poſitasq; in monte colonas.
Tu Calydone uenis fortis Meleagre relicta,
Quem tulit in roſeis Althea amplexibus Oeneus.
Iphiclus alta ſecans Atraceſia ſtagna reliquit,
Altheæ qui frater erat, præq; omnibus uni
Intentus Meleagre tibi laudanda monebat.
Tranſit & Aſterion genitus de patre Comete,
Tireſien linquens, ubi miſtus Apidanus undis
Penei fluctus communes mittit in æquor.

Liquit

Liquit & Eurydamas properans Bœbeidos algam
Peneo illapſæ Meliboæ mœnia iuxta.
At poſtq̃ Aelatides Polyphemus proſilit ingẽs
Viribus,heroasq́; inter ceu flamma refulgens
Enæus uenit Cænei quem fama rapacis
Vrgentem Lapithas centaurica tela tuliſſe.
Transfixum trabibus abiegnis corpora longis,
Suſtinuiſſe tamen genua incuruata furentem
Et uiuum manes,tenebrasq́; Acherontis adiſſe.
Venit & ipſe Pheris Admetus Apolline quõdam
Perfunctus ſeruo patrias dum diffugit iras,
Nanq; ille indomitis Cyclopas morte ſagittis
Pro nato impatiens affecerat ante perempto.
Actorionq; illi,qui filius Actorionis
Saxoſam linquens Opoënta acceſsit,& Idas.
Quiq; procul longe trans æthera trãs mare Lynceus
Et ſubter Plutum,terræq; barathra profundæ
Solus in humanis uiſu penetrauit acuto.
Conſequitur Telamon fortis pater Aeacus illi.
Splendida cui nubens Aegina potentis Aſopi,
Nata dedit pulchrum ſalaminæ in littore partum.
Martius his Idmon nothus annumeratur Abantis,
Quem de concubitu generauit Apollinus olim
Circum diuinos animoſa Pheretia fluctus.
Huic præſcire dedit,huic promere uoce futura
Phœbus,ut utiliter genti memoranda loquatur.
Affuit & linquens Opoënta Menœtius agrum.
Vicinus Minyes,uenit quoq; diuus Oileus.
Inclytus his aderat Phlœius,quem propter amœni

Aeſepi ripas Baccho eſt enixa puella
Inſignem forma, & prudenti pectore clarum.
Cepheus Arcadia conceſsit, & ipſe relicta
Ancæusq; ſenex Euxini ad littora ponti.
Iuſsit ab Arcadia pater una Heroibus ire.
Hic humeris nullos ualidis induxit amictus.
Sed rigidum pellis latus urſo texit adempta.
Nauplius inſequitur Amymones cara propago.
Quem tulit illuſtri Neptuno ſubdita pulchro
Corpore Dis ſimilem, & præſtanti robore clarum.
Vertice Tanareo uenit Meleatidos alto
Aulonas linquens ſimul, undiſonasq; Therapnas.
Venit & Ancæus, cui Cyclos, cuiq; planetas
Noſſe datum, & ſummis quod iter Pleuronius aſtris,
Vnde quod & præſens, & quæ uentura canebat.
Deinde Palæmonius Lerni nothus, utraq; uenit
Læſus crura licet, pedibusq; nec ambulat æquis,
Vulcanoq; ideo genitum de patre uocabant.
Venit & Alphæi ripis, Piſisq; relictis
Patre ſatus magno Augeas de ſole coruſco.
Quinetiam gemini fortiſsima pectora Rami
Amphion ſimul, Aſterius Pellene relicta
Cultibus, & patrijs alacres in prælia fratres.
Agnoui duplicem Boreæ de germine ſpicam,
Quos peperit nubens Illiſi ad fluminis undam,
Regis Erechthei diuum genus Orithia.
Quiq; etiam plumis circum talaria fuſis
Corpore Dis ſimilis Zetes, Calausq; uolabant.
Venit ab urbe Pheris Pelia quoq; principe natus

Anch

Anchiſteus,praecelſa duci cui pareat Argo,
Euxinum;& Phaſim Minya ut cum remige poſcat.
His ſimul acceſsit dilectus ab Hercule diuo
Pulcher Hylas,nondum cui circuntinxerat ora
Candida flaueſcens roſei lanugo decoris,
Amphuryoniadæ intonſus ſic ille placebat.
Sic illi ad puppim,ſic in ſermone frequentes
Circum aderant,aliusq́; aliud clamore iubebat,
Prandiaq́; haud parci præbebant hoſpite menſa.
Sed poſtquam ſat cuiq; fuit potuſq;,cibiq;,
Ordine quiſq; ſedens ad opus iam uota ferebat.
Hinc ſeſe ex alta conſurgens quiſquis arena
Adſtantem glomerant ſpatioſo in littore nauem.
Certatimq́; ſtupent omnes.ſed protinus Argus
Subnectens ualidos alta de puppe rudentes
Artis ope,& trabibus ſubter conuexa dolatis
Roſtra mouere parat,uocat,atq; hortatur honorans
Inſeßi ut ſubeant.ſtudioſos occupat ardor,
Arma quoq; exuti prolixum pectora circum
Succincti funem ſupremis uiribus inſtant,
Et ſtatim ad fluctus ſtrident.propellitur Argo.
Illa ſed exiliens nudas dum calcat arenas,
Terram inter fluctusq́;,in ſicca reſtitit Alga.
Nec forti Heroum dextra impellente mouetur.
Obriguit gelido tum rurſus pectore Iaſon,
Et me reſpiciens ut noſtri carmine plectri
Vires,atq; animos defeßis innuit,addam.
Aſt ego cum cithara meditatus carmina noſtra,
Melliflu.isq́; mea reſonans cum matre camœnas,

Ex

Ex imo dulces produxi pectore uoces.
Egregij Heroës Minyæ generoſa propago
Eia agite inuictis alacres impellite funes
Pectoribus, ſolido & ueſtigia figite greſſu
Summa pedum geminis innixi extendite plantis.
Et læti in fluctus Argo proferte ſerenos,
Quæ trabibus quernis compacta eſt, phagineisq;.
Pergite uoce mea prius eſt ea cognita uobis
Cum traherem quercus nemoroſa in ualle Colones,
Et Pontum peterent cantus de uertice montis
Saxa ſecuta meos. Sic tu procliuis in undas
Me ſequere æquoreas. moueat fiducia noſtræ
Vt properes citharæ, uox & diuina canentis.
Nec mora proſiluit ſtridens, ſenſitq; carinæ
Subdita concuſſæ callenti phagus ab Argo
Palladias artes. ſtetit ocyus illa per undas.
Congeriemq; leuat. uaſto natat ardua ponto,
Et trabium denſas diſiecit mota phalanges,
Vno protenſæ ſubter quæ ſune iacebant.
Ingreditur portum gaudens iam littore cedit
Vnda repercuſſo, lætusq; exultat Iaſon.
Argus init ſaltu puppim. Tiphysq; ſecutus,
Et ſua quæq; uiris dant armamenta, locisq;.
Erigitur malus uelum ſuper, hinc quoq; clauum
Sub puppim nectunt, & loris fortiter urgent.
At poſtquam remis inſtructa eſt nauis utrinq;,
Accelerare iubent. Minyasq; inſidere tranſtris,
Ad quos tum uolucri ſermone locutus Iaſon.
Vos ait illuſtres proceres aduertite, nanq;

Ipſe ego me nolim regem melioribus eſſe.
Ergo ducem quemcunq; animis perſuaſerit unus
Proſerte Heroës illi ſint omnia curæ,
Qui rebus modus,& quæ ſit ſententia dictis
Cum terræ accedent,& cum tranabimus æquor,
Siue etiam Colchos,alias ſeu poſcimus oras.
Eſtis enim numero ſimul,& uirtute priores,
Et manet à ſuperis naſcendi gloria uobis,
Vt labor hic nulla communis laude canatur.
Sed neq; qui ſuperet,uel ſit præſtantior ullum
Hercule rege putem ſimul & cognoſcitis ipſi.
Sic ait,& cuncti laudarunt dicta tumultu,
Et clamor ſequitur regem placet eſſe,ducemq;
Alciden,longè ſocios qui excelleret omnes.
Non tulit Alcides prudens.nanq; ille ſciebat
Aeſonidæ per iuſſa dari Iunonis honorem,
Vt decus in longos illius proroget annos.
Inde ducem clara decernit Iaſona uoce.
Quinquaginta Argus remis terraq;,mariq;
Tum quoq; collaudant Alcidæ iuſſa tumultu
Sublato,& princeps his eſſe uidetur Iaſon.
Sed iam uectus equis cum ſcanderet æthera Titan
Immenſum,& tenebras inferret noctis opacæ,
Tum ſecum Aeſonides intra præcordia cautus,
Fœdera iuratos ſtatuit firmare,fidemq;
Heroas,ſtabili ſeruentur ut omnia uoto.
Tunc muſæ patris carum genus Antiophemi
Me properare iubes pulcherrima ſacra parantem.
Ipſe pyras igitur ſpatioſo in littore ſtruxi

Frug

Frugiferæ quercus,tum ueſtes deſuper amplas
Ordine compoſui dis conuenientia dona.
Tunc quoq; mugitu præſtantem,& robore taurum
Viuentem ad ſuperos dura ceruice reflexa
Occidi iugulans.circum cruor undiq; manat.
Impoſui ſuper,& confringens corda placentis,
Vna oleæ librans agnæ cum lacte liquorem.
Tunc iuſſi denſa proceres adſtare corona,
Agglomerare enſes,infigere tela iuuenco,
Visceraq;,& pellem nixu transfigere dextra.
In medio patulam collectis omnibus urnam
Conſtitui.inde manu commiſcens omnia docta
In primis adipem,cerealia dona farinæ
Et ſalſos pelagi fluctus,tauriq; cruorem,
Inde coronatos oleis ad ſacra uocaui.
Ipſe meis phialam manibus,ſuis aurea ſumens
Impleui mistis epulis,atq; ordine cuiq;
Heroum guſtare dedi uirtute potentum,
Et picis arentis immittere lampada iuſſi
Ignibus Aeſoniden.facis ingens flamma coruſcat.
Extendens tum deinde manus reſonantis ad undas,
Sed uoco te primum ſeniorem Nerea cunctis,
Quo patre formoſæ ſunt quinquaginta puellæ,
Et Glaucen,Phocas,quæ concipit Amphitritem,
Proteaq;,& Phorcum,& late Tritona ſonantem.
Et celeres uentos,quibus aurea iungitur aura,
Splẽdidaq; aſtra,pcul,tenebras quoq; noctis opaca,
Praq; ducem pedibus fulgorem ſolis equorum
Dæmonas amplexus,heroidas uſq; marinas,

Littor

Littoreosq́; deos, fluuiorum & ſalſa fluenta,
Et fuſco terras Saturnum crine mouentem,
Extantemq́; undis ad iuramenta uenire,
Deſerat ut nullus communes ante labores,
In patria rediens donec ſit quiſq; receptus.
Læſerit at iuriſiurandi fœdera quiſquis
Numina contemnens ſuperûm, teſtentur in illum
Vltrix iuſtitia, & pœnas quas præbet Erinnys.
Hæc ego. Tunc omnes, periuria nanq; timebant,
Adſpirant nutu, manibus, quoq; ſic fore ſignant.
Atq; ubi conſenſere, & iuſiuranda dedêre,
Proſilit in medium nauis tunc quiſquis aduncæ,
Ordineq́; adſedit. iuga ſubter & arma ligabant,
Aptabantq́; manus remis. iubet hic quoq; Tiphys
Nexilibus longam chordis ſubnectere ſcalam,
Vela dare in uentos, portaq́; auellere funem.
Tunc etiam leuibus Iuno Iouis uxor eundum
Significat uentis, impulſaq́; nauigat Argo.
At poſtquam remos haud feſſi mente, manuq́;
Exercens proceres, & amarum ſcinditur æquor,
Spumea de prora deferbuit unda tumeſcens.
Sed cum mane ſacrum ſurgens aperiret Eoo
Oceano terras, iam iamq́; Aurora ruberet,
Dulce hominum generi lumen ſuperisq́; reportans,
Tunc ſeſe nobis nemoroſa cacumina & altis
Rupibus umbroſo de uertice Pelion offert.
Hic propter terram Tiphys temone remiſſo,
Remigibus lentis impelli iuſſerat Argo.
Tunc properè littus contingimus haud mora iacta

Ad terram ſcala, portus intramus amicis.
Egreßi Heroës Minyæ dant membra quieti,
Ad quos tunc omneis Peleus eques eſt ita fatus.
Cernitis excelſo collem ſub uertice amici
In medio umbroſum ſpatio? iuſtißimus illic
Centaurorum habitat ſpelunca in margine Chiron,
Quicunq; in Pindo, aut Pholoe uerſantur in urbe.
Iuſtitiæ ſtudet & morbis medicamina præbet.
Quinetiam Phœbi citharam, quandoq́; canoram
Mercurij ue lyram plectro pertentat amœno.
Iudicia in rebus mortales edocet omneis,
Vſq; adeo Thetis ut niueis argentea noſtrum
Quemq́; enixa recens natum complexa ſub ulnis
Pelion aſcendens tulerit Chironis ad antrum,
Quo ſciat & prudenter ali, & conſtanter amari.
Sed iam certa tenet pueri me cura uidendi,
Antrum igitur poſcamus, ut hunc uideamus amici
Quis puero cultus, morum quis fulgor in illo.
Sic dicens callem ingreditur, ſectamur euntem.
Aſt ubi centauri uaſtæ ſucceßimus aulæ,
Ipſe recumbebat tenui prope limina lecto.
Ingens atq; humeros ſuſtentat petra, pedesq́;
Præpetibus membris extendebantur equini.
Tum prope Pelides, Thetidos quoq; filius adſtans
Increpuit citharam. tenuit ſua gaudia Chiron.
Aſt ubi præclaros reges ad limina uidit
Excipit adſurgens, & lætus ad oſcula quenq;,
Inde epulas profert, & plenis uina lagenis,
Subſternensq́; humiles multa, diſcumbere iuſsit,

Fronde

Fronde thoros, fert exuperans incompta parcpſis
Porcorum, atq; agiles ceruorum in prandia carnes.
Deinde tulit dulcis gratiſsima pocula Bacchi.
Cum iam menſa ilares animos fœcunda dediſſet,
Applauſu ſtrepuere manus me nanq; iubebant
Cum cithara argutos cantus conferre Chironi.
At mihi non ideo perſuaſum eſt. nanq; rubore
Perfuſus iuuenis ſenis æmulus eſſe uerebar.
Ipſe ſenex donec cupiens, cantanſq; coëgit
Inuitum alternis modulis contendere Chiron.
Increpuit prior ergo lyra Centaurus eburna,
Quamq; ſuis geſtans manibus porrexit, Achilles.
Et canit ut fuerint non æquo Marte feroces.
A Lapithis iuxta centauri morte perempti.
Et temerè Alciden auſos irrumpere contra
In pholoë pugnaſſe, mero faciente furores.
Aſt ego tum cithara poſt illum ex ordine ſumpta
Melliſluum reſonans emiſi gutture cantum.
Nigrantis tunc ergo Chaus prædiximus hymnum.
Vt conuerſa elementa, poluſq; apparuit horrens.
Quodq; genus uaſtis terris, pelagiq; profundum.
Conſilio & prudens, atq; antiquiſsimus horum
Cuncta ſuo generauit amor, ſecreuit & ipſa
Saturnumq; grauem ſummiq; ut deniq; cœli
Excepêre Iouem regalia ſceptra tonantem.
Cantabamq; genus iuuenum & ius omne Deorum.
Pugnacem Bacchum & crudelia facta Gigantum.
Mortalis ſuper hæc hominum memorata propago
Eſt mihi, & anguſtum ueniunt cantata per antrum

Prædulces plectro reddente per atria uoces.
Obſtupuere apices montiuḿ; & uallis opaca
Pelionos, quercusḿ; altæ de carmine motæ
Conuulſis properant ad eam radicibus aulam,
Auditoḿ; feræ cantu, petraḿ; ſtrepentes
Speluncæ ſtabant informes agmine facto.
Quin etiam feſſis ſtabula ad centaurica pennis,
Immemoresḿ; ſui nidi uenere uolucres.
Centaurus ſtupet aſpiciens, feriensḿ; trementis
In ſeſe ipſe manus terram pede pulſat equino.
Sed uenit à puppi Tiphys, Minyasḿ; repentè
Imperio cogit, cantus ego deinde remuſi.
Conſurgunt Proceres, ſua quiſquis & induit arma.
Sed natum Peleus patrijs complexus in ulnis
Arriſit lacrymans, gaudens excœpit Achilles.
Ipſe ſuis pellem manibus Centaurus honorans
Hoſpita dona dedit pardi mihi munus habere.
Aſt ubi ſpelunca diſceſſimus inde relicta
Extendens ſenior tumuli de uertice utraſq;
Phyllirides in uota manus, ſuperosḿ; precatur
Dent reditum Minyis, ueniat quoq; regibus orat
Gloria magnanimis, tardos uiſura nepotes.
Ergo ubi iam ad nauē & littus deſcendimus omnes,
Conſedere ſuis in tranſtris quiſq;, manusḿ;
Impliciti ualidis pulſabant æquora remis.
Pelion ex oculis abit, & uis ſpumea uaſto
Exultans pelago canentes fecerat undas.
Piſæus latet, & tua ſæpia littora uertex.
Ante oculos Sciathos ueniūt Dolopisḿ; ſepulcrum.

Plana

Plana quoq; Anchialos, et aquis præſalſus Enaulus.
Qui rapido uaſtis ſtrepitum dat flumine terris.
Prætereunt ualles Minyæ quoq; montis olympi
Excelſi obſtruſas, & Athon cum frondibus altis,
Pellenen latam, necnon Diam Samothracem.
Hinc quoq; mortali nulli dicenda deorum
Sacra meis moniti ſermonibus horrida uitant
Heroës. illinc nanq; inſatiabile lucrum
Incola de nautis ſacrorum uindicat uſu.
Inde ad compoſitos uultus appellimus Argo
Diuinæ Lemnos. ſcelus illic auſa nefandum
Fœminei rabies odij iurata maritos
Exitio dedit. aſt deinde uolentibus ipſis
Imperat Hypſipyle cunctis formoſior una.
Sed tibi quid multis referam dea Cypria quanto
Fecerit igne graui ſplendentia pectora noſtrum
Lemniadum Minyis ſociare cubilia iunctis?
Reginam Hypſipylen ardens compreſſit Iaſon,
Aſt alias alij, pelagi nec cura manebat
Donec me tardos animo indignante receſſus,
Et monitis miſcente minas, reſeruntur ad Argo
Remigio intenti patriæ quoq; cura ſubiret,
Sub lucem zephyro puppim feriente ſereno
Helleſpontus habet, noſq; arua relinquit Abidos.
Dardanium à dextris, Pytieq; erat, Ilion ingens,
Pulcher ubi Aeſepus Percoten, Abarniadanq;
Frugiferas terras ſplendentibus alluit undis.
Læta ferebatur uentis ſtridentibus Argo.
Atq; ubi iam littus compreſſimus, ipſe magiſter

Aemoniæ puppis, ſimul & præcelſus Iaſon,
Atq; una Minyæ reliqui monimenta Mineruæ
Erecto ædificant ſaxo, pulcherrimus unde
Manat ab Artacie nympharum munere gurges,
Dona deæ. quoniam per concaua littora ponti
Helleſpontiacis facies arriſit in undis,
Et nullo introrſum motis aquilone procellis
Iactanda in medios non hæc fluit anchora fluctus,
Porrectoq; illic tentoria littore figunt,
Et pranſi expectant uenientis tempora cœnæ.
Iamq; recumbebant, uenit cum Cyzicus heros.
Imperat hic Dolopum, genitq; Periclionumq;
Aenei carum pignus, quem filia clari
Eudori Eenippe peperit formoſa puella.
Hic igitur menſa Minyas fouet hoſpite cunctos,
Flexipidesq; boues, pingueisq; dat eſſe iuuencos
Agreſteisq; ſues, & rubri pocula uini,
Et panum cumulos dono dat ferre per altum.
Inſuper & ueſtes, tunicas, pictosq; tapetas.
Fecerat ætatis par illos gratia caros,
Appoſitis ſuum eſt dapibus teſtatus amorem.
Sed poſtquam oceani latuit ſol merſus in undis,
Lunaq; nocturnum ſtellis induxit honorem,
Proſilit Arctois pubes tunc Martia ſiluis,
Perſimilisq; feris facies fuit horrida, quales
Titanas referunt, fortes'ue fuiſſe gigantes.
Nam ſex cuiq; inerant cum duris brachia dextris,
Quos ſimul ut toruo uiderunt lumine reges
In pugnam, & duros aſſumunt arma labores.

Pugnabant illi piceis, haſtiſq; abiegnis.
Et Minyas tenebris inuadunt noctis opacæ.
Sed temerè inſtantes natus Ioue fortiter arcu
Stridente occidit, iuuenem quoq; perdidit unà
Cyzicon inuitus licet, atq; errasſet in illo.
Fata ſed urgebant Alcidæ occumbere dextra,
Cùm ſubitò in puppim ſaltu referuntur aduncam
Armati Minyæ, atq; omnes ſua tranſtra tenebant.
Tiphys ab excelſa dat ſibila puppe, iubetq;
In nauem, ſcalamq; trahi, ſoluiq; rudentes.
At non ſoluuntur funes, ſed naue retenta
Arctius hærebant ſubitæ de more procellæ
Vincula nodorum. ſtupuit tum nauita Tiphys
Egregius, iam uoce carens, & liquerat Argus
Temonem. fluctus expes euadere tantos,
Indignante Rhea populum per uulnera cæſum.
Sed cùm iam medios curſus nox atra teneret,
Iret & occiduas aſtrorum fulgor in undas,
Altior inuaſit nautæ tum lumina ſomnus.
Inde Deæ mandata graui non uana ſopore
Horriſonæ inſtantis comprenſum Palladis urgent,
Fataq; diuinum ſic eſt ea fronte minaci.
Agniada dormis ſomno percuſſe profundo
Pelle tegens oculos? ſed iam conſurgito Tiphy,
Et tutum ad littus ſaltu de puppe iubeto
Ire duces, informe tenent ubi corpus arenæ
Hoſpitis, inferiasq; dari, & ſua funera cæſo,
Dis Rhea nanq; iubet ſacra & libamina ferri
Infernis, largosq; oculis ſtillantibus imbres.

Fusq́; pium,atq; huius ſic hoſpita menſa colatur,
Quem iaculo inuictus traiecit noctis in umbra
Alcides,iraq́; Deam concuſsit amara,
Aſt ubi iuſtus honos habitus de more ſepulcri,
Inde Deæ ad ſedem uenietis Dyndimon altam.
Hic placanda ſacris Telluris filia pulchris.
Tunc funes trahere,& uentis dare uela iubebat.
Hæc ubi fata Dea eſt,abijt conuerſa ſagitta
Ocyor ad ſuperos.oculis huic pellis abacta eſt
Qui properè exiliens populum clamore uocabat
Hinc,atq; inde mouens.illos ſopor altus habebat.
At tremor hinc animi ſed poſtquam uoce uocatos
Heroas docuit per ſomnum uera locutus
Surrexere citi,& ſaltu iam littora poſcunt.
Tum croceas Aurora faces iam nocte fugata
Prætendens,rutilo ſpargebat lumine cœlum.
Cum celſi proceres Minyæ uidere cadauer
Puluere fœdatum,liuentiq́; ora cruore.
Vtq́; feras alias ingentia corpora circùm,
Ipſi autem denſa regem cinxêre corona
Cinzicon,& ſectò iuuenem ſub marmore claudunt,
Et fodiunt tumulum,factoq́; ex more ſepulcro,
Agglomerãt truncos properè.iam magna ſub antris
Viſcera defoßis condunt.aſt ipſius umbram
Idem ego perfectis placaui in funere ſacris,
Dulcis aquæ,& niuei lactis libamina miſcens
Illimo de fonte,meis & laudibus ornans.
Tum.uerò Aeſonides ſocijs ad uota uocatis
Eſſe ſepulcrali ſua præmia dixit agoni

Hypſi

Hypſipyle dederat ferri quæ munera Lemno,
Ancæo calicem dedit aurea dona paleſtræ
Gibboſum, manibusq́; grauem. uerum tibi Peleu
Victori in ſtadijs proprij certamine curſus
Inſignem, rutilam, textam quoq; Pallade ueſtem.
Et fuit argento Crater grauis, arte ſuperbus,
Alcide pretium pro teſtibus aurea Caſtor
Dona tulit phaleras præſignes uictor equeſtris,
Pollucíq; dedit ſplendentes ferre tapetas.
Nam fuit hic pugilum celeri certamine uictor.
Ipſe autem flexo ui multa ſtrenuus arcu
Sublimem ante omnes emiſit in alta ſagittam.
Hinc oleam Aeſonides Minyis donatus ab ipſis
Intextam uario tenuit cum flore coronam.
At mihi pro cantu dat munera Diuus Iaſon
Ex auro extenſis alis utrinq; cothurnos.
Hic pugnæ modus. at celer implet fama penates
Cyzicon extinctum, quod poſtquam ſenſit & uxor
Infelix altum reſonat. laceratáq; pectus,
Et collo inuoluens funem, ſuſpenſa pependit.
Suſcipiens autem lacrymas has terra perennes
Emiſit latices ſaxis fons uitreus inde
E medijs manat. fontem uocat incola Clyten.
Tunc ergo oracli memores tenuere cacumen
Diuinum auditi reges, & dyndimon altum.
Vt ueneranda ſacris annoſæ deniq; placent
Corda Rheæ, ſumatq́; animas regina calentes.
Ipſe autem cithara ſemper comitante ſequebar.
Præuenit hic etiam nos Argus puppe relicta,

Qui pius obliqua intortum cum cortice ramum
E ferro arentem uitem præcidit acuto,
Effigiemq́; ſacram ſeclis monimenta daturam
Omnibus egregia fixit, formauit & arte,
Reginæq́; aram ſculpto de marmore ſtruxit,
Hic igitur properi Minyæ, præq́; omnibus unus
Aeſonides ſectis ponunt altare lapillis.
Hoc ſuper & tauros libant, & uictima quæq;
Grata fuit, proceresq́; iuuant libamina Diua.
Nos cultus, laudesq́; Deæ celebrare iubemur.
Supplicibus reditum quo ſic placata miniſtret.
Ergo ubi deſierant libamina ſacra, piosq́;
Argoam ad nauem deſcendimus, hinc quoq; Tiphys
Heroas de puppe uocat. tum protinus omnes
Irruimus quo quiſq; prius per tranſtra reſedit.
Ordine tunc etiam remorum cura ſubibat.
Sponte ſua funes terra uenêre ſoluti.
Velaq́; tenduntur. nobis Rhea Dyndimo ab ipſo
Magnipotens miſit uentos de puppe ſecundos.
Nos autem rurſum ſpectanda nepotibus olim
Sacra coronata de naui mittimus ara,
Implicitæq́; Argus duri ceſſere rudentes.
At poſtquam nauis complerunt carbaſa uenti,
Subſiliens ſalſas ponti præteruolat undas,
Et propè Myſorum terræ confinia tranſit,
Rhindaciumq́; cito curſu tum præterit amnem.
Hinc iam littus amans gaudenti remige portus
Intrat arenoſos, manibus tunc ergo rudentes
Colligere, & loris ſubnectere uela iubemur.

Hinc

Hinc ſcala egredimur ſubducta in littore pulchro,
Quiſq; cibi, potuſq; memor nemoroſa uideri
Organti hic circum præcelſa cacumina montis.
Tum uerò armatus ſyluas properabat in altas
Alcides arcu, teloq; tricuſpide dextram
Venando, ut prædam ſocijs, cœnamq; pararet,
De ſue uel caprea, cornuta ſiue iuuenca.
Dumq; ſubit latè ſyluas clàm puppe relicta
Ponè ſecutus Hylas, prauiſq; erroribus actus
Peruenit infelix, habitant ubi ſorte paluſtres
Speluncam nymphæ, uiſum quæ protinus illum
Imberbem ſimulemq; Deis, rapuere ſub undas
Vt ſecum totus ſenij ſit neſcius annos.
Iam medio curſu rapidis altiſsimus ibat
Phœbus equis. reſonant ualidæ de montibus auræ,
Carbaſaq; alta petunt. iubet ergo intrare carinam
Exclamans Tiphys, & ſoluere littore funes.
At citus Elatides ſyluas Polyphemus inibat,
Vt uocet Alcidem, celeremq; reducat ad Argo.
Verùm haud occurrit robur, nam fata uetabant
Alcidem indomitum contingere Phaſidos undas.
Ergo ubi telluris infauſtæ liquimus oras
Hic iam Amycus Bebrycenſis habet crudelia regna
Gentis, & ætherium contemnens, faſq;, Iouemq;,
Immane inſtituit contra hoſpita iura duellum,
Vt ſtabulum quiſquis uel regia tecta ſubiret
In pugilem duris meat certamina pugnis.
Hunc igitur ſtrauit ui uaſta robore Pollux,
Percuſſa extemplò loris ceruice tremendis.

At Minyæ ferro Bebrycenſia corpora cadunt.
Soluimus hinc, urbemq́; in lato littore magnam
Remigibus laßis Bithynia tecta ſubimus.
Hinc iam fontis aquas, & ſiluis ligna niuoſis
Poſcimus hoſpitio, & ſub noctem cœna paratur.
Perdidit hic geminos uibratis corde tumenti
Infelix Phineus petris ſua pignora natos,
Obiectúq; feris inſano uxoris amore.
His autem uitam reddunt, & lumina nati
De Borea. Phineum grauis eſt iactura ſecuta.
Nanq; indignantes oculorum lumine cæcant,
Cùm ſubitò ualidis Borea ſpirante procellis,
Curuantur denſæ nemoroſa cacumina ſiluæ,
Vt lueret lue biſtonia lacrymabile fatum.
Hinc igitur miſeri crudelia tecta Tyranni
Linquimus, & uaſtas pelagi conſcendimus undas.
Cyaneas iuxta petras, quas optima matrum
Annumerans docuit quondam me Calliopæa.
Hic ergo exitij uitandi nulla facultas.
Nanq; illæ aduerſis uentorum flatibus actæ
Occurſúq; graues allidunt ſaxa gementi.
Hic ſtrepitus late pelago, cœloq́; gementis.
Præcipites reſonant perruptis fluctibus undæ.
Aſt ego tum tali ad Tiphym ſermone locutus.
Ad puppim conuerte oculos, & cautius ito.
Senſit ubi hæc, gelidus tenuit præcordia ſanguis.
Quicquid agat tamen archano ſub pectore celat.
Tum ſecum. ſed enim Pallas conſiſtere ſumma
Imperat antemna uolucrem, ſic Iuno monebat,

Quæ uolat, & Minyis ſe triſtis Erodios infert.
Illa dehinc alis circa ultima ſaxa leuatis
Circuit, aſt petras concurſu mutuus horrens
Impetus alliſit, uolucris pars ultima caudæ
Attrita eſt, Minyæq; illam clamoribus urgent.
Tiphys ubi exitio uolucrem iam uidit ademptam
Dat ſignum tacitus heroibus. ocyus omnes
Accenſi fluctus acri tum remige pulſant.
Aſt ego diuinis ingentia ſaxa camœnis
Mulcebam. ſubita illa procul ſecedere uiſa.
Tunc exundarunt fluctus, ſublataq; noſtro
Carmine, tunc Argo uaſti tulit æquoris undæ.
Ergo ubi iam tranſgreſſa freti fuit ora tremendi
Cyaneasq; Argo petras, ſe protinus ægre
Ex imo ſtabiles monſtrant ſuper æquora fundo.
Sic nanq; è tetrica parcarum lege iubetur.
Tunc igitur leti fatum exitiale timentes
Cæruleas petimus Rhœbani fluminis undas.
Hinc procul in longum tractæ Tyncidos arua
Tembrius irriguis fluuius facit humida ripis.
Sangarius ſubit hinc Euxini littora pulſans.
Aſt ubi remigio adiuti conſedimus oras
Vicinas Lyce magne tibi, quo nomine genti
Imperat, amplexu qui nos in tecta recepit
Rex Lycus, & Minyas fouit ſimul hoſpita menſa,
Ipſe dies, noctesq; ſuum teſtatus amorem.
Hic quoq; parca duos Orco damnauit iniqua
Idmonaq; Ampyciden, clarūq; per æquora Tiphyn,
Illum equidem morbi uis intempeſta peremit.

Aſt

Aſt aper occidit ferus hunc.nos iuſta ſepulcri
Soluimus,& canas tum deinde repoſcimus undas.
Credimus Ancæo puppim.nam quiſq; magiſtrum
Nauigij & pulchras callentem dixerat artes.
Suſcipit hic igitur temonum lora,manuq́;
Parthenium ipſe regens Argo direxit in amnem,
Incola quem nitidis ſplendentem dicit ab undis.
Alloquor hunc Tiphym fueram qua uoce locutus.
E menſa hic apicem ſcopuli tendentis in æquor
Cappadocas præter curſu quoq; puppis eodem,
Acta carambiacæ tenuit confinia terræ.
Illic Thermodoon,& Halys perlabitur ingens
Qui magno ſalſos inuadit turbine fluctus,
Lapſus ab arctoæ Boreali uertice plagæ.
Longa Themiſcyres regio,& Bœantidos oræ.
Hinc & Amazonidũ turmæ panduntur equeſtres,
Et Chalybes,ſociæq; manus Stybarena frequentant
Regna.& Moſynes iunguntur in urbibus unà.
Conuerſi ad leuam Maurorum acceſsimus oræ,
Et Mariandinis uicinos uidimus agros.
Hinc Helices longum protenditur æquore collum.
Hinc quoq; littoreis ingens uallatur arenis
Campus,& excelſæ deſpectant æquora ualles.
Mons Symus eſt.urbs his.uiridanti gramine pratum
Arua ſecant uaſto ſtrepitu deuectus Araxes,
Thermodoon,rapidis Phaſis,Tanaiſq; fluentes,
Inclyta ubi Colchi gens,Heniochiq;,& Araxæ
Progreſsi extremos portus.populoſq; uidemus.
Vros,Chidnæoſq;,Charandæos,Solymoſq;,

Et

Et iuxta Aſſyrios, dorſumq́; immane Sinopes,
Et Philyras, Netasq́;, atq; oppida denſa ſapirûm.
Byzeras ſuper hos, & inhoſpita rura Sigymnum.
His impulſa locis uentis afflantibus Argo
Fertur in immenſum tenebris fugientibus orbem.
Euxinum occiduo dehinc Phaſida ſole uidemus.
Admonitos iubet hic Ancæus candida multo
Stringere demiſſis antemnis carbaſa nexu.
Malum æquare rati, puppimq́; impellere remis.
Fluminis at poſtquam tranquilla per ora recepti
Venimus hinc. muris Aeetæ cincta ſuperbis
Regia ſpectatur, nemus & quo uellere pellis
Fuluo glandineæ fago ſuſpenſa nitebat.
Sic illi his cunctis intenti rebus agebant.
At ſecum Aeſonides animo quàm multa uolutans
Ad Minyas fidos comi ſic uoce locutus.
Præſtet an Aeetæ properare ad mœnia ſolum
Ab reliquis, blandoq́; homini ſuadere laboret,
An ſecum ſocijs iunctis heroïbus iret.
Tum uerò haud placuit Minyis ire omnibus una
Iuſſerat hoc etenim Iuno formoſa timentes
Contantesq́; ſuas fatis permittere habenas.
Quæ cito tunc etiam ferri per ſomnia iuſſit
Aeetæ exitium, uehemens hinc protinus omnem
Regalem cum mente domum concuſſerat horror.
Viſus enim ſpectare ſibi eſt ex æthere ſummo
Præfulgens caris occumbere uirginis aſtrum
Medeæ in ſinibus, propria quam nutriat aula.
Illa autem peplo accepto, gauiſaq́; tota

Mente

Mente ferens illud, latum peruenit ad amnem
Phaſidos. aſt raptum fluuij iam fluctibus aſtrum
Longius Euxini ponti de littore ferri.
Talia per ſomnum fuerant ubi uiſa, repentè
Erigitur, ſtygiuſq; tremor iam pectus obibat.
Exilijt ſtrato famulos iam fræna iubebat
Conſtratis imponere equis, & iungere currus,
Vt ueniens placet peramati fluminis undas
Phaſidos, atq; ipſi patrias cum gurgite nymphas,
Heroumq́; animas quot quot per flumen oberrant.
Inde ſuis iubet è thalamis accedere natas
Chalciopem, & natos Phryxo iam coniuge adempto,
Et teneram forma inſignem, uultuſq́; rubore
Medeam, ut curru uectæ comitentur euntem.
Nã media Abſyrtus procul hinc habitabat in urbe,
Aureus una ipſum currus, nataſq́; ferebat
Aeætem. huic rapido curſu ſublimis equorum
Fertur arundinei fauces ad fluminis, illic
Ferre preces patrijs undis, & ſacra ſolebat.
Has autem ad ripas curſu peruenerat Argo.
Hanc ergo Aeætes conſpexit, & ordine multos
Heroas una in medijs conſidere tranſtris
Dis ſimiles: nam pectora erant ſua ſplendida cuiq;.
Verùm inter cunctos præſtans excellit Iaſon.
Huic etenim Iuno diuinum afflarat honorem
Et dederat formam, & procero in corpore robur,
Cùm propius ſtarent, alternaq́; lumina ferrent
Aeætes, Minyæq́; grauem tulit ira dolorem.
At prius Aeætes ſplendenti Phœbus ut alter

E curru

E curru aurato longe radiabat amictu.
Serta caput circum radijs ardentibus illi
Ambibant, ſceptrumq́; manu quatiente mouebat
Ceu fulgur, geminæq́; latus cinxere puellæ
Prælustres, gaudebat enim comitantibus illis,
Terribilis uero, & toruo quoq; lumine ſpectans,
Crudelesq́; minas clamanti excuſsit ab ore.
Dicite qui nam estis, uel quæ uos duxit egestas?
Vnde etiam cauſæ fuerunt mea regna petendi?
Nam neq; iura mei regni, nec ſceptra timetis
Colchorum, aut ſtudio flagrantia pectora nostri
Qui Marte indomiti quoties ad bella uocantur,
Collatis patriam tutantur fortiter armis.
Sic ait. at cuncti tenuere ſilentia tristes.
Tum uerò Aeſonidæ fidentia pectora Iuno
Attulit, Heroas nanq; ingens mœror habebat.
Nos neq; latrones ut uenimus, ulla'ue nostro
Sæua laceſsitos iniuria reddidit hostes,
Mortales odio quæ iam fecêre priores
Haud pauci, rapto lucrum ſibi turpe parantes.
Sed neq; Neptuni brauium cariſsima proles
Constituit primus Pelias & uellera nacti
Aurea felices patriam repetamus Iolchon.
At nonnulla tenent ſocij mihi numina iuncti.
Nam ſumus heroum, aut nati de ſanguine diuum.
Sed neq; bellorum ignari, duri'ue laboris,
Hoſpitio iungi petimus. nam deniq; præstat.
Sic ait. aſt animum concuſsit flamma procella
Aeææ ſimilis, oculosq́; intorſit acerbos,

Exitiumq́; dolo Minyis meditatur iniquo.
Ad quos eſt tandem tali ſermone locutus.
Si tanta in uobis animi uis Martia ſurgit
Vt contra inſtantes pugnaces fundere colchos
Speretis,uobisq́; ingens erit inde tropæum,
Vellera tollentes patrias depoſcite terras,
Sin autem pauci noſtra ſuperante phalange
Cædetis,pœnas ſoluet confracta carina.
At mihi ſiqua fides,& erit magis utile uobis
Deligere è cunctis qui ſit præſtantior unum
Mens erit,ut ſubiens ego quæ certamina dicam,
Aurea dona ferat,& uos honor iſte manebit.
Sic dicens urgebat equos. ueſtigia retro
Illi iuſſa ferunt. Minyas dolor occupat altus.
Tunc ergo Alcides uotis depoſcitur illi
Non inuicta darent Colchorum pectora pœnas.
Nunc autem Muſæ tibi præſtrinxero,mœſti
Qualia pertulerint Minyæ. tum regis ab aula
Aeatæ rediens pugnax quæ dixerit Argus,
Quem Phrixo de patre tulit ſibi iuncta puella
Chalciope in patrijs laribus. quo tempore uectus
Arietis in tergo Colchorum ad littora uenit.
Nuntiat hic Minyis quæ ſunt uentura ſuperbi
Stultitia Aeatæ ſcelerato & pectore regis.
Vtq́; puellam infelix uratur amore
Medea,atq; aſtu Iunonis capta feratur.
Nanq; cupidineo torquet Venus igne medullas,
Proximaq́; hanc ſtygio telo traiecit Erinnys.
Vtq; boues ignem ſpirantes ſub iuga miſit

Quad

Quadrifida,ut ſulco dederit quæ ſemina Phrixus
Geſſerat Aeatæ ueniens bellator ad aulam
Anguigenis dotem bellacem è dentibus actam.
Exoſam ut ſegetem ſummas occidit ariſtas
Funeſta Medea manu. ſed gloria facti
Ceſſerit Aeſonidæ. tenebris ut noctis opacæ
Venerit infauſtis pullo uelamine tecta
Auſpicijs furtim flammæ data uirgo furenti,
Et petijt celſam fatis urgentibus Argo,
Cum nullius erat non iræ cura paternæ.
Vt complexa nouas diuerſa per oſcula formas,
Pectoraq; attrectans perſonæ baſia fixit,
Humectans lacrymis ſtagnantibus ora,pudorq́;
Omnis abit,cupit heroas,percuſſaq; philtris,
Virgineum ſtrauit poſcens Hymenæa pudorem.
Plura etiam fient poſthac ubi cognita rurſum.
Ergo ubi tecta ferox Medea paterna reliquit,
Venit & ad puppim greſſu ſuſpenſa latenti,
Tunc multa inter nos quo pacto,aut arte locuti
Aurea de ſacrà ferremus uellera fago,
Quàm facile is mēti noſtræ labor.at neq; quiſquam
Tantum auſus ſperare,noui nam plena timoris
Cuncta uidebantur,ſeriesq́; immenſa malorum.
Nam primùm ante domos Phaſis prælabitur ingēs,
Deinde nouem denſis paries erectus in ulnas,
Turribus & ſolidis munitus uectibus ambit.
Septeni claudunt orbes,triplicesq́; tuentur
Aeratæ ingentes portæ. ſupereminet altus
Murus,& auratæ decorant faſtigia pinnæ.

Spargit inextinctas portarum limine in ipſo
Sublimis regina faces, atq; inde Dianam
Oſtia ſeruantem Colchi coluere, uiasq́;.
Ipſa oculis horrenda uiros, atq; auribus arcet,
Ni fuerit precibus ſacris placata peractis.
Quæ Medea ſciens libamina ſola ſacerdos,
Et ſociæ magno celant Cytæides aſtu.
Nec ciuis ueniens illuc quicunq; uel hoſtis
Interiora ſubit mortali limina greſſu.
Nam prohibet quacunq; uiæ dux, & Dea cuſtos
Immittens rabiem catulis irata ſerenis.
Interior ſepes murorum circuit hortum
Vmbroſum arboribus latè creſcentibus, illic
Cum cornis pulchræ laurus, plataniq́; decoræ.
Hic etiam paruis tectæ radicibus herbæ
Aſphodelus, Clymenusq́;, et pulchrior his Adiātus
Et Thryon imbellis, Ariſtereonq́;, Cypironq́;,
Hormion, Iryſimon, deuotaq́; Cyclamos aris,
Stœchas, Pæoniaq́;, & ramo diuite creſcens
Mandragora, & Polion, ſubtilis Dictamus unà.
Hic et odora Croc⁹, hic Cardamon, hic quoq; Cem⁹
Cumq; Chamæmelo Smilax, Mecon quoq; nigra,
Alcyaq́; & Panaces, & Capaſon, atq; Aconitū.
Et quæ dira ſuis fert gramina terra uenenis.
In medio ſtipes fagi ſacer, arduus altum
Denſatur memore, & ramis ſpatiantibus exit.
Hic igitur Phrixæa omni de parte reſulgens
Aurea pendet ouis. ſerpens hic uellera circùm
Peruigilat, dictu monſtrum mortalibus horrens.

Nam

Nam tegitur fuluo corio, multisq; ſuperbum
Amplexus truncum ſpiris ingentibus ambit.
Inferniq; Iouis ſignum pro uellere uexat
Indomitus cuſtos, & ſomni neſcius anguis
Sordida conuoluens humenti lumina tabo.
Aſt ubi de cunctis, ut erant uerißima rebus
Nouimus, & tenebris Hecates cuſtode dracone,
Omnia quæ nobis prudens Medea reſoluit.
Poſcimus in tanto & ſine ſpe diſcrimine, ſæua
Quo Dea ſit placanda modo, faueatq; rogata,
Vt ſit iter nemus in uaſtum, tandemq; recepto
In patrias læti redeamus uellere terras.
Tunc Mopſus iubet è cunctis heroibus unus,
Nam fuit ingenio uates, is doctus & arte
Vt me ſupplicibus adigant ad munera uerbis,
Placantemq; Deā, monſtrumq; immane trahentē.
Sic illi orantes facta cinxere corona.
Iußi igitur geminos, fortem quoq; Iaſona fratres
Pollucem pugilē, præſignem & Caſtora equeſtrem,
Mopſonq; Amphicydē loca poſcere plena laboris.
At me tum ab reliquis ſolum Medea ſecuta eſt.
Poſt ubi contigimus aras, diuamq; Therapnen,
Effodi triplicem campi ſuper æquora foſſam.
Arceuthi truncos, fragmenta quoq; arida cædri,
Et Rhamni ſtimulos, & ſtridula ab arbore ramos,
Quaq; legens ſtruxiq; pyras in margine foſſæ.
Multa quoq; ipſa mihi callens Medea ferebat,
Et ſacri ex adyto capſam geſtabat odoris.
Tum properè ſubter ueſtem ſimulacra peregi,

Impoſuiq; ignem,congeſtaq; uiſcera ſacram
Rem faciens,catulos nigra tus pelle locaui.
Sanguine miſcebam calchantum,& ſtruthion illo,
Et ſciſſam Cnecum,deforme his Pſyllion addo
Chalcimon,Anchuſamq; rubram,trunciq; ſubinde
Appoſui uentres ſecto de corpore plenos,
Succinctus pullas,ferrumq; hoſtile lacernas.
Pulſabamq; rogans,dant illæ protinus aures
Lurida rumpentes funeſti clauſtra barathri
Tiſiphone,Alectoq; furens,& dia Megera,
Succenduntq; faces in cædem,& uulnera tetras.
Inuaditq; pyram flammis ſtridentibus ignis.
Et fumum ingentem flagrans dat in æthera nidor.
Cum ſubito inferna per flammam ſede feruntur,
Crudelis nec uiſa lues,facinusq; ſtupendum.
Corpora ſunt illi de duro immitia ferro,
Pandoremq; uocant. uarijs dehinc horrida formis
Immanis nec mente capax,monſtroſaq; ditis
Nata triceps Hecate. leua nam parte iuboſus
Hinnit equus,dextra rabido canis æſtuat ore
Exitiale malum,medio fera ſurgit agreſtis,
Enſis utraq; manus acie diſtringit acuta.
At circa foueam uarios ſinuantur in orbes
Pandore,atq; Hecate. pœnarum hinc turba ſubibat
Quæq; faces cuſtos piceas immunda Dianæ
Mittit humi ſternens oculos,nec ad æthera tollit.
Lambunt ora canes innati. argentea iam iam
Clauſtra patent,pulchrasq; fores tum ſponte recludi
Portarum aſpiceres. oculi nemus omne pererrant.

Aſt ego

Aſt ego tunc ipſo greſſus in limine fixi.
Medea inſequitur, & ſplendidus Aeſone natus,
Tyndaridæ, atq; unà celerant ueſtigia Mopſus.
Cum propè iam tanto fagus quæſita labore
Staret, & hic fundus ſtygio ſacer, araq; regi.
Ecce draco immenſos ſpiris facientibus orbes
Attollens immane caput, genasq; frementes
Sibilat horrendum. ſtrepuit conterritus aër,
Inſonuitq; arbor radicibus omnis ab ipſis
Hinc, atq; hinc cõcuſſa. ſtrepit nemus undiq; dẽſum.
At me tum ſociosq; ſimul tremor occupat ingens,
Medeæ tantum mens uni interrita manſit,
Fruſtaq; cum triſti manibus radice reuellit.
Tunc ego diuinum modulatus pectine carmen,
Supremamq; chelim plectens & pollice chordam
Dulcia de noſtris emiſi murmura labris,
Et ſomno laudes Regiq; hominumq;, Deumq;
Molliat, ut ualidi, cecini, fera membra draconis.
Protinus audito uenit Cyteida cantu
In patrram, ſopitq; hominum mortalia corda,
Ventorum & ſtrepitus uaſtos, fluctusq; marinos,
Vndantes fluuios, curſumq; è fronte perenni.
Cumq; feris uolucres quod uiuit, repit, & omne
Collocat in lecto, & pennis præteruolat aureis.
Hic igitur Colchos, florentiaq; arua popoſcit
Somnus, & horrentis inuaſit lumina monſtri
Haud morti abſimilis. preſſũ caput applicat armis
Subducens folles ingentia colla, ſtupetq;
Medea infelix. tum protinus Aeſone natum

Incendens properè ex alto iubet aurea ramo
Vellera detrahere. accelerat non ſegnis Iaſon,
Exceptaq; humeris fert pondera pellis ad Argo.
Exultant Minyæ Heroes, alteq; leuarunt
Ad cœlum, ſuperosq; manus, & ſidera iunctas.
Vellera ſic illi circunſtant. protinus ergo
Medeam è ſeruis Aeates audit abiſſe.
Hinc uocat Abſyrtũ, populumq; et ad arma uocare,
Germanamq; unà dat quærere iuſſa ſororem.
Phaſidos is rapido greſſu properabat ad undas,
Heroasq; petit, audax ubi uirgo reperta.
Et iam nox medias curſu tranſegerat umbras,
Cum Medea dolis inſtructa, & amoribus ardens
Exitium fratri Abſyrto meditatur iniquum,
Et cæſum uaſti iaciunt in fluminis undas.
Gurgite quem merſum rapiunt Nereides alto.
Illum autem ſæuis è fluctibus inſula tandem
Alliſum excepit, quam nunc Abſyrtida dicunt.
Sed neq; fas, neq; cuncta Deum latuere uidentem.
Tunc properè inſiliunt puppim, ferroq; rudentes
Vtrinq; abſcindunt trepidi. ſed deuius errat.
A ponto auertit, nec fluminis ora deorſum
Poſcimus, ac ſcelere obducti contraria duro
Remigo ſulcant Colcho tellure relicta
Lymphati Minyæ, cæcosq; profunda premit nox,
Et medios fluxus ſtulti, ignariq; locorum
Currimus. at loca plena colunt ea maxima circùm
Gymni, Bunomiaq;, & agreſtes Arcyes una,
Cerceticiq; ferox ea gens, Sintiq; ſuperbi.

Sparſa

Sparſa Charandæas per ualles tecta frequentant
Caucaſeas iuxta rupes, artamq; Erythiam.
Sed cùm manè rubens orbis proferret Eous
Inſula Pœanthe ſeſſos excipit. at illam
Aduerſos remis circundant flumine curſu
Ingenti Phaſis, tranquilloq; amne Saranges.
Quem ſtagnante palus Mæotis gurgite latum
Sparſa per irriguos tranſmittit in æquora campos.
Tunc ergo obnixi remis noctesq;, diesq;
Currimus hinc fauces cogentem Boſphoron arctas
Tranſilimus tauro, Titan ubi fortiter uſus
Traiecit fluuium facientia ſtagna paluſtrem.
Hinc iam remigio longos faciente labores
Mæotas tunicis primo contingimus altis,
Finibus & uaſtis immenſo crine Gelonos,
Sauromatasq;, Getasq;, Gymnæos, Cecryphasq;,
Arſopasq; feram gentem, ſæuosq; Arimaſthas,
Qui poſitas habitant circum Mæotida terras.
Aſt ubi inexhauſto contriſtauere labore
Nos ſuperi, & uaſtæ uada ſunt tranſmiſſa paludis,
Vix tandem exitio eripimur, pulſantibus Argo
Demißis tabulis, & iam ſtridente carina.
Inde ſub arctois anguſto rapta meatu
Finibus Oceanum uerſus prolabitur Argo.
Defeßi noctesq; nouem, totidem quoq; ſoles.
Linquimus, hinc atq; hinc ignotas nomine gentes
Pactæon, Actonq; genus, Leliosq; feroces,
Belligerosq; Scythas, deuotaq; pectora Marti,
Funeſtos tauros crudelia ſacra ferentes

Diuæ Hecatæ, humano complent cratêra cruore.
Quin et Hyperboreos Nomadas, et Caſpia clauſtra.
Atq; ubi diua diem iam clarum Aurora reuexit,
Rhipæas ualles attingimus. inde repentè
Proſilit anguſti puppis per littora ponti,
Oceanumq́; intrat. Saturnius ipſe uocatur
Pontus Hyperboreis à gẽtibus, & Mare mortuum
Vnde etiam letum fugiendi nulla fuit ſpes,
Ni puppim ualidis Ancæus uiribus actam
Innixus pulhra temonibus arte dolatis
Dextra coëgiſſet curſum per littora ferre.
Proſilit hinc geminis ſudanti remige palmis.
Sed domitos longo remorum deniq; pulſu
Linquebat iam feſſa manus, iam triſtia corda,
Brachiaq; innexum durata fronte plicamus.
Torquet dura fames, & ſudor multus anhelos.
Tum ſaltu rapitur de puppe Ancæus, & omnes
Mollibus hortatur heroas fidere uerbis.
Qui poſtquam cum puppe locũ tenuere paluſtrem,
In mare de ſumma ſaliunt per littora naui,
Funibus ac ſubito longis à puppe reductis
Extremo annexam deducunt molliter Argo,
Argus & Ancæus. Minyis dant deinde rudentes
Tendendos reliquis. rapiunt per littora curſu
Veloces, ſequiturq́; illos non tarda carina,
Stagnantesq́; undas lapidoſo in littore ſulcat.
Nanq; illud nulli feriunt ſpirantibus auris
Indomiti pelagus uenti. perſtat mare ſurdum,
Dictaq́; pars Helices, & Thetyos ultima regni.

Aſt ubi

Aſt ubi ſexta dies roſeo cum lumine uenit,
Venimus ad dites,omniq́; ex parte beatos
Macrobios,facilem qui uitam in longa trahentes
Sæcula,millenos implent feliciter annos,
Immunes uitijq́; omnis,ſortisq́; malignæ.
Verùm ubi fatales æquarunt tempore Parcas,
Tum ſomnos capiunt,& dulci morte quietem.
Non illis hominum ſunt ulla negocia curæ.
Sed capiunt dulcesq́; cibos terreſtribus herbis.
Ambroſiumq́; bibunt ſuccum de rore perenni.
Pars illos decorat ætatem ſplendor in omnem,
Arridentq́; illis facies,oculiq́; ſereni
Patribus ac pueris.tum uerò menti,animoq́;
Iuſtitiæ cultus,& ineſt prudentia uerbis.
Hoc igitur denſos percurrimus.ipſa pedeſtri
Littora tranſigimus greſſu.tum Cimmeriorum
Velocem ad littus nauem propellimus.hi ſunt
Phœbææ totos expertes lampadis annos.
Nam mons Rhiphæus,& uertex Calpius illinc
Naſcentem auertunt ſolem denſiſſima Phlegræ,
A medio uaſtas conſurgens porrigit umbras
Vſq; die,radiosq́; omnis regionibus illis
Continua immerſis adimunt caligine ſolis,
Digreſſi hinc igitur,pedibusq́; ea littora menſi
Venimus ad ſcopulum fortem,littusq́; ſerenum.
Vorticibus fluuius decurrens inde profundis
Aureus egelidis Acheron perlabitur oris.
Hunc primum uitreis currentem interſecat undis
Nigra palus,raucoq́; ſonant hinc murmure ripæ.

Denſa per has uiridi ſunt fronde arbuſta, feruntq́;
Aſsiduos fluctus noctesq́;, diesq́; per omnes,
Stantq́; humilis circum ueſci utilis Hermonia,
Ornat & hic muris uicos appenſa, uiasq́;.
His quoq; gens oris hominum iuſtiſsima uiuit,
Ipſa quibus ſatis eſt nauis morientibus una.
Nanq; animæ tenui uectæ per flumina cymba
Traijciunt ripas, uiſuntur protinus urbes,
Inferniq́; fores ualidæ, ſomnusq́; profundus.
Aſt ubi iamq́; hominum mores, & nouimus urbē
Magno infelices ea menſi littore damna,
Tum properè Ancæus nauem petit ocyus omnes,
Defeſſos quamuis conſcendere iuſsit amicos.
Ad quos eſt uerbis blandis quoq; pauca locutus.
Nunc etiam durate uiri labor ultimus hic eſt,
Quo nec iam grauior ſuccedet. iamq́; ego claros
Aſpicio Zephryri flatus, ſtridentq́; per undas
Oceani mihi non ignotæ fortius auræ.
Sed properè malum media firmate carina,
Soluite uela ſuis de funibus arma parantes
Ordine dextra, latus prudens exornet utrunq;.
Sic illi peragunt certatim cuncta. ſed imo
E fundo reſonans dat uocem concita fagus,
Argolica Pallas ſecuit quam diua bipenni.
Atq; ait. aſt circum ſtupor inde inuaſerat omnes.
Heu me nanq; utinam colliſa & perdita dudum
Cyaneas petris Euxini in fluctibus eſſem,
Quàm nunc ſtultitia regum hæc opprobria nunquā
Credita perferrem. nam me fera ſemper Erinnys

Ab

Abſyrti effuſo cognati ſaua cruore
A tergo inſequitur, dãnis quoq; damna grauãtur.
Has igitur cæſi pœnas ſceleriſq́; nefandi
Perfero fatales nunc huc impulſa per undas.
Quin uos me ſcopulis ſacris immittite terra,
Inq; ſinus noſtros pelagi perducite noſtri,
Oceanumq́; extra, atq; atlantica monſtra feratis.
Sic effata premit uocem. tum funditus omnis
Vis animi Minyis obtorpuit. horrida fata
Aeſonidæ nimios paſſuri propter amores.
Multaq́; per ſenſus uoluunt in pectore amaros,
An ſauam ferro perimant, & piſcibus eſcam
Medeam iaciant, retro & uertatur Erinnys,
Ni cito ſenſiſſet ſuper inclytus Aeſone natus,
Flexiſſetq́; iram, atq; animos cuiusq́; precando!
Poſtquam Argus uocem uera audiuere loquentis,
Conſedêre citi in tranſtris, remosq́; tulere.
At multa Ancaus temonem dirigit arte,
Inſulaq́; ante omnes offertur Lernis, & Argo
Inſequitur metuens atram non ſtulta procellam,
Velaq; franguntur. currit tamen illa per Aequor
Anxia, nulla iterum fugiendi deniq; leti
Spes erat, & duodena dies iam fluxerat, ex quo
Ignari uehimur quibus erraremus in oris.
Sed tamen oceani extremo nos margine ferri
Cognorat Lynceus, conſpecta quoq; eminus illi
Inſula Peuceeſſa. Cereris regalia ſunt hic
Ampla deæ, & nubes hæc circunfuſa coronat,
Quorum quæcunq; eſt ex me tibi fabula conſtet.

Per

Perſephonem ſoliti ut teneram dum ſedula flores,
Colligit in magno germani fallere luco
Nauigio uectus.ſed equis ubi frena iuboſis
Imponens,uidit Parcarum fœdere Pluto,
Vi flentem rapuit,traxitq́; Atlantis in æquor.
Nunc deſperatum eſt nos poſſe optata tenere
Littora,ſiue ullos contingi hic deniq; fines,
Ad quæ non ullæ uertunt ſua lintea puppes.
Nam neq; clauſa palus pontum uenientibus offert.
Sed ſcopuli circum,porrectaq; ſaxa feruntur
In pelagus,generat fluctus pulcherrima dona.
At non Ancæum rectorem puppis aduncæ
Spes tua deſtituit circum.ſed obambulat errans
Nunc latus in leuum flexo temone, nec illic
Viſo aditu in dextram direxit lintea partem.
Tertia lux tandem perduxit in atria Circes
Lintea,tumq́; loci petere interiora iubemus.
Nos quoq; nos leto iam littora poſcimus auſu,
Et denſis funes ſaxis conuoluimus:illinc
Emiſit ſocios,& quærere iuſſit Iaſon
An colat ignotas,ſemotaq; littora terras
Gens ulla,et mores hominum cognoſcere,et urbem.
Verùm illis properè uenientibus obuia ſolis
Filia,quam dicunt proprio de nomine Circen,
Affuit Aeætæ iuſto ſociata iugali,
Quã tulit Aſterope ſplendenti Hyperione mater!
Hæc igitur curſu ad puppim peruenit.at omnes
Inſpecta ſtupuere,pares de uertice ſummo,
Et radijs ſimiles ſpargebat nanq; capillos,

Emit

Emittens gratas ſplendenti corpore flammas.
Verùm ubi Medeam tenui uelamine tectam
Inſpexit, nanq; illa genas perfuſa rubore
Velabat, uiridisq; dolor tunc corda premebat,
Sic fatur gemitus natæ miſerata latentes,
O miſera in quantos iecit te Cypria luctus?
Iam facinus ueſtrum non ulla aboleuerit ætas,
Quod ſenis huc profugos fruſtra genitoris ab ore
Nunc agit ob caſi fratris crudeliter umbram.
Nam neq; uos patrijs fas eſt ſuccedere tectis,
Pollutos tetra peccati labe recentis,
Ni prius inuiſum Maleæ in littore iuſta
Purgetis per ſacra nefas. Libamen & Orphei.
Atq; ideo noſtras nunquam uos uiſere terras
Credite turbatos tam tetro crimine ſordis.
Hoſpita dona tamen uobis ſtudioſa parabo,
Et panem, & multas carnes, & dulcia uina!
Sic ait, & retro conuerſa eſt. uaſa ſed ipſam
In mediam puppim potusq;, cibiq; feruntur,
Et tulit hinc uentus properos à puppe ſecundus.
Soluimus hoc igitur tenſos de littore funes
Sulcantes fluctus Thermeſia littora iuxta.
Mox & ad herculeas peruenimus inde columnas.
At circum ſcopulos, atq; alta cacumina Baccho
Sacratos tenuere diu ieiunia triſtes.
Tunc quoq; ſol nitidum cum ſe proferret Eous
Directo pelagus ſulcamus remige glaucum.
Sardiniam hinc petimus tãdemq;, ſinusq; lacinos,
Et quos Auſonium, tyrrhenumq; alluit æquor.

At fieta Trinacriæ tua iam Lilybæe tenentes
Aequora ſentimus, flammamq́; per alta uidemus
Aetnæi Enceladi, nobis infeſta minantem.
Tum properè ſuper conſultantes exæſtuat unda,
Ebuliens, altoq́; fremit torrente Charibdis.
Tunc etiam antemnas inuaſit gurgite uaſto.
Sed puppim aduerſus rapit hinc ſimul, et neq; cur
Ponè ſequi, nec retro datur ſubducere nauim, (ſum
Gurgiteq́; obducti iam circumuoluimur illo.
Tunc etiam præceps ſummergi cœperat Argo.
Ni ueneranda uirum ſenis inclyta nata marini
Viuentem optaſſet contingere. Pelea magnum,
Blandaq́; de thalamis ueniſſet ad alta paternis.
Argoam & puppem cæno eduxiſſet ab imo.
Haud procul hinc uecti ſcopulo ſuccedimus altum
In mare porrecto geminis hinc inde recurrens
Vnda, repercuſſo reſonat per littora ſaxo,
Fluctibus & gratæ ueniunt à cautibus auræ.
Illic mellifluam reſidentes ore puellæ
Dant uocem, redituq́; carent per carmina nautæ.
Et iam tum Minyas inuaſit gratia cantus
Sirenum, ualidusq́; ſonos tranſcurrere remis,
Letales mens nulla fuit, manibusq́; remittunt.
Quinetiam Ancæus temonem ad littora uertit.
Ipſe ego ni citharæ uerſis in carmina cordis
Quos mater docuit miſiſſem pectore cantus,
Pangebamq́; modis ſuauem reſonantibus hymnū.
Vt quondam Aeripedum cauſa certarit equorum
Iuppiter aſtrorum Deus, & Neptunus aquarum.

Viq;

Viq; Lycaoniam terram deus æquoris aureo,
Iratus fratri percuſſerit inde tridente.
Impulſuq; illo ſeſe oſtendêre per alta
Aequora diuerſa queq; inſula nomine terræ
Sardinia, Eubœa, & Salamis, uentoſaq; Cyprus.
Obſtupuere nouo cantu de colle niuoſo
Sirenes, uictæq; tacent, & carmine noſtro
Et Chelin, & citharam ſuſpiria pectore ab imo
Ducentes iecêre manu, ſupremaq; leti
Tempora fatalis ueniunt, & ab obice ſaxi
Præcipites ſeſe in pelagus miſere profundum.
Sed formam in petras, generoſaq; corpora mutant.
Ergo ubi & hæc etiam curſu iam præterit Argo
Naufragium, latosq; ſin. petit æquoris alti.
Iamq; per optatos producit carbaſa uentos
Corcyreos petimus portus. ea tecta colebant
Artifices operum pelagi, puppisq; regendæ
Phæaces. uirtute animi quibus inclytus heros
Imperat alcinous, regum iuſtißimus unus!
Subductis illinc de littore ſacra ferebant
Funibus, ætherioq; Ioui, & tibi delphice Phœbe,
Cum ſubito in portum delati claſſe uehuntur
Remigio Aeetæ regis manus alta uirorum
Colchorum, Errayonq; Charandæon, Solymonq;,
Et Minyas quærunt, reddant ſibi deinde ferendam
Medeam patris ante oculos, in Phaſide cæſi,
Perferat ut meritas fratris pro ſanguine pœnas.
Cum iam igitur portus intraſſent ſtagna profundi
Alcinoi poſcunt præcones atria regis.

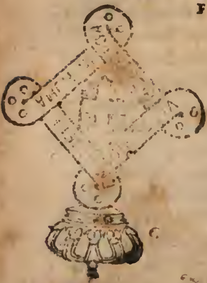
u Me

Medeæ genua ægra labant, pallorq́; timorq́;
Occupat, inuitam retrahant ne uincula Colchon,
Phæacum & faciat non ante audita Tyrannus.
Sed non cuncta mouens fore iuſſerat ordine tali
Parca prius Peliæ, quàm funeſta aſſet & aulam,
Regnantiq́; ipſi cædis foret auctor Iaſon,
Arete Alcinoi clemens, formoſaq́; coniunx.
Ipſe autem Alcinous duci de puppe puellam,
Quam peterent Colchi tanto pro crimine ſontem.
Reſtituiq́; ſuo dicit debere parenti.
Sed mouit pietas reginæ uiſcera mitis,
Admonuitq́; uirum blandis ſermonibus uſa.
Scilicet ò coniunx ſocij data fœdera lecti,
Haud dulce, & Thalami iunctas diuellere flãmas.
Et quoties quiuis hæc audeat, alma Dione
Irruit, inq́; uiros ultrix, irataq́; matres,
Quod ſi uirgineum ſeruat non tacta pudorem,
Nauiget ad patrem, & patrios Medea penates.
At ſi concubitu fœdauit clauſtra iugali
Abdita, iure ſuo ducat quocunq́; maritus.
Sic ait, ac regis uerba hæc præcordia tangunt.
Atq́; ita cũcta ſuis ſtatuit decernere dictis.
At Minyas non hæc latuit ſententia. Iuno
Nam ſubito ſeruo aßimilis deuecta per auras
Nuntiat archanum reges quodcunq́; locuti.
Tum ſubito thalamos Medea, thorosq́; parare
Excelſa in puppi, circumq́; aulæa coruſcant.
Velleraq́; effixis dependent aurea ſetis.
Poſtquam igitur fulcris nituere cubilia lautis,

Coniugijq; pares flammæ ſubiere latentes,
Tunc iam uirginei florem Medea decoris
Triſtibus infelix hymenæis nupta reliquit.
Hinc ubi magnanimi regis ſubiere tribunal
Colchiq;, & Minyæ quicquid uoluere locuti,
Traditur Alcinoi decreto iam ſua coniunx
Aeſonidæ. ſoluunt Minyæ de littore puppem,
Ocyus & remis ſtridens propellitur Argo,
Ambraciijq; ſinus celeri ſecat æquora curſu.
Hic tibi quid Muſæ canam memorande labores?
Quos dederint iunctæ cum ſyrtibus uſq; procellæ?
Et Minyæ incolumes quantis erroribus acti?
Quin etiam quantos incuſsit Creta dolores?
Aereus ut trigigas acceſſu horrendus in ipſo
In portum uetuit Minyas ſubducere puppem?
Vt tandem, Aequoreis uexati tempore longo
Fluctibus, ac ſubito triſti male nube grauati
Credidimus nauem quoties allidere ſaxis?
At Pæan lucem per nubila ſæua coruſcam
Montibus è ſummis ſupperintulit, inde repentè
Ex multis quæ nos claudebant, inſula uiſa eſt,
Quam Cranaen dicunt, loca qui uicina frequẽtant.
At non Aeſonidæ quamuis contingere terram
Parte licet, redimendus enim defertur, at illum
Mors auerſa fugit. uis tanta Hyperionis iræ.
Aſt ubi tranſuecti Maleotidos alta tenemus
Admonitu Circes purgent ubi ſacra, rogatus
Infauſtum Acætes, quicquid'ue ingeſsit Erinnys.
Tunc ego ſacrorum Minyis libamina puchra

Struxi,& Neptunum ſuprema uoce rogaui
Det reditum feſsis,dulceſq; uidere parentes.
Illi igitur uentis acti referuntur Iolchon
In patriam,ſed fronde uirens me Tanarus alta
Excipit,ut referam magnis ſacra regibus orci,
Vaſta quibus parent immenſi clauſtra barathri.
Inde celer petij Thracem per ſumma niuoſam
Libethras gaudens terram tetigiſſe paternam.
Hic antrum ſubij peramabile.protulit hic me
Magnanimi in lectus Oeagri ſplendida mater.

FINIS.

LVGDVNI APVD
SEBASTIANVM
GRYPHIVM
ANNO
M.
D. XLVIII.